

SUBODHINI MALAYALAM
READERS
BOOK VIII.

മുഖ്യപ്രധാനി

പാതയാ

രൂപക്കാശ വാസ

അദ്ധ്യാത്മികവിജ്ഞാനം.

സുഖ്യാധിനീപാഠാല

എട്ടുപത്തിഒഴിവ്

—

അംഗ്രേഷ നാടകരംബ.

—

എ. വി. പ്രസിദ്ധീകരണശാല,
മുരണ്ണക്കുളം

—

1985

[വില അംബ 10]

വിഷയവിവരം

	പുണ്ണം
1 പ്രസ്താവനമിതം	1
2 വിച്ഛയംകൂർ	7
3 ശപാസ്കരണങ്ങൾ	9
4 ഒപ്പവഗതി	14
5 ത്രാഗരാജർ	28
6 റാണി വേംനീദ്രവി	36
7 ദൈവക്ഷേത്ര	42
8 ദൈവശില്പങ്ങൾ	44
9 ക്ഷേത്രക്ഷേത്രി	51
10 കോട്ടയത്ര കേരളവർഷമത്താവുകാൻ	54
11 കവലയാമപ്പൻ	60
12 ഒപ്പപ്പേശം	76
13 ഭാരിപ്പൂർ മന്ദിരത്തമാണ്	79
14 പബ്ലിക്കേഷൻ	98
15 പരിപ്രകാരം	97
16 പ്രവൃത്തിൻ അറബികൾ	99
17 കജൻ	105
18 വേണ്ടാനും	110
19 സർ നാരായണഗണ്ഡൻ ചന്ദ്രപാൽക്കര്	113
20 തുമ്പേരത്തുള്ള ഫ്ലൈ	120
21 ഭാരാബാധി നവരോജി	129

22	କନ୍ଦୁଳେଖର ନାୟାଟି ^୨	132
23	ପିତ୍ରକେତି	140
24	କଣ୍ଠିକାବୁତଯାଯି	142
25	ବିଲ୍ମାହମିଶୀଵିତଂ	149
26	ପ୍ରଭାତଚୀତଂ	156
27	ଗୋପାଲକୃଷ୍ଣଗୋପାଲ	157
28	ମିତମ୍ଭାପାଵାନ	167

എടുപ്പാവലുകൾ.

എ. പ്രസാദചരിതം

ദിതിയുടെ പുത്രനായി മിശ്നേകൾവും ഒരു സ്ഥാപനം പ്രവൃത്തിയായ ക്ഷേമത്വാർഹിയും വളരെക്കാലം മുൻപ് ജീവിച്ചിരുന്നു. ബുധാവിൽനിന്നും ലഭിച്ച വംശസം ഭംഗിയാണ് അപ്പുത്രരാജാവിനു ക്രൈസ്തവത്തോടു കൂടി അനുകരിക്കാത്തിലാക്കി ദീക്ഷിക്കാൻ സാധിച്ചു. ദേവ ഓർമ്മ മിശ്നേകൾക്കുവെന്ന പേരു കേരളക്കൂനു മാത്ര കിൽത്തനെന്ന ദേവവിധപലരായിരുന്നീർ. ഈ ദേവത്രം തന്നെന്നാണ് പിൽക്കാലം രാവണനായി ജനിച്ചതെന്നു പുരാണങ്ങൾ ഫോഴ്ക്കിക്കുന്നു. സൗംഖ്യചന്ദ്രാശി ഹാസ്തങ്ങൾ കൂടുതലും ദേവഗന്നതെന്നും ധനാധിപതിയായ വൈശ്രവണനെന്നും എന്നും അന്തക്കെന്നുപോലും തശ്ശേരി പ്രഭാവംകൊണ്ടു യംഗഭൂം നിയന്ത്രിച്ചു തുറന്നു രാജാവു ചാരിതാത്മ്രം അനുഭവിച്ചപോന്നവരും. നാഗരാജാവും യക്ഷിനായ്മാശിയും അസ്ത്രഭൂമികളിലും മിശ്നേകൾ പുവിന്റെ മിത്രനാവത്തന്നത്തിനു സ്വർഘം സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മഞ്ചാന്തരനായ രാജാവികളുജി ദീതിനിമിത്തം ദേവന്മാർ പലപ്പോഴിലും വേഷപ്രഭൂനു രാധി കാലാവസ്ഥയിലും പ്രഭൂമാരിൽ എന്നെന്നായ ഏതു ശാഖയിരുന്നു. ദേവത്രംജാവായ പിതാവും സച്ചവത്ര നെന്നുണ്ടെന്ന ചെലുപ്പുത്തിൽത്തന്നെ കലത്തുകയായ പ്രശ്നം മിത്രന്റെ മുദ്ദിൽവെച്ചു "ക്രാമവത്രനിന്നു" എന്തു പാഠിച്ചവെന്ന ചോദിച്ചു.

ആളിംഗൻ— സമ്പുഷ്ടവരണ്ണപുരാഖിം ഫേതുട്ടനൊയ്യ ദേ
വാനെ ധ്രൂവിക്കുവാൻ എന്നും പറിച്ചു. വിജ്ഞവി
നൈരന്തന.

മിരണ്ണ— ഇതിനും അത്മം എത്തു്? എത്തു ദേ
വാൻ? എത്തു വിജ്ഞ? എന്നിക്കു് ഇപ്പോകൾ കേട്ട
കുടാ. എൻ്റെ ശക്തിയിൽ കവിതയെ ഗൈവാ
നായു്? എന്നിങ്ങനെ മിരണ്ണക്കാരിച്ച മോഹാകല
നായി അടുമസിച്ചു.

ഇതെല്ലാം കൂടാൻ തനിയെ പറിച്ചതാണ്.
ഈശപരനേക്കരിച്ചു് നേരംതനെ ശീലിപ്പിച്ചിട്ടില്ല
എന്നു് അപ്പോൾ ദയവിധപ്പെടുന്നയ തുടർന്നില്ല.
മിരണ്ണ— പിനെ ഇതായ പറിപ്പിച്ചു?

ആളിംഗൻ— ഇശപരൻ അല്ലാതെ മറ്റാരാണു് ഇതു
പറിപ്പിക്കാവാൻ. നമ്മുടെ എല്ലാവകുടുംബം എപ്പോൾ
യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉണ്ടെല്ലാ. എൻ്റെ ഉള്ളിൽ
ഉള്ള വിജ്ഞതനെ ഇതു പറിപ്പിച്ചു.

ഈതുഡി. കേട്ടപ്പോൾ ഒരുപുരുഷനും കോപം ഉണ്ടാക്കി
വിച്ചു. ആ ഇശപരരേപപ്പി പറഞ്ഞു:—“ഈനു മുന്നു
ഭേദാക്കവും അടക്കി തെക്കേന എൻ്റെ ദുഃഖിയിൽ നീ ഇതു
പുണ്ണംസിക്കിവാൻ ഇരു വിജ്ഞ ആരാണു്?”

ആളിംഗ— അദ്ദേഹം അടുക്കിട്ടും എൻ്റെപ്പറ്റം കക്ഷിതാ
വാണു്. അദ്ദേഹത്തിനും വൈദ്യവംകൊണ്ടുതന്നെ
യാണു് ഭേദാക്കക്കാഞ്ഞുപോൾ നടക്കുന്നതു്.

“ഈരു വിജ്ഞിച്ചേരുക്കുന്നെന്നുംകൊണ്ടു് ഉടനെ പുറ
തേരക്കി പോകണം. വിഞ്ചു, നല്ല പാഠക്കുടം പറിപ്പി
ക്കുക,” എന്നജീ രാജക്കുന്ന കേട്ട മുഖ, തിശ്ശുനെ
അവിഞ്ചിനും കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

രുദ്രഗുഹത്തിൽ വളരുന്ന ആളിംഗൻ കക്തിയിലും
അതുന്നതിലും അപ്പിതീയനായിത്തീന്റു്. പിന്നീട്

ഒവസരത്തിൽ മീണ്ടുകയിച്ച കമാനെന വിളിച്ച പരിച്ച ചില ഭ്രാക്കങ്ങൾ ചൊല്ലാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അപ്പോൾ വിശ്വാസ്യാനുഭേദങ്കുടി അവൻ പഭ്രാച്ചാ രണ്ട് അമംഗിക്കകയാൽ രാജാവു് പത്രനെ ദുധികം പുമ്പിച്ചു. ഇവിധമാണു് നിക്ഷ പലപ്രാവശ്യം നടന്നു. എന്നാൽ അതെന്നും പ്രഭ്രാഭന്നും സ്ഥാക്കിയായ ഇംഗ്രേജും നീക്കവാൻ കൂട്ടിമത്തായിരുന്നില്ല. തനിമിത്തം കുലംനായ പിതാവു് പത്രനെ വയിച്ചുകളിയാമെന്നതെന്ന നിയുക്തിച്ചു. ഭയക്കുസപ്പും ബഹുവിഭിംഗം വിഷവാധയോ വേദന ചേയാ കമാറാണു ശായില്ല.

പിന്നീട് മഹിച്ച ആനകളിടെ ഇടക്കിൽ റബാലനെ ചിട്ടിച്ചുവിട്ടു. എന്നാൽ പ്രഭ്രാഭനെ കണ്ണ ക്കണ്ടതിൽ അവ നമ്മുടുക്കിള്ളായി. അതുകൊണ്ടും ഉട്ടേരുസിലി വനിക്കെല്ലന്നറി കുകയാൽ അവനെ ഒരു ചിതയിൽവെച്ചു ചമിച്ചിക്കവാൻ കുറായ പിതാവു കമ്പനകൊടത്തു. രാജകീകരണാർ അതിക്ക്ഷയമായ ആ ശാസനവും നടത്തി. എന്നാൽ കേതശിരോമൺഡിയായ പ്രഭ്രാഭനെ അണി ചമിച്ചിച്ചില്ല. ആ വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ ഒരു തെരുവാൻ വിനൃതിച്ചു. എക്കിലും വീണ്ടും ബാലനെ തുരക്കുന്നാരോടുകൂടി പറന്നതയ്ക്കുകയാണു് ഉണ്ടായ തുംബു. എന്നാൽ രാജകമാറനിൽ ധാരതോരു ഭാവഭേദങ്ങും ഉണ്ടായില്ല. അവൻ സതീത്മ്രരായ ഒരുത്രും ഒരു സദപ്പുത്തരാക്കവാൻ അവക്ക മിത്രപ്രേശം ചെയ്തുടങ്കി. രാജകോപം ഭയനു ചില ബാലനും ആ വസ്തുത രാജസന്നിധിയിൽ ഉണ്ടതിച്ചു. മീണ്ടുകയിച്ചവിശ്വാസി മനസ്സു കുഴക്കി. പത്രനെ വിഷംകൊടത്തു് അചായപ്പട്ടംനെമന്നതെന്ന ആ ദിശയിൽ തീച്ച്ചയാ

കി. ആധാരത്തിൽ ഉറുതമായ വിഷം കലത്തി രാജകുമാരനെ കൊടുക്കിവാൻ പാചകമാരാട് ഗ്രൂപ്പു ഡി ആശ്രയപിച്ചു. സാതപ്രികനം ഇതുപരന്നിൽ ദിം പ്രതിരാധാര ആ ബാലനെ വിഷാഗനംനിമിത്തതം ഒരു അ പായധും സംഭവിച്ചില്ല. തന്നിമിത്തതം കുപ്പിതനായ ഒരു രാജാവു് പുഞ്ചാധിതനാരെ വരുത്തി ക്ഷീഡ പ്രദയാനകൊണ്ട് കുമാരന്റെ ജീവനാശം വരുത്തു വാൻ കൂപ്പനകൊടുത്തു. രാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനസ്സ ചിച്ചു് അവർ പ്രജ്ഞാദനെ വിളിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷ് നിന്നു മനസ്സു തിരിക്കുന്നതിനായി പലവിധത്തിലുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയെങ്കിലും ആശം നിഷോഹപലമെന്ന കാണുകയാൽ ഭീമം ഗ്രൂപ്പംബന്ധപ്പെട്ടു അവൻറെ പ്രാണം ഹാനി വരുത്തുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. വലതായ ഒരു ഫോടകണ്ണിയുണ്ടാക്കി പല നിത്യജീവസാധനങ്ങളിലും ഫോമംബന്ധപ്പെട്ടു മറുപട്ടം പല മനുവിധികൾ ആവരിക്കുകയും ചെയ്തുപോരും ആ ഫോമാശനിയിൽനിന്നു് ഒരു ദേഹക്രമത്തോടു കൂടി കുമാരന്റെ മാറ്റം ലക്ഷ്യമാക്കി ഓന്നു പ്രാപിച്ചു. അതോടുകൂടി ഗംഗ സമന്വയണങ്ങളായി പൊടിഞ്ഞു വീഴുകയും പ്രജ്ഞാദൻ സുഖശരീരിയായിത്തന്നെന്നയിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞ മാത്രത്തിൽ ആ ദേഹക്രമത്തി, തന്നെ ആവാധിച്ചുവരുത്തി സാധുനിഗ്രഹത്തിനു ശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ വൈരനിഞ്ഞാതനകുടിയായി പുരോധിതമാരെ ദേഹക്കി കൊന്നിട്ടു് അന്തക്ക് ലാനംബേജ്ഞി.

മഹിംസുകർമ്മിച്ച വർണ്ണമാനങ്ങളെല്ലാം ശാരിരങ്ങു. വീണ്ടുംജാവു് പുതുനെ വരുത്തി തൃഞ്ഞലോഹിച്ചുനോക്കി. ഒരാവത്തേക്കറി ഒഴിച്ചുപിതാവിന്റെ ഇക്കുറഞ്ഞപുതംജീവൻ

തന്നെയും ബഹികാട്ടക്കാൻ ഒരുക്കമൊണ്ടുനു കുമാൻ
അറിയിച്ചുതുക്കേട്ട ഒരുപ്പായിപ്പൻ കരവാരളുത്ത് അ
വനെ വെട്ടി; എക്കിലും ജീവനാശം സംഭവിച്ചില്ല. പി
നീട് യാതാരാധാരവും കൊട്ടക്കാതെ പ്രഘാപനെന വാ
യുസഖ്യാദമില്ലാതെ ഇങ്കുരയിൽ അനേകം ദിവസം അ
ടച്ച സൂക്ഷ്മിച്ചു. എന്നിട്ടും കൈതനായ ബാലൻ മരിച്ചി
ല്ല. എന്ന മാതൃഭ്ല്യ അവൻറെ അര്മോഗ്രത്തിനു ലേഡം
പോധം ഹാനി സംഭവിച്ചുതുമില്ല. പിനീട് അവൻറെ
ക്രമവരണാലികൾ ബന്ധിച്ചു സമ്പൂർണ്ണിൽ എറിയുവാൻ
ആ നിശ്ചയം കല്പന കൊടുത്തു. അപ്രകാരം ചെയ്തിൽ
ബലംനായ പ്രദ്വാനൻ തിരുമാലകളിട ഉപരിഭാഗത്ത്
ഈ ഉദ്ധപമന്ത്രികൾ പാടിക്കാണ്ടു കിടക്കിന്നതായി കു
ങ്ങരൂപാർ അറിയിച്ചുപ്പോരു, പാഷാണജാലങ്ങൾ അവ
ൻറെ ശരീരാന്തിക വർഷിക്കവാൻ ക്ഷുന്നയായി. രാജു
ത്രമാർ ആജ്ഞയോന്നുസരണം ഒരു മല മുഴവൻ ചെട്ടിമരം
ചു പ്രദ്വാനൻറെ ശരീരത്തിൽനിക്ഷേപിക്കവാൻ ആരം
ഭിച്ചു. കുമേൻ ആ ഭാഗത്തെ സമ്പൂം പിൻവാങ്ങുകയും
ആ ഓഗത്ത് ഒരു മഹാഭത്യം ഉയർന്ന കാണാറാകയും
ചെയ്തു. രാജക്കമാരനെ ശിലാജാലങ്ങൾക്കേതുമായെട ദ്രു
ഷ്ടിപമത്തിൽനിന്നും തീരെ മരംചു. എന്നാൽ ആ കൈനു
അപകടം എന്നും ഉന്നായില്ല. അവൻ കിടന്ന പ്രദേശം
ഒരു ഗഹപരമായിത്തീരകയാൽ പൂർണ്ണാധികം സുവമായി
ഈ ഉദ്ധപയ്യുന്നും ചെയ്തുവാൻ അവൻ സാധിച്ചു. അവി
ടെവച്ച ദേവാൻ ആ ബാലനു പ്രത്രക്ഷനായി, വേണ്ട
അന്നറുഹങ്കാരം നന്നകി. അനന്തരം അവൻ രാജയാ
നിയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. ആ സദാംഗതിൽ മിച്ചു
കുറിപ്പുവിനുംഅനുചരിക്കുന്നുംഉണ്ടായ വിസ്തൃയംഅസാ
മാനുമായിരുന്നു. തന്റെ വിജയത്തിനു മേൽ ദേവതക്ക്

കതി ഒന്നമാതുമാണെന്ന പ്രജ്ഞാമൻ അറിയിച്ചുപ്പോൾ രാജാവു തന്റെ ഗർഹമുദ്ദമായ ആവാരമീതിരെക്കരിച്ചു പരയോത്തെപിച്ചു. എന്നാൽ ആ പരമ്പരാത്താപം നൂമാ തിയായ ഫലം നൽകിയില്ല. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞത് പ്രോഡ ബൈത്രൂധിപതി ഭരാവാരക്ഷപ്പേം ഈ ശദ്രൂപദ സ്വം വിശ്വം ആരംഭിച്ചു.

(മനസ്സുറിലോ, മുത്തുശല്ലിലോ, ആയു യങ്ങളും ലോ നിന്നും ഭൂമിയിലോ ആകാശത്തോ വെച്ചും പകിലോ രാത്രിയോ തന്നിക്കു മരണം സംഭവിക്കുന്നതശ്സിനുള്ള വര വെല്ലം ആ ഭജ്യൻ കടിന്തപംകൊണ്ട് സ്വാധീനമാക്കി തിരുന്നതിനാലും രൂസിംഹമാവതാരം ആവഹ്നമായി വന്നതു്. പ്രദാശസന്ധ്യാസമയം ഉമ്മറപ്പുട്ടിയിൽ ഈ അനു കൂർത്തവള്ളെത്തുള്ള നവക്കാരം ഉഭരം പിള്ള ന്നാണു നബ്ദിംഗം ആ ബൈത്രൂജാവിനെന്നിരുധിച്ചു തന്നുള്ള കമ പ്രഥമായുണ്ടിലുമാണോ.)

ഒരു ദിവസം സാധാരണത്തിൽ പിതാചും പുത്രനും കൂടി പതിഭവോലെയുണ്ടു് വാഗ്പരാഡം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കു മിരണ്ണുകൾക്കിടയുള്ളനുഡി ചോഡിച്ചു. ഈ തുംബാവും നിന്നെന്ന വിജ്ഞാവിനെ എന്നിക്കു കാണിച്ചുത്തരാമോ?

പ്രജ്ഞാ—അദ്ദേഹം സവ്യ വ്യാപിയാണോ.

“കൊഴിംഗാം! എന്നാൽ ഈ തുണിലുമാണെല്ലാ” എന്ന അടച്ചത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ തുണിനെ മുന്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുകൊണ്ട് മാസ്പൂച്ചുകും രാജാവു ചോഡിച്ചു.

പ്രജ്ഞാ—അതിനു് ഏതു സംശയം? തുണിചും തുരു വിലും കാണാം.

“ശരി, എങ്കിൽക്കാണടവെവേവും! ഇതിൽനിന്നും നിന്നെന്ന വിജ്ഞാ ഇംഗ്ലിഷു കുറഞ്ഞിവന്ന ക്രമിക്കാതെപക്കം ഈ രു

വാദം നിന്മക്ഷ്, എന്നിങ്ങനെ ഉറുഷപമംചെള്ളുകൊട്ടാണ് എന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഉത്ക്കോട്ടെ ദേഹം വെട്ടി.. അദ്ദോധം രംഭാട്ടുമംപോലെ തുണം രണ്ടായി പിളിക്കും, ദൈഹംനുചിയായി ഗ്രസിംഗ്മുത്തി ആവിഞ്ചിച്ചു.

2. വിച്ഛരവംകും.

ഉത്തരമനാരെ ഒബ്സാം സേവിച്ചുകൊള്ളി വാനം
മല്ലുമനംരെക്കാർക്കുശലേ സേവിക്കുവേണ്ടി,
സേവിച്ചിട്ടുതയമനംരെയാരിക്കലും
ഭാവിച്ചിട്ടുതയുംരാഡാഭിമുദ്ധംപോലും.
മാനസത്തിപാംക്കാണ്ടു ബലഭും ശാരിരഭും
അതാനടം ക്ഷയിച്ചുപോം, വ്യാധിയും വർദ്ധിച്ചിടം.
പെൻകെ വിശപ്പുണ്ടുന്ന പത്രിയെ പ്രാപിപ്പുവൻ,
ഗുരുത്തലുഗൻ, മുഷ്പലീപതിയാകും ചപിജൻ,
ശരണാഗതമന്ത്രാ, മല്ലപ, നിവരൈല്ലാം
കരതീംണം ആവധി നാവിനോക്കരല്ലോ.
എല്ലും പ്രിയം പരഞ്ഞിട്ടുവാൻ പലകമു-
ണ്ണപ്രിയഘനനാകിലും പത്രമുതെത്തച്ചാല്ലിട്ടുവാൻ
സത്തപ്പും സംശയമാണില്ല, കേരംപ്പുംനമാകമില്ല,
ഇർസേവാധിഷ്ഠി ജനമന്നിയില്ലാറേത്തതാം.
ദേശാവിന്ന പ്രിയംപ്രിയമനേപഴിയാതെ ധമ്മ-
തതപ്പുതരിഞ്ഞുകൊണ്ടപ്രിയമന്നാകിലും
പത്രമുതെത്തച്ചാല്ലുമമാത്രാണ് വേണം രജാവായാൽ-
എത്രയും വന്നഞ്ചുമല്ലെന്നുമെന്നാൽ.

സവം മുഹൂര്പേക്ഷിച്ചുമാത്രാവെ രക്ഷിക്കണം
 ഉർപ്പിയെ ഉപേക്ഷിച്ചും മിത്രത്തെ രക്ഷിക്കണം
 ശ്രാമത്തെയു പേക്ഷിച്ചും രാജുത്തെ രക്ഷിക്കണം
 ശ്രാമത്തെയാൽ ഗ്രഹം കളിഞ്ഞും രക്ഷിക്കണം
 കയവന്നതെന്നാക്കളെന്നതാരിടം രക്ഷിക്കണം
 കയതീടുക മനതാരിക്കലിവയെല്ലാം.
 പത്രനെയു പേക്ഷിച്ചും വംശത്തെ രക്ഷിക്കണം
 ഉത്തമങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധാരിക്കുന്ന ചെയ്യു തായം.
 അത്മത്തെ രക്ഷിക്കേണമാവത്തു വരുംവോഴേ-
 യു ത്മത്തെക്കാഴ്ച ധർമ്മാംഗങ്ങൾ രക്ഷിക്കണം,
 ചാരാത്മക്കുളുക്കാഴ്ചമാത്രാവെ രക്ഷിക്കണം
 ധീരന്മാരായുള്ളവരിക്കുന്ന ചെയ്യു തായം.
 ദത്താവിനാഭിമതമറിഞ്ഞു കാഞ്ഞുക്കുളു
 നിത്രുചുമവങ്ങുല്ലാ സപയം ചെയ്യുക്കുടി,
 പരമ്പരാം വവിച്ചുനക്കതനായ് നീതിജ്ഞനാം
 തിരുന്നതനോട്ടതനു തുല്യനായനക്കുപ്പൻ
 ദത്താവിൻ നിയോഗത്തെയാഥമിയാതെയതിന്-
 പ്രത്രക്കിവിപരാണേതരമാത്രാഭിമാനങ്ങെതാട
 ചിത്തത്തിൽ പ്രതിക്രൂലമായ് പരഞ്ഞീടുനോയ
 തിരുനെ ത്രജിക്കണം സ്വല്പിമാനായ രൂപൻ.
 സ്വല്പിയും പ്രാബവധും തേജസ്സുമത്യാനവും
 സത്രവുമേറിറം വ്യവസായവും ജീവനം
 സ്വത്തിക്ക ദയമെന്നുന്നാഴിമന്നാകയില്ല;
 സ്വത്തിക്ക ദയമായാൽ നിഷ്ഠപ്രാബലം രൂണമെല്ലാം.
 നാമിമരംഭയും, റപ്പരംഭയും, സപ്പംഭതയും,
 വൈരിപക്ഷിക്കുളിയും, സപായ്രംഭതയും, നിജ-
 ദാനാനാംഭവത്തെയും, ജീവിതകംബത്തെയും
 കാഗദേയയത്തെയും, വിശ്രദംസമുഖാക്കവെള്ളം,

സർപ്പാശിസിംഗ്യങ്ങളിൽ കലച്ചതുനമുള്ളിൽ
സപ്പലുമവജ്ഞയുംരബ്ലൈനറിയൻം.
വിഭ്രാംിമാനവയോപ്പുല്ലുത്ത്‌ഹീലങ്ങളിൽ
വുംഖാരവമന്തവ്യമാരബ്ലോറിക്കലും.

ഉദ്ധൃതപത്രം
മഹാഭാരതം ഡിഡിപ്പംട്ട്
മുഴുവന്തുക്കുന്ന

ഒ. ശപാസകോഗ്രാമപരിം.

ശപാസകോഗ്രാമപരിം രണ്ടാണ്ടുണ്ട്. അവയുടെ സ്ഥാനം മാറിടത്തിനുള്ളിൽ എടുത്തിരിക്കുന്ന ഇങ്പാർഷപ്രങ്ങൾ കുളമായിട്ടുണ്ട്. വലത്തും തുറപ്പും കോശം വലതും, ഇടതുറപ്പും തുറപ്പും വെള്ളതും ആകുന്നു. ആടിക്കുന്നരിയും മനോപ്പുക്കുന്നരിയും ശപാസകോഗ്രാമപരിം തമ്മിൽ വലതു ദുരി സാദ്ധ്യം ഉണ്ട്. അതു ഉത്തരവിന്തിൽ മുള്ളവായ ദുരി സാധ്യമാണ്. അതു കട്ടിയുള്ള മാംസപേരിയും ദണ്ഡാം പ്രമമ്പള്ളിയിൽ തോന്തിപ്പാകം. എന്നാൽ വസ്തുത അങ്ങനെയല്ല. സുഖ്യപോലെയുള്ള ദുരി ചെമ്പ് കോശമാകുന്ന അതു. ശപാസകോഗ്രാമപരിം സിംഗ്യിൽ അസംഖ്യം സുക്ഷ്മങ്ങളായ അംകരം ഉണ്ട്. ഈ അവയവ തരിക്കുന്ന ആവരണച്ചമ്പത്തിനു വികാസമക്കി വരുത്തുകൂട്ടം.

നാസംഗ്രാമപരിം, ശപാസനാളിം, ശപാസകോഗ്രാമപരിം, മാറിടം, എന്നിവ നാലും ശപാസംസ്കൃപ്പാസത്തിന് ഉപകരിക്കുന്ന അവയവങ്ങളുംകൂണം.

ശപാസംസ്കൃപ്പാസം ചെള്ളുന്നതു ഉചിതമായ മാർഗ്ഗം നാസാരണ്യങ്ങളുംകൂണം. അവയിൽ കുടിയല്ലാഞ്ഞ

വായിൽക്കുടി ശപസിക്കകയോ ഉച്ചപസിക്കകയോ ചെയ്യുന്നതു് ആരോഗ്യപ്രദമല്ല. മുകിലെ ശപാരങ്ങളിൽ കുടി ശപാസം തുടർച്ചയാണും വെയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രധാന പ്രയോജനം ശപസിക്കന വായി, ശപാസക്കേശവർത്തി ലെത്തുവേണ്ടുകൾ മുട്ട് പിടിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ള തിനാൽ കൗണ്ടിനു് അധികം തണ്ടുട്ടട്ടാതെ സൂക്ഷ്മിച്ചുകൊള്ളുന്ന മെന്നുള്ളതാണു്. കുടാതെ ധൂളി മിതലായ മാലിന്യങ്ങൾ ശപാസക്കേശവർത്തിൽ വെന്ന പറ്റി അസപാസമ്പൂര്വം രോഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇടയാക്കാതെ രസ്യക്കുളിക്കുന്നതിനില്ലിൽത്തെന്ന തടങ്ങതു നിന്തിക്കൊള്ളുന്നുള്ള മെന്നുള്ള തുമാണു്.

വായുടെ പിൻഡാഗത്തുനിന്നു ശപാസക്കോശങ്ങളിൽ ലേക്കിയ്ക്കുന്ന നാളമാകനു ശപാസക്കിയാൽ, ഇതു സാമാന്യം വലിപ്പവും ബലവുമുള്ള ഒരു കഷാലാണു്. കഴുതിനു മുൻ വശത്തുകുടി കീഴോട്ടു് ഇരഞ്ഞിനില്ലെന്ന ഇതു നാളത്തി കുറഞ്ഞുമാണു കണ്ണപ്രേശത്തിനു മുൻഭാഗത്തു സാമാന്യം ഓംകിളിച്ചുനുപ്പുട്ടുന്നതു്. പ്രസ്തുത ഭാഗമാകനു ശമ്പുത്തന്ത്രക്കാഴ്ചയും സ്ഥാനം.

മോതിരത്തിനു ആതൃതിയിൽ വർത്തുളമായിരിക്കുന്ന മിനമിലുള്ള അസ്ഥിവണ്ണങ്ങൾ ഒന്നിനുമേൽ മരീറാനോയി ചേർത്തുവരുത്തിനാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതാണു ശപാസനാളം. ആതിനു ഘടനാവിശദ്ധം നിമിത്തമാണു് അതു ചുരുങ്ങാതെ സദാ വികസിച്ച വർത്തുളംകാരത്തി, ലിഖിക്കുന്നതെന്നും ചുരുങ്ങിക്കയോ അടങ്കുംപാകകയോ ചെയ്യുത്തക്കു നിലയിലാണു പ്രസ്തുത നാളത്തിനു മുൻ ഏടു നായെന്നു വരുകയിൽ മനസ്സും ഏറു ഘട്ടത്തിലും ശപാസനാളിട്ടി മരിക്കുവാൻ ഇടവരാധുന്നതാണെന്നും അറിയേണ്ടതാണു്.

ശ്രദ്ധാസക്തിയും ക്ഷമാസക്തിയും അസംഖ്യം സുക്ഷ്മങ്ങളും ആരകൾ ഉണ്ടെന്നു ഒൻപത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഈ യിൽ നാലു തോളം എന്നും വക്കോട്ടവക്ഷ ചേർത്ത് വയ്ക്കുന്നപക്ഷം എക്കേൾ ഒരിന്നു നീളം വരുന്നതാണ്, ഇതരം അനവധി വെറിയ ആരകൾ ചേർന്ന കോ ശസ്ത്രങ്ങൾ ശ്രദ്ധാസക്തിയിലുണ്ട്. ശ്രദ്ധാസനാ ഇത്തിൽക്കൂടി ഉള്ളിലേക്ഷ ചെല്ലുന്ന പ്രാണവായ്വി നെ ആ നാളുത്തിൽനിന്നും ശാഖാപശംവക്ഷായി ശ്രദ്ധാസക്തിയും മണംജിലേക്ഷ ചെന്നേവ അന്ന ഓരോ ചെറുകൂഴിലുകൾ ഓരോ സൗമ്യത്തിലും വ്യാപിച്ചുകണ്ടു. ഓരോ ആരങ്ങേയും മുടിയിരിക്കുന്ന മുടി ചെമ്പം എററുവും മുടിലുവും സുക്ഷ്മതമരം ആകുന്നു. ഈ ചെമ്പങ്ങളിൽ തലരോമത്തുക്കാഡി എറുതേയോ നേമ്മയും ആയ ദട്ടേകകം ചെരുനാളുങ്ങൾ ഉണ്ട്. മുഖിക്കണ്ടതിനായി ഏ ദയത്തിൽനിന്നും ശ്രദ്ധാസക്തിയും അയയ്ക്കുന്ന അന്തരുലക്കത്തെത്ത ശ്രദ്ധാസക്തിയും ആരകളിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവിടെ വന്നതുകുന്ന മുത്രുലവും യുമായി സന്ദർക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഈ സുക്ഷ്മതമങ്ങളായ കൈത്തവായിനികളിൽ കൂത്രുമാകുന്നു. ശ്രദ്ധാസക്തി ഗണംജിലേക്ഷ വന്നേവോടു കൂലിഞ്ഞുമായിരിക്കുന്ന അന്തരുലക്കതാം, പ്രാണവായ്വുമായി അവിടെ വച്ചു ലഭിക്കുന്ന സന്ദർക്കത്താൽ പരിന്തുലമായി ശോണവിഞ്ഞതിലുണ്ട് തിരിച്ചു എഴുത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു.

നാം ശ്രദ്ധാസോസ്റ്റപാസം ചെയ്യേണ്ട ആതോട്ടക്കുടി നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ വലുതായ ഒരു മാറ്റം നിമിഷംപുതി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ശ്രദ്ധാസക്തി വായുവിൽ അനുജനകം അമവാ പ്രാണവായു, ഈ ശാലാസ്ത്രവാതകം എന്നിങ്ങനെ എത്താനം ചില സാധ

നങ്ങൾ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധാസ്ഫോഡണങ്ങളിൽ ചെന്നെത്തുന്ന വായുവിൽനിന്ന് അല്ലജനകത്തെ മാത്രം റക്കിതു കൊണ്ടുപാടും കുത്തതിലുജ്ജീ ഇംഗ്ലാലാറ്റിം, മുട്ട്, ഇഫ്പും മുതലായവയോടുകൂടി ഇംഗ്ലാലാറ്റാത്ത കുത്തതെന്നും ഉച്ചപ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നും എന്നുന്നു.

മനസ്സുശ്രീരത്നിലെ മാർട്ടിന്റെ അധിക്രിക്കറ്റ് കോൺസൗറ്ററിയായും ഒരു ബഹുവത്തായ പണ്ഡിതമാകുന്നു. അതിന്റെ പാർശ്വപദ്ധതി ഉറപ്പുജ്ഞ വാരിയെപ്പുകളും നിന്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാരിയെപ്പുകളും മാംസപേശികളും ചെമ്മാഡും ആവരണം വെള്ളിരിക്കയാണോ. ഈ വക്ഷഃങ്കുത്തതിന്റെ അധ്യാത്മാഗത്തും ഉറപ്പും പരപ്പുമെറിയ ഒരു മാംസപേശി, അസ്ത്ര പണ്ഡിതത്തെ അടിവിധ റോഗ പറയപ്പെട്ടുന്ന ഉച്ചഗമ്പത്തിൽനിന്ന് ദേഹം വെർത്തിക്കുന്നു. വക്ഷഃപണ്ഡിതന്റെ ഉപരിഭാഗത്തുകൂടി ശ്രദ്ധാസന്നാളം അതിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കയാണോ. വായു, ഇക്കുഴപ്പിയും ഉള്ളിൽ കടന്നാലുടകൾ ശ്രദ്ധാസ്ഫോഡണങ്ങൾ വികസിച്ച വക്ഷഃങ്കറ്റം ആസക്കലും നിറയുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

വായുവിനെ നാസാരന്ത്യങ്ങളിൽക്കൂടി ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചെടുക്കുന്ന വ്യാപാരത്തിനു ശ്രദ്ധാസമേനംം ഇംഗ്ലാലും മുതലായ അന്തരുദ്ധിവാതകങ്ങളും അതെ മാർദ്ദം തീരുക്കുന്നിവരുതേക്കു വലിച്ചുവിടുന്നതിനു് ഉച്ചപ്രസം മേന്നും പേര്. ശ്രദ്ധാസോഷ്ട്രപ്രാസങ്ങൾ ജീവികളിൽ പ്രയതിത്താൽ സാധിക്കുന്ന ഒരു കംമ്മമല്ല. ഉണ്ണി രിക്കവോഴും ഉടങ്കിക്കിടക്കുവോഴും ഏകാഗ്രമനസ്യായി ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുവോഴും ഇംഗ്ലാലാവ്യാപാരം യാതൊരു തടവും കുടം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധാസോഷ്ട്രപ്രാസങ്ങൾ വക്ഷഃങ്കുത്തതിനെ മുടിയി

രിക്ഷന മാംസപേശികളിൽ ഒവഭവത്താൽ നടത്തപ്പെട്ട കുവറികയാണ്. അതെങ്ങോടൊപ്പമാൽ അവ വക്ഷഃ ക്രൂരത വികസിപ്പിക്കുന്നു. സാമ്യമിച്ചെങ്കം വിടകനു തോട്ടകുടി ശപാസകോശങ്ങൾ വികസപരാദിക്കായി വേണി കിന്നു. വാരിയെല്ലക്കും ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന മാംസപേരികൾ അവയെ ഉയർത്തുന്നും വക്ഷഃക്രൂരം ദിനിൽനിന്നു പിന്നാട്ടുന്ന വള്ളുന്നു. അപ്പോൾ വക്ഷഃക്രൂരം വികസിക്കുന്നു. വക്ഷഃക്രൂരത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾ ശരത്ത മുടിയിരിക്കുന്ന ബലമേറിയ മാംസപേരി വിപ്പിന്റെ തടിപ്പോലെ മേൽനിന്നു കീഴോട്ട് ഇരുന്നു തേനക്കാ വൻ തുള്ളമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മാംസപേരി ആളുവായിരതീരുന്നും ഉപതിംഗത്തുനിന്നു പിന്നാക്കമായും മാറിടക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വികസിക്കുന്നതും ഇതു മാറിടം വികസിക്കുന്നും ശപാസകോശങ്ങൾ നിറയുന്നതിനായി ശപാസകാളത്തിന്റെ പ്രാണവായ ഉജ്ജിലേക്ക താഴ്ത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ശപാസകോശങ്ങളും ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ചുമ്പുശാഖയ മാംസപേശിക്കുന്ന വികാസത്തുന്നും അധിക ദിശയിൽ ഇപ്പോൾ അപൂര്വ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാം. ശപാസകോശങ്ങളെപ്പെട്ടു പൂഞ്ഞാവായും കൊണ്ടു നിരന്തര ശപാസകോശങ്ങളിൽനിന്നും അതു രക്തത്തിൽ ലയിക്കുന്നതോടുകൂടി, അപൂര്വ കോശങ്ങൾക്കും അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ സങ്കോചം സംഭവിക്കുന്നു. ശപാസകോശങ്ങളിൽ ഇത് സങ്കോചകമാണെങ്കിൽ ഉള്ളപ്പാസം സംഭവിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ വക്ഷഃക്രൂരത്തിലെയും ശപാസകോശങ്ങളിലെയും മാംസപേശികളിൽ വ്യാപാരം നിമിത്തം ശപാസോഷ്ട്രപ്പം സങ്കോചം സംഭവിക്കുന്നു.

ഒ. ദൈവഗതി.

വിലാസമന്വിരം എന്നാണ് പട്ടണത്തിൽ ചെട്ടി വർത്തിച്ചുവെച്ചു വാമനൻ എന്നു പേരായ ഒരു കൂട്ട് വടക്കാരന്മാരായിരുന്നു. വിശാലമായ ഒരു ഗ്രഹത്തി നീറയും രണ്ട് ഷാപ്പുകളിലെയും ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന ഇള്ളേശം ഒരു ഒരാളിലോ ഫലിതമ്പ്രായാഗത്തിലും നാംഗീതത്തിലും പ്രവിശ്യാനം ആയിരുന്നു. ചെറുപ്പുത്തിൽ കരേറ്റു മല്ലപാനം ചെയ്തിരുന്ന എങ്കിലും വിവാഹം നന്നരം ആ ഭ്രംഗീലതെന്തെ അംഗേശം തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

അതിവസം വാമനൻ മുരബ്ബേയുത്തും ഒരു ചന്തയിലെയും പോകാനായി പുരബ്പ്പുട്ടേപ്പും അരയാളിടെ താണ്ടു ഇടപറിനെ പറഞ്ഞു:—“ഈനു ചാന്തയിലേക്കു പുര പ്പേരേണം. ഞാൻ ഇന്നൊപ്പ് ഒരു കൂദാശയും കണ്ടാണ്.” ഇതുകേട്ടേവാമനൻ വിശിച്ചുംകൊണ്ടു “അല്ലോ, ഞാൻ ചന്തയിൽ ചെല്ലുംബുന്നു വല്ല ആവത്രം പിണ്ണയുമെന്നും സോ ശക്കിക്കുന്നതു?” എന്നു ചോദിച്ചു. “എൻ്റെ ഒരു തത്തിനും കാരണം എന്നെന്നു് എനിക്കുതനെന്ന നിന്മയ മില്ലു. ഞാൻ ആവത്രംബകമായ ഒരു സപ്പള്ളം കണ്ടാണ്. നിക്കരം പട്ടണത്തിനിന്നും തിരിച്ചു വന്നതായും, അര ആള്ളാറം നിക്കാളിടെ തലനായ മഴവനം നരച്ചിരുന്നതു യും എനിക്കു തോന്തിംി.”

വാമനൻ കലശലാഖി വിശിച്ചുംകൊണ്ടു ഇടപറിനെ പറഞ്ഞു:—“ഈതു” ഒരു മുരകായ്ക്കെത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്ന താണം. ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന സംധ്യനും എല്ലാം വിറയതീരകയും, മടങ്കുമ്പോൾ നിന്നും വിശ്രാംവസ്തു കുറം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യും. ഇതാണും ഇ

“സപ്രസ്തിനീറ അത്മം.” താമസിയാതെ വാമനൻ ക്രതിരഫ്റ്റിയുള്ള കയറി ചന്തയിലേക്ക് ഭാടിച്ചുപോയി.

മാർത്തല്പുത്തിൽ വാമനൻ മരീറായ കച്ചവടക്കാരെ നെ കാണുകയും അവർ നന്നിച്ചു് അടച്ചുന്നംായിരുന്നു സത്രത്തിൽ രാത്രി കഴിച്ചുകുട്ടകയും ചെയ്തു. വാമനൻ അവിടെച്ചുനു കിടന്ന മാത്രയിൽത്തന്നു ഉറക്കമായി. പുലങ്ങന്തിരമുഖ്യ കുട്ടകാരനും നന്നിച്ചു് ധാതുജ്ഞിം ഔപി, പിന്നിട്ട് ഇങ്ങപത്തിയഞ്ചു നാഴികയോളും സദ്യ ചിച്ചുശേഷം കൂതിരയെ തിരുന്നതിനും വഴിയരികിൽ കുറങ്ങേണ്ടും നിന്നുകൊണ്ടു് അടച്ചുന്നംായിരുന്നു സത്രത്തിൽ ചെന്ന ദൈഖിണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പുരുത്തുനിന്നു് ഒരു വണ്ണി വഞ്ഞനതായി കണ്ടു. വണ്ണി സത്രത്തിനീറ സമീപത്തു വന്ന നിന്നുപ്പോൾ അതിൽ നിന്നു് ഒരു ഉദ്ഘാഗമ്പമുണ്ടും രജു പടഞ്ഞാഴികളിൽം ഇറ്റാ ഔപി വാമനൻീറ നേക്കു വന്ന “താൻ എവിടെനിന്നു വരുന്നു, ആൺനായി, എവിടേക്കു പോകുന്നു?” എന്നു ചൊരാച്ചിച്ചു. വാമനൻ വിനിതന്നായി യഥമാവിതാ മരം പടി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ഉദ്ഘാഗമ്പമുണ്ടും ഇങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. “നീ ഇന്നുബെ രാത്രി എവിടെക്കിട്ടുന്നുണ്ടോ? തനിയെ ആയിരുന്നോ, അരുതോ, കുട്ടകാരൻ കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നോ? ഇന്നു രാവിബെ കുട്ടകാരനെ കണ്ണോ? നീ ഇന്നു പലങ്ങംമുഖ്യു് സത്രത്തിൽനിന്നു കടന്നുകൂടാതെന്തെന്തു്?” അത്രുതപ്പുത്തനുന്നായ വാമനൻ ഇരു ചോദ്യങ്ങളേക്കും കേട്ടു് പരഞ്ഞാഡിവൈക്കിലും സപ്രദാം കഴിഞ്ഞു് ഇങ്ങനെ തക്കതായ മരുപടി പറഞ്ഞു. “നീ കഴിഞ്ഞു് ഇങ്ങനെ തക്കതായ മരുപടി പെഞ്ഞാറുന്നതി കുറം എന്നാടു് ഇരു കക്കമോയി ചെങ്ങമാറുന്നതി കുറം അത്മം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. എന്നു ഒരു കൊച്ചി ക്കാരുന്നോ മേഖലാവേദ ആത്മാനു നിങ്ങൾ ശക്കിക്കണം

ശ്രദ്ധ തേരുന്നു. നിത്രുച്ചതിക്കവേണ്ടി ഞാൻ എറി സ്വന്നം തൊഴിവോട്ടക്കുടി ഇരങ്ങിയിരിക്കയാണോ. അനുമാ അക്കിച്ചിട്ട് ലേഡം ആവശ്യമില്ലതാണോ.”

ഭക്താദി തലയാളി അപ്പോൾ പറഞ്ഞു:— “ഞാൻ ഈ ദിക്കിലെ പോലീസുവക്പ്പിൻറെ മേഖാ വാണിം. നിങ്ങളിൽക്കൂടുതലും കൂട്ടക്കാരൻറും സമീപജനി ബാധി സത്രതിൽ കിടന്നരങ്ങിയിരുന്ന ആ മണ്ണനെ ആരും ആ രാത്രിയിൽ കൊലപ്പെട്ടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അ തിനാൽ നിങ്ങളിൽക്കൂടുതലും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ പോലീസും ഭ്രാഗമ്പൻ അവിടെയിരുന്നു രാമനൻറെ സാമാനങ്ങളെല്ലാം ആക്കപ്പോടെ പരിശോധിച്ചു തുടങ്ങി. കുടവിൽ അധികാരി ഭാണ്ഡായതിൽനിന്നും” ഒരു വൈദ്യക്കന്തി വലിച്ചുടർന്നു. “ഈതായാടെ വക്” എന്ന ചോദിച്ചു. കുടം പുരണ്ടിരുന്നു ആ ആയുധം കണ്ണ് വാമനൻ ദിശായിൽ ഉണ്ടായാണെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. “ഈതിൽ കുടം എ ക്കാനെ ഉണ്ടായാണു?” എന്നാജി ആ പോലീസും ഭ്രാഗമ്പൻ എന്ന പുനഃപ്രയോഗത്തിനും “എനി—ക്കു—റി—ഞ്ഞു—ക്കു—ഓ—അതു—എൻംതല്ല” എന്ന വാമനൻ സഹയ ഗദം മറപടി പറഞ്ഞു.

പിന്നെയും പോലീസും ഭ്രാഗമ്പൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:—“കുഴത്തിൽ മറിവേറു ആ കൂദ്യവടക്കാരു ദിനാശം സത്രതിൽ കണ്ണാട്ടിയതും. നി അഭ്യർത്ഥാതെ മറരായും ശാരു ചെയ്തിക്കാൻ തക മില്ല. അനും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. അതുകൂടാതെ ഈ കത്തി നിങ്ങളിൽ ഭാണ്ഡാ തിനിൽനിന്നു കണ്ണാട്ടക്കാരും ചെയ്തിക്കുന്നു. തന്റെ മദ്യംതന്നെ അതു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടോ”. അതിനാൽ അധികാരി വധിക്കുന്നതിനുശേഷ കാരണമെന്തെനും എത്ര

പണ്ണ അപമരിച്ച എന്നും ഉടനെ പറയകയാണ് നല്ലതു”

തന്റെ നിമപരാധിയാണെന്നും വാമനൻ സത്യം ചെയ്തു. താലേപിവസം മാത്രി കച്ചവടക്കാരനോന്നിച്ചു ക്ഷേണം കഴിച്ചുശേഷം അവർ കിടന്നറങ്കിയെന്നും, അതിരാവിലെ യാത്ര പറഞ്ഞു മടങ്കിയതിൽപ്പുണ്ടെനു അയാളുകൾടില്ലെനും, തന്റെ കൈയിൽ കച്ചവടത്തിനായി രണ്ടായിരും ഉറപ്പുകയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള എന്നും, ഭാണ്ഡാർ അയാളുടെ സപരം തൊണ്ടയിൽ നിന്നും പുരബ്ലോത്തിങ്ങും എന്നുമാണുമല്ല, കരംകാരനും ദാനാരും തൊന്തതക്കവിയം വാമനൻ പേടിച്ച വിരയ്ക്കയും ചെയ്തു.

പൊലീസുകാർ വാമനൻറെ കാലും കൈയും വദി തെരുകെട്ടി വണ്ണിയിലിട്ടും കൊണ്ടു ഏറ്റെപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലീഷ് സാധുവിന്റെ പണഘും സാമാന്യങ്ങളിൽ ഉള്ളാഗ്രഹമന്നു കരി സ്ഥമാക്കി. സമീപത്രം പാട്ടണത്തിലെത്തി അവിടു തെരെ ജയിലിൽ അയാളുകൾ ഇട്ടു മുട്ടകയും ചെയ്തു. വാമനൻറെ സപരാവത്തെപ്പറ്റി വിലാസമങ്ങിരത്തിൽ തിരക്കിയിപ്പും അയാൾ കുറേറ്റും ദള്പാനം ചെയ്തുവന്നി കുറം എന്നും എന്നാൽ കുറേകാലമായിട്ടു സത്സപരാവിയാണെന്നും മനസ്സിലായി. എതായാലും കേസുവി സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ഒരു കച്ചവടക്കാരനെ സാന്നത്തിൽ വച്ചു കൊലപ്പെട്ടതിനിയെന്നും, അയാളുടെ കൈയിൽനിന്നും പതിനായിരും ഉറപ്പുക അപമരിച്ച എന്നുമായി ഒരു വാമനൻറെ പേരിൽ സ്ഥാപിച്ച കരം.

വാമനൻറെ ഭാത്യർ ഇള്ളം കേട്ട് പരിശീലിച്ചു. താമസിയാതെതന്നെ തന്റെ ചെറിയ കിടങ്ങളോടുകൂടി ഞു സ്ഥിരമാവിനെ ജയിലിൽ പാപ്പിച്ചിരുന്നിട്ടെത്തതി. എന്നാൽ കാവൽക്കാർ അവരെ കൈ കയററിവിട്ടില്ല. പലരേയും ആരുഗ്യിച്ചിട്ടു് ഒരു വിൽ അവരുടെ പ്രവേശനം കിട്ടി. അവോകം തടവുകൾ അടുത്തയിൽ മുഹിത്തു കീറിയ വസ്തുതോടുകൂടി നിന്നിരുന്ന തന്റെ തന്റാവിനെ കണംപൂഡി അവരുടെ ബോധരഹിതയായി നിലവംപതിച്ചപോലെ. പിന്നീട് ബോധം വീണപൂഡി കുട്ടികളോടുകൂടി വാമനൻറെ സമീപത്തിൽ ചെന്നിരുന്ന വഞ്ചമാനങ്ങളേണ്ടില്ലാം അയാളോടു ചേരാതിച്ച. മുഹത്തിൽ നടന്ന കാത്തുകളേണ്ടില്ലാം മുമ്പിച്ചുശേഷം തന്റെ സങ്കരനിവൃത്തിക്കായി മഹാരാജാവിനു് ഒരു മാർജ്ജി അയയ്ക്കുമെന്ന വാമനൻ അവരുടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒണ്ടപേരും കരുപ്പുനേരും നിലത്തുനോക്കിക്കൊണ്ടു വിലപിച്ചുശേഷം അവരുടെ പറഞ്ഞതുടക്കാണി: “ഈാൻ സപ്രസ്തുതക്കാരിൽ വെള്ളതെ ആയില്ല, അതോക്കുന്നതോ? അനു തിരിച്ചുതാണു് ഇന്ത ദർശകദാഡിൽ ക്കൊക്കു കാരണം. അല്ലെങ്കിലും പ്രിയവല്ലെ! നിങ്ങൾ എന്നോടു വാസ്തുവം പറഞ്ഞാം. നിങ്ങൾതന്നെ അണ്ണല്ല ഇന്ത വയം നടത്തിയതു്?” “അല്ലോ! നിയും എന്ന സംശയിച്ച തുടങ്ങിയോ?” എന്ന പറഞ്ഞുടക്കോടു വാമനൻ ഉറക്കു കുറഞ്ഞതുടക്കാണി. അപ്പോൾ ഒരു കടന്നവനു് അയാളിടെ ഭാത്യയും കാര്യങ്ങളിലും വെള്ളിയിൽ പോകുന്നതിനാജ്ഞയാവിച്ചു.

തന്റെ ഭാത്യയും തന്നിൽ സംശയം ജനിച്ചുതോത്തു വാമനൻ വീണ്ടും വിലപിച്ചു. “ഭദ്രവമല്ലാതെ മറ്റായും വാസ്തവമരിയുകയില്ല. അദ്ദേഹം മാറുമെ എന്ന

രക්ෂිණු. ගුනිස් ඩිජිතල් ලඛිකාන්තිය තෙව
ගෙනාක්ස්‌රැත මාරාගොද්‍ර ආපොස්සිකේන්තායින් හූප්” ගුණ ටාමැන් සමාජපාස්ථු. මත්සි ආය
යුළුනෙහෙන් දේශීතුතු තරුකාලය වෙශනෙහෙවතු.
ආත්‍යතන ආයාරා ගියමෙන තෙවප්‍රාත්මක ගතත්
වගා. ප්‍රතිඵිස්සු හූප්තායි කාපු තෙත තක
තුමානා ටාමැන් ඩියිතු ගිස්සු. ප්‍රතිකාණ්ඩු ප්‍ර
ප්‍රගා අපෙනු යෝජා හූතුයා කාපු කරින්වෙල
වෙතු තකවිත පාර්තු.

මි බෙයිලිවත්ත් පමාණුමගෙය-

සුළුප්පි පෙරහැරු ක්ෂීතු වත්සස්සෙයා

තලයුටිකර වෙනු තිනු ගිස්සා-

තිවා ගරහුම් වෙජ්ඩිගුලුපොලෙ.

වාමැන්ත් ගුච්චාවානු ස්කෑතිතු, බුදු
මණී, සාම්බාජි ගාදුකෙනා; මුත්‍රායාධා කරගතු;
ආයාස්සි තෙම් මුළු මෙහිගතු. ආයිකා සංසා
රිකාග් ආයාරාස්සි මකිණු වල්පිතුවගා. ගුණිලං
තෙවප්‍රාත්මකයුදු” ආයාරා ගරිකෙහු ගෙ කරයු
වෙශනියිසු.

කාරාගුරු තිතිය කිෂ්කාප්පාර වාමැන් චෙත්
සු” මුදාක්ෂරාග් පැමිඹීවිතු. මැතික්කිගා කින්
ය ලාඡාකෙනාදා” ගෙ ගෙවුත්තිත වාස්සි ඩිවෙසෙන
පාරායානා චෙතුවගා. ආත්‍යතාවත ඩික්නිඩ වාස්සි
ය ගීතාගාවියාතිලේ ගුරානා පාඕක්ස් පාඕ
ගීඩිතු.

වාමැන්ත් සත්සාප්පාව ගිමිගත සියිල
යිකාරික්ස් සහවසිතු ගා මුද්‍රාවෙන් ගායම
ආයාරාදා බුදු මානාසමගත ගෙරමාරු ආයා

ക്കു അനുമാമൻ എന്നും യോഗീശപരൻ എന്നും അഭിസംഖ്യാധനം ചെയ്യുവകികയും പതിവായിരുന്നു. ഇയിലിഡിജിക്കന കുഴുങ്ങലൈപ്പറി മേലാവിനോട് പരാതിപരയുന്നതിനും വബ്യനസ്ഥമായും പ്രതിനിധിയായതും അവരുടെ ഇടയിലുള്ള വഴിക്കളിൽ തക്കങ്ങളിലും പറഞ്ഞുതീർത്തതും, നൃംഘനായി ഓരോ സംഗതികൾ തീച്ചുചെയ്യുതും നമ്മുടെ വാമനൻതന്നേയായിരുന്നു. സപ്രഹരകംആളുകളുണ്ടും ഇം കാലങ്ങളിൽ വാമനൻ തുമിച്ചിരുന്നില്ല. അഞ്ചും കട്ടികളിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുണ്ണോ ഇല്ലായോ എന്ന വിവരംആട്ടി അധികംക്കു നിന്മയമില്ലായിരുന്നു.

ക്കു ദിവസം പുത്രനായി കരേപ്പേരെ പോലീസുകാർ കാരു കാരാഗ്രഹത്തിൽ കൊണ്ടവനും. പഴയ കുട്ടക്കളവയുടെ ചുറവും വന്നിരുന്നു് ഇവർ ഏതേതു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചുതുടങ്ങാം. അവരുടെ വാത്രകൾ കേട്ടുകൊണ്ട് വാമനൻ നമ്മുടെവന്നുയിരുന്നു. ഒരാട്ട സപ്രചരിതം ഇങ്ങനെ പ്രവൃത്താപനംചെയ്യു. “പ്രിയഞ്ചീയമിതരേ! ക്കു റാച്ചുവട്ടിൽ കെട്ടിയിരുന്ന കതിരയെ താൻ ആഴിച്ചുവിട്ടുക മാത്രാണു ചെയ്യുതു്, എക്കിലും ദോഷണക്കററം പോലീസുകാർ എൻ്റെ മെൻ ചുമതൽ”. താൻ കഴിയുന്നതു വാദിച്ചുനോക്കിട്ടും അവർ വകരവച്ചില്ല. താൻ മോസ്തിച്ചുതായിരുന്നു അവർ വാദിച്ചു. താൻ എവിടുന്നു എവിടുന്നു് എങ്ങനെനു അതിനെ മോസ്തിച്ചു എന്നു് അവക്കു ലേശം നിന്മയമില്ലായിരുന്നു. എന്നിക്കു പഞ്ചാം ദിവസം ചെയ്യു ക്കു കരിത്തിനു് എന്ന പിടിക്കിട്ടും തെളിക്കയെയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ താൻ അന്നതന്നെ കംാഗ്രഹത്തിൽ ആക്കപ്പെട്ടുമരായിരുന്നു.”

“നിങ്ങൾ എവിടുന്ന വക്കുന്നു്” എന്നു് ഒരാറി
വോദിച്ചതിനു് “വിലാസഗൈമത്തിൽനിന്നു്” എന്നു
കയിക്കുന്ന ശു വയ്യേധികൻറെ മറപടി. അയാറു പീ
ണ്ടം വാർത്തുടൻ. “എൻറെ ടിക്ക് വിലാസഗൈമമാ
ണു്. എനിക്ക് അവിടെ ബന്ധുക്കൾ ഉണ്ടാണു്. എൻറെ
പേരു് സോമയാതൻ എന്നാണു്. മഹാരാജ്ഞു് ഒപ്പം
തിലാണു് എൻറെ ജനനം.”

വാമനൻ തന്റെ തല ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു്, ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞു: “ഫല്ലുമിതാ! സോമയാത! നിങ്ങൾക്കു വിലാ
സഗൈമക്കാരനായ വാമനനെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിയാ
മോ? അവൻ ഇപ്പോരു ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ടോ?” സോമയാ
തൻ മറപടി പറഞ്ഞു:—“എനിക്ക് അയാളു നല്ലപറി
ചയമാണു്. വാമനൻറെ ജനനം നല്ല ധനച്ചുജ്ജിയിൽക്കൂ
രൈ തരവാട്ടിലായിരുന്നു. അയാളിൽ എന്നെപ്പോലെ
ക്കു രുമപ്പിഴി പിടിച്ചുവന്നാണെന്നു തോന്നുനു. ഓ
മോ! ദാന സുക്ഷിച്ചു നോക്കേണ്ടു. നീ തന്ന ആശൻ
നു തോന്നുന്നെല്ലോ വാമനൻ. നീ ഇവിടെ എങ്ങനെ
വന്നേണ്ടോ?”

വാമനൻ തന്റെ കജ്ജതക്കേളപ്പറ്റി പറവാൻ മടി
ചു. പിന്നീടു് “മതഭാഗ്രനായ ദാൻ ഇവിടെ വ
നിട്ട കുറേക്കാലമായി” എന്നമാത്രം പറഞ്ഞു. “നീ എ
തു കററം ചെയ്തു്?” എന്നു ഇളംകുട്ടിക്കാരൻറെ പ്രശ്നത്തിനു്
“ഇങ്ങനെ ഒക്കെ പററി എന്നമാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി
യക്കാണു്” എന്നായിരുന്നു വാമനൻറെ ചുങ്കത്തിലും
മറപടി. ഉടൻ തന്ന അയാളിടെ കമ്മക്കെള്ളിം മ
ററായ കുട്ടിക്കാരൻ പറഞ്ഞു സോമയാതനെ മനസ്സിലാ
ക്കി. മറരാശൈ ആണു കച്ചുവടക്കാരനു കൊലപ്പെട്ട്
തനിയതെങ്കിലും കത്തി വാമനൻറെ ഭാണ്ഡത്തിൽ കണ്ണ

തിനാൽ കൊലക്ഷണരത്നതിനു വാഹനമുള്ളതുവെച്ചിയായി
തനിക്കും എന്നും മറുമായിരുന്നു ക്രൂക്കാടൻറെ വാ-
ദമുഖം.

സോമധാതൻ ഈ കേട്ടപ്പോൾ അത്രപരമതരു-
നായി മിഴിത്രനുകോണ്ട് “ഹാജ്ഞനെ പറഞ്ഞു:—“വി-
സ്തയം! വിസ്തയം! എന്നൊരുവസ്യമുണ്ടോ! നിങ്ങൾ
കഴുതുവെത്തിയും ജമയും നമയും കരയും വന്നു വശ-
മായതെങ്കാണെനു?” “വാമനനെ ഇതിനുമുമ്പു പരിചയയു-
ണേണ്ടോ?” എന്ന ചുറുമുജ്ജിവർ സോമധാതനോടു പോലീ
ചുതിനും അയാറു യാതൊരു മരുപടിയും പറഞ്ഞതില്ല.
“നൃക്ഷേ” ഹരിഭവച്ചു കാണ്ണാൻ ഇടയായപ്പോൾ “എന്നു-
മാറ്റും സോമധാതൻ തന്നെത്താൻ പറഞ്ഞു. ഇതുകേ-
ട്ട വിസ്തയാക്കലനായ വാമനനു കച്ചവടക്കാരനെ കൊല-
പ്പുട്ടതിയതു് ഇന്നാരാണിനു സോമധാതൻ” അറിയാ-
മായിരിക്കണം എന്നു് ഉഡയിച്ചു് ഹാജ്ഞനെ പറഞ്ഞു:—
“എന്നെന്ന ചരിത്രം ഇതിനുമുമ്പിൽ നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടണോ
യിരിക്കോം. പഞ്ച നിങ്ങൾക്കു് എന്നെ പരിചയയു-
ണേണ്ണും വരും.”

സോമധാതൻ—ഞാൻ കേരംക്കാതിരിക്കണ്ണതെങ്കാണെനു?
കേരംവി എന്നതു ലോകമെങ്കിം ചുറരിയടിക്കണ്ണത-
ല്ലയോ? പണ്ടു് ഇതുപുറി കേട്ടിട്ടണ്ടു്. എ-
ന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതൊക്കെയും മറന്നിരിക്കണ്ണു.
വാമനൻ—കച്ചവടക്കാരനെ കൊലപ്പുട്ടതിയ ആചാരം
പഞ്ച നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരിക്കോം.

സോമധാതൻ—(വിരിച്ചുകോണ്ട്)—വെച്ചുകതി ഇങ്ങ-
നു ഓണ്ടായതിനെന്നു ഉടമസ്ഥനായിരിക്കണും കൊ-
ലചെയ്യുതു്. മറുവല്ലവയം അതിൽ കത്തി കോണ്ട്
വച്ചു എന്നും വരും. എന്നാൽ അവനെ പിടിക്കു

നാതുവരെ നിങ്ങൾക്കുന്നയാണ് കഴുന്. നിങ്ങളുടെ തലയുടുക്ക വച്ചിരുന്ന ഭാണ്യക്കട്ടിൽ മററവല്ലവരും കതി കൊണ്ടുവച്ചുതായിരുന്നുകും എന്നു അഭ്യസമ തതിൽ നിങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ?"

ഈ വാക്കുകൾ കേടുമാറ്റുയിൽത്തന്നെ സോമയാത്രായിക്കുന്നം നിഡിയമായി കച്ചുവടക്കാരുടെ കൊന്ന തും എന്ന വാമനൻ മനസ്സിൽ ഉറച്ചുംകൊണ്ട്' അവിടുന്ന പോയി. അഞ്ചേരിവിസം രാത്രി വാമനൻ ശിവരാത്രിയായിരുന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടി. കുരിട്ടുള്ള വില സത്ര ശഭദം അവൻറെ നേരോ വന്നതായി തോന്തി. ദേഹം കൊണ്ടു വാമനൻ അണ്യംബിച്ചു. താൻ പഞ്ച ചന്ദ യിൽ പോയപ്പോരം കണ്ണ വേഷത്തിൽ അവൻറെ ഭാത്യ മുൻപിൽ വന്ന നില്ലുന്നാതുപോലെ തോന്തി. അവളുടെ ഗണ്യസ്ഥാലങ്ങളിൽ നേരുങ്ങളിൽ തീപ്പിമത്തം യിരുന്നു. അവരും ചീരിക്കയും സംസാരിക്കയും ചെയ്തു. പണ്ണേപ്പോലെ അവൻറെ ചെറിയ കിട്ടങ്ങളിൽ മുൻപിൽ വന്നനിന്ന് മുന്നായരമായ വസ്തുാലങ്കാരങ്ങൾടുക്കി തന്ത്രിക്കാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പുംശാകട്ടെ തന്നെ ശോഭനായ താങ്ങണ്ണുശരയും സന്തോഷാലട്ടവും വാമനൻ സ്വീകരിച്ചു. സപ്രഹരിത്തിലെ പുഞ്ചവർത്തിൽ ഈ അന്നംകൊണ്ടു വീണവായിച്ചുതും അപ്പുംശാരത്തെ മനസ്സുന്നോച്ചവും ശാന്തിയും തന്നെ അറസ്സ് രഹചെയ്യുപ്പോരം ഉണ്ടായ കർണ്ണഭാവവും ഇപ്പോരം ഓമ്മയിൽ പ്പെട്ടു. അട്ടിശിക്കാം അന്നംവിച്ചു സ്ഥലവും അതുനുതിയായിരുന്നു. ചുറ്റുവാലും ജനത്തിയും ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ മനസ്സിൽ കാണായി.

വിലങ്ങുകളിൽ വെന്നധനസ്ഥരായോ എന്നവേണ്ടാളും പ്രത്യേകാലിന്റെ കാരണഭാവാസ്ഥാവും അകാലി

കമായ തന്നെ വാല്മക്രവും എപ്പാംകുടി സംശയിച്ചു
മനസ്സിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തി വാമനനെ ആത്മ മത്രയ്ക്ക്
പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഇതു് അജത്തമാരകെട പ്രവൃ
ത്തിച്ചാണെന്നു കണ്ടു് അടക്കാം. സാക്ഷാത്ത് കരംക്കാര
നായ സോമധാതനോടു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനും ത
നിക്ഷേപം അതിൽ നാശമുണ്ടായാൽ തന്നെ അതിനു ശ്രദ്ധി
ക്കേണ്ടതിനും ഒരുപാടി; രാത്രി മുഴുവൻ ഗീതാപാരംയ
ശാന്തിചും പ്രാത്മനഗിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. എക്കിലും മന
പ്രൂഢി ഉണ്ടായില്ല. പ്രഭാതമായ ശേഷവും അയാൾ
സോമധാതന്നെ സമീപത്തു പോകുന്നേ അയാളെ കൊ
ണ്ണുന്നതിനും ആശിക്കരിയോ ചെയ്യില്ല.

ഈ ഫലിയം ഒരു മാസാല്പം കഴിഞ്ഞു. അംപ്രാശീ
ക്കും രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഉറക്കംകുടാതെ വാളുരു കാജ്ഞത്തു
മായ ഒരു ദിനിയിൽ ആണു് വാഹനമുണ്ടാക്കി ദിവസം നയി
ചെയ്യും.

ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ വാഹനമുണ്ടാക്കിയിൽ
ഉറക്കംവരുതെ അംഗങ്ങളുടെ ക്ഷേമാട്ടമിനേരാട്ടും നടന്നുകൊണ്ടിരി
ക്കുന്നോടു തന്ത്യകാർ കിടന്നറക്കിയിരുന്ന തട്ടിന്നെന്നു അ
ടിയിൽനിന്നു് ഒരു മൺകട്ടപോലെ എന്നേ ഉണ്ടാക്കി
വരുന്നതായി കണ്ടു്. വാഹനമുണ്ടാക്കുന്ന അഭ്യർത്ഥി
ചുണ്ടാക്കി. സോമധാതൻ പെട്ടുനു് ഓടിവന്ന ദേഹ
സ്ഥാനായി വാഹനമുണ്ടാക്കി സമീപത്തു നിന്നു. എന്നാൽ
വാഹനമുണ്ടാക്കുന്ന ദിവസം അയാളുടെ ദേഹം നോക്കിയതെന്നില്ല.
ദിവസം ദിനിയുടെ അട്ടക്കൽ ഒരു കഴികഴിക്കാറു
ണ്ടായിരുന്നു എന്നും കുടിവന്ന മണ്ണിനെ ബുദ്ധിസിനജ്ഞി
പ്രിട്ട് ചുറ്റത്തുപോകുന്നോടു കൂടിയാണുണ്ടായിരുന്നു എന്നും
ഉംഖ സ്വന്നം കുമ സോമധാതൻ പറഞ്ഞു—വീ
ണ്ടും അയാൾ ഈ ഫലിയം സംസാരം തുടർന്നും—“മിണ്ണാ
തിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കിട്ടും ഒക്കും ഒക്കും

கூடாது. உரசை ஸம்பாரிசூல் மற்றும் குழுங்கு யைக் கிடைக்கின்ற நிலையில் தொடர்ந்து ஒன்று கூட்டுகிலக்கப்படுகின்றது.”

വാമനാർ കോപവും ഭ്രാവവും കലൻ തക്കീറ ശരു വിഞ്ഞീറ മുവരേതക്ക് നോക്കി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എ നിക്ഷേപം മുഴുവും വിട്ടതൽ കിട്ടണമെന്ന താല്പര്യമില്ല. ഏന്തു കുടക്കിലെക്കള്ളുടകയുമില്ല. നിക്ഷേപം എന്നെന്ന യ മുഹമ്മദാലം മുസുതനെന്ന അപേക്ഷന്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനു ഒപ്പാവയ്ക്കു സംബന്ധിയിൽ ഏന്തു പകരം വീട്ടി ക്കൊള്ളിയാം.”

അംഗത്വമിവസം ബന്ധനാമര ജോലിക്ക് പുറത്തി
രക്കിയപ്പോൾ ചിലരല്ലോ മുട്ട് സിൽനിനം രഹ്യ കു
ടങ്ങുകളും നാശയി ശിപാധിമാർ കണ്ട്. അവൻ ആ
യിൽ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ തുരക്കം കണ്ട്. മേലധികാ
രി സമലഭത്തത്തി ആരാഡ് തു തു തുമം പററിച്ചുതു
എന്ന് അനേപണിച്ചു. അവൻിൽ ഒരു ദിവസം ഇതു ചെയ്യു
തായി സമർത്ഥിച്ചില്ല. സോമയാതനാഡ് കരശാരൻ
എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നവർ പോലും അവൻ ലഭിച്ചുക്കൊ
ഡുന്ന തിരുമായ അടിശിക്കുവെ ഉന്നുന് അവൻിൽ
പേര് പറഞ്ഞില്ല. മേലധികാരി വാമനൻറെ നേരു
തിരിഞ്ഞു തുക്കാനു പറഞ്ഞു:—“നിങ്ങൾ സത്യസന്ധ
നായ ഒരു വഴ്യാധികനാണെന്നു എനിക്കെന്നും. ഒരു
വം സംക്ഷിയായിട്ട് തു കഴി കഴിച്ചുതു എന്നാണെന്നു
ഒരു വാസ്തവം പറയുക.” വാമനൻ സോമയാതന
അംഗിക്കാണ്ട് അധികാരിയേട്ട് തുക്കാനു പറഞ്ഞു:
“അങ്ങനേ! എനിക്ക് അതു പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.
ഒരുവരെത്ത വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം തോൻ അതു പറഞ്ഞു
കൂടാനുത്തരാണ്. എന്നു എത്തുചെയ്യാലും വെളിത്തില്ല.”
അധികാരി എത്തുതന്നു തുമംചെയ്തിട്ടും വാമനൻ വക

സൂര്യ വിച്ഛവറണ്ടില്ല. കേള്ളു തെളിവില്ലുംതെ തജ്ജീക യും ചെയ്യു.

അന്നമാത്രി വാമനൻ ഉങ്ങലാനായി കിടന്നേപ്പോൾ അനുഭവം സാധ്യാന്തത്തിൽ വന്നു് അവർക്കു മെത്തമേരു ഇതിക്കുന്നതായി തോന്തി. കണ്ണിൽ കുതിയാൽ അറിയാതവിധിയം ക്രൂരിയ്ക്ക്” അടങ്കു കിടന്നിരുന്നു. സുക്ഷ്മാ വലോകനത്തിൽ അതു സോമയാതനാബന്നനു മനസ്സിലായി.

വാമനൻ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു: “നിക്കദരക്കു് ഈനിയും എന്നെന്നക്കാണ്ടു് എത്തു സാധിക്കാൻ കഴിയുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ളതിൽ വന്നു്?” സോമയാതൻ മെത്തനമായി കുച്ചുന്നേം ഇരുന്നു. വാമനൻ എഴുന്നേറ്റു, “നിക്കദരക്കു് എത്തു വേണു്? വേഗം ഇവിടെന്നിനു ദക്ഷിണാത്മകയും തൊൻ ശിവായിരെ വിശിഷ്ടവായതു്” എന്നു് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ സോമയാതൻ എത്തുയും ധിനിതനായി “എന്നിക്കു മാപ്പുതമേണം ആയിരുന്നുമിൽ!” എന്നു ഉദ്ധാരി ഉച്ചരിച്ചു. “എന്തിനായിട്ടു്?” എന്നു. വാമനൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ “തൊന്നാണു കുച്ചുവടക്കാരനെ കൊലപ്പെട്ടതിയരും കുതി ഒംഖ്യത്തിൽ നിക്കേപിച്ചതു്” എന്ന ഉത്തരം പറഞ്ഞു. വീണ്ടും “നിക്കദരെക്കുട്ടി വധിക്കേണമെന്നു അന്നു തൊൻ വിചാരിച്ചു എക്കിലും വെളിയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടതിനാൽ ജാലകത്തിൽക്കുട്ടി ചാടിപ്പോകയാണെന്നുായതു്” എന്ന തുടന്റെ പറഞ്ഞു.

എത്തു പറയേണമെന്നറിയാതെ വാമനൻ മെത്തനമായിരുന്നു. കടവിൽ സോമയാതൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ആയ വാമനാ! എന്നിക്കു മാപ്പുതമേണം, കൈവരതെ കാർത്ത്രു്” എന്നിക്കു മാപ്പുതമേണം. തൊൻ ചെയ്യു കരം

തൊൻ തന്നെ എററപറയാം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വിടത്തു കിട്ടുകയുംചെയ്യും.” വാമനൻ മറപടി പറ ഞ്ചു. “നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ വളരെ വിശദമായിണി ക്കാൻ. നിങ്ങൾക്കുപകരം ഈ ഇരുപത്താറുകൊല്ലും തൊൻ കുഴുപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ തൊൻ എങ്ങോട്ടൊണ്ട പോവുക! എന്നീറ അംഗു മരിച്ചു. എന്നീറ കട്ടികടം എന്ന മറന്നു കഴിഞ്ചു. എനിക്ക് എങ്ങും പോകേ ശ്രമമന്നില്ല.”

സോമയാതൻ ഭൂവപരവശനായി തന്നെതൊൻ മാ റത്തലച്ച മാപ്പുതക്കന്നതിൽ വിണ്ടും അപിച്ച. “എന്ന ശിചായിശാർ കരണാധകരാണു് അടിച്ചപ്പോൾക്കുടി ഇതു മന്ദേഹം ഉണ്ടായില്ല. നിങ്ങൾ എന്ന രക്ഷി കയും ചെയ്യ. ഇതു മഹാപാപിയായ എന്ന രക്ഷി ക്കണേം.” അവൻ എങ്കണിവുംകിരണ്ടുരുട്ടുക്കണിയതുക്കണി വാമനൻ ചൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. ‘‘തൊൻനിനിലും അധികാരിയാണോ, ഒപ്പവം നിന്നു മാപ്പുതക്കം” എന്ന വാമനൻ പറഞ്ഞു.

ഇരുംതു അധികാരി വിഹാരങ്ങൾ സദ്ധ്വംപര നിൽ പതിച്ചു. ഗ്രഹത്തിലേക്കു മടങ്ങണമെന്നാജീ അംഗ നശിച്ചതുടങ്കി. കാരാഗ്രഹവാസം വെടിയുന്നതിൽ മനസ്സില്ലാതായിത്തീൻ. വാമനൻ മരണബന്ധത്തനെ കാര്ത്തവന്ന. സോമയാതൻ കുററം സമ്മതിച്ചു. വാമന നി വിട്ടതലിനില്ല അന്നവാഡം സിഖിക്കാറായപ്പോൾ അയാൾ പരമഗതിയെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

ഓ. തൃശ്ശരാജൻ.

എക്കേശം നുറവയതു കൊല്ലുന്നും തന്മാ വുർ ജില്ലയിൽ തിരുവഞ്ചാർ എന്ന പ്രാഥമ്യത്തു രാമാനു മം എന ഒരു സ്വാധീനപണ്ഡിതനു ചിൽക്കാലത്തു കണ്ണാടകസംഗീതത്തിനു ജീവൻ കൊടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചായ ഒരു പത്രികയാണ്. അപ്പുൾ പാരിപ്പും മെരുവാൽ സ്വാദശം വിച്ച തന്മാരുക്കിനും എഴുന്നാഴിക്കു ചെ തിരുവഞ്ചാർ എന സ്ഥലത്തു സമിരവാസം തുടക്കി. അദ്ദേഹത്തിൻറെ മുതൽ ഒരു പത്രം ഉപജീവന മാർക്കും തേട്ടുന്നതിനും അന്ത്യപിക്കുകളിലേക്ക് യഥാ. ഒരു വിലബന്ധ പത്രനായ തൃശ്ശരാജൻ അപ്പുൾന്റെ അടക്കാനു തന്നെ താമസിച്ചു സംഗ്രഹിതാണെന്നും കാവുന്നാട് കാലക്കാരാഡികളിലും വേദശാസ്ത്രാലികളിലും പാണ്ഡിത്യം നേട്ടകയും ചെയ്തു.

തൃശ്ശരാജൻ പത്രിന്റെ വയസ്സാകന്നതിനു ഭൂപാലം അപ്പുന്നമമാർ ലോകാന്തരത്തെ പ്രാപിച്ചു എക്കിലും വില്പാല്പാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷ കാണിച്ചില്ല. സംഗ്രഹിതാംകൂടി അന്ത്യസിക്കാൻ തുടക്കി. അപ്പുകാലം തു തൽക്കൂതനെ സംഗ്രഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അമരാന്തരം മായ ഒന്നുപണ്ണം പ്രഭാഷിപ്പിച്ചിരുന്നതായി പറയുമ്പോൾ. രാത്രാളനിയോഗാലുഖ്യനുകൂലും അന്ത്യസമാധിയാം കുടംബത്തെ ഗ്രമിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഒരു കൊല്ലുത്തതിനു കുംഭാദ്ധുമാം സംഗ്രഹിച്ചപാണ് എന്ന പേരിനും അംഗം ഹനായി ഭവിച്ചു. പഇക്കു പറയത്തക്ക കീത്തന്നുകളും നും ഇതേവരെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ല. സമർപ്പനാരായ മരി സംഗ്രഹിച്ചപാണുരുപ്പുംലെ രാഗങ്ങൾ

ആലൂപിക്കുന്നും ഒരോ റാഗത്തിനു വേണ് പല്ലവി
കുടം നിമ്മിക്കുന്നും അക്കാലത്തു നടപ്പുജീ പാട്ടുകൾ
പാട്ടുകും മാറും വെയ്ക്കിന്നു.

കീത്തനങ്ങളാക്കിവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്രമിപ്പി
ച്ചതു് എന്നാണെന്നുള്ളതു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്.
ഒമ്മുൻ, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി മുതലായ രാജ്യ
അഭിലെപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീത്തനങ്ങൾ ഇന്നും
ചൊല്ലിവരുന്നുണ്ടു്. ആ കീത്തനങ്ങൾ തോന്നാത്തവരെ
സംഗീതവിലപാഠം എന്ന പറയുന്നതുമല്ല. അവയുടെ
സാരം ശരിയായി അധികം പേരും മനസ്സിലാക്കിട്ടില്ല
കുഞ്ചം അവ കെതിരെസസ്യങ്ങളുടെയും സ്നേഹത്തോടു
ബന്ധം എല്ലാവരും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ശാപരക്കുമാ-
ത്രമാണു് അദ്ദേഹത്തെ ഗാനനിമ്മാനിത്തിനാശാഫി
പ്രിച്ചതെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. മറ്റു പല വിലപം
മരം ചെറുമികവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഗാന-
ങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തൃാന്തരാജൻ അക്ക-
ണയുള്ള വരിയുപ്പുടെ രൂപമല്ല.

കാബ്യീപുരത്തുകാരനായ ഒരു കാഡവത്തുടെ ഉപ-
ദേശമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരങ്ങളെല്ലാം പാര-
ത്രികവിഷയങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുതെന്ന പറയപ്പെട്ടുനു.
അംഗീകാരത്തിൽനിന്നു് ഈ ശാപരനാമങ്ങളുടെ തുടിക്കാൻ അ-
ല്ലെസിച്ചു എന്നും ദിവഞ്ഞന പക്ഷാന്തിരപത്രനായിരുന്തു-
വീതം ഇങ്ങപത്രകൊല്ലുംകൊണ്ട് തൊഴ്ന്നു ദരാറുകൊടി
പ്രാവശ്യം ദഹവനാമങ്ങളെ ഉച്ചരിച്ചുവെന്നും ഒരു ദഹ-
തിമ്പരുണ്ടു്. ഈതു് ഒരു അതിശാഖയും അല്ലെങ്കി-
ലുന്നവിശാഖ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രകാരം ദ-
ഹവയുടെത്തിയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്താണു് ആ
ല്ലെസി അദ്ദേഹം ഗാനം നിർമ്മിച്ചുതുടങ്ങിയതു് എന്നു
ശുചിത്തിനു് ആക്ഷേപമില്ല.

കൈമിവസം അദ്ദേഹം ശ്രീരാമവിത്രമതിന്റെ മുഖ്യാകെ ഇരുന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമങ്ങൾക്കു ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവേശരു പെട്ടെന്നു് ഒരു ഫലവും കേട്ടതു യും രാമദക്ഷിണാംബരയും വിശപംമിന്തമുന്നിയേയും ഒരു ഭന്ധനംതുവരുത്തിയും കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. ആ തന്റെനിരുട്ടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീഹ്വപരിശീലനം വിയുടെ രൂതരംഗമായിത്തീരുകയും, ഉടനെ ‘ബാലകനകമായാ’ എന്ന പ്രസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപമമക്കിൽത്തന്നു ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

തൽക്ക്ഷണംതന്നെ സംഗ്രീതപാരംഗതനായ നാടക മഹാഞ്ചി ഒരു സന്ദൃംബസിദ്ധാന്തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യിൽ മുത്രക്ഷണായതായി തോന്തി. “തിരുവഞ്ചാർ പ്രേരിത കേതിരസപചിച്ചുന്നംബുദ്ധിയ ഗാനങ്ങളിൽക്കൊണ്ടുപോരുന്നതിൽ ശാതിവിഭജ്യനായി ത്രാഗരാജർ എന്നായ വിപ്പരാണബന്ധന തോൻ കേട്ടിട്ടിണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പംച കേരംപ്ലാനായിട്ടാണ് തോൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്” എന്നു് ആ ആളിഞ്ഞുണ്ടായാൽ അതെല്ലിബേദ്യം. ത്രാഗരാജർ നിയമാനംജ്ഞാനങ്ങൾ കഴിച്ചെടുത്തേനോരു്. ആ മഹാഞ്ചിപുംഗവനെ ബഹുജനചുരുസ്സും സഖ്യവിച്ചിയതി കുറേനേരും പാട്ടപാടി കുറഞ്ഞുചെയ്തു്. അവസാനം നാടകമഹാഞ്ചി എററവും സജനാഷിച്ചു് ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തോടുകൂടിചെയ്തു്:—“ഈ പലാകത്തിൽ മനസ്സുംകൊട്ടയം ഇളക്കിത്തോക്കാൻ അങ്കാദയാക്കും സമർപ്പനായി കൗരാദയും കൊണ്ടിട്ടില്ല. ഇതാ ഇം ഗുനമം എടുത്തുകൊണ്ടുകു. യാമേണ്ടും വായിക്കുക. ഇനി തോൻ തിക്കഞ്ഞായി മങ്ങാട്ടു്” ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു ആളി പെട്ടെന്നു മറക്കയും ചെയ്തു.

അന്ന് പകൽമുഴുവൻ അദ്ദേഹം ക്ഷീണിച്ചു പാനീ
യമോ കുടാതെയും യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെയും ചി
ന്താറുള്ളനായിരുന്നു. വൈക്കേന്നും സന്ധ്യാവസ്ഥനാഡി
കൾ കഴിയ്ക്കിടന്നരക്കും. ഉറക്കത്തിൽ നാരഭമമഹാർഷി
സപ്രതേയിച്ചു മുച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധിക്യം ആ
തൃക്കനാവുകയും സന്ധ്യാസിവേഷത്തിൽ അന്ന കാല
ആ വന്നതു താനാബന്നും താൻ തന്ന ഗുണമത്തി
ന്റെ പേര് സംഗീതത്തംഗിനി എന്നാബന്നും പ
രകയും ചെയ്തു. “ഞാൻ അതു” അദ്ദേഹയ്ക്ക് ഭാനം
ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ക്രിയോകം മുഴുവൻ സംഗീതത്തിന്റെ
മാഹാത്മ്യം പരിത്വനമെന്നും ഉട്ടേരുതോടുകൂടിയാ
ണ്. അതിനും ശരദിപദ്ധതിക്കാരം യോഗ്യനായി വേറെ
ആരും ഹല്ലു” എന്നും മഹർഷി അന്ന ആമുഖത്തും അറി
യിച്ചു. തുഡാരാജർ പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേറു സപ
്തല്ലത്തിലെ ഓജായ സംഭവം യമാത്മത്തിൽ കണ്ണതുപോ
ചെയ്യുന്നതു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ളിത്തുടങ്കും. അതു
ഒരുക്കിൽ ഏല്ലാ പ്രസിദ്ധ രാഗങ്ങളിലും പുതിയ മേഴ്സ
കൂത്താക്കളിലും വിസ്തൃതക്കുള്ളക്കിലും അദ്ദേഹം പുനര
ജീവിപ്പിച്ചതായ പഴയ മേഴ്സകൂത്താക്കളിലും അവയ്ക്ക്
യോജിച്ച പങ്കങ്ങളിലും എല്ലാം ആ ഗുണമത്തിലെണ്ണും
അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഓരോ കീർത്തനവും ഓരോ
പുതിയ ദംശംപോലെ തോന്നി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഭനകമലത്തിൽനിന്നും സംഗീ
തമകൾഡം നിരന്ത്രിക്കുമായി പ്രവഹിച്ചതുടങ്കിയപ്പോൾ,
പണ്ഡിതന്മാരം കവികളിലും സംഗീതവിലപാഠങ്ങളും സം
സ്കാതാഭിജ്ഞങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും വളരുത്തു
നിന്നും “ദേവലോകത്തുനിന്നും” ഒരു ശായകൻ ഭ്രമിയിൽ
അവതരിച്ചിരുന്നു. നിശ്ചയമായും ഇതു നാരഭമഹാ,

എന്ന വിളിച്ചുവറഞ്ഞു. ആനവയി അഴികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകേൾക്കാൻ തുടക്കംതുടക്ക മായി വന്നതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിഷ്ഠതപം ലഭി ക്കണമെന്നവയ്ത്രു് പൊ സംഗീതവില്ലാത്തികഴിം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാജങ്ങളെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. പ്രസിലു ഗായകരാർ, പാരക്കല്ലുക്കേഡു. അലിയിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മധുരഗാനങ്ങളെ ഒരിക്കലുള്ളിലും കേട്ടാൽ കൊജുംമെന്നാജ്ഞ അഭിലാഷത്തോടുകൂടി സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്ര ചെന്ന ചേര്സ്.

രാജാക്കരാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയം സന്ധാ ദിക്കാൻ ആരു യിച്ചു. എന്നാൽ ത്രാഗരാജനാകട്ട എന്നുമികവല്ലമതിക്കെഴു തുണവൽക്കരിച്ചുതേയെങ്കും. നശപരമായ സന്ധാത്ര യാതൊന്നും അദ്ദേഹം ആള്ളിച്ചു വച്ചില്ല. യഹസ്തിനൈക്കരിച്ചും ധനത്തൈക്കരിച്ചും അംഗീകാരം ചീതേപോധുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തി നീറ വിചാരമെല്ലാം ആത്മീയമായിരുന്നു. പരമാത്മാ വോട്ട് എന്നുകൂം പ്രാപിക്കണമെന്നാജ്ഞ എക്കരാംക്കു ദേ അദ്ദേഹത്തിനണ്ണായിരുന്നാജ്ഞ. നാട കവികളിം സംഗീതവിപ്രാംഘാം രാജാക്കരായുടെ ഫീതി നേട്ടവാൻ കൂൾ ശിഥിന്നതും തുമിച്ചുതീരുന്നു. എന്നാൽ തണ്ണുവുന്നമാ രാജാചു്, തന്നെ പ്രശംസിച്ചു് ഒരു ഗാനം നിമ്മിക്കണ്ണ മെന്ന പറഞ്ഞതെപ്പോറും “മെമ്മനന ഗാനാസ്താനസുവ മോ—കർണ്ണമുള്ളിച്ചയങ്കുപസ്താനഭസുവമോ” എന്നം “മെതാബന്യന്യതനരസ്തി സുവമോ—സുമതിത്രാഗ രംജനനികീതനസുവമോ” എന്നമാണ് ഗാനത്രുപേണ അദ്ദേഹം മരുപടി പറഞ്ഞതു്.

തിങ്കവിതാംകുടക്കാരനും ഒരു പ്രസിദ്ധ സംഗീതവിലപാനമായ ഷഠകാരം ഗോവിഡമാരാർ ത്രാഗരാജസപാമികളെ സന്ദർശിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഒരു കമ പറയുവാനുണ്ട്. വരിക്കൽ തിങ്കവിത്താരൻിൽ പോയി ത്രാഗരാജസപാമികളെക്കണ്ടു തന്നെ സംഗീതവെള്ളപ്പുണ്ടാക്കിപ്പിക്കണമെന്ന മാരാക്ക് ഒരു തന്മാനംഭാവമായതു.

ഉടനെ ത്രാഗരാജസിഷ്ട്രമാരോട്ടുട്ടി അധികാരി തിങ്കവിത്താരൻിൽ ചെന്ന സപാമികളുടെ സന്നിധിയെത്തു പ്രാപിച്ചു. ആല്പും ഫുക്കരേനേരം ശിഷ്ടരും പാട്ടുകേട്ടതിനും റാഞ്ചിനും പാട്ടുകേട്ടു കേട്ടാൽ കൊജുംമെന്ന രഹം താല്പര്യപ്പെട്ട്. പക്ഷേ, സപാമികൾ ഗാനനിർമ്മാണത്തിൽ വാൺിഡേവിയുടെ ആജഞ്ചയും മാത്രമേ വശംവെബന്നായിരുന്നുള്ളത്. എത്ര മഹാരാജാക്കന്മാർ വിചാരിച്ചാലും അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ലൂഡിച്ച പാടിക്കാൻ കഴികയില്ല. “എന്നോട് പാടാൻ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും ആരാഞ്ഞും?” എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിനും ശിഷ്ടരും ഓരോയുത്തരായി ഓരോ പല്ലവി പാടി. ഒട്ടവിൽ മാരായും ഒരു താംപ്യങ്ങളുടുത്ത ശ്രദ്ധയിൽ യോജിപ്പിച്ചു. അതേ പല്ലവിതന്നെ ഷശകാരിത്തിൽ പാടി. ഉടനെ സപാമികൾ ശിഷ്ടരും നോക്കി “നമ്മുടെ ശാതിമിയായി വന്ന ആദി ഇതു വലിയ സംഗീതവിലപാനാണെന്നും” എന്നാണു നിങ്ങൾ എന്നോട് മുൻകുട്ടി പറയാണത്തു? എന്ന ചോദിച്ചു. ഉടനെ അദ്ദേഹം മുറിരാഗത്തിൽ ഒരു പാടുപാടി. അതിനും താല്പര്യം “ലേഡകത്തിൽ അനേകം മഹാമാനാജണ്ടും”, അവരെ എല്ലാവരായും താൻ പൂജിക്കുന്നും” എ.

നാണ്. അക്കാദമ്മ ജീവിച്ചിരുന്ന സംഗീതവില്പാ നാരിൽ അനുഗ്രഹസ്വനായിരുന്ന എക്കിലും അദ്ദേഹം മറുപട്ടിവരുതെങ്കിലും അസൂയ വിചാരിക്കയോക്കേണ്ട, അവരെ നിങ്ങിച്ച് പറക്കയോക്കേണ്ട ചെയ്തിപ്പുന്ന മാത്രമല്ല ഒരാഗ്രതാനസരണം അവരെ ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യിരാം.

കാലം ചെല്ലുന്നേരും അദ്ദേഹത്തിനും വളേയിക്കി വിഷയങ്ങളിൽ വിരക്കി വർഖിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പുണ്ണമായ സന്ധാസവുത്തിനെ അദ്ദേഹം അനുശ്ചിത്വവന്നു. ഈ ശ്രദ്ധക്കേന്നു പ്രധാനമായ സൗഖ്യമാർദ്ദത്തെ അദ്ദേഹം പിന്നേയും പിന്നേയും കാംക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ശ്രദ്ധക്കേന്നു അദ്ദേഹത്തിനെന്നും അദ്ദേഹം ഇത്തന്നു ശ്രദ്ധക്കേന്നും പരമാനുഭവത്താണും അദ്ദേഹത്തിനും തോന്തി. പിന്നീട് ഓഡക്കേസ്റ്റ്ട് കീത്തനക്കുളിൽ ചോലോറതരങ്ങുപേണ്ണ അദ്ദേഹവും ഈ ശ്രദ്ധക്കേന്നും പരസ്പരം സംഭാഷണം ചെയ്തുന്നതായി കാണാം.

ടട്ടവിൽ അദ്ദേഹത്തിനും എഴുപത്തന്നു വയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ, തന്റെ ഏതുമൊരു നിലപഠനായ ദേഹം വിട്ട് ചോക്കാൻ തീരു കൊല്ലം ആസന്നമായി എന്ന തോന്തി. ഒരു സപ്താംഗത്തിൽ തുണിരാമൻ പ്രത്യക്ഷിക്കായി എന്നും “ഈനി പത്ര മാസംകൂടി അങ്ങോള്ളും” ഈ ശ്രദ്ധക്കുളിൽ കഴിച്ചുട്ടേരുതായി വന്നിട്ടുണ്ട്” എന്ന പറഞ്ഞു എന്നും അദ്ദേഹത്തിനും തോന്തി. ഈ വേരെ ഒരു പ്രസിദ്ധകീർത്തനയും കാമനമായിത്തീർന്നു. പിരോദിവസം പ്രാഥത്തിൽ എഴുന്നേറ്റും, താനും തുണിരാമസ്വാമിയും തമ്മിൽ സപ്താംഗത്തിൽ നടന്ന പൂത്താന്തരമെല്ലാം വിവരിച്ചും ഒരു കീർത്തനയുണ്ടാണിതെന്നുണ്ടാണി.

പരമാസം കഴിത്തു പിന്നെയും ഒരു സപ്ലി തതിക തീരാമൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, “നാശ ഒരു സന്ധിയുടെ ആദ്ദുമതിഡലക്ഷ ചോദ്യാളിക്ക് കു. മറ്റൊരു നാടം തൊൻ അക്കദയോനിച്ചു ചേർക്കുകാശിം” എന്ന പറഞ്ഞു ചോദ്യത്രു. ഭഗവത്ക്ലിനപ്രകാരത്തെന്ന അദ്ദേഹം ചെള്ള. ഈ സപ്ലിപ്പുതാനും എല്ലാ ടിക്കി ലും പറന്നു. വേദാന്തികളിൽ ഉക്തമാരം ദയാനികളിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്ദുമതിഡലക്ഷ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി ചുറ്റം കുടി.

വിരോദിവസം അസംവ്യം ആഴികൾ തദ്ദൂരവും നിന്നും അയൽപ്പുശ്രദ്ധകളിൽനിന്നും വന്നുചേരും. ഉക്ത മാരം പബ്യിതമാരം മാത്രമല്ല, എപ്പാജാതി സ്ഥീ പുര ചന്ദ്രാരം അക്രൂതത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെന്ന നാൽ, എല്ലാവക്ഷം ഈ സാരംതും കാണാമെന്നും പാണ്ഡിത്രൂപകാണ്ട്” മാത്രമല്ല, പരിത്രാഖാലിയിൽനാം കൊണ്ടും സകല ജാതിമതാധമമാരെയും പ്രേമഭാജനമായ ആ ദിവ്യചന്ദ്രപ്പാശന കണ്ഠ വദിക്കണമെന്നുംജീ മോഹദ്ധനായിരുന്നു.

പരപ്രാക്യാത്രയുള്ളിൽ സമയമായത്രപ്പാശക്ഷം ഗായകമാർ പാട്ടപാട്ടകയും, പുരോധിതമാർ വേദപാരാധാരം ചെയ്യും, ഉക്തമാർ ഭഗവന്നാമങ്ങളിലും ചെയ്യും ചെള്ള. ഒട്ടവിൽ ത്രാഗരാജർ “നിശ്ചിതസമയമായി സ്നേഹിതമാണെ! ദിവം നന്നായി ജപലിപ്പിക്കുക” എന്ന പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്രകാരംതെന്ന അവൻ ചെള്ള. അപ്പോൾ ആ പുന്ന്യചന്ദ്രപ്പാശൻ ഉറക്കെന്ന നോമരമായ ശബ്ദംതിൽ “ജാനകീമണം” എന്ന പറഞ്ഞു ചുറ്റാക്കിവരേട് “ജയ ജയ രാമ” എന്നത്രിക്കാൻ ആജൈംപിക്കയും ഉടനെ അവിടെ കുടിയിരുന്നു

വർ കൈകൾ മലത്തില്ലിടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയാഗാനസരണം രാമനാമാസിച്ചുവിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തു ചെന്ന ഒപ്പും ജീവൻ ദേഹത്തെ വിട്ടപോയതായി കണ്ടു. ഉടൻ അവർ ആ മുത്തേജമമെടുത്തു കേതിച്ചുവ്വും. തിരുവഞ്ചാറിൽ കൊണ്ടപോയി ഭവസ്പാമിയുടെ നടയ്ക്കൽ വച്ചും അവസാനന്തിയക്കൈല്ലാം നടത്തി.

എ. റാണി വോറീഡേവി.

സ്കൂളിലണിഞ്ഞാളും വലിപ്പുകളിൽ ഒരു നാട്ടകാജ്യം. ബക്കാളത്തിലാണ്. നാട്ടുർ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ആരാജ്യം ഒരു കാലത്തു രമാകാന്തൻ എന്ന ഒരു രാജാവിന്നു തെരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മുമ്പിലാഭവാലിലെ നവാഖിനു കൂപ്പുംകൊംത്രിയന്നവെന്നാളും ഒരൊറര കാര്ത്തം. ഒഴിച്ചാൽ രമാകാന്തൻ ഒരു സപതന്ത്രരാജാവായിരുന്നു.

താരണ്ണവും ഷുള്പിശക്തിയും നശിച്ചുവെക്കിലും ഒരു സംകാംത്വാളിയിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞിട്ടുനില്ലോവാൻ അദ്ദേഹം തരുംഡാക്കില്ല. സുപ്രക്ഷ്ണപ്രഥമപരന്ത പരിപാലിക്കുവാനതകനു രാജസ്ഥാനം വലിച്ചുവിശ്വാസത്തുകളുംവാൻ ആരാജാ സന്നാലനാക്ക! സചിവോത്തമനാശ ദയാരാം പല വിധത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുവെക്കിലും അതിനെന്നെല്ലാം രമാകാന്തൻ രുഷസമാനം അവഗണിച്ചു. ശ്രൂരമാക്കാനരാജാവിന്റെ പത്രിയാണു കമാനായിക. മാനമായും മത്താദയായും ജീവിച്ചുവേണ്ടപോലെ പ്രജാ. പരിപാലനം ചെയ്തു രാജയർഹം. നിരവേറരണമെന്നും ആ സാധ്യപി തെന്താവിനേന്തും അപേക്ഷിച്ചു; ദയാരാമി

எல்லா உபகணக்கையை விழுதேயியதைள்ளம் என மத
தி அளித்திடு. ஹதிகெழு மாஜாவு ஸ்ரூமங்கியி
ஸ்ரூமங்கியி மாதுமலை மேளதற்கு அதனம் ஸ்பாமிகேந்தமாய
சொல்லுமின் உலோகத்திற்கிணம் பிரித்துவிடக்குடி
ஷ்டு. செலவுக்கிடு கொரகோடி குபா புதிவ
ஷ்டு முதலவுட்பூஜை நாட்டுர்ராஜு தெர ஸ்ரூமங் ஸ்ரூமங்
யித்தீர்க்கையு பட்டங்க்கைதெர ஸ்ரூமங், குபு துட்க்கையு
ஒரு ஹாக்கைதீர் வலிய கூடிட்டுக்கையுக்கையு செய்து.
ஹாக்கைதீர் கூடிட்டுக்கையு தீர்க்கையு நவாவு மராக்க
நெல்லர் ராஜு தெர அஞ்சுமிடு அஞ்சுமிடு தெர ஸ்ரூமங்

ରହାକାନ୍ତରୁ ଓ ରିଟର୍ନ୍‌ରୁ ଆଜ୍ୟସମାନ ବଳିଶ୍ଚିପ୍ତ. ଅନ୍ତେଯତିକର ସମିତି ବ୍ୟାର ଦୟାଗୀଯମାତ୍ରିତିରୁ. ଦୟାରାମିକର ରୁକ୍ଷିତ ବ୍ୟାଗୀଯରୁ କରୁଥିଲା ଉପରେରେଣ୍ଡିଷ୍ଟି ଏବିଲ ଅନ୍ତେଯାଙ୍କାରୁ ଅନ୍ତେଯତିକ ମନ୍ଦ୍ୟିଲାଗରୁ. ତାହୁ ପରିଯୁକ୍ତରେପୋଲେ ନକରୁକୋନ୍ତାମେନ୍ଦ୍ରା ଏହିର ପରିଣତି ଅନ୍ତେଯି ଅରୁ ମହତିକିମ କ୍ଷୀତରକାରୀ. ତାଙ୍କ ଦୂରକ ବ୍ୟାଗୀଯରୁ ତେରିବିଲେ ପୁରୁଷୀଯିକଂ ଝୟମି କାନ୍ଦିବ ବିଶ୍ଵାସିକିମାତ୍ରାଂ ତୁଳକାରୀ; ବଲିଯ କୁଷ୍ଟମା ନାଂ କ୍ରିକେଟ କାନ୍ତିକାରୀଙ୍କାରୀ ଏବିଯିଂ ଡେଣିଯାକାରୀ, ଦୟାରାମିକ ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ କରୁଥିଲା ବ୍ୟାଗୀଯରୁ ରାଜ୍ୟରେତର ବିଶେଷ ଫକିଳାନ୍ତିକ ବେଳି କାନ୍ତିକାରୀ ଅନୁଲୋଚିତ୍ବରୁକୁଣ୍ଠା ହେବୁ. ହରାଯିଂ କଶିଲାରୁ, ତାଙ୍କର ରଞ୍ଜାବିନେତର ନାଂ ବିଳଟିଂ ରାଜ୍ୟବାକଳାମେନ୍ଦ୍ରା ତଥାଲାପନାଯାଂ ଦୟାପୁରୁଷ କ୍ଷମିତ୍ର ମାଧ୍ୟମ ନାକିନାପକ୍ଷିମ ମେଲାକ କୁଟୁମ୍ବାଙ୍କରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବକାରୀଙ୍କାରୀଙ୍କାରୀ କାଣିତ୍ର ରାଣୀ ନବାବିଙ୍କ ଏବି ନିରେବନାପକ୍ଷଗୁରୁକ ଅନ୍ତର୍ଭାବକାରୀ କରୁଥିଲା. ବ୍ୟାଗୀଯରୁ ଅନ୍ତେଯକୁ ସପୀକିତ୍ରିତ୍ବ ଅରୁ

വർ കൈകരം മലത്തില്ലിടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയോഗാനസരണം രാമനാമജ്ഞാപ്രവിഷ്ടയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീചത്തു ചെന്ന ദ്രോഹം ജീവൻ ദേഹത്തെ വിട്ടുപോയതായി കണ്ടു. ഉടനെ അവർ ആ മുത്തേദഹമെടുത്തു കേതിപ്പും. തിങ്കാൻ ആറാറിൽ കൊണ്ടുപോയി വൈസ്പാമിയുടെ നടയ്ക്കൽ വച്ചു അവസാനങ്കിയക്കൈല്ലോ നടത്തി.

എ. റാണി വോൺഡേവി.

സ്കൗട്ടുലണ്ടിനാളും വലിപ്പുഭജിച്ച ഒരു നാട്ടകാജ്ഞം. ബക്കാളിത്തിലബാക്ക്. നാട്ടുകൾ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ആരാജ്ഞം ഒരു കുലപത്രം രമാകുമാൻ എന്ന ഒരു രാജാവിനാൽ ദിക്കുലൈപ്പട്ടിക്കുന്നു. മുഖ്യിഭാബാലിലെ നവാബിന്റെ ക്ഷുപ്പംകൊട്ടതിനുംവെന്നാളും ഒരു മഹാകാനാനും ഒരു സപ്തത്തുരാജാവായിനും.

താരണ്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും നശിച്ചുവെക്കിലും ഒരു സംകാതുംകൂടിയിരിക്കിനെന്നാഴിന്തുനില്ലോവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കില്ല. ഓസ്പ്രൈസ്സാപ്രത്യപനെ പരിപാലിക്കുവാനുതകനു രാജസ്ഥാനം വലിച്ചുറിഞ്ഞുകളിയുവാൻ ആരാജാ സന്നദ്ധനാക്ക! സചിവോരത്മകാം ദയാരാം പല വിധത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുവെക്കിലും അതിനെന്നെല്ലാം രമാകുമാൻ മുഖ്യസമാനം അവഗണിച്ചു. ശ്രൂതരമാകുന്നരാജാവിന്റെ പത്രിയാണു കമാനായിക. മാനമായും മത്താമയായും ജീവിച്ചു വേഗംപോലെ പ്രജാ. പരിപാലനം ചെയ്തു രാജയർഹം. നിരവേററണമെന്ന് ആ സാധ്യപി തേരാവിനേരു് അപേക്ഷിച്ചു; ദയാരാമി

என்ற உபசங்கூரம் விலகேரியதாளையும் எடு மற்று திணுவிடிடு. ஹதினெழுது ராஜாவு ஸஸ்ரமங்கினி ஸ்ரீ மாநுமலை ரெளைத்துறை அமைச்சரம் ஸபாமீதேகனமாய் பயாராமினை உச்சாத்திரிக்கினை பிரித்து விடக்கஞ்சி தெப்பை. செயல்வுக்கிடிடு என்றகோடி துபா புத்திவ ஸ்தா இதெல்லாபூசை நாட்சிரங்காஜ்ர தெரத ஸெயாரம் தூந்தும் யித்தீரக்கூடு பட்டாத்துக்காரை தெய்கூடு, கபூ துக்கையியு அது ஹுந்தைத்தித் வலிய கடிதூக்கியுக்காஜ்ர செப்பை. ஹுக்கைதைத்தால் கடிதாயித்தீர்க் கவாபு ரமாகா என்ற ராஜ்ர தெரத ஏதுகுதிடு அடேஷ் தெரத ந்யாந்து ஜ்ஜாக்கி.

ரமாகாந்தை ரமிடத்து அடையுமான் வாடிதிட்டிப்பு. அடேஷ் தெரதின்ற ஸமிதி வழை ரெய்கீயமாயித்தீர்க். பயாராமின்றியு வொக்கீஷேவியு தெயு உபசங்கூரம் கெ வில அபூர்ஷாஸ் அடேஷ் தெரதின மாண்பு லாயத்து. தொழு பராய்க்குறோபோலெ நகைகாந்து மென்ற ஏது பரான்து அடேஷ் மா எடு மற்றிக்கீட்டுக்கை. ஸாநை இத்து வொக்கீஷேவி தெந்தாவிரை பூத்துயிகா ஸ்ரீயி காநை விஶப்புக்கீசுவாநம் துக்கை; வலிய காஷ்பு மொ னாந் குடாதெ காஞ்சுக்கைப்பூா காவியு தெங்கீயை, பயாராமினை ஏது யூது வகுற்றுக்கூடு ராஜ்ர தெரத வீளை டக்குந்தை வெளை காஞ்சுக்கூர ஏது லோகிடிடு ராஜ்ர கூடு செப்பை. ஹுதுயு குதிரைத்து, தென்ற தெங்கீவினென்ற கை வீளை ராஜாவாக்களை மென்ற தலை லாபாபாயு பயாடுது க்குமிடு மாது நாக்குக்கைப்பக்கும் மேலாகு கூடு முடு இடக்கை குடாதெ அயத்துக்காஞ்சு மென்ற காங்கி டு ராளி நவாவின் கை நிவேஷனப்புதிக அயத்துக்கை டுது. வொக்கீஷேவியு கெ அபேசு ஸபீக்கிடு அது

തന്നെ ശിച്ച പ്രവർത്തിച്ച കൊള്ളുവാൻ നബാഹു് അനുവ ചിച്ച. മഹാകാന്തരാജാധി ദഖാരാഭിനോടൊന്നിച്ച നാട്ടു രിൽ ചെല്ലുകയും പ്രജകൾ സത്തു ആക്കും വെള്ള.

വിധി ഇതിനന്നുള്ളായിരുന്നില്ല. എത്തോടു നേരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ രഹാകാന്തരം ചുമതലതിരെ പ്രാപിച്ച. മദ്ധ്യത്വയല്ലെന്നും പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന വോന്തിനേവി വിധിവയും നില്ലുമായിനിന്നും ആയിരത്തീൻ. ഫണ്ട പത്ര നൂൽ അവക്ഷേ ജനിച്ചിട്ടിട്ടണായിരുന്നുവെങ്കിലും ബാല്യ തതിയ്ക്കരനെന്ന കാലവൻ അവരെ തട്ടിയെടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബാലാവിധിവയായ താര എന്ന ഒരു മകൾ മാത്ര മേ വോന്തിനേവിയുടെ ബന്ധുക്കളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. രാജുരത്തെടും അന്ത്യച്ഛിദ്ധിം നിറവെന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലും വോന്തിനേവി രാജുഭാരം എംബേക്കേണ്ടിവന്നതു്. ഗൈരവമിഷ്ട ചുമതലകളേറ്റുക്കുവാൻ രാണിക്കു് അ ദൈംജന്മാനാഭാഗായില്ല. ദിവാന്മരണയാ പുരോധിത നേരയോ സഹായത്തെ അധികമായി അപേക്ഷിക്കാതെത്തെന്ന പ്രജാപരിപ്പാലഗം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ആ രാജുത്തരുജ്ജേഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

അന്നത്തെ നവാബ്യാധ സുരാജ് പേരുള്ള യൂദ്ധത്തായ കരാംഡായിരുന്നു. ദിസ്ത്രിമാരാധ അനുചരമായുടെ ഫ്രേഡ് സെയോട്ടന്റെ രാജുരെന്തെ മുതഖലച്ചപ്പിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം സുവാനം ഭോഗങ്ങൾക്കായി അയാറം വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. അനുചരമാരാക്കെട്ട്, നീതിയും ധർമ്മവും വിച്ച് എത്ര കംനകർമ്മവും പ്രവർത്തിക്കാൻ മടിയില്ലെന്തെ നിശ്ചയമായം ആയിരുന്നു. ഇതു സുരാജ് പേരുള്ള നാട്ടുകൾ രാജുത്തെ കീഴിക്കുവാൻ അന്ത്യംശാഖം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന രാണിക്കു് അറിവുകിട്ടി. ദിർഘമാർഗ്ഗിനിയാധ രാണി പ്രാകാരം പ്രസ്ഥിടെ കേടുപാടുകൾ തീർക്കുകയും ഭക്ത്യാദ

യുദ്ധക്രമങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിച്ച് സെസ്റ്റർവലത്തെ ഒഴിപ്പേട്ടതുകയും ചെയ്തു. കിംവദന്തികളിൽ യാമാ ത്മ്രമനോപശിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതിൽ സാമത്മ്യമുണ്ട് ചൊന്തു ചെയ്യും നിയോഗിച്ചു.

ഉക്കബുദ്ധിക്കൂദായ സ്വന്തനുാതരം ഉപദേശത്താൽ പ്രേരിതനായ സുരാജ്‌പെറ്റു റാണിയുടെ വിധവയായ പത്രിയെ തന്നിൽക്കൂടി നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഒരു മുതനെ നാട്ടുക്കയ്യും. മുതൻറെ അറിയിപ്പു കേട്ട പ്രോം റാണിക്കണ്ണായ ഞൗയത്തിനും അതിമില്ലായിരുന്നു. ഉടനെ അവർ ആ മുതനെ കൊല്ലാക്കാലവെയ്യു താഴുണ്ടാണോ, ഭജ്ഞണം നിദ്രപ്പനമായ സുരാജ്‌പെറ്റുയുടെ കുളനകുകുക്കാനിക്കണ്ണാവള്ളു ദാഖാനിരാനിയെന്നും അയാളെ അറിയിക്കാവാനും കിക്കരമാടമാജാജരുപിച്ചു.

റാണിയുടെ ഡിക്കാരവാക്കകളിൽ മുതൻറെ ഒമ്മത്തി ചുംബി പരിക്കൈകളിൽ സുരാജ്‌പെറ്റുയെ ഞൗയാന്തരാനന്നാക്കിന്തിർത്തു. താരെയെ ബലാല്ലോരം പ്രദയാഗിച്ചു പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നും റാണിയെ സിംഹമരിസന്ന ഭേദംാക്കി ദണ്ഡാരം കൊഞ്ചിചെയ്യുവാനും നവാദ്ദു കൂപ്പിച്ചു. മകിലബസെസ്റ്റർക്കും നാട്ടുപ്രാകാരങ്ങുംകു സമീപമെത്തി പാട്ടുയമകിച്ചു. തന്നെത്തരാൻ സെസന്റ്റ് ഡിപ്പട്ടുമെറ്റും യുദ്ധസന്നാലയായി നിന്നിരുന്ന റാണി ശരുക്കലോടു പോരാട്ടവാൻ സെസന്റ്റ് കാജാക്കാജരുന്നു നൽകി. യുദ്ധം അതിലെക്കുമായി നടന്നു. മകിലബ നാരിൽ വളരെപ്പേരു കൊല്ലപ്പെട്ടുകയും മറഞ്ഞുവൻ തോറോടുകയും ചെയ്തു.

സുരാജ്‌പെറ്റുയെ അത്രുന്നും വെറ്റതിനുന്ന മിന്ത താജാക്കന്നാൻ ഒരിക്കൽ ഒരു സദ കുടകയുണ്ടായി. ആ തോറത്തിൽ റാണിയും സന്നിധിയാനും ചെയ്തിരുന്നു. സു

കാജ്‌പറമ്പരയെ സ്ഥാനലോധിനാക്കി തൽസ്ഥാനത്തു ഒഴുക്കു യുടെ ബൈസന്റെയിപന്നായ മിർജാഫറു വാഴിക്കേണ്ട താണ്ടന്നെ സദസ്യരിൽ ചിലവർ അഭിപ്രായശ്ശേഷ്ടപ്പോൾ രാണി എഴുന്നേറ്റുന്നിന് ഇങ്ങനെ ഉട്ടേംബന്ധിച്ചു:—
 പ്രിയ സദസ്യരേ, മിർജാഫറു പകരമായി ഒരു ഫിൽ രാജാവിനെ വാഴിക്കുവെൻ നിങ്ങളുടെയിക്കാത്തതിനെ പുറനി തൊൻ എററവും വ്യസനിക്കുന്നു. അതിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് അവസ്ഥയെ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും പാശം കുംകുമായതുനെന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം. സുരാജ്‌പറമ്പരയെ സ്ഥാനലോധിനാക്കണമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുനെ അയാളിട്ടെ പരബീധനാസക്തി ഒന്നു കൊണ്ടു മാറ്റുമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് അവസ്ഥക്കി മിർജാഫറിനും ഉണ്ടായിക്കുന്നില്ലപ്പോൾ.” ദിർഘദർഖിതപത്രതാടക്കുടി ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുവിച്ചുവെങ്കിലും മിർജാഫറരത്നനെ രാജാവായി വാഴിക്കുന്നമുണ്ടെങ്കിൽ പഞ്ചത്തിൽ രാണിക്കും ചേരുണ്ടതായി വന്നു. ആ അവസ്ഥത്തിൽ ആ മഹതി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായശ്ശേഷ്ട:—
 “മഹാരാജാക്കന്നാരോ! നിങ്ങളുടെ തീർപ്പും തൊന്തം സുമതിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പുഴ തെരു ഇംഗ്ലീഷ് രാജുക്കുക്കും ഒരുപ്പുകുമ്പലും എന്നാണ് എൻ്റെ ശക്ക്. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കും ഒരുപ്പിൽ പ്രാബല്യമുണ്ടാക്കാനാണു വഴി. നാം ദേശജിച്ചു നമ്മളിൽ ഒരുജീവനാക്കാം രാജുക്കാനും മരാട്ടിയരെ വിശ്രസിക്കുവാനും നടക്കുന്നിരുമെന്നതു സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങളിവരും ഒരു മകിലാണ് ബലംറും ബലമില്ലതു ചുമലിൽ രാജുക്കാം സമപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടം ഒരും രാജും ഇംഗ്ലീഷ്‌കാരരത്നനെ ആരംഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.”

രാണി ഉഞ്ചിച്ചുരുപ്പോലെതന്നെ എല്ലാം പതിനൊമ്പി. കാലങ്ങൾമുണ്ടാണെങ്കിൽ പ്രാബല്യായി. ബാ

കൊള്ളത്തിൽ അടിസ്ഥാനി പല പരിവർത്തനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനും അബദ്ധതാനാം നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കും ബാധിക്കുകയുണ്ടായില്ല. മേണ്ടത്രുപ്പത്വമാരായ ശവിവന്നായെങ്കിലും അതുകൂടിയും അബദ്ധത്തിൽ റാണി വോനീഡോവിരാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യുവനും. അവർ ഒരാൺകട്ടിയെ രാജകുടംബത്തിലേക്കു ദത്തക്കുകയും ആ കട്ടിക്കുപ്പായമായപ്പോൾ രാജ്യഭാരമല്ലാം ശ്രദ്ധാലൈ ഏറ്റുപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ആ പേശ്വരവതിലെതകികകാത്തുക്കളിൽനിന്ന് നിന്മേഷം പിന്നാറി പരിപൂശം ഭൂലഭ്യായ ഗംഗാനദിത്തിരഹത്തു് ഒരു വെന്മാഞ്ഞല്ലിച്ചു് അതിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു.

വോനീറാണി ആത്മഭോഷയുടെ പ്രവാരത്തിനും നിലനില്പിനുംവേണ്ടി എത്രയോധാ ധനം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. ഒരു അനംഗമമമാരിരും പണിയിച്ചു് അതിൽ അനന്തമരുതാമസിപ്പിച്ചു് അവക്ഷേപണ സുവഭൗക്കത്തുകൾ നുഹകി. ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ, ധനംശാലകൾ, സത്രങ്ങൾ എന്നിവ നാട്ടിൻ്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കിച്ചു. കിണറകളിലും കുളങ്ങളിലും കഴിപ്പിക്കുന്നതിനും മരദം അസംഖ്യം ധനം വൃദ്ധിചെയ്തു. വോനീഡോവിയുടെ ആയ്യുംലും ഭൂവിഭ്യൂലുമായിരുന്നവുകിലും അവർ സകല സദ്ധൈജങ്ങളിലേന്തും ഒരു വിളനിലമായിരുന്നു.

റാണി വോനീഡോവി 1803-ാമാണ്ടിൽ, തന്റെ 73-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോംകം പ്രാപിച്ചു്. ആ മഹതിയുടെ പിണ്ഠാലും രാജ്യത്തിൽ പല മാറ്റങ്ങളിലും പുംബങ്ങളിലും ഉണ്ടായി. അവയെന്നാം കണക്ക് കൂട്ടിച്ചൊഴുക്കുവാൻ റാണിയെ അനവച്ചിക്കാത്ത വിധി കാജശ്രൂവം നേരുതനെ സമ്മതിക്കണം.

ര. ശ്രീവാദ്ദുരു.

എന്തു സജ്ജയ! ചൊല്ലു ചൊല്ലു പിതാചുതന്നുട

[ഹാസനം]

വന്നുമോട് വന്നത്തിൽ വാഴക്ക യംജാതികക്കളിന്നുണ്ടോ?

അണ്ണയ്ക്കുപതി നന്നാടേ തുപ നന്നനന്നിതു വിസ്തൃതം!

ബാണ്ഡാവമിതെത്തരും തവ വിന്തയേ, മരശക്കര. 1

മാനശാലി സുഡയാധനൾ നിജ നാട്വാശം സുവിക്കയും

ഭിന്നാവമിയന്ന പാണ്യവർ കാട്ടവാശം നടക്കയും,

ഞാനിമിക്കേ വരന്നതല്ലിതു മുലങ്ങാട്ടരവെയ്ക്കു നീ

മാനഞ്ഞ കപടംവെടിഞ്ഞു നടക്കുന്നോ, മരശക്കര. 2

ലുക്കുകൊണ്ട ചമച്ച കോട്ടയിലിട്ട് ചുട്ടപൊതിച്ചതും

കുക്കുന്നായ മുകോഡനു വിഷംകൊട്ടാറ്റു വലപ്പത്രും

അക്കുകെതവയേമതുനാ സകലം പിടിച്ചുപറിച്ചതും

പക്ഷപാതമിതോക്കെയും തവ വിന്തയേ, മരശക്കര. 3

ഗീളിച്ചരായ മഹാജനങ്ങൾ നിറഞ്ഞ രംജിസ്താനത്തോ

ഭാജ്ഞായ തവാത്മജൻ ഭൂപദാത്മജാക്കവരിഭരേം

കൂളമായു പിടിച്ചിഴച്ചു ഭക്തലരാശി വലിച്ചതും

കൂളമായ മറക്കമീവക ചേഞ്ഞിതം? മരശക്കര. 4

മതതകാശിനിയായ പാർശ്വതി താധനം സമിയാ

[ഞ്ഞുടൻ

ചിത്തഭേദമിയന്ന നമേ വിളിച്ചുനിന്ന കരഞ്ഞതും

ചീതതാബിലോഗിപോലെയെരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടും മമാധുനാ

യാത്രംജാഷ്ടാവനം ഒമീക്കമതിപ്പും, മരശക്കര. 5

മുലസാധനമൊക്കെയിന്ന സമിലുമായി നിരന്തരം

മുലികെഴുലമുള്ള മനവരോത്തരുട്ടി മുപാന്തിക്ക

வெலு வேலாப்பமொன்றையெடுக்கின்ற வந்படப்புறங்களில் பூஷா⁴ +
ஞூஶங்காகிடம் வூலங்காடரியிக்க நீ, மறங்கி. 6

ஸாவயானமதொக்கை நினைவிளக்கினமெட்டுஷா⁴ +
ஜீவங்காஶமஞ்சித்து ஸாந்தி ஒன்னாலு சினாந்தநே
பாவகங் பிடிபெடு கோட்டிலாகி நினைவிளக்கித்து
கேவலா ஞாகம்மங்கொடு வெண்ணே, மறங்கி. 7

ஹஸ்தாய ஜங்கைதோன்றுகொண்ட ரமிக்கையு +
ஒழுமத்திக்குச்சீக்கையு + பறிதுஷ்டிஷ்டுங்கு வாயிக்கையு +
ஹஸ்துகாஉறுமிருஞ்கங்கைதோடு கழிக்கையு +
வஷ்டங்காமியங்க வெண்டிக்கைதா, மறங்கி. 8

யாத்தா சுக்கலத்திலுக்கூடு மத்துஜாதிக்கலை
[கையு +

பாத்தலு + வெடிவாந்தத்து மோந்துகொண்டு வினாஜை ஸா
ஒத்து வா லங்காங்கை ஸா ஒத்துக்கூத்து நாது +
வின்ததாலிலரின்றுகொண்டு வினாபூஷா⁴, மறங்கி. 9

காவைங் மளிழுப்பள்ளுக்கலைக்கைவே கல்லிதாமலம்
வாண்ணுது ஜநத்தினாறு கொட்டுத் தாங்கி
[தேடுவிள்
வாணுலு + மந்தாலிலிழுப்பினி ஜீவங்கித் தொட்டியை நாறு,
கிணவங்காபி யரிக்கவேள்ள குங்கிலை, மறங்கி. 10

தேதரா + மம பாளையவர்க்கு ஜய + வெவிக்கும்புஶையு +
ஶக்தராகிய நினைவு + தோல்க்கூமதினாலிழு விழும்வைங்
ஒகுதங்கும்மாயுயக்கரு கரத்திலாக்கி ரளாக்களே
நூத்ரபங்குநைத்துவிள் யுதக்கக்கடம், மறங்கி. 11

മന്ത्रിസിംഹമുഖഗദാരംപോലെ വന്നതില്ലിനി

[വിക്രമം
മന്ത്രിനാവുചത്തിലൻപോട് ധർമ്മജാപികളായും ചങ്ങം
അസൂചിക്കമശേഷ കൈമരവുംമെന്നറിച്ചുകൊണ്ടു
വിസ്തൃതിയും വിചിത്രവീച്ചുംനോട്ടെൻ, മഹാക്ഷര. 12
പതിനൊമ്പുത്തം.]

ക്രമാനുസരം.

രബ്ബു ഹന്ത്യമാർ.

വടക്കേ അമേരിക്കയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും റീ
ഹാളിൽ അന്നേകം പച്ചത്തിരകൾ ഉണ്ട്; ഇതുകൂടം നീ
നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മലപുത്രതിൽ വിസ്തൃതമാണെങ്കിൽ പല മെ
താനക്കുറം കാണപ്പെടുന്നു. ഇവ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ
പലപ്പും കുറവും കുറവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.
അന്നേകം മെത്തുപട്ടണങ്ങൾ നിരണ്ടവയാണ്. അന്നേകം മെത്ത
നീളം വീതിയിൽ ഒരു വുക്ക്ഷംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു
ഡി. ഇതു മണ്ണിന്റെ മോശാഫിതികൊണ്ടോ, കാലാവ
സ്ഥാപിത തണ്ടപ്പുകൊണ്ടോ അല്ല. പിന്നെയോ, ഇതി
നീറ കാരണം അവിടെ വുക്ക്ഷം വളരുന്നതിലേക്കു വേ
ണ്ടിടത്തോളം മഴ ഇല്ലെന്നാണെന്നു. വടക്കേ അമേ
രിക്കയിലെ വിസ്തൃതമെറിയ ഇതു പുത്രതകിടികൾക്കു
സ്വയന്ത്രിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു പേരുകൊടുക്കുമ്പോൾ കുറിക്കുന്നു. ഇവ
അന്നേക്കാലം മുമ്പു പല വർഷങ്ങാണെന്ന രബ്ബു ഹന്ത്യ
നായുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

രബ്ബു ഹന്ത്യമാർ എന്ന വാക്കിന്റെ അന്തം
ചുവന്നനിരക്കും (ചെമ്പിച്ച) ഹന്ത്യമാർ എന്നാണെന്ന
ജില്ലം ഇവർ ചെമ്പിച്ച നിരാത്മകമുട്ടിയവരോ ഇൻ
ഡ്രക്കാരോ അല്ല. ഇവർക്ക് ഹാസന ഒരു തെററായ
പേര് ഉണ്ടാക്കാനുള്ളിട്ടും കാരണം പറയാം. കൊള്ളംവല്ലു്

അററ് ലാൻറിക്കേ സമുദ്രത്തിൽക്കൂടി ധാതുപറ്റേപ്പുട്ട് പ്ലോറ ഇൻഡ്യയിൽ എത്തണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം കതിഞ്ഞു ഉള്ളശ്രൂം. ഇടയ്ക്ക് അമേരിക്ക എന്നൊരു സ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അക്കുന്നെന്നയിരിക്കും, ആലൂർമായി കണ്ണ കര ഇൻഡ്യ യുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന് ഉമാധിക്കുകയും അവിടതെ ആളുകൾക്കു ഇൻഡ്യമാർ എന്ന വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർ ചുവന്ന ചായം മബത്ര തേച്ചിരുന്നതിനാൽ രെഡ് ഇൻഡ്യമാർ എന്നും ഇട്ടേമംതന്നെ ഇവർക്കു പേരുകാട്ടരു. ഇവർ വാസ്തവത്തിൽ മങ്ങിയ തവിട്ടു നിരക്കായം കുറുത്തുനിംബു തലമട്ടിയോടുകൂടിയവയും എന്നുണ്ട്. പുരാതനകാലത്രു പല വർഷക്കാരായിരുന്നു ഇവർ ഒരു പിയറിൽ കാലക്ക്രമപം കഴിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഭേദകോണ്ട് ഉപജീവിച്ചുവന്നവ ഫൈററിയാണ് ഇവിടെ പറവംസ് ഭാവിക്കുന്നതു്. വെള്ളക്കാർ അമേരിക്കയിൽ ചെന്നവേൻഡോൾം ആഡിരുന്നിവാസികളിൽ പല വർഷക്കായം ചത്രത്രും കെട്ടം നശിച്ച ചോയിട്ടുണ്ട്. എന്ന മംഗ്രമല്ല കൊള്ളംബുസ്സിന്നു കൂലതെത്തു ഇൻഡ്യമാർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു പലവിധി ജീവത്തുകളിൽ ചെട്ടികളിൽ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യ പ്രയറികളിൽ കൂണ്ടാമുണ്ട്.

എന്തിമോക്കെള്ളേപ്പുംലെ ഭേദഭേദത്തു കാലംകഴിച്ചു വന്ന ക്രത്രും ആളുകൾക്കുറവിയാണു നാം പറിച്ചാണ് ഭാവിക്കുന്നതു്. എന്നായ ഇവർ വെള്ളം ഉറഞ്ഞു് ഉണ്ടായാട്ടും തമിച്ചുഭൂമിയുടെ ഭാഗങ്ങൾക്കു പകരം ഏസ്റ്റ് നിരത്രു വിസ് തുക്കങ്ങളായി കിടന്നിരുന്നു മെതാനൈസ് കൂടെ മംഗ്രു എണ്ണ പാതംതിരുന്നതു്. ഇവക്കു കതിരയും കൂടെ പത്രം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ആട്ടം പത്രം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അസും ചുട്ടന്തിലേക്ക് കോതന്നോ നാം ക്ഷേമന്തരി നായി ഉപദശാഗ്രിക്കന മററതെങ്കിലും സാധനമോ ഇവക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റൈഡ് ഇൻഡ്യൻ ഒരു വെട്ടക്കാമനം അഡാഴിടെ പ്രധാന വെട്ടുകുറ കാട്ടപോതുമായിരുന്നു.

കാട്ടപോതു് എന്നിളിൽ കഴുതാരിലും തോഴിലും മോമതോട്ടക്കുടിയ ഒന്നമാതിരി വലിയ പത്രവിനെ പ്രോബെയ്യുള്ളിട്ടു ഒരു മുന്നമാക്കുന്നു. ഈ മോമക്കുട്ടം ഈ ജന്തുവിനെ വളർച്ച ശക്തിയുള്ളിട്ടു ഒരു മുന്നമാക്കി കാണിക്കുന്നു. ഈ അംഗീകാരിയും ഒരു മുന്നമല്ല. എന്നാൽ വെട്ടചെയ്യുന്നതു വളർച്ചയോടു വളർച്ച അധികം ഗതിവേഗം ഇല്ലെങ്കിൽ ഓ. ഒരു ഇൻഡ്യൻ ആവഹ്നമുള്ളിട്ടു പല സാധനങ്ങൾ കൂടി ഇതിനിന്നും കിട്ടുന്നു. ഒരുക്കാലതു് ഈ ജന്തുവി നീന്തു എന്നും വർദ്ധിക്കുകയാൽ അവ കുടുമായി സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ ഇരഞ്ഞപോകാറണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവയുടെ എന്നും വളർച്ച കുറവുപോകിയിട്ടുണ്ട്. ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളിട്ടുവരെതന്നെ പ്രഭേദക സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണാറും കഴിക്കുകയുള്ളൂ. റൈഡ് ഇൻഡ്യൻ ഡ്രൈവേർയ്യും കാട്ടപോതതിനേരിയും വാസസ്ഥലത്തു വെച്ചുക്കാർ ചെന്നതോട്ടക്കി മണ്ണം ആവിശ്വനിനും മിക്കവാറും ഓടിക്കബേദ്ധപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. കാട്ടപോതതിനെക്കുറഞ്ഞതെ ആ മെതാനങ്ങളിൽ മാൻ, മുജുകു മുതലായ ദിവസം വില ജന്തുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇൻഡ്യനാർ വെട്ടയ്ക്കു പോക്കുന്നും “ടോമാഹാക്ക്” എന്ന പേരോട്ടക്കുടിയ ഒന്നമാതിരി കോടാലിയും താമുള്ളിട്ടു ഒരു ഗജയും വെട്ടക്കത്തിക്കഴിഞ്ഞും അനും വില്ലും അവർ ധമിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്നും മോരെപ്പോൾ

അലതരനും ഇൻഡ്യൻ മുൻമന്ത്രിയുടെ ഉപദേശം അറി എത്തിരെന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അധ്യാളിക്കുടെ കോണാലി, കുത്തി, അനുഭൂതി മുലാചവ കല്പകൊണ്ടും കൊന്ദുകൊം ഫോം എല്ലാകൊണ്ടും സാക്ഷാത്പൂർവ്വവയായിരിക്കും. മെതാനക്കുളിലും പര്യുതക്കുളിലുംനിന്നും ആവശ്യംപോലെ തടി ഫേബമിക്കുന്നതിനും ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയും ഒന്നില്ല. ഇൻഡ്യൻ എസ്റ്റിമേഷ്യും മികവാറും ഒരു പോലെതരനു കാലക്കേൾപം കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു. എസ്റ്റിമേഷ്യുകൾ നിർന്നായും എന്നവന്നും ഇൻഡ്യൻ കാട്ടി പോരുതും ഉപകരിച്ചു.

അധ്യാളിക്കുടെ വസ്തും കാട്ടിപോരകിന്നുംരേഖ മാനി നീന്നരേഖ മലഭാടിന്നുംരേഖ തോലുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കു ചെയ്തിരുന്നു. തോലു കഴകി എല്ലകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചീഞ്ഞുകാണ്ടികൊണ്ട് മുരണ്ടി രോമം കൂളണ്ടു കരെ ദിവസം തീപ്പുകയിൽ കൈട്ടിത്തുകൾി മുട്ടുപുട്ടുത്തുകയാണു ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതു്. മുഴു ജോലി സ്കീകൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്നു.

പുതഞ്ചൗരം സ്കീകളും ഉട്ടപ്പും ആരമ്പതക പാഠംവരെയുള്ള കാഡ്യറയും “മുക്കാസിന്റെ” എന്ന പേരോടുകൂടിയ മാർട്ടിവരുളിയുള്ള ചെരിപ്പും ധരിച്ചിരുന്നു. മുള്ളുപെന്നിയുടെ തുവയ്ക്കുപെന്നാങ്കുരം തുനിപിടിപ്പിച്ചും മറരം ഇവയ്ക്കു പലപ്പോഴും മോട്ടിക്കുട്ടാറം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരും ഇൻഡ്യൻ, യുലതതിൽകൊണ്ടുനന്ന തന്ത്രവിന്നുറ ആരമ്പതിൽ കരെ എടുത്തു തന്നുറ കരുതിലെയും കാലി ലെയും ഉട്ടപ്പിൽ ചേർത്തുവയ്ക്കുക ആരു ദിക്കിലെ നടപ്പും ധരിച്ചിരുന്നു. വലിയ യോലുക്കുന്നാർ തങ്ങളിടെ വീഞ്ഞപ്പാക്കുമ്പോൾ ഉട്ടപ്പിൽ ചുഡാം ഇട്ട് വരച്ചുകാണിക്കയും ആരു ദിക്കിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സ്കീപുതഞ്ചൗരാർ മിക്ക

വാദമെന്നപോലെ വസ്തും ധരിക്കാറണായിരുന്നുവെങ്കിലും പുതിയതിന്റെ ഉട്ടപ്പിനു സ്കൂളിയുടെ ഉട്ടപ്പിനോളം നീളമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തണ്ടപ്പുകാലത്തു ധരിക്കാനതിനേക്കായി കാട്ടപോതിന്റെ രുക്കലക്കാണ്ടുള്ള ഒരു വലിയ ഉട്ടപ്പു സ്കൂളിയും പുതിയം തജ്രാരുചെയ്യിരുന്നു. ആ മാരം കാട്ടപോതിന്റെ മാംസമാണുന്ന പരഞ്ഞവും ല്ലോ. പോത്രമരംസംകൊണ്ട് “പെമ്മിക്കാൻ” എന്ന പേരാജി ഒരു ക്ഷേണിസാധനം അവർ ഉണ്ടാക്കിവെനിരുന്നു. മാംസം അടഞ്ഞു പാളിക്കുകയിൽ ഉണ്ടാക്കി കൊഴുപ്പും ചില കായ്‌കളിൽ ചേർത്തും ഇടിച്ചു കട്ടയാക്കിവെയ്യുന്ന ഒരു ആഹാരസാധനത്തിനാണ് പെമ്മിക്കാൻ എന്ന പേര്. ഇതിനു സോഫ്റ്റിന്റെ സ്പാംഡാജി തന്നെ വെള്ളക്കാർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയാൾക്ക് ഇതു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. തോത്സബ്ദികളിൽ മരക്കുന്ന കയറിക്കാഞ്ചിച്ചില്ല സൂക്ഷ്മിക്കപ്പെട്ടുനിന്നാൽ ഇതു സാധനം എഴുപ്പുത്തിൽ ചീതയായിപ്പേണ്ടാകയില്ല.

തളിക്കരി, തവികരി മുതലായ പല പദാർഥങ്ങൾ തും ഇവർ മരംകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നു. കൊട്ടകളിൽ മരം മണംകുന്നതു പ്രയറിയിൽ വളരുന്ന പലകൊണ്ടാണ്.

ആഹാരത്തിനും വസ്തുതിനും രോണ്ടി വേടുചെയ്യുക എന്നാജീതും ഇൻഡ്യനും ആവശ്യമായിരുന്നു. കാട്ടപോത്രം മാറം വളരുക്കാലത്തേക്ക് ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ കാണപ്പെട്ടവാൻ തന്മിലുണ്ടോ. ഒരു ദിക്കിലെ പല ഫീ തിന്നതിന്നാൽ അവ മരം ദിക്കിലേക്കു പോകുക പതിവായിരുന്നതിനാൽ ഇൻഡ്യൻും അവയുടെ പിന്നാലെ പോകേണ്ടതും ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഇക്കാരണം അംഗാംക സ്ഥിരമായ വിചിണംയിരുന്നില്ല. ഇക്കിക്കാണ്ട് പോകാവുന്ന ക്രമാർഹങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാ

யിൽനാളും. പുഞ്ചമായഒരു സമയം മുഴവൻ വേദ്യയിൽ
ചെലവുചെയ്യുണ്ടിവന്നിൽനാതുകൊണ്ട് കുടാരം ഉണ്ടാ
ക്കേണ്ട ജോലി സ്ഥീകരിച്ചാണു വധിച്ചവന്നിൽനാതു്. കു
ടാരങ്ങൾക്കു് അവർ ‘വിത്രപംസ്’ എന്ന പേരു കൊടു
തനിയുണ്ട്. വഴ്തതിൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ട ഭട്ടയിക്കും മരഞ്ഞു
ശുകളിലും തോലുകളിലും കൊണ്ട് കുടാരങ്ങൾക്കു് നിർമ്മിച്ചു്
അാതിലെ പാർപ്പുകാരന്മാരുടെ വിശ്രൂപരാഘമരം കാണി
ക്കേണ്ട ചിറ്റരംഗങ്ങൾക്കു് അവയുടെ മേൽ എഴു
തുക പതിവായിരുന്നു. ശരുകളിലെ തലമുടി കുടാരമതി
ലുകളിൽ പുതിയെയും ചെയ്യാറാണെന്നിൽനായിരുന്നു. വെള്ളക്കു
രിൽനിന്നു കത്തികക്കുള്ള ലഭിച്ചതിൽപ്പിനേ ഇരു കത്തിര
ക്കുള്ളെന്നാണു് അവർ കുടാരം വധിപ്പിക്കാറാണെന്നി
ൽനാതു്. തുണകൾ കത്തികക്കുള്ളെന്നു ദേഹത്തോടു ചേർ
ത്തുകെട്ടുകുളും തോലുകൾ അവയുടെ നീതെ ഇട ചെല്ലു
ക്കുളിലും കുട്ടികക്കുളിലും അവയുടെ മേൽ കയറി ഇംഗ്ലീഷുകയും
ഇരു എല്ലാ ഭാവവുംകൂടി കത്തികകൾ വലിച്ചുകൊണ്ട്
പോകകയും ആയിരുന്നു പതിവു്. ഇരു കുടാരങ്ങൾ വ
ളരെ സുഖമിഴിവാണു്. അക്കരു കത്തികക്കുന്ന തീയി
ന്മാരു പുക ചുരുതു പോകുന്നതിലേക്കായി കുടാരത്തി
ന്മാരു അറുത്തിൽ ഒരു പ്രാരമ്ഭാധാരിക്കും.

തന്റെകൊന്തു മുടിയിരിക്കുന്നേം മഞ്ഞം ചെമി
പുകൾ ഇട്ടുകൊണ്ടാണു് അവർ വേദ്യയ്ക്കു പോകാറാണെന്നാ
യിൽനാതു്. ഇരു ചെരിപ്പുകൾ മരംകൊണ്ടുള്ള ചട്ടങ്ങു
ട്ടിൽ തോല്ലുംശബ്ദങ്ങൾ ചെർത്തു് ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കു
സാധാരണായായി അഞ്ചു നീഡുവും പതിനെടുംതുല്യം
വീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവയുടെ മേൽ കയറി വേ
ട്ടക്കാരനു മഞ്ഞിൽക്കൂടി താണ്ടപാകാതെ അതിവേഗ
തനിയിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ കഴിച്ചും.

ആറരികിൽ നടിക്കുമ്പീപം പാട്ടിന ഇൻഡ്യൻ വർഷകാർ വള്ളുക്കാടം (തോൺികൾ) ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നീമോകൾ എല്ലം ഒഴുകിവരുന്ന തടിയും തോലും കൊണ്ട് തോൺി ഇംഗ്ലീഷ്മെന്റുപോലെ ഇൻഡ്യന്മാർക്ക് മരംകൊണ്ടുമാറ്റും അവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. തോൺിയുടെ പട്ടക്കുട്ടി വളരെ ഘനം കുറങ്ങുന്നതും അവിടങ്ങളിലുണ്ട് “ബുച്ച്” എന്ന മരത്തിന്റെ തോലികൊണ്ട് സൂടിയതുമായിരിക്കും. മറ്റ് “ആഴിക്കുള്ളേപ്പോലെ ഇവക്ക്” ആട്ടത്തിൽ വളരെ രസമണ്ണം. ഇ വിനോദം കുടാതിക്കിക്കുത്തക്കവല്ലിം അപരിശുദ്ധതയാണെന്ന ആഴികൾ ഇല്ലെന്ന തന്നെ പറയാം. ഇൻഡ്യന്മാർക്ക് കൊട്ടം പാട്ടം ഉണ്ട്. ഇവക്ക് മുൻക്കുവതക്കുള്ളും പിംഗാചുക്കുള്ളും വളരെ തയമാണ്. മരിച്ചപോയ ആഴിടെ അട്ടക്കൽ പരലോകത്തിലെ ഉപയോഗത്തിലെക്കും അധികാരി അധികാരി ആജുഡിക്കു ആജുഡിക്കു മറ്റൊരു ഇടുക പതിവാണ്. ഒരു ശിന്തു മരിച്ചാൽ അതിന്റെ ചെരുതൊട്ടിലിനെ തജ്ജ മരുക്കിൽ ഇടുകൊണ്ട് നടക്കാരുണ്ടാണ്. ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നേം കട്ടിക്കു വീട്ടിൽ വന്ന വിശ്രമിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇപ്പുകാരം ചെയ്യാടിക്കുത്തു്. പരലോകം വളരെവളരെ മുഖ്യമായും അവിടെ എത്തുനാതിനമുന്പു കട്ടി ക്ഷീണിച്ചുപോകുമെന്ന ഇവർ വിചാരിക്കുന്നു.

സം ക്രയ കൂത്തപ്പുണ്ണി.

(കൊച്ചിയുലം ശവസംനിശ്ചതിനാശം)

അംമലുജലേംചനൻ തന്നെട ചൊല്ലിനാ-
ലംപികാനദനൻ തന്റക്കഴൽ കൃപ്പവാൻ
യമ്മജൻ താനമവക്കുമാരമായ്
സമാർത്ഥമാട നടന്നാരതുനേരം.
ആയതലോചനനാകിയ മാധ്യവ-
നായസമായോ ലീംഗ്രൂപത്തെയും
സ്വായമുണ്ടന്നരംവെള്ളുച്ചുപ്പിച്ചുകൊ-
ണ്ണായിതെഴുനാജ്ഞിതെന്നത്തിൻ കാരണം?
മാധ്യമയനായ നാരാധാരനെട
ഷായാവിലാസങ്കളുംക്കറിഞ്ഞീംഡാടു!
ഭീതിയും പ്രീതിയും ക്രഹിയും ദ്രിംബവ്യും
നീതിയും നാണ്ഡും കൈകൈണട യമ്മജൻ
പാദസമാജത്തിൽ വീണം നമസ്കരി-
ച്ചാരുനനായെഴുനിറ്റ നിൽക്കും വിശയത
മദ്ദദം കരംകൊണ്ട തസ്തിപ്പിച്ചി-
ച്ചുന്നീ! വശിക വരികൊരുചെവയു
സാമഗ്രാം പുണ്ടന്തുവയേംഡം രുചൻ
ക്രൂട്ടതലയിൽ മുക്കൻ മുക്കൻടൻ
ആയ ശ്രമാനാകന്ന പിന്നെയും പിന്നെയു-
മാശില്ലുകളിചെവയു നിത്തിടിനാൻ.
പിന്നെ പുംകാമരൻ വണിപ്പതിനായി
നിന്നു കണ്ണിട്ട ഒമ്പക്കിനദനൻ
മെല്ലേച്ചുംകി “നി നില്ലനില്ലിക്കേ”നു

ചൊല്ലാതെ ചൊല്ലിനാൻ വല്ലവീരാല്ലെങ്കിൽ
 നബ്ലോചിവിന്പുകെംണ്ടജീവായ ഭീമനെ
 മല്ലവേ മുധിലാമുംട നിന്തീടിനാൻ.
 ഭീമനിതജ്ജ്വല തിരക്കുവിലെന്നവ-
 ശാമോദമാടടക്കപ്പിച്ചാനതുനേരേം
 ഉള്ളീ! മകനേ! വരിക പുകോഡേ!
 കുള്ളു കാണാൻതു നീയറിഞ്ഞീലാഡേ?
 എന്ന പറഞ്ഞേംതു മനവൻ തന്നടെ
 മനിലട്ടത്ര നിന്തീടിനാമായസം
 ചിക്കെന്നപ്പുൽക്കിനാൻ ഗാഡം നമപതി-
 യൈക്കെപ്പുംഖിഞ്ഞിതു ഭീമപ്രതിമയും.
 നിനിൽ വള്ളേന്നായ സഭനാഷമോട ഞാൻ-
 നന്നായ് മുടക്കപ്പുംഖനേന്നതുള്ള ലം
 മുസ്തം റാഡി മരിച്ചിരോ ചെപ്പതേലേ!
 മല്ലവേയെന്ന ഞരങ്ങിതുമില്ല നീ
 ടുംബാപ്പിളായതൊക്കെക്കൊള്ളുന്തു ഞാ-
 നിക്കാലമിങ്ങേന സൗഖ്യം കുലന്നിനി
 മകളിമായിരിപ്പും നിന്നേച്ചുന്ത-
 മൊക്കെയെതെനോം തോന്നീതു പ്രേവമേ?
 അപത്രതു വന്നാലതിന്പരമീശപ്രക-
 നാപത്രതനന വരത്രുന്ന മേൽ കുമേൽ.
 ആലിംഗനത്തികലാളു മരിക്കുമെ-
 നാരാന്മഡണ്ണേ നിത്രപാച്ചിതീശപരാ!
 കീചകനാലിംഗനേന മർച്ചപ്പേരു
 നാശം നിന്നുമത്രുള്ളമാക്കേണ്ടു?
 ചിത്തമഴിഞ്ഞു ധൂതരാഷ്ട്രാക്കലാൽ
 മിമ്പാവിലംപങ്ങൾ ചെണ്ണാൻ പ്രഹരിയും-
 ഭീമസന്നമരിച്ചാനേന്ന കപ്പിച്ച

കീമനാമമന്നൻ വിലംപം തുടങ്ങിനാൻ.
 ഇത്മം പ്രലാപം കലർന്നോരു സന്ദഹം
 തതപസപ്രവചനവിലലോകാത്മകൻ
 സവ്യതാന്ത്രം സ്ഥിതനാക്കീശപ്രഭൻ
 ഭവ്യിലംപം വെള്ള മനവൻ തന്നോട്
 മനസ്സിൽത്തുചെള്ള മനസ്സിൽത്തുചെള്ള,
 മനമതിമതാം വേബാധതിനായ് മുംബാ.
 ചെവചിത്രവീഞ്ഞായുള്ള മഹീപതേ!
 ചെവചിത്രമെത്രയുമിത്രാഴിൽ താവക്കം
 മനവ! നീയിരു ചെള്ളമെന്നാജിത്തു
 മനമെയുള്ളിലറിഞ്ഞിരു ഞാനെന്നേം.
 തീമനല്ലം പൊടിയായതു ഭ്രവതേ!
 കീമപ്രതിമയായോരിയായതും;
 വേദിക്കവേണ്ണാ മരിച്ചീല മാത്രതി
 വേദംവരുകയില്ല തൊനാക്കംമേ.
 ഇന്നമെന്നാണ്ടു പരായനിരു നിന-
 കലിനിയും നല്ലതു തൊനാകിൽ നന്നമോ!
 ഇതരരമാക്കവേ വെച്ചുകളിഞ്ഞിനി-
 ചിത്രത്തിൽ നല്ലതെല്ലാം ക്ഷയതീംക.
 രാഗാഡിജ്ഞാഷാഖാഭൂതക്കൈക്കളേഞ്ഞിനി
 ഓഗവത്രപ്രിയനായ് വാഴുക സന്തതം.
 സൈപ്രക്കമായ് വാഴുക നന്നന്നമാരുമായ്,
 ചെവരം കളിഞ്ഞു സമനായിരിക്കണം.

ഡാ. കോട്ടയത്രു കേരളവർമ്മതന്നപുരാൻ.

മലബാർ ശ്രീകൃഷ്ണകാഥര കെക്കവഗം വന്നതിൽ പിന്ന ഭരണാധികാരികൾക്കിടയിൽ കുറേക്കാലത്തോളം ഉച്ച ദ്രവം നൽകുകയും അവകാശ അധികാരങ്ങൾക്കി നശിപ്പി മെന്ന നിലയിലാക്കികയും ചെയ്ത വില്ലറ രാജാക്കന്മാർ തിൽ യുറീബും ശക്തിമാനം ദൈക്ഷംരമായിരുന്നതു വടക്കേ മലബാറിലെ കേരളവർമ്മരാജാവായിരുന്നു. ഈ മഹാപുരാഖണ സംബന്ധിച്ചുള്ള എതിയ്യപ്പേരിൽനിന്ന് സാ ഗ്രാമിക്കാബുന്ന വില സംഗതികളുള്ളതെ ദിവരെ ഇതൊന്നം ഇള്ളേഖനത്തിന്റെ ബാല്പ്രജീവിതത്തെപ്പറ്റി അറിവും തരമില്ല. ഈ ശ്രദ്ധമം ഒരു ക്ഷത്രിയരം ചുറ്റാനുള്ളാജിവാംഗത്തിലെ ദംശുമായിരുന്നു. ചെട്ടി തതിൽത്തന്നെ ഈ രാജക്കമാരൻ അതിധിരണ്ടം ആയുധം പ്രാസാദങ്ങളിൽ അസാമാന്നവിപ്പഭൂമാനാനുന്നു തുടി പ്രേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇള്ളേഖം ദിവാജി, വെമ്പടർ, ഒഞ്ചിതസിംഹൻ മുതലായവരെപ്പോലെ ഒരു നിരക്കു കുക്കിയായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത, ഒരു മഹാവിഭ്രാന്തം സമർപ്പനായ ഒരു കവിയും ആയിരുന്നു. കുമ്മിരവയം, കല്പരണസൈതനന്നികം, കാലകേരയവയം, പ്രകവയം എന്നീ നാലുശ്രൂക്കമകളിം ഈ ശ്രദ്ധമാനത്തിന്റെ തുടികളുണ്ട്. സംവിത്രത്രണംകൊണ്ട് “ഈവബൈ അതിനായിക്കുതക്കു ആളുക്കിമാകും ഉണ്ടായിട്ടോണ്ടു എന്നു സംശയമാണ്”. ഈ ശ്രദ്ധമത്തിന്റെ ഒക്കവധാത്തിൽ “ഈനിയും ക്ഷമ മിക്ക എന്നതീടേം ഭോഗങ്ങിൽ കനിബോട്ട കേരംക്കു മേഖലിൽ കാടും ഗതി നമ്മൾ” എന്ന ഭീമഗന്ധക്കാണ്ട് പരിച്ഛിട്ടിരിക്കുന്നതു പറയി

നാതു്. എങ്ങനെന്നയായാലും ഈ ഭേദവ അതിന്റെ ജീവിത കാലമയിക്കും കാട്ടിലാണു കഴിച്ചുകൂടിയതു് എന്നതിനു സംശയമില്ല.

മലബാർ നിഖാസികളിൽ ടിപ്പുവുമായി ടെറ്റായ യുദ്ധ തിലാണു് ഈ ഭേദമത്തിന്റെ പേരു പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നതു്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഈ ഭേദമം ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു ദാഹരിച്ച വേർന്നു ടിപ്പുവിനോടു് അതികരിച്ച മാതി ചോത്താ. ഈ ഭേദമം കുമനിക്കാശിച്ചെങ്കു സഹായത്തക്കിട്ടു് ആവർ അഭേദമത്തിന്റെ നേരു തു തജ്ഞത പ്രഥമിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ബന്ധവിന്റെ നിലയിൽ അഭേദമം എത്രതനെ വിശപ്പേണും ദാക്കി സ്വീകരിക്കും ആയിരുന്നവകിച്ചും ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേരുന്നുപോരു പ്രതിക്രിയയും ഉണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരു ബന്ധവിന്റെ നിലയിൽ അഭേദമം എത്രതനെ വിശപ്പേണും ദാക്കി സ്വീകരിക്കും ആയിരുന്നവകിച്ചും ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേരുന്നുപോരു പ്രതിക്രിയയും ഉണ്ടായിരുന്നതു്.

ആരംഗപട്ടണത്തുവച്ചുചെങ്കു ഉടൻകിലുകാരം ടിപ്പുസുൽത്താൻ, മലബാർ ജിസ്റ്റ്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു പിടിക്കാട്ടതു്. ആ സമയത്തു് ഈ രാജുരതിന്റെ സ്ഥിതി പരിതാപകരമായിരുന്നു. തുടർത്തുടരെ ഉണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളാലും അന്താട്ടിപ്പേരുകളായും രാജുരതിനു പററിട്ടിരുണ്ടിരുന്നു. രാജുരതിന്റെ സ്ഥിതി അനേപാഷിച്ചിട്ടിരുന്നതിനും ദാവിദരുടെ സന്തിനു വേണ്ട വൃദ്ധംകരം ചെയ്യുന്നതിനും സദ്ധാരണ പരിനാമവാഴിലുണ്ടുമെന്ന് കുമനിയുടെകീഴിൽ ഏറ്റുനിലയെ അവലുംവിക്കണ്ണമെന്ന തീച്ചപ്പെട്ടതുന്നതിനും അവക്കാഡായി ഉടന്നു ചെയ്യുന്നതിനും ഗവള്ളം കുമാരം കൊറണ്ണവാളിസ്സ് പ്രഭ അബാംബേ ഗവള്ളക്കും ഉത്തരവു കൊടുത്തു.

හුදු ඉතුවෙනසරිතු සේවාංගය ගවුණුද හැ
කම්මිපෙන් එහෙළුදීති. කම්මිපෙන්මඳ පලා පල
රාජාකෙනායමයින් උත්සටි බෙසු. එනාත් කොටුය
ගෙන සංඛෝධිතියෙනාද කෙනිකාරු උත්සටි බෙ
සුතු කෙරුවරුම රාජාවින්ග මාතුවෙනාය කුරුනා
ද රාජාවුමයින් තියෙන. එගෙනෙනාත් කොටුය රාජු
තින්ග ගරියාය ආවකාශී, ආතායතු කෙරුවරුම
රාජාවින්ග ජේසුස්, ඩිසුචින යෙහෙළුද තියවි
තාංකුරිය තස්සුපාඩිතිරිකෙනායිනෙන. කෙනි
සායන හුදු ප්‍රූති පල ගුපතුරුකරුස්සිං කාමන
මාසිතිතිරුතු. කුරුප්‍රාන් රාජාවින තෙන්ග පෙනී
ගෙයෙන ස්ථායීනතිලංකවානු හිතු මක්තියේ,
කොටුය නිවාසික්ෂිං හුදයිතු ඇගම්බෙනයේ
ශ්‍රීලංකායින් එසු. ගෙරුවරුම රාජාව කැපිතෙනායි ආ
නා ඇතුත්ස් ආලේඛම කෙනිකායෙන බෙලුබෙති
යායිතියකුද බෙසු.

1798-ංමාණද පෙනුවෙරුමාසනතිය රාජාවි
න්ග ආයිකා ආතිතියිතියෙන් පෙනු ගුමතතිලෙ
මාපුළුමඳ ආලේඛයෙනින පතිචුපුකාරමඹුතු තිය
මත්කරුදු බෙසු හැ පැඡි පෙනියාන් නොමං
ලිතු. ආවකා හුද යික්කාතිනු හික්කායායි
ආවතිය ප්‍රමාණිකදාය ඩිලං ආලේඛම තෙන්ග
ව්‍යාගතිනියාකානී. හුතු කුරුනාන් රාජාවුමයි
බෙසුන්ද උත්සටිස් තීර ඩිරියමාය ප්‍රූති
යායිනෙන. කම්මිපෙන්මඳ යෙහෙළුද රාජුතින්ග
සමායානුපාතිපෙනු ගෙසුනුපෙනු ආයතු.
ආලේඛම කම්මිපෙන්මඳ කාරුපෙනු පෙනෙනු මග
සුළුලාක්ෂවාන් මුදුරුකියිලු. එක්කිඩු හැවියතියි

ചാൺപ്പേട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ പഴ
പ്രീഡിഷപ്പേരു നാലുജില്ലക്കൈ സംബന്ധിച്ചടങ്ങാളും
അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്ട് ഒരു ഉടയടി എഴുതിവയ്ക്കിച്ചു.

എന്നാൽ ആ ഉടയടി അട്ടത്തെക്കാണ്ടം പത്രക്കേ
ണ്ടിവന്നപ്പോൾ കമ്പനിയുള്ളാറു പിന്നെയും
മുമ്പിവരെത്തപ്പോലെ കുറയുന്നാട്ടംജാവിന്റെ പേരി
ലാണ് ഉടയടി എഴുതിയതും. ഈ ഉടനെ പല അ
നമ്മങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീർന്ന്. രാജാവിന്റെ ഒരു
ആളുതിരുത്ത്, തന്റെ ആധിക്കാർത്ഥിക്കുള്ള കൊന്തും എ
ന്ന സംഗതിക്കു മുന്നോള്ളുമാരെ നിരുത്യിച്ചു. ഈ
വയക്കത്താവിനെ ശ്രീട്രിശ്ശ് അധികാരികൾക്കു വിച്ഛക്കാ
ടപ്പാൻ രാജാവു കുട്ടാക്കിയില്ല. രാജാവിന്റെ അങ്കുമ
പ്രൂഢത്തിക്കൈ സമിച്ചിരിപ്പാൻ കമ്പനിക്കാർക്കു നിറു
തിയില്ലാതായി. അതിനാൽ അധികാരികൾ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ രാജുള്ളതും ഒരു വലിയ സെസന്റെതെ സ്ഥാപി
ച്ചു. ഈ മുതൽക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൂഢത്തിക്കൈ
പ്ലാൻ കമ്പനിക്കാരെക്കു ആശ്രിത കൈ നിരോധിച്ചു നിരസി
ച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു.

1746-ാമാണ്ട് മേമാസത്തിൽ, രാജാവിനെ ബന്ധ
നാമനാക്കാൻ മുന്നോള്ളുമാരെ കൊന്തും കുറഞ്ഞിര
നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടി നടത്താൻ ഷേണ്ടബേ ഗവ
ർമ്മണ്ണിന്റെ ഉത്തരവുണ്ടായി. രാജാവിന്റെ സുരക്ഷി
ത്തായ രാജാധാനിയെ ആകുമിക്കാൻ ജില്ലയിലെ അല്പ
ക്കുട്ടി ജൈതിംസ് ഗോർഡൻ എന്ന ടെന്നായക്കുട്ടിന്റെ കീ
ഴിയും ഒരു പോക്കും എന്ന വിവരം എക്സ്പ്രസിന്റെ
അദ്ദേഹത്തിനു കാലേക്കുട്ടി അറിവാന്തിരവാദിക്കും അനു
വധി ആധിക്കരണാട്ടക്രമി അദ്ദേഹം വയനാട്ടമലയിലെ
കുട്ടകളിൽ ക്ഷേമപ്രാപ്തിക്കയും ചെയ്തു. സ്റ്റവിടേടവെച്ചു

രാജുതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് മറ്റു ഭാഗത്തെക്കുള്ള ഗതാഗതസെങ്കണ്ടുകൂടുമ്പോൾ മുടക്കവാൻ അംഗേഡുമതി കൂടായിച്ചു. അംഗേഡുമതിന്റെ നേരെ അയച്ച സെപ്പുത്രതിലെ മിക്കപേരും മവ്വുനിപിടിച്ചു മറിച്ചു. ശേഷിച്ചവർ ചിന്നിച്ചിതറി കാരോ വഴിക്ക് ഓടിപ്പോകും. ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഫേശക്കും വർഷക്കാലം എന്നമാണിച്ചു. ഉക്കണ്ണസാധനങ്ങൾ ഇല്ലാതെ രാജാവു വല്ലാതെ കുള്ളം സ്ഥിതിയിലായി. എന്നിട്ട് അംഗേഡുമം തന്റെ പഴയ ഔദ്യമിതയുമാണിലഭാരാഴിം കമ്മീഷണിലെ ഒരുഗ്രഭവം ആയ കണ്ണൽ ദേശാവിനു പദ്ധതാവാപ്പുപരായ ഒരു കത്തയിച്ചു. ദേശാവിന്റെ മലപ്രസ്ഥമത്രിലും ദേശാംബേഘവമെമ്മെണ്ട് അംഗേഡുമതിനു മാപ്പുകൊടുക്കാനുണ്ടും അംഗേഡുമതിന്റെ അവകാശങ്ങളെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സഹ്യതിക്കും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇതിനെ നാംബേണ്ടിച്ചുള്ള കല്പനകളും കുറയുന്നാട്ടംജാവുമുള്ളാണ് അയച്ചതും. അംഗേഡുമതിന്റെ കാൽഞ്ഞസ്ഥാനാർ അവകാശങ്ങളെല്ലാം വിട്ടുകൊടുക്കും അംഗേഡുമതിന്റെ അവകാശങ്ങളെല്ലാം വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സഹ്യതിക്കും ചെയ്തു.

ഈ അവമതികളും കുലന്നായി രാജാവു പിന്നുയും കാട്ടിലേക്കു തിനിച്ചു. ബുറിട്ടിച്ചുതിരഞ്ഞെംണ്ട തങ്ങളിൽ ഒരു അധികാരത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വയനാട്ടിലേക്കു നേരുക്കുമ്പോൾ അയച്ചു. രാജാവു അപ്പോൾ ടിപ്പുവമായിട്ടും ഒരു ഉടനുച്ചി ചെയ്തുണ്ട് തീച്ച്ചയാക്കി. അനവർത്തിയിൽ അംഗേഡുമവും ടിപ്പുവമായി ഒരു കൂടിക്കൊള്ളും ചുംബായി. ഇതിനും ചുറം കമ്മീഷണർമാർ തങ്ങളിൽ നാമായിയും ബന്ധുവുമായി കൗത്തിയിരുന്ന കുറയുന്നാണ്

രാജാവിന്റെ ആദിക്കാർ ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേന്ന് താരു കണ്ട്. രാജുതെത്തങ്ങൾ സമാധാനമില്ലാതായി.

1797-ാമാണ്ട് മതൽ 1801-ാമാണ്ട് വരെ രാജാവും ഇംഗ്ലീഷ് കൂദാശമായി പല യുദ്ധങ്ങളിൽ മരായി. എന്ന യുദ്ധ അഴിബെല്ലും രാജാവിന്നാണ് “ജയമുണ്ടായതു” 1801-ൽ കണ്ണൻവെല്ലും ലഭിച്ച മലബാർബൈസന്റെ പ്രധാന സേനാപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധബൈസന്റും മേതുവായിട്ട് ശത്രുക്കുള്ള മൃദവൻ ഒരു ജൂതുനിന്നൊടിക്കുയും രാജാവും വയനാട്ടിലെ അപ്രഭവ ശ്രമായ റാനാത്തത്തിൽ ക്ഷമപ്രാപ്തിക്കുയും ചെയ്തു.

ങ്ങ നിന്മിത്തസമയത്തിനുള്ളിൽ കീഴടക്കപ്പെട്ട ശത്രുക്കാർ മാപ്പുകൊടുക്കിന്നതാണോ ഗവർണ്ണർ റിക്കന്റ് എന്ന് ഒരു വിളംബരം ചെയ്തു. പക്ഷേ, രാജാവിനേയും അഞ്ചുമാർത്തിന്റെ ചില കുട്ടകാരേയും നിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിന്നതാലുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഫലമബാനുമാരായില്ല. ലമ്മക്കാർ സാമ്പത്തികമായ നിശ്ചയത്തോടുകൂടി ചിന്നുയും പൊരുത്തിക്കൊണ്ട് നിന്നു.

ഇതിനുശേഷം രാജുതെ നിക്കി കണക്കിലായിക്കും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇതു നാലേംചനാരമിതമായ പ്രവൃത്തി രാജുക്കാരെ മൃദവൻ ശത്രുക്കളുടെയിൽത്തുറപ്പിച്ചു. ഉദജനക മാന്യത്തിനും ഇതു കൂഴപ്പത്തും ഇല്ലായും ചെയ്തു ഗവർണ്ണർ കഴിയുന്നതും അനുഭവിച്ചു. ബൈസന്റെ അവിടെ നിന്നും ലമ്മക്കാരെ കുട്ടക്കുത്തുന്നതും നായാട്ടംവും നാശവും നാശംവും അഭ്യന്തരവാൻ തുടങ്ങി. 1805-ാമാണ്ട് നവംബർ 30-ാം തീയതി രാജാവിന്നെത്തന്നെ ബൈസന്റെ ചെയ്തു വെള്ളത്തു. അവിടെ അതിഫലാമായ മുലം നടന്നു. രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കാരിൽ അനുബദ്ധിപെട്ട വെ

ടിക്കണ്ട മരിച്ചു. താൻ തോർക്കുമെന്ന തീച്ചുയുങ്കിക്ക
യും ശരുകളിൽ കൈയിലുകളുട്ടാൽ അനേക കഷ്ടങ്ങൾ
ഉം അവമാനങ്ങളിലും സമിക്കേണ്ടിവരുമെന്നറിയുകയും
ചെയ്യുതിനാൽ അദ്ദേഹം വധാർപ്പാണിയായിട്ട് രണ്ട്
കൂർല്ലാവിലേക്ക് പാതയും അതിയീഴ്ത്തേയാട്ടുട്ടി പൊ
ത്തി മുത്തുവിന്ന വശംവരുന്നായി. റാണിയും ആട്ടക്കരം
അംബന്യന്തരത്തിലാക്കേണ്ടതിനും. ഇത് റാണി തെന്താവോടൊന്നാ
നിച്ചു ഗഹനരായ കാട്ടിൽക്കൂട്ടി സബ്ബരിച്ചു സകല ക
ഷ്ടപ്പാട്ടകളിലും കുസർക്കുടാതെ സമിച്ചു് അവരുടെ അ
സംശയാശനമായ തെന്തുസ്സേമചും പാത. പ്രത്രനിഘ്യയും
പ്രത്രക്കുപ്പുട്ടതിയ ഒരു സ്ഥീരനാക്കയാൽ മിന്ത
സ്ഥീരകൾക്കു് ഒരു മാത്രകയായിത്തീർന്നു.

എ. കവലയാഗ്രഹം.

പണ്ടി സത്രാജിത്തു് എന്ന സുലുസിലനായ ഒരു
സാജാവുണ്ടായിരുന്നു. മഹാപ്രഭവലനായ ആ രാജാവി
ന്നീറ പത്രനായ ഔതല്യപജരാജകമരം, ധൂലവനന
ചുണ്ണം, പ്രാദേഹം, ആകാരസൗഖ്യവും, സൗഖ്യില്ലും
എന്നിത്രാഭികളും പിതാവിന സർവ്വമാ അർധനാ
യ പത്രന്നതനെ അയിരുന്നു. റില്ലുംപ്രഭാസത്തിലും വി
നോദ്ദേശിലും ഒരുപോലെ തല്ലുമനായിരുന്ന ആ രാജ
കുമാരൻ വേദഗംഡുംബിപംനഞ്ചതിലും ആയുധവില്ലുംപരി
ഗീലനത്തിലും സംഗ്രഹിതസംഹിത്രാഭികളിലുമായി സമ
യം വിനിയോഗിച്ചു്. സജാതീയമാരായും വിജാതീയ
മാരായും ഔതല്യപജനു് അനവധി സവാക്കരം ഉണ്ടായി
ആണു.

അക്കാലത്തു നാഗലോകം ദിച്ചപോന്നതു് അംഗപത്രങ്ങായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ പത്രമാരായ ഒഞ്ചു നാഗക്കമാരങ്ങാർ ഭ്രംബാകം സദ്വർണ്ണിക്കുന്നതിനായി, മുംഖംവേഷം അവലംബിച്ചുകൊഞ്ചു സത്തം ജിത്തിൻറെ മാജ്രത്തു ചെന്നെത്തി. വേജപ്പള്ളുന്നരു എന്ന നാഗക്കമാരങ്ങാർ ശാസ്ത്രക്രമത്തിനാളും ആ ലുപ്തങ്ങൾ എഴുപ്പുമിറുങ്ങളായിരുന്നീரും. കുമേഖ മുംഖംഭാരാതാക്കണ്ണ ആട്ടാരെ സ്ഥാനാദികരംകൂടി രാജക്കമാരനു പാടിപ്പാതായി. നാഗക്കമാരങ്ങാർ നിത്യവും, പ്രഭാതത്തിൽ ആജലപ്രജങ്ങൾ സന്നിധിയിൽ മാജർ, കൊട്ടകകയും പക്കണ്ണസമയം മിക്കവാറും രാജക്കമാരം നോട്ടോന്നിച്ചു വിനോദസാല്പാപക്കാളിൽ കഴിച്ചുകൂടി. സാധാരണത്തിൽ നാഗലോകത്തെക്കു തികിച്ചപോകുകയുമായിരുന്നു പതിവു്. ഒരുഭിവസം അംഗപത്രൻ പത്രമാരോടും ഇക്കാനും ചോദിച്ചു:—“ഉണ്ണികളേ! ഭ്രംബാക്കതിൽ ആരോഗ്യാശം” നിങ്ങൾക്കിതു. വലതായ മെരു, ബന്ധം? നിങ്ങളിടെ ഇന്ത്യിടെയുണ്ടു് നടപടി കണ്ണതിൽ, ഭ്രംബാക്കതിലെ താമസത്തിലാശം” നിങ്ങൾക്കും അധികം പ്രിയമെന്ന നഥക്കു തോന്തിപ്പൂക്കാശം.” അംഗപ്പുരാം നാഗക്കമാരങ്ങാർ ജേരുപ്പുംബാതാവു് ഇക്കാനു പറഞ്ഞു:—“സാന്തുജിത്രമമാരാജാവിഞ്ഞു പത്രമാശം” തെങ്ങളിടെ എല്ലാമിത്തൻ. അദ്ദേഹം ദേഹരൂം പരമാത്മിയും ദയാപ്രഭും പഞ്ചായിതനം, മഹാസൗര്യമനം, മഹാമനസ്സുന്നമാശം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാശം” അദ്ദേഹമാരെ പിരിഞ്ഞതിരിക്കിവാൻ തെങ്ങൾക്കു കഴിയാതെ വന്നിരിക്കുന്നതു്.”

അംഗപത്രൻ — സദ്വാജിത്ര പൂജ്യൻതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിൻറെ പത്രൻ മരിച്ചുവരുവാൻ തരമില്ല. വേജ

ശാസ്ത്രം മഹിച്ചിട്ടിൽ ഭജ്ഞിച്ചുട്ടോ എന്നംവും ഉണ്ട്. മുൻമാരായ സാധ്യക്കെഴിം ലേശവും കരവല്ല. വേദാശ്രൂപവിജ്ഞാനവും ഹ്രസ്വത്വിച്ചും ഒരു തികാനതവർത്തന ഉത്തമർ. ധാതോര ചുതു നീറ തദ്ദിമയെ സ്നേഹിതനും അഭിനാശികയും പ്രഭാവത്തെ ശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യാറോ, അങ്ങനെയുള്ള പത്രന്തരനെയും നീ ചിത്രവിന്റെ അഭിമാനംാജനം. രാജകൂദാശ നിക്ഷാംകൾ പ്രയോജകകാരിയായിത്തീ ന്നിക്ഷേമനോൺ നമ്മുടെ ബോല്പും. തന്റെ സ്നേഹിതനും അല്ലത്തുകൂടം ഒരു ചരചരസ്സും കൈക്കൊള്ളി വാൻതക്കു വെവുള്ള ചും ക്രയക്കുമുള്ള ആരംകൾ സന്ദേശത്തിനല്ലാതെ നാന്താപത്രതിനു വകയില്ല. ഈ ഭവനത്തിൽ ഉള്ള ധനാദ്ധോ, ജീവിക്കേണ്ട ഏതെങ്കിലും അദ്ദേഹം യഥമുള്ള സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളിച്ചെടു. നൃക്ഷേ പുന്നിസമ തം തന്നെ. നിക്ഷാംകൾ ലഭിച്ച ഉച്ചവാരങ്ങളിൽ നൂറുക്കമായി ഗോ എന്നെങ്കിലും ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന രു വളരെ പോരായ്ക്കാണോ.

പിതാവിന്റെ ഈ ഉച്ചഗണങ്ങളിൽ വാക്കുകൾ കേട്ട കുമംഗൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു:—“അംഗു! ഓഗ്രവാനായ അംഗുമാരത്തിനു കൈവരാമില്ലാതെ, സാധനമന്താഖാളി തു്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഉള്ള രനാഡിപ്പങ്കോ ആരംഭിക്കുമ്പോൾക്കോ, അശപ്പേരുക്കോ, മദ്ദാപിംഡുകോ, സമാനമായി ഇവിടെ എന്നെങ്കിലും ഉണ്ടാവെന്നു സംശയമാണോ”. ബുദ്ധിവികാസംകൊണ്ടും അദ്ദേഹ മാത്രം തുല്പനായി ആരാതെന്നു ഉണ്ടാക്കുന്നീല്ല.

ഈതും കേട്ടേപ്പും ആതാലപജന്റെ വീരപരമാന്തര മക്കളുക്കുന്നില്ല” അറിയുവാണ് ഉൽക്കണ്ണു മുള്ളു “അശപ്പേരുക്കുന്നില്ല”

• தங்க ஹஸ்பென் பரவைது:— “ஸப்பிருவையெனும் ஒத்து
• வராக்கி” ஹஸ்பென் என்னாடு ஸமீபமாய ஒது நிலதெ
• பூஷிச்சுவான் போலும் கஷியுள்ளதான். தங்கே ந
• நாக்குங்குக்குக்கூடு நியறுதித்து” ஹஸ்பென் லெ உத்திர
• ஸால்புற்றின்” உபயோகிச்சுவான் ஶேஷியுஜிட் ஒது மன
• சூரி” ஸாஸால்புமாயி கணங்களையிழு. இவன்ற
• வரித்துக்கொண் அதின்” உத்தமத்தில்லாதுமான்”. அது
• கொட்டு”, ராஜகுமாரன்று வீரபெருக்கும்கூரி ஏதே
• ஸ்ரீமதை பரவுக்கதென.”

പിരുവിൻറെ ആജ്ഞാനസ്തം നാഗകമാരൻ
അതല്പരിപ്പിൽ വിവരംകുമാരങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ
റഞ്ഞതുടങ്കി:—“ക്രിവിസം സത്യാജിത്രമധാരാജാവി
ൻറെ സന്നിധിയിൽ ഒരു മൂന്നിഞ്ച് ചെന്നാൻ. ശാ
ദ്രോഹം ഒരു കതിരയെക്കുടി അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നി
നു. ആ മൂന്നിഞ്ചു രാജസന്നിധിയിൽ ചില സക്ക
ങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ
ആരുമുത്തിൽ ഒരു പെത്രനിൽനിന്മജ്ജ പീഡകൾ ദിസ്തു
മഹായിമിക്കുന്നവെന്നു, ആ ഭജ്യൻ ധല മായാനുപദ്ധ
ഷി. അവലംബിച്ച്, തപോഭംഗം വരുത്താടണഞ്ഞും മ
റദ്ദമായിരുന്നു ആ സാധുവിൻറെ സക്കടം. തന്നോട്ടുകൂ
ടിയുള്ള ശംഖപരത സംബന്ധിച്ച് ആ മൂന്നിഞ്ചു പ
റഞ്ഞു:—“ആരുമുത്തിലുജ്ജ അസ്പാസ്യം നിമിത്തം മ
നസ്സുശ്വട്ടി ഇരിക്കുവേംഡ ഒരു ദിവസം തുട കതിര മുൻ
പീഠം പുത്രക്കുമായി. ആ സംഭവത്തിൽത്തന്നെ ഒരു ഓ
ശരീരിയും കേട്ട്. “കതിരയുടെ പേരു ‘കവലയം’ എ
നാണാം”. ലുതിന ക്ഷീയപിവാസാർക്കളിൽനിന്മജ്ജ
ദ്വൈശങ്കരം ശ്രൂതാതെ എവിടെയും സഖ്യാക്കുവോൻ നേ
ഷ്ടിയുണ്ട്”. ശ്രദ്ധാക്രത്തിൽ മാത്രമല്ല, സൗഖ്യമത്തി

ലും വരുണ്ണലോകത്തിലും പാതാളിത്തിലും ആകാശമണ്ഡലം ലത്തിലും ഉജ്ജി സഞ്ചാരത്തിന് ഈ ഒരു ഉപയുക്തമാണ്. ഇതിനെ സത്രാജിന്മുഖാജാവിന്നെന്നു സന്നിധി യിൽ കൊണ്ടുവെല്ലുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്നും എത്രും ഇതിനേരൽ ആരോധണംവെയ്ക്കു ചെറുപ്പെന്ന സംഘടിക്കുന്നതാണ്” എന്നായിരുന്നു അശ്വർമ്മി. അതനുസരിച്ചും ഇതാം അശ്വപത്ര റാജരാക്ഷിയിനിക്കുന്നു. തിക്കമനസ്സുകൊണ്ട് വേഗവിധി കല്പനകൊടുത്തു ക്ഷേമിക്കുന്നും.”

ബ്രഹ്മണാൻ്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു മഹാരാജാവു ഔദ്ധലപജന കവലയത്തിനേരൽ ആരോധണം ചെയ്തിച്ചു് ആഗ്രഹത്തിലേക്കു് ആയച്ചു. രാജക്കമാരൻ ഒരു താനം ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു ബ്രഹ്മണാന്റെ ആഗ്രഹികർമ്മങ്ങൾ നിവർഖിപ്പിക്കുന്നും സാധിച്ചു. എന്നാൽ ഔദ്ധലപജൻ ആഗ്രഹത്തിൽ ഉജ്ജി വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാതെ ചെത്തുന്ന ഒരു കിട്ടിയട ആപം കൈക്കൊണ്ടു് ഒരു ദിവസം സാധാരണത്തിൽ അവിടെ ചെന്നാകുടി ഉപദിഷ്ടം ആരാഗിക്കുന്നു, രാജക്കമാരൻ അശ്വപത്രവും ദിവ്യാശ്രൂം പ്രയോഗിക്കുന്നു. ചെല്ലും മായ വേദനന്നിമിത്തം ആ പ്രഷ്ടനവേഷിയാമി കാട്ടാസകലം പാതന്ത്രനക്കുകയാൽ രാജക്കമാരൻ അവനെ അന്നധാരവനംവെയ്ക്കു. അതിനിടയും പ്രസ്തുതവരാഹം, അന്യകാരമയമായ ഒരു ധിടവിൽക്കൂട്ടി കീഴു് പ്രോഞ്ചങ്ങം പതിച്ചു. അശ്വപത്ര കമാരനെയും കൊണ്ടു വെവരിയെ അസംഗമിക്കയാണെന്നുണ്ടായതു്. അന്യകാരം ഒരു നീങ്കറിയപ്പോൾ താൻ പാതാളിലോകത്താണെന്നു ദീതലപജന മനസ്സിലായി. എന്നായ കിട്ടിവരൻ അപ്പത്രക്കുന്നായിരുന്നു. എങ്കിലും കവലയം തന്നെ സപാന്തരയെ വധിച്ചുകൊണ്ട് ദതി തുടങ്കുതന്നെ ചെയ്യും. അ.

ഒരുക്കമാരണ എന്ന സ്ഥലത്തെക്കിട്ടുനയിച്ച് തങ്ങൾ ഉടൻതരണ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു:—

“ഈ കന്ധക ഗന്ധവർജ്ജവിന്റെ ഒരു മംഗല സയംശാം”. ഒരുപിബസം ഇവർ ഉള്ളാന്തതിൽ ചുറ്റി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒരു തുടർന്തരം ഇവരെ അപധിച്ചുവാണ്. എന്നാൽ ഒന്നവൻ ചിവാധി മന്ത്രം നടത്തിയിട്ടില്ല. എന്നു സംഭവം നട ക്ഷണം ആവുതരണ ഇവരെ ക്ഷുണ്ണിക്കുവാൻ ഒരു യോജാധി വന്നുചേരുമെന്ന നാശമന്ത്രം ചീർവ്വുകൾക്കും ചെണ്ണി കുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവഴിക്കുന്ന സവിയാണ്. കന്ധക നാശം പേര്. ഭർത്താവിന്റെ മരണഗ്രാഹം തിത്മാടന തതിനു പുരപ്പട്ടിക്കുന്നു. ഒരു കിടിനുപത്തിൽ ഭ്രമിയിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അവരും എന്നും അപകടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസി കേണ്ടിക്കുകുന്നു. ഇവഴിക്കുന്ന അസ്പാന്തമും മോഹ പാമവസ്തും അല്ലെന്നു മരണാനുമല്ല. പ്രമദംഡം തതിൽത്തരണ മാഡപസ അവിടതോട് അനുരക്കാരായി കിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടതെന്ന സംഖ്യയിച്ചുജു കുടകൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ താല്പര്യമുണ്ടുണ്ട്. മന സ്ത്രീക്ക് ഇവിടെ വരുവാൻ സാധിക്കുമെല്ലാം. അവിടുന്നു അമാശ്വഷനാശനംതരണ തോന്നുന്നു.

അതുപരി—ഈൻ സത്രാജിത്രുമഹാരജാവിന്റെ പത്രനാണ്. ചന്തതിൽ ഉജുളി ആശികളുടെ എത്ര മരക്കയ്ക്കായി അല്ലെന്ന് എന്നു നിശ്ചാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വരാധരമുച്ചും അവവംഖ്യിച്ചവനു ഒരു അംഗം ദിനാ ശരമെല്ലിച്ചുപോറും അവൻ വേദന പോരുക്കാതെ ഇങ്ങോട്ടു് രാടി. ദോഷം പിന്നാലെ പോരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ വരുന്നതിയപ്പോൾ അ

വനെ കണ്ണംവില്ലുതായി. അവൻ തേടി ഉഴന്ന് നടക്കുന്നും നിങ്ങളെ കണ്ടു. നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശി കണ്ണതുപോലെ ഒവനും റമ്പവും മറ്റും അല്ല.

ഹരുയും കേടുപോം മാലസയ്ക്ക് അനല്പമായ സം വന്നാൽ മനസ്സായി. അവർ കണ്ണം വരുത്തു ചെന്ന സുക്കിച്ചുനോക്കി. അഴപൂം അവർ വീണ്ടും പരഞ്ഞ;—

“രാജകമാരാ, ഇപ്പോൾ എൻ്റെ സഹിക്ക സഹം ധാനമായി. മഹാഷ്ടിയുടെ ഭീർമ്മാർഗ്ഗനം യഥാത്മമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രേജം കാഞ്ചുപരിഞ്ഞു നടക്കുന്നും. അവിട്ടുന്നതനെ മാലസവയെ വിവാദം കഴിക്കുമെന്നും മഹർഷി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

അതല്ലപജരാജകമാരൻ അടിത്തുണ്ടായിരുന്നു മാലസവയെ വിവാദം ചെയ്യു. അന്തരും കണ്ണം തീയ്മാനന്തരതിനു പുരപ്പെട്ടവാൻ കൈ കുമായി. യാതുയാണിക്കുന്നതിന്തുന്നും ആ മനസ്പിനി ദാഡിമാർക്ക് ഇങ്ങനെ മിത്രപരമായും നൽകി. “നി കുദാ രണ്ടുപേരുടെയും ബുദ്ധിവികാസത്തിൽ എനിക്കു പൂർണ്ണമായും ഉണ്ട്. മഹാബുദ്ധിമാനം വിശാലം പ്രഭാവമാണ് അവിട്ടുന്നും. എക്കിലും എൻ്റെ സവി ദയാട്രി വാസല്ലും നിമിത്തം പറയുന്നതാണ്. കത്താ ദും ഭാത്തും കന്നതനെയാണ്. ഇതു ഉത്തുജ്ഞമായ ബോധംകൊണ്ടു് സമയംസമുദായിയും സംരക്ഷിയും ഉണ്ടാകിം. ഇതു ബോധം ഇല്ലാത്ത രൂഹസ്ഥിനും അല്ല പയം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. സുരീക്കം ഇതു ബോധം ആ പര്യാമാണ്. അവഴിം ഏറ്റുപത്തുവും ഇതിലാണിരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങൾക്കു സവിച്ചുപെട്ടാൽ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടു്.”

കുംഡല യാത്രയായശേഷം ആ ദദ്ധതിമാർ കവല തന്ത്രിനേരൽ ആരോധണംചെയ്യു ഭ്രംബകത്രസി പറ്റ പ്രട്ടി. മാർത്തുമല്ലു ചെത്തുനും അനുചരിച്ചുനും സ്ത്രി രാജകുംഭരനെ തടഞ്ഞു. എന്നാൽ അവരെയെല്ലം നി സ്ത്രിയാണും കൈബന്ധംടക്കിട്ടു ആത്മപജൻ പത്രിയേം ദോന്നിച്ചു രാജയംനിയിൽ ചെന്നുചേന്ന്. വർത്തമാന ക്ഷേമം അറിഞ്ഞപ്പോൾ സത്രാജിതിനും അപബിമിതമായ ആളുടോദ്ദേശായി.

ഈ ദദ്ധതിമാർ മനസ്സുള്ളിച്ചൊട്ടകുടി കാഖയം പന്നം ചെയ്യപോന്നു. അങ്ങനെ കിരെക്കംഡലം കഴി തെളി. അപ്പോൾ ഒരു കിവസം സത്രാജിത്രാമഹാരാജാവും ആശികളിടു യോഗക്കുമം അനേപാച്ചിച്ചു വരുന്നതിനും തിട്ട പത്രാന നിയോഗിച്ചു. ആത്മപജൻ കവലയ തന്ത്രിനേരൽ ആരോധണംചെയ്യു രാജുത്തിനേരം നാനു രാജക്കാളിയും ചുററിസ്തുണ്ടിച്ചു.

ഈതിനിടയ്ക്ക്, രാജകുമാർൻ പണ്ട നിന്മധിച്ചു ദി നവബന്നേര സമ്മാനങ്ങായ താലകേരു ഒരു മഹാശിഖിടക വേഷം അവലംബിച്ചു യമനാനപിതീത്തിൽ ഒരു പണ്ട് ശാലയുണ്ടാക്കി വ്യാഘ്രാധ്യ തപസ്സും ആരംഭിച്ചു. രാജകുമാർൻ ആ പണ്ട് ശാലയും സമീപം എത്തിയപ്പോൾ താലകേരു പറഞ്ഞു:—“രാജകുമാരാം! എന്നിക്കു ഒരു സമാധി ചെയ്യുന്നതിനിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവനുണ്ടും ഉണ്ടും ശിച്ചും ഒരു സഖ്യമുണ്ടും ചെയ്യുകയാണോ”. അതു പരിപൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും കിരെ സപ്പണ്ടും ആവശ്യം ഉണ്ടും. ഉണ്ടൻ വേണ്ടതുകയാൽ കൃത്യതിൽ കിട്ടുന്ന കാല തന്നെയാണു മതി. ഇതുംകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവനുവും ഇവിടെനിന്നും ആളുമാർ കുംഭക്കയും ദേശം.

മഹർഷിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട സത്രാജിനിയും റംജി കുമാരൻ കല്ലുത്തിൽനിന്നും മാല ഉത്തി കൊടുത്തിട്ടു് ഈ അപേന പറഞ്ഞു്—“സപാമിൻ! അഴിപ്പംപോലെയാക ദേ. ആഗ്രഹത്തിനു യാഥൊരു ക്ഷേപ്യവും സംഭവിച്ചുക ഗില്ല. അവിടുന്ന തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ എന്നും ഹവി ചെത്തേണ്ണ താമസിക്കാം.”

അനന്തരം താലുക്കേരു യഥനാനദിയിൽ ഹരങ്ങളി ഒ അഭി. ദിവ്യനായ ആശി ദയാഗബലംകൊണ്ടു യദിനാജലം വഴി സമൃദ്ധത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കും എന്നുതന്നെ രാജകു മാരൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ താലുക്കേരു ചെയ്തു് അങ്ങനെയെന്നും അല്ലായിരുന്നു. മായാവിധിയായ ആ ച ആശൻ നേരെ സത്രാജിത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കാണു പറപ്പേട്ടു്. താപസനെ കണ്ടു രംജാവു യമാവിധി പുണിച്ചിരുത്തി. മഹാലസംബിധായ അന്തഃപുരജനങ്ങളു് ആശിഹരിച്ചെന്നിൽനിന്നും ആഗില്ലെ കൈകൈജും നാതിനും യി അപ്പോരും അവിടെ വന്നാകുടി. ആ സദാഛന്തിൽ താ പസൻ ഭൂനമ്മവന്മാരിട്ടു രാജാവിനോടായി ഇങ്ങനെ അ അളിച്ചേയു്—“കവലയാഗ്രഹം നമ്മുടെ ആഗ്രഹത്തിനു സമീചാരംവച്ചു് ഒരുപ്പെട്ടുനമായി നേത്രത്ര. ആ ചാജ്ഞൻറെ മായാവെവെവം നിമിത്തം രാജകുമാരൻറെ ബബ്ദംബലം നിഷ്പാദിച്ചു. അവൻറെ കന്തം ആത്മാപജന്നൻ മാ റിൽ തന്നെയു്. മരണത്തിനെമ്പു രംജകമാരൻ ഇ മാല നമെ ഏല്പിച്ചു. സംസ്കാരാലികൾ എല്ലാം നടത്തിയ ശേഷമാണു നാം ഇ ക്ഷേപണ്ടു് ഘറപ്പേട്ടു്. കവലയന്തര ആ ചെത്തുൻ പിടിച്ചുകൊട്ടിക്കൊട്ടുപോയി. അതു കൊണ്ടു് ഇനിയും കുലാവിളംബനും വരുത്താതെ രാജകു മാരൻറെ ഫ്രാലുംഡി കമ്മാറം നടത്തുകയാണു വേണ്ടു്. ഇ മാല മനസ്സുമാധാനത്തിനായി സപ്രീകരിച്ചു

കുംഭുക്. തപോധനമുംരായ ഞങ്ങൾക്കു സപ്രഭ്രാന്തിലും മറ്റും കാംക്ഷ്യയില്ല.” ഈക്കുന്ന ഭാവവർത്തമാനം അറിയിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു അതുംശായി. രാജാവിനും പുരാവസ്തുകൾക്കും ഉന്നായ ഭാവം അവർഖ്രാന്തിയാണെന്നു. മംഗലം, തേംബാവിൻ്റെ അകാലനിൽക്കുന്നതെല്ലാം ഒക്ടു മാത്രയിൽത്തന്നെ മുൻപ്പിലും ഭൂമിയിൽ വീഴുകയും അതോടുകൂടി ദീർഘനിദിഷ്ടയെ പ്രംഖിക്കുന്നും ചെയ്തു. കൊട്ടാരത്തിലും പെട്ടംവയസ്സുണ്ടാനിനും അതിഭയനിയമം മരിവില്ലി അതൃപ്പത്തിൽ ഒക്കുക്കുമോരായി.

പ്രസ്തുത സക്കാവധിയിൽ “വിപരിയെയ്തു” നൃംഖേന രാജാധ്യ പെരുമലോകത്തെ ഇക്കുന്ന സമാധാന പ്രപൂച്ചതി:—“ഈതു നമ്മകൾ വിധിതമല്ല. രാജകമാരകം രാജക്കിയും വിധിമതം അനുഭവിച്ചു എന്നായിരുത്തു. രാജയർഹം അസാധ്യിച്ചുണ്ടാണ് കമാരൻ വീൽപ്പസ്പർദ്ദം പ്രം പിച്ചിവിക്കുന്നതു്. തേംബാവി:നാട്ടുകുടുംബപ്പേരും സപ്രഭ്രാകം പ്രംപിച്ചിക്കുന്ന മംഗലസ്വയപ്പുറി എന്തിനും ഭാവിക്കുന്നു? ദേശാവാട്ടുകളാണ് ഭാംഗ്യും ജീവൻ എവിടെ? വെയ്യവുംഭാവം അനുഭവിക്കുന്നാണിവരുന്ന സ്ഥീകരിക്കുന്ന അവധി കൂട്ടംതുന്നു. രാജകമാരൻ കലത്തിന്റെയും പുറ്റിക്കൂടായെന്നും വ്യതീക്ഷിക്കുന്ന കൂട്ടം വെക്കാതെ അന്തിമിച്ചുരുക്കാണ്ടു് ഭാവത്തിലധികം നംത്രംപ്പറ്റി നുണ്ണം നടക്കിയും.”

അദ്ധ്യാർഥ രാജകി പറഞ്ഞു:—“ഈതുകൊണ്ടു് അവൻ്റെ അധികാരായ ഗ്രനിക്കിം ലേശം ഭാവം ഇല്ല. ഇതു വിനോദ ഒരു പത്രൻ ഏനിക്കിണിഡായതു മഹാഭാഗ്യം തന്നെ. മാത്രാവിനോ സദ്ധാരണികരംഭക്കാം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ഒന്നിനിക്കിനും സിലവിച്ചുതു്. തീനാം പിടിച്ചു കൂട്ടിച്ചു മരിക്കുന്നവർ ജനിക്കുന്നതു മുമ്പാണ്

തന്നെ. വീഞ്ഞപരാങ്കമത്രാടങ്കി ഒരു നല്ല കാരണി തതിനുവേണ്ടി മരണം പ്രാപിച്ചു പത്രൻറെ അമ്മയുണ്ടെന്നും സാക്ഷംതു ഭാഗ്യവതി."

ഈ ഉവിധം രാജധാനിയിൽ ഒരു ഭാഗത്തു സംസ്ഥാനവാക്കേകളിൽ വില്ലാപ്പാട്ടിലും തൃട്ടു മെന്തോക്കാനിലിലേക്കു, താലുക്കേരു പുത്രാക്കുന്തിൽനിന്നു മടക്കിവന്നു യൗനാനിയിൽ ചൊപ്പി റംജകമാരകെന്നു അയച്ചു. കുഞ്ഞൻ ത്രപതിമായി കതിരയേംടി ചു രാജധാനിയിൽ വെന്നുവേഗന്മാർ. നഗരത്തിൽ കുടനു ഒപ്പും അവിടെ നാട്ടവാലായും ഒരു വിന്ധ്യാദം കാണുകയാൽ അംഗീക്രമം വല്ലുതെ പരിശേഷിച്ചു. രാജകുമാരി നെ കണ്ണ മാത്രയിൽ പെടുമ്പോൾ ആര്യേന്ത്രപരത്രം ദി. ജനംവലിയുടെ ആർപ്പഡ്വില്ലികൾ നഗരത്തിൻറെ പരിസരങ്ങളിൽ മാറ്റരാലിക്കൊണ്ടു. ഫ്രൈഡ്രിക്ക് പാജൻ കൊട്ടാരത്തിൽ വെന്നു മാത്രാപിതാക്കരുമാരെ കണ്ടു. മഹിച്ചു പത്രൻ തിരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും അരാക്ഷംബരയ വിസ്തൃതം അനുല്പന്നമായിരുന്നു. നടന്ന സംഭവങ്ങൾക്കുംപും കമ്മർശം കുറഞ്ഞാഴിയാതെ ഗ്രാമിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മാലവസ്യുടെ പ്രാണംപായത്തിൽ ഫ്രൈഡ്രിക്കാഡായ മനോവ്യുമ അതിരസ്യമമാണുണ്ടു. ജീവിതം അംഗീക്രമത്തിനും ഒരു വിയ ഓരോധിനെത്താനും. എഴുപിലും ദേഹംശം നിമിത്തം ആത്മധനത്രുചെയ്യു എപ്പിലീനീനമാണെന്നതെന്നു കുമ്മർശം കയ്തി. അധികം ഭൂവിക്കണ്ണാതു കരണ്ടും പലമില്ലെന്നും അംഗീക്രമം ഉറച്ചു. എന്നാൽ ഈ അജ്ഞനത്തിൽ പുന്നവിശദം ആവശ്യമില്ലെന്നു വിശദമായ രാജകുമാർ ഒരു ഒരു പ്രസ്താവനയും ചെയ്തു.

അനന്തരം അംഗീക്രമം മാലവസ്യുടെ ആലുംഭികർ മാദം നിഖിലിച്ചുഡേശം, ചിന്താവിജ്ഞാപ്പാതെ സ്ഥംഭം കേണ്ട വിത്തങ്ങളും കമ്മർശംപ്പുണ്ടുണ്ടെന്നും.

ഇങ്ങനെ നാടകമാരൻ കവലയാശപൻറ വരിതും വിസ്തീച്ച പറഞ്ഞുനിൽക്കി. രാജകമാരൻറ അനന്ത്യസാധാരണമായ വീരപരാതുമവും അദ്ദേഹത്തിന് സംഭവിച്ച ഒപ്പുപൂതിക്കുല്പവും ഒരു അശപത്രൻ അല്ലോ ചിന്താ ഗ്രന്ഥനായിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം സന്ധാസത്തിനായി ഡീശാചയത്തിലേക്കു പറഞ്ഞുള്ളൂ. വരുമ്പാത്രമാംസപീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു മദ്ദാദ്ദേശും തന്നെ പ്രമിഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നും, അതു സാധിച്ചുണ്ടോ തിരിച്ചെത്താമെന്നും മാത്രം അദ്ദേഹം പത്രക്കാരു യിഴ്ച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന തന്റെയുായതു് എന്നും പ്രസ്തുത മദ്ദാദ്ദേശും എന്നെന്നും നാഗരാജാവു പ്രക്രമംകിയില്ല. അദ്ദേഹം സമസ്പതി നബിശ്വര തക്കാറിൽ പർണ്ണംശാലകെട്ടി ടീർഘകാലം സമസ്പതി ഓവിരൈ ദ്രുംഖിച്ചു ഉറുമായ തപം നടത്തി. ഒക്കിവാസം ഓവി പ്രത്രക്കണായി അഭീസ്തും എന്നെന്നു ഓവാഡിച്ചു “സംഗീതവെബ്ബേംബും സിലിക്കണും” എന്ന തപാസ്പി അപേക്ഷിച്ചു. അപ്രകാശം അന്തരുൾച്ചിട്ടും ഓവി അന്തർല്ലംബം ചെയ്യും ചെയ്യും.

പിന്നീട് നാഗരാജാവു വീണാഗരാന്തരം ശ്രീകിയ സക്കിൽക്കന്നുകൾക്കാണ്ട പരമശിവനെ കീർത്തിക്കുകയും ടീർഘകാലം ഉറുമായ തപസ്സു ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. തപസ്സിന്നു കാറിന്തുകൊണ്ടു സംത്രംഘനായ മദ്ദാദ്ദേഹം പ്രത്രക്കണായി എരു വരുമാണു വേണ്ടതു് എന്നു ഓവാഡിച്ചു. അദ്ദേഹം അശപത്രൻ ഇങ്ങനെ പ്രാത്മിച്ചു:—“ഒന്നവാനു! കവലയാശപൻറ ഭോം മദാലസ എന്നു പുള്ളിയായി ഇനിക്കുണ്ടും. അവർം മരിച്ച ക്ഷേമം ഉണ്ടായിരുന്ന ആ അകാശസൗഖ്യവും പ്രായവും ഇനന്തത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണും” ഇതുപോലെ മഹാമായി ഒന്നവാൻ അഞ്ചിച്ചെയ്യു—“നി ത്വന്ത്യേം” ഉത്തരമായി ഒന്നവാൻ അഞ്ചിച്ചെയ്യു—“നി

என்ற ஆறுமாபோலை வெளிக்கெடு. ஏனிலை நியேவி ஆக் பாய்ஸத்தின்ற மலூரோடு நீ உக்கிள்கை. அது ஸமயம் ஈவரை நின்ற நூல்லாவிட்டினின் ஜிக்கா.”

திருநாமலையில் நிற்கேலை அன்னதிலை நாயை ஆகு அமாவியியின் அன்னதிலை. அது ஸமைத்தியில் மகா லஸ் நின்றுலூருமாய அநுகாரஸுஷமயோட்டுட்டி அவிர்கெ விலை. அங்குத்தின் ஈவைகூட வழிரை குலம்மாயின் அன்றை புதுதிதிய பாப்பிக்கவேண்டும் வேண்டும் வூர்வாய்க்கரை வெழு.

கண்ணிவாய்ச் சாரையிலை குமாரனாரோடு சோனி ஆகு: “நிக்கரை ஏற்றுக்கொள்ளலை ராஜகுமாரனை ஹவிக்கெ ஆக்கிருக்கொண்டு வழாத்ததறு?” நிக்காஷ்டெ அப்புப்பயக்காங்கியின் காய் அன்றை கூடுதலைத்தோர்ட்டு கண்ணக்காளிக்கேள்கை காலம் அதிகாரித்துக்கொண்டு.

பிரதாவின்ற ஹப்பானப்புதம் குமாரனார் ழுதலை புதுதலை அன்ற தகைஷ்டெ குமாரன்றிலைக்கை கூணிலை. ராஜகுமாரன் உலூபாஸயாநாபிக்கலை தீரை விருக்குமாயின்றை நின்றுக்காட்டி விலை கூடுதலைக்கெடு போகாதெ குழிக்காமே ஏற்று நோக்கி. ஏற்றாக் அம்புதையென்ற தாப்பும் அன்னதிலை ஆகு குமார்க்குதியாளை கூண்டம் ஏற்றாகின்றதேபூர்ம் போகாமென்ற நியேயிலை.

அன்றையும் அவர்க் காருதுட்டுட்டி. பாதாழுதைக்கை ஸமிபிலை பூர்ம் நாயகமாரனார் ஈவைகெடு யமாத்துப்பால் ஈவுலங்கிலை ஆகு குமாரன் விழு யிலை.

உடன்றென தகைஷ்டெ வாஸுவாய்மிதி ஏற்றுமால் அது வந்த ராஜகுமாரனார் விழுதிலை புதுதலை. பாதாழுதை கெடு ராஜயானி காளைந்தியில் ழுதலைப்புஜான் அழுவரை கெடுக்கால் உள்ளாய்க். அங்குத்தின்ற கொட்டாதைத்தியில்

ஒஜக்மாரன்ற ஸபீகளுடின வெறுப்புடினை க
க்கையெல் ராஜக்மாரனை ஆறுவூதுமேதாக்கி. இலோ
க்ததித் தொலைவுமிலூத்த விழிஷுஸாயங்காலை உ
ளாகைப்பூத்து விவைகைதோடக்குடிய ஸலுயூட மோ
டி அநேயம் நாலுதுவரை அநைவெவித்துத்தலூயித
ன். கூறுவது காலைத்து ஏலூயுவகு விஞாமித்துகொ
ள்கிறைவே அங்கத்தான் சேஷித்து—“தொன் ஏந்தை
ன் அவிடதேசுவேங்கி வெறுப்பது? ஹவிடையுத்தீ
ஸத்தாயங்காலை அவிடதேக்கான் அயினமான்.”

ஆதலப்பெருமானாய ராஜாவே! ஹாஶபரகார
ஸ்ரூத்தாத் யாயாந்திரங்கி, ஸுவள்ளுதைக்கால
கால் அந்தாக்காரத்திச்சும் விஷமமிலூ. எ^க
ரோஶ்ருவும் ஸபுத்தும் ஏந்திக்கு ஹாஶபரான் நக
கியிரிக்கான். அதுகொங்கு ஹாநியும் அவிடதை
ஸையமாந்தும் மாறும் மதி.

அங்கு—யானதித் தூதுமமிலூக்கித் தூதுஷுத்து டி
ரேரதைக்கிலும் சேஷிக்கை, ஏந்தாயாலும் தா
க்கொலூ.

ஆதலபு—மாந்தாய தொன் காஷ்டாதீதமாய ஹு
ஸமலாறு வங்காதினம் அவிடதை பாஸ்புக்கால
லலிக்காதினம் ஹாந்தாக்கியதுதை கை மமா
ஶாஶ்ரமான். பின்னிடும் அவிடதை காத்தாதி
ஒக்கத்தின தொன் பாநுமாக்காதுகொங்கு மேலும்
ஸத்துலியாயி காலயாபங்கெவான் அந்த
மிக்களுமெனை அபேக்ஷுத்து.

அங்கு—அங்கை ஸாங்விக்கெடு. ஏந்திலும் ஹவிடம்
விடுமான்பும் மரை ஏந்தாய அலிலாஷமான
தொன் ஸாயித்துமேள்கதைன்” ஆலோவிது பர

യുക. സപ്ലാൻഡ് തന്നും ഭ്രംഗകത്രം ധാരണക്കും കിട്ടും. അവിടെ കിട്ടാതെ എത്തെങ്കിലും അദീഷ്ടം ചോദിക്കുക. സാധിച്ചതമാം.

ഇതുയും കേടുപെഡാം അഞ്ചെച്ചുവുംഡും ചില വിനികൾ രാജക്കമാറുണ്ടായി. അദ്ദേഹം നാശകമാരുമായെടുത്തു മുക്കിച്ചു നോക്കി. ആ സദ്ഗംഗിൽ അവർ പിതാവിജനാട് പറഞ്ഞു:—“അപ്പോൾ! ഈ ഒദ്ദേശത്തിന് മാലസ എന്നൊരു ഭാംഗ്യംഡായിന്നുണ്ട്. തന്നും രാജാവിജ്ഞാനം ചുന്നിയായ ആ യുവതി ചൊടുന്ന നവീ മരിച്ചപോയി. നീതന്നും യുലകളുത്തിൽ ശാന്ത കിട്ടംപായെന്നു താലക്കേരു എന്ന ദേശത്രുൾ വ്യാജം പറഞ്ഞത്രുക്കട്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതു്” എന്നർ വിഖാമം ചെയ്തിപ്പെന്നു് ഈ ഒദ്ദേശം കൈ ശപമം അ സ ചെയ്താണ്. ആ തങ്ങിനിയെ സപ്ലാൻഡിലും കണ്ണാൽ കൊണ്ടുമെന്നു് ഈ ഒദ്ദേശം മോധിച്ചതുടങ്ങി കിട്ടു് കാലം കുറയായി.”

അംഗപ്രസ്താവനാണ്. ശംഖുരൻ വിഹാരിച്ചാൽ കഴിയും. അവൻ ആലവില്ലരിൽ അന്തരം ശ്രദ്ധനാണ്.

ആര്യപ്രസ്താവനാണെന്നു സപ്ലാൻഡിൽ കാണിച്ചതും മെക്കിൽ അനുതന്നെ വലിയ അനന്തരമമായി വികസിച്ചു.

അംഗപ്രസ്താവനാണെന്നു മകനേ! അങ്ങനെയാണ് ആകാംക്ഷി ചെക്കിൽ നാഡിച്ചുതമാം. അതിമിശ്രിത ഹംഗി തം അഥംവൃമായ നിയമശാസനമാണ്. കുണ്ണം ചയ്യും.

പിന്നീടു് അഒദ്ദേശം ചില മനുസ്തം ഉച്ചവികസന തായി നടപ്പിടിച്ചു് അക്കത്രുപോയി മാലസയെ ശുട്ടി

കെംണ്ടിവന്ന രാജകുമാരനോട് ചൊലിച്ചു:— “ഇത്തന്നെ
യോ മാലസ്?”

രാജകുമാരൻ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തന്റെ പ്രേമ
ഭാജനമായ പ്രിയതമരയ കാണുകയാൽ ആനന്ദസാഹ
തതിൽ മഹാന്മാരി മതിരണ്ണം അവക്കൈ സർക്കരിക്കുവാ
നായി സമീചിച്ചുചേപ്പും തുട്ടു നിരതീടു് നാന്മാ
ജാബു പറഞ്ഞു:—“മകൻ! ഇതു സപ്ലിമാണ്. സുർഖി
ചുകഴിഞ്ഞായ സപ്ലിം തിന്മ്പോകും.” ഉടൻ രാജ
കുമാരൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ട താഴെ വീണു എക്കിലും
വീണ്ടും ഉണ്ട് മനോരാജ്യം തുടങ്ങി:—“ഇതു സപ്ലിം
തന്നെ. കായണ്ണുംനിമിത്തം സപ്ലിത്തിൽ മാലസ്
യെ കണ്ണിച്ചു് വ്യാമോഹപ്പെട്ടത്തി; കളിംതന്നെ.”

അട്ടതെ നിമിഷത്തിൽ അംഗ്രേഷരെന്ന് രാജകുമാരനെ
എഴുന്നേള്ളിച്ചു കാഞ്ഞിക്കുടുക്ക യഥാത്മസ്ഥിതി മുഴവന്നു
അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി. അവിടെ കുടിയിൽനാ സ
മസ്തകങ്ങൾക്കും അപവർമ്മിതമായ ആത്മതയും ആനന്ദ
വുമണായി. താമസിയാതെ രാജകുമാരൻ പത്രിസമേ
തം സപ്രാജ്ഞത്തെക്കു ഒരപ്പെട്ടു. അഛേപ്പും അവിടെ
നന്ന ആശ്വാസങ്ങൾ വിസ്തൃതിക്കുന്നില്ല. സത്രംജിത്തി
നീറ കാലശ്രാം കാവലയാശ്രാം, രാജത്തി മാലസ്
യോടുകൂടി ലിർജകാലം പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്തു.

മറ. ഒരുപദ്ധതം.

പറയക്കു പൊളിവചന, ഫറിയക്കു കൂട്ടം തം,
പാപകമ്പങ്ങളം ചെയ്യിടുവാലാ വോൻ;
കരയക്കു വിഡത്തെം തം, മറയക്കു യം വും,
കരണ്ണൾ കുടാതെ മിംസായും ചെരുയാലാ;

കെരളവന്ന രാജകമാരനോട് ചൊല്ലിച്ചു:— “ഇത്തന്ന
യോ മാലപസ്?”

രാജകമാരൻ കല്ലുതുറന്നോടും തന്റെ പ്രേ^ഡ
ഭാജനമായ പ്രിയതമരയ കാണുകയാൽ ആനന്ദസാഹ
തതിൽ മഹാന്മാരി മതിരുന്ന് അവക്കു സർക്കരിക്കുവച്ച
നായി സമീചിച്ചുതോടും തട്ടം നിരതീടു് നാഗരാ
ജാവു പഠാതു:— “മകനു! ഇതു സപ്ലൈമാൻം. സ്കൂൾമി
ച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സപ്ലൈം തീന്മാരുകം.” ഉടൻ രാജ
കമാരൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു താഴെ വീണു എക്കിലും
വീണ്ടും ഉണ്ട് മനോരാജും തുടങ്ങി:— “ഇതു സപ്ലൈം
തന്നെ. കായണ്ണുംനിമിത്തം സപ്ലൈത്തിൽ മാലപസ
യെ കണ്ണിച്ചു് വ്യാമോചപ്പെട്ടതി; കഴുംതന്നെ.”

അട്ടതെ നിമിഷത്തിൽ അശ്വതരൻ രാജകമാരനെ
എഴുന്നോല്ലിച്ചു കാൽക്കുംബിടു യമാത്രംസമിതി മുഴുവനും
അംഗീകാരത്തെ മനസ്സിലാക്കി. അവിടെ കുടിയിരുന്ന സ
മസ്തകങ്ങളും അപരമിതമായ അന്ത്യത്വം ആന്ത്യത്വം
വുമുഖായി. താമസിയാതെ രാജകമാരൻ പത്രിസാദി
തം സപ്രദാജ്ഞാനത്തിൽ എറപ്പെട്ടു. അംഗുംഡം അവിടെ
നബന്ന അഞ്ചലാപ്പങ്ങൾ വിസ്തൃതിക്കന്നില്ല. സത്രാജിതി
നീറു കാലഗേശം കാലയാശപൻ, രാജത്തി മാലപസ
യേഒട്ടുടി ദിർഘകാലം പ്രജാപതിപാലനം ചെയ്തു.

ഡി. കെപ്പേരോം.

പറയക്കു പൊളിവുവന്ന, മറിയക്കു കുമ്മം,
പാപകമ്മക്കും ചെങ്കും കൊല്ലാ വോൻ;

കരയക്കു വിശ്വാസം, മറയക്കു ധമ്മവും,

കരിക്കമ്മ തുടാതെ മിംസയും ചെങ്കും കൊല്ലാ;

മരിവയരു മനാതളിരി, ലഗിയൻമിതോക്കൈവെ,
 മായുംമുല്പാതത് വാങ്ങ ചൊല്ലീടോലാ:
 തൈളിയയരു സന്നേച്ചവി, അലാളിയയരു വിഭ്രകൾ,
 തോനേനന്നമാംഡാവെമെഴും തുടങ്ങോലാ;
 കളിയയരു ഗ്രാവിനോട്, കൂദയയരു ദെയന്ത്രംപും
 കാമസാന്തും പഠിച്ചീടോലാ ബാലക!
 കുപടമയതോയരുന്നാട്, മവികമതി മുർഖടം,
 കൂഞ്ഞവയന്നോറു കുറ്റത്രപോരാശയം;
 കുലധമമയതയികനോട് കുലധമരുതാഞ്ഞയം,
 കുമ ചും കുടായും കുടാതിമിക്ക നീ;
 കുപടമയതോയപൊഴതു, മബലനെ വലയേണ്ടാലാ,
 കുള്ളംജചമാക്കി ചിന്തം കൊട്ടക്കോലാ,
 ഒരുപ്പം പ്രഭനോടുമയരു പരഞ്ഞവചനം സാവേ!
 ഒട്ടം തുഞ്ഞക്കുശു ധിക്കമിച്ചീടോലാ
 കുരപൊഴതുമയരു തവ പരധനപരിഗ്രഹം,
 ഓൺഡാലതില്ലരു ഫോഷമന്തർക്കെ!
 വൈകമിതമിഭമതിലുമരഹന ധരിക്കേബോ!
 മുഹമ്മസപരവസപമാറുമിച്ചീടോലാ;
 അഡവലരന്നാട് പടപേരായരു വ്യയരു കുത്തിടോലാ,
 അരയുമംകുടാതിച്ചിട്ടുഡയമം നടത്താലാ;
 ഇങ്ങവയരു കുലധമരുതായവെന നികുഴ്ച വാങ്ങ
 ഇപ്പുനന്നനാലും തുടങ്ങോലാ മനവാ!
 സകലജനമിതമധിതമൊക്കവെന സാമ്മസം
 സാധുവംകീടവാനായിത്രുടങ്ങോലാ;
 അധികയന്നമുടയ ചില സുത്തി പുഞ്ഞുന്നരി-
 ലന്നനുപദിവം കുള്ളപ്പീച്ചയയേണ്ടാലാ;
 കനകമതിലതിച്ചവിഞ്ഞമനവിതമതോക്ക നീ,
 കല്പിതമല്ലാതോരല്ലും ലാഡിക്കുമോ?

അതിനപണമിതിനപണചിതി ശംത വാൽകയാ-
 ലത്രുന്നലോദ്ദോനന്ന കേരളപ്പിക്കൊലാ;
 അവന്നിസുധയനികങ്ങട ധനമന്ത്രക്കൊലാ,
 അപരൂക്താതെ രക്ഷിച്ചുകൊടക നീ;
 അഭിഞ്ചേദംതു തവ കവലയവിലോചന!
 ഓവ്യം നാമിക്കേന്നതെന്ന യതിക നീ;
 പരവഹത കലഞ്ചെമാരു പുത്രന്ന കൊട്ടക്കേന്നം
 പ്രാണനേന്നാകിലും പശുമെഞ്ചോക്കേണം!
 ചപലതകളുംതു തവ ചതുരഗ്രാഡാരിയേ!
 ചണ്ണാളുന്നക്കുടെ നിന്ദവെള്ളിക്കൊലാ;
 അതിവചനമാരു, പുനരുംതു പരിധാസവും,
 സൗരമ്പ്രശംനായും ചെയ്തിക്കൊലാ ഭവാൻ,
 പകടകളി പകടകക്കളിമന്ത്ര മാത്രംഗാധ്യം
 പാനവും നായാട്ടുമൊട്ടം തുടക്കോപാ;
 പകലിരവു പഴതിലോര വിജന്നളവി പാർക്കൊലാ,
 പാംബ്തികാന്തനേണ്ണുവിച്ചുകൊടക നീ;
 ക്ഷേനാസമയമപി ച നിജ മുഖവിനെ മറക്കൊലാ,
 ഒക്കതുമില്ലാതുജ്ഞ ദേശേ വസിക്കൊലാ;
 കസുമഹലജലരഹമിതമന്ത്രവി വസിക്കൊലാ,
 ക്രപക്കളിൽക്കഴിച്ചുവരും കഴിക്കൊലാ,
 സപജനമൊട്ട കലധമമത്രമന്ത്ര ഭരിതം മലം,
 സപാഥജ്ഞ വസുകൾ താനേ ഭജിക്കൊലാ;
 മിതവചനമധിതനോട്, മഹിതമവനീപതേ!
 മിംസങ്ങം പിനെന്നത്രുക്കേന്നം മിക്കതും;
 ഉഷസി പുനങ്ങനകയു, മഹിതവിധി ചെയ്യും,
 ഉസാധാലിയായ്ക്കേന വസിക്കയും;
 ഉടമയോട് പലവഴിയിലുതകിയ യഗസ്സിനോ-
 ചുഴിയും സപ്രേഖം പാതാളുലോകവും

അവിലമപി ശ്രീയവളിവിനൊട് വേർക്കയും,
 ആവഹ്നിച്ചേരന്നതെല്ലാം നിന്നെങ്കിലും ടോ!
 മതികളിലതികപട്ടം പട്ടപാഴം,
 മല്ലപംനാസ്യം, മാനിനീസ്കതം,
 ശാതിശംന, മക്കണം, മധ്യമന,
 മസാരൻ-
 മത്മാദിലാഷിക്ക, മാത്മാദിനുംനാ,
 സമരയേദയവൻ, മതാ പചലഹിനനം,
 സവ്റ്റാധികാര്യം കൊട്ടതിനൊല്ലാം വോൻ,
 കലംകളിലഞ്ഞതു തവ കളിഞ്ഞരാഗഭം,
 കാലഞ്ഞരാവസ്ഥ ദേവാധിഷ്ഠിതിക നീ;
 അനാവരത്താവിലജനകവിക്രണമാദരം
 അനാഭാനാ ചെറുകൊടക നീ വാലക!

ശിവദിവാഹിനി നാത്മം

പ്ര. ബാലുമുഖം മന്ത്രത്താണ്.

ତାରିକ୍ରମିତ୍ୟାଣର ପରିପରଳେ ଏହିରିବଂ ବଲତା
ଯ ବସାଯ. ନାହିଁ ପରିପରଳେଣଙ୍କ ହୁଅକାରମ ଏହିଲ୍ଲଙ୍ଘ
ହୋଇଥାଏ ହୁଲିକାହୁଛି ଏହିଙ୍କାଳ ଉତ୍ତର ଶୁଦ୍ଧିତାପାସଙ୍କ ନ
ହୁଅକି ଗୈଶପଞ୍ଚମାଷ୍ଟିକ ପ୍ରଯାଗମାତ୍ର ତକଫୁକୁଯାଏ
ନମେ ତାରିକ୍ରମତିତରଙ୍ଗେ ଏହିଙ୍କାଳ ଵୃତ୍ତକୋଣିତିକା
ଯ ହେଉଥାଏ. “ତାରିକ୍ରମତିତରଙ୍ଗେ ନିନ୍ତାପିତାକାଳ ଯ
କାନ୍ଦାତତିଲ୍ଲାମବିକାଳ ହେଉଥାଏ.” ତାରିକ୍ରମିତ ମନ
ଲ୍ଲିଖିତକିମାର ଆହ୍ୟାତିରିକ୍ଷଣିକତେବୁଷୀଂ ତାରିକ୍ରମକାଳ
କାନ୍ଦାର ଆଧିକତ୍ତେଷୁଢ଼କୁଯାଏ. ତାରିକ୍ରମାବଶ୍ୟକ୍ଷ ଶକ୍ତି
ପରଲ୍ଲିକାଯୁଂ ହେଉଥାଏ.

ഭാരിപ്പും എന്നരു പ്രതിവിജലമായ ഒരവസ്ഥയുണ്ട്. യാതൊരു മനസ്സുശ്രേഖിക്കും പ്രത്തരും ഇതു യോജിപ്പായിരിക്കുന്നില്ല. മനസ്സുനിൽ കടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ധപരകളയ്ക്കും ഇതു വിചാരിതഃായിരിക്കും. മനസ്സും പാപ്പായോ സമുദായത്തിനും ഭാരതാധോരായോ ഇരിക്കുന്നതിനു സ്വജ്ഞാവു കര്ത്തിച്ചില്ല. ഒരുവൻ ഭരിപ്പനായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്ന് ഇന്ധപരകൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നതുകും യാതൊരു വിലക്ഷണതയും സ്വജ്ഞിസ്ഥിതിയിൽ നാം കാണുന്നില്ല.

ഭാരിപ്പും പിന്നാലെ എത്തിക്രൂട്ടിട്ടുള്ളതായി നാഡാവണ്ണമുള്ളുട്ടുകയും യാതൊരു സപാതന്ത്രവും ഇല്ലെന്നു സർജ്ജ ദയപ്പുട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന യാതൊരു നുന്നും തന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം എററവും ഭേദിയായ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പാൻ കഴിയുണ്ടാകയില്ല. മഹാഭരിജ്യാക്ഷം, സപാതന്ത്രം ജീവിതക്രമത്തെ വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടതുന്നതിനോ സപാഭിപ്രായങ്ങൾ പുംബൈപ്പുട്ടവിക്കുന്നതിനുംനാം തന്റെനും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനോ കഴിയുന്നില്ല. ആരുമോഗ്രപ്പമായ ഗ്രഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനോ യോഗ്രമാകംവള്ളം ഉപജീവിക്കുന്നതിനോ അവർ അപ്പാഘടനാക്രാം.

വേദാന്തികളിലും ക്രൂഢം എന്നതാക്കേ ചരണത്താലും എങ്ങനെയാക്കേ ദ്രോഡിച്ചാലും ഭാരിപ്പും ഉയ്ക്കുന്നേണ്ടിയെ മനിഷന്നാരും ആപ്പത്പരതയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതും മനസ്സിന്റെ വികാസത്തെ ചുരക്കുന്നതും ആക്കാം. അതും ആപമിഹാസ്മായ ഒരു ദർശാഗ്രഹംതന്നെയാണ്. അതിൽ എന്നുമും സാന്നിധ്യവും എന്നുപയുംലക്ഷണവും ആക്കുമെ ഇല്ല. മനസ്സുനിൽ ഉജ്ജി ദിജ്ഞതയെ അനുബദ്ധം

ച പുട്ടരൂക്കയം എക്യോഗക്ഷമമായി പാക്കാനുള്ള കൂടംബാംഗങ്ങളിൽ അന്വേഷ്യസ്ഥാപനില്ലായ്ക്കെ ജനിപ്പി നിയും ചെയ്യുന്നു.

അതികർന്നായ ഭാവിപ്പും അന്തർവിക്ഷനവക്സ് യ മാത്രമല്ലാണും ചെയ്യാം അധികമായി കൂടിയായോ ഇരി ക്ഷനാതിന സാധിക്ഷനില്ല. അല്ലതും വല്ലതും കട തനിൽ മുങ്ഗിയും ഒരു ക്രൂപകൊണ്ട് സാധിക്ഷനേ കാര്യം കൈ കാര്യുക്കൊണ്ട് നിർവ്വഹിക്ഷനേ പരിക്രമപ്പിയും അക ശ്രദ്ധം നട്ടംതിരിയും ബോധം ശുന്നമാറിമാനവും അന്തര്സ്ഥം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ഷനാത്തക്കുന്നു? കൊള്ളാംവുന്നവക ദ ക്രൂതനിൽ ചേരാൻ ദെയ്തു മാഡാക്കനാത്തക്കുന്നു? ദയാഗ്രഹാംബന്നു മുഖ്യത്രനോക്കാൻ വജ്ജതോനാതിരി ക്ഷനാത്തകുന്നു? കുചേലനേരപ്പുംപല പരിഗ്രാമംതും കൊള്ളാം ഭർഖും ചില മഹാജനിപ്പുന്നാർ ഇതിന വിവ ചീതമായി ഉണ്ടായിരുന്നോക്കാമെങ്കിലും അപ്രകാരമിള്ള വരുന്ന സംഖ്യ ‘ലക്ഷ്യംമാനാശർക്കടിയ സായിത ലക്ഷ്യം നാമോതവരേണ്ടനാരിനോ’ മാത്രമാണോ”.

ഭാവിപ്പും പേരുതയുടെ നന്തനം നാം എവിടെയും കൂടി നാനും. ആഴികൾ അകംബവാശ്വർക്കുംത പ്രാവിഷ്ടം മുഖം വിളറിയും കവിക്കൂടിയും കാണാപ്പെട്ടുനു. കട്ടി കളിൽ ശൈശവപ്രസാദമംകട്ട കൈമാരപ്രസന്നതയും കട്ട കാണാനില്ല. ഭാവിപ്പും യവാനന്നക്കുണ്ട് മനിപ്പി ക്കയും ഒരു ദശയും കാണില്ലിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഭാവിപ്പും എത്രുതുന്നു തന്നെന്നയായാലും ഒരു അന്തരമായും അതു “ഒരു വലുതായ ശാപംതന്നെന്നയാണോ”. അതിന്റെ തുണാക്കും വാഴ്തു നാവരും സക്കടക്കുണ്ട് വിസംവദിക്ഷയില്ല. സകല യുഖനങ്ങളിൽ ഭാവിപ്പും തന്ത തുണാക്കും ..

അതിന്റെ നിള്ളുവസ്ഥ വെറ്റശക്തി ചെയ്യുകിൽ നന്നായിരുന്നു.

എന്നാൽ തട്ടകാൻപാടില്ലാത്ത ഭാരിപ്പും അവമാനകരമായിരിക്കുന്നില്ല. മോഗംകൊണ്ടോ വിവരത്തു കാണണം ഭാരിപ്പും അന്നദവിക്രൈശൻവയന്നവരെ നാം പഴിക്കുകയോ നിന്തിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതു ഒഴികാൻ പാടില്ലാത്ത ഭരിപ്പുത്തിന്റെ ഫലമാണില്ലാ. അവന്നവൻറെ സ്ഥിതിയെ നന്നാക്കാൻ എറ്റവും കൂടുതലായ പ്രയത്നം ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി ചെയ്യാത്ത അലാറും ഇരുക്കുപാർഹമാണ്. തട്ടകാഡുന ഭാരിപ്പും നിന്താൻപാർഹമാണെങ്കിൽ തിരുന്ന സംശയമില്ല. അവിവേക പൂർവ്വായ ജീവിതരിതിയാലും അവുവസ്ഥിതമായ പ്രവൃത്തിയാലും അലക്ഷ്യതയോടുകൂടിയ നടപടിയാലും കൂടിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മട്ടിയാലും ആളുകൾ ഭാരിപ്പും അണ്ണാക്കുന്നതു ആക്രമംതന്നെയാണ്. പ്രയത്നക്കാരവിനാലും ആരുലാചനാഭാഷിംകൊണ്ടും തട്ടകാഡുന കാരണങ്ങളും നേരിട്ടുന ഭാരിപ്പും നീതികരിക്കാഡുനതല്ല. മനുഷ്യവും പ്രയത്നിപ്പിയേക്കു ഒഴിക്കുവുന്നതായ ഭാരിപ്പു ദേഹപൂരവി എല്ലാവക്കം ലജ്ജതോനേണ്ടതാണ്. ഈ അവന്നവൻറെ പ്രാപ്തിക്കുവരി നേരും ബുദ്ധിമില്ലായ്ക്കേയും പ്രസ്തുതിക്കുത്തുരുതുനും മാത്രമല്ല മരദശിവർ നമ്മുടെ നാമത്തിനും നാംതന്നെ നമ്മുടെ വിലക്കുന്നതിനും കാണുന്നമായും തീരുന്നു. ഇപ്പോൾ ദരിപ്പുനാഡിയിരിക്കുന്നതിൽ അധികം ഭാഗക്കുക്കുള്ളജീവി സ്ഥാനത്തെ അക്കദംശം അതിൽനിന്നു വിഞ്ഞാഴിയാൻ മാറ്റുമില്ലെന്നും തെററിലൂരുന്നയാകുന്നു. ദരിപ്പുന യാതൊരുക്കിയും മാറ്റുവും മാറ്റുവും ഇല്ലെന്നും ധനിക്കുവരി ലോഭിക്കും ഭരാമുഖിക്കും കൂടാതുവികസിക്കും നിർദ്ദിശയും അതിനും വിചാരിച്ചു ദരി

ଓমাৰ আৰু তম বিশ্বাস মিলু আৰু বেঁচি। উপোশ্য কৈলাপী
আৰু যি তৰীকেন।

யന്വാമാരിൽ പലകയേറ്റു മെമാസത്തുക്കളേയും
ബോദ്ധമേധാവിക്കളേയും എത്രംതന്നെന്ന ഇള അവസര
അതിൽ വിസ്തിക്കണില്ല. ഇവയ്ക്കും അകുമ്ഭവം നിർഭ്യ
ത്രാവും എത്രതന്നെന്ന വലുതായിങ്ങോളും അനേകം നിർ
ഡിനങ്ങാർ ഇവരുടെ ഹംഗയിൽത്തന്നെന്ന ജീവിച്ചു തന്നെഴു
ടെ കഴുപ്പമിൽത്തെ ദേഹപ്രക്രിയയിൽനിന്നും വാസ്തു
വം എഴുലാചിച്ചും ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രയതിക്കുന്ന എ
പ്ലാവാക്കം തന്നെഴുടെ ഒരിക്കുന്ന കുർമ്മികൾ പ്ലാൻ കഴിയു
ന്നതാണെന്നും അവാധിപ്പുടന്നതാണെല്ലാം. നിങ്ങളെക്കു
ഒരുപ്പത്തുപ്രാപ്തിയുടെ പ്രതിബന്ധമായ) നിങ്ങൾ യെ
പ്പുടനു അംഗത അവസ്ഥക്കുള്ള ജയിച്ച് എത്രഭക്താരാം
എത്രവള്ളരു അഴികുടി ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതാണെന്നും
നിങ്ങൾ സാവധാനതയോടുകൂടി സുക്ഷിച്ചുനേക്കുക.
നിങ്ങളെ നിർബന്ധനാവസ്ഥായും ഇപ്പുകാരം പരി
മരിക്കാവുന്നതാണെന്നും നിങ്ങൾ വിശപസിക്കാത്ത
തെന്നു്?

ஏவும் அதற்குப் பொருள்களைக் கண்டு விடுவதை விட்டு விடுவதை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் மற்ற ஒரு நோயை கண்டு விடுவதை விடுவதை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்குப் பொருள்களைக் கண்டு விடுவதை விடுவதை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்குப் பொருள்களைக் கண்டு விடுவதை விடுவதை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

മരിക്കുക തങ്ങളിടെ സമീപസ്ഥായ ധനവാന്മാരെ
പ്പോലെ ഉടക്കണ്ടതിനും നടക്കണ്ടതിനും ഉണ്ട് എതിനും
നിവു റിയില്ലുത്തരുക്കാണ്ട് അവർ ഈ ചുംഗമഴക്ക് വ
രാധിത്തിൻ്റെ തങ്ങൾക്കു കഴിവുജ്ഞി തുപോലും സ്വതന്ത്ര
മായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കുമേണ ശാഖക്കുന്നാരാധിത്തിനീൽ
നു. ദാരിദ്ര്യവിഹാരാദ്ദൈ വേർപ്പെട്ടതുണ്ട് ഇവർ യാ
തൊന്നും ആരാധത്തിനുമായി പ്രവർത്തിക്കണമെല്ല. അരിപ്പ്
തയെ ഒഴിക്കാൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം
അരതിനെ വധിക്കാൻ ശീലിക്കുന്നിടത്തോളും ദോഷകര
മായി മറ്റു യാതൊന്നുംതന്നെയായില്ല. ഈ സഹന്തീലം
മനസ്ത്രംനും പ്രവൃത്തിശക്തിയേയും ഉത്സാഹംതന്ത്രയും
സൗംഭവിച്ചുകളിയുന്നു.

ദാരിദ്ര്യം, ദാരിദ്ര്യവിജ്ഞാളം ദോഷകരമല്ല. നാാം
മരിക്കുന്നും മേഖാൽ ഇപ്രകാരമേ ഇരിക്കുമെല്ലു
എന്നും വിശപ്പിക്കുന്ന മുഖ്യത്വാബ്ദീ അന്ത്രംനും ആ
പത്രകരമായുജ്ഞിതു്. മനസ്സിനും ഈ അവസ്ഥ നാനു
പ്രാഥമാണു്. ഡീരതയോടുകൂടി ദാരിദ്ര്യത്തിനും ഇവാണതെ
ക്കുന്നാക്കി ആ ഭർദ്ദവതയെ ജയിച്ചുപ്പുണ്ടെന്നു അടക്കുകി
ല്ലോ അപമംബേയുകുംബാം അരതിലേക്കുവേണ്ടി ഉന്നു
വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുക. ഇതിനു വിചരിതമായി ഭ്രംബി
ന്നകരുക്കു വഴിശൃംഖല മനോഭയമുണ്ടും ഉപക്ഷിച്ചു ഭീക്ഷ
ത്തും അവലംബിക്കുന്നതായാൽ പ്രയത്നാഡിലും നശിക്കു
കയും ഉത്തരവാദിക്കു നമ്മുണ്ടും വിച്ഛവിമിയുകയും ചെയ്യും.
ദാരിദ്ര്യവിനെയെ വ്യാപിപ്പിക്കുയും ദാരിദ്ര്യവായുവിൽ
ജീവിക്കുയും ചെയ്യായ നിങ്ങളിടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു
പോകിം.

യാചകന്നും വിചരണയാം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിടു
നുത്താളുംകാലം യാചകനായും ദാരിദ്ര്യവിനു ഉപേക്ഷി

ക്കാത്തിടങ്ങണ്ണും കാലം പരിപൂനായും തോൽക്കണ്ണവനായും ല്ലോതെ തീരുകയില്ല.

നിങ്ങൾ ഭാരിപ്പുതെ ഡേപ്പുടകയും അതിനേൻ്റെ വിവാഹം നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുകയും വാർദ്ധക്യത്തിൽ കഴുതയറഞ്ഞിക്കയല്ലോതെ നില്പാധമമില്ലെന്ന നിങ്ങൾ വിലച്ചികയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അപൂർക്കംതന്നെ സംഭവിക്കുന്നതിന് അധികം ഹടയുണ്ട്. എന്നെന്നാൽ ഇത് ചുവ്വിച്ചാറം നിങ്ങളുടെ ധീരത്വം മദ്ദിപ്പിക്കയും ആത്മവിശപ്താസനതെ മനിക്കയും ഭജ്ഞാലാവന്മായ സ്ഥിരപ്രസ്തുതകയും ചെയ്യുണ്ട്. തുല്യപാത്മങ്ങൾ അല്ലോതെ തമ്മിൽ യോജിക്കയില്ലോള്ളാ. ഭാരിപ്പുവിനും ഭാരിപ്പുമലഞ്ചെതാരം. ഇത് ലോകത്തിൽ മനസ്സാൽ എന്തിനെ എക്കിലും ആ കർശിച്ചിട്ടുള്ളെങ്കിൽ അതിലേക്ക് ഒരു ആരുധ്യം മനസ്സാണ് മനസ്സു് ആലോചനപോലെ യുമാകനം. ഡേപ്പിന്തയിലും ഭാരിപ്പുവിന്തയിലും മനസ്സു് മുഴക്കിപ്പോയാൽ എത്രതന്നെന്നാലുപാനിത്യാലുംമില്ലെന്ന അസ്ഥാനതെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എങ്കൊടുജ്ഞി നിങ്ങൾ മില്ലെന്ന ഭവാ തിരിക്കണാവോ അങ്കോടുക്കല്ലോതെ നിങ്ങൾ ക്കു പോകാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഭാരിപ്പുതെന്നൊക്കിക്കാണാം രംക്കണ്ണയാർക്കു സവാരത്തിൽ എത്രം സാധിക്കുന്നതെങ്കാൻ?

ഉള്ളിലെ ഭാരിപ്പുതെ ജയിക്കാമെങ്കിൽ പുരോഗ്യ ഒരു ഭാരിപ്പും താനേ നിന്നും. മനസ്സു ശരീരതെ അംഗം ആപഹാക്കിക്കാണും. മനസ്സു് ചുണ്ടപ്പറ്റുതെ പർശിക്കുന്നതുവരെ നാശക്ക ചുണ്ടപ്പറ്റുമാർത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. നാം നിരാഗയിൽ വഞ്ചിക്കുന്നിടത്തും കാലം സരുന്നോളം നമ്മും കുട്ടപിടിക്കുകയില്ല; ഭാരി

ആത്ത സംഭാ യുനിച്ചൈക്കാൻവിക്കണ ആദി ഒരിക്കലും എത്രപത്രവാനാക്കയില്ല.

സംഭാസ് നാശകമമാണ്. സൗഖ്യഭ്രം അംഗങ്ങിൽക്കണക്കാക്കിയില്ല. വിക്കണമെങ്കിൽ സംശയക്കുള്ള പിഡിക്കിക്കണം. സംശയം ധിരത്വം റഹിക്കും വിശപ്രാസത്തെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ആത്മവിശപ്രാസം ഉണ്ടായിക്കണം. തനിക്ക് കൊം സാധ്യമല്ലെന്നു വിശ്രദിക്കണ ആദി കാര്യം സാധിക്കുന്നതെങ്കാണേ? ഭാഗ്യരജി വരായിക്കുന്നതെങ്കാണേ? എനിക്ക് “വയ്ക്കും” എന്ന ഒരു വിചാരമാണ് അധികം ആളുകളും സഹിച്ചിച്ചിട്ടുള്ളതും. ധാരാളത്പത്തിന്റെ വാത്രം തുടക്കനുംപു തന്ത്രങ്ങായി ആത്മവിശപ്രാസമാണ്. കാര്യം മോഹമാണും ചുപ്പാഴ്യാഴം പഴിച്ചൈകാണ്ടിക്കുന്ന ആദി ഒരിക്കലും വിജയിയാക്കകയില്ല. താഴുംമാറ്റം നോക്കുയും താഴുംമാറ്റം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആദി ഒരു എങ്കാനു മേല്പൊട്ടുപോകാൻ സാധിക്കും? മേഘപാട്ട നോക്കുന്നതിനും മുൻപോട്ടു കാണുന്നതിനും ആശാ ദേവം നമ്മുണ്ടിട്ടുള്ളിട്ടുള്ളതും. മന്ത്രങ്ങനും ഭാരിപ്പുത്തിലോ ഭിംബവസ്ഥയിലോ വൈച്ഛകാണ്ടിരിക്കാൻ ദേവം വിഡിച്ചിരിക്കുന്നില്ല.

ഈപ്പോൾ ലെഴകികാവസ്ഥയിൽ പ്രാഥാണ്യരജി ഒരു സ്ഥാനം വഹിച്ചൈകാണ്ടിക്കുന്ന അസാമാന്ത്രസമ ത്വന്നായ ഒരു ചെരുപ്പുക്കാരും ടെയികം കാലം താൻ വലിയ തമിറുന്നയിങ്ങനും എന്നും ആ അവസ്ഥയിൽ ജീവിതം കഴിച്ചുകുട്ടുന്നതു വലിയ പോരാള്യാബന്നും ഓരിപ്പും ഒരു മനോവ്യാധിയാക്കയാൽ അതിനെ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങുമെന്നും അയാൾ നിശ്ചയിച്ചതുമത്തുകൊണ്ട് തനിക്ക് ഉയർത്തു ഉണ്ടായിരുട്ട

അപിയതെന്നും പരഞ്ഞിമിക്കുന്നു. ടാരിക്രൂപിന്തോയ അംഗാദം മന്ദിരം തജ്ജിയുംവച്ചു സൗഖ്യലിഖിയും ചെറു ശപ്തുംതേയും സദാ സൂര്യിക്കാൻ തുടങ്കി. തോർവ്വീ എന്നുള്ള ദയം മനസ്സിൽ കടന്നുടന്നതിന്' അംഗാദം സമ്മതിച്ചിപ്പി. ഇയതെത്തുറരി എല്ലാജ്ഞാഫും സ്ഥിരമായി ആവോചിച്ചു. ഇവിധമായ മാറ്റം മനസ്സിൽ തിക്കണ്ണാരായതേംടക്കുടി അംഗാദം ലോകഗതിയും നാദം ക്ഷനാദം വർഖമാനാവാമരയ പ്രാപിച്ചുവന്നു. അല്ലോ ലുമായി സ്വാദിക്ഷന്നതിലേക്കുവേഗി ആഡാദം പലകാളുംകളിലും പിത്രുക്ക കാണിക്കയും ചെല്ലവു ചുങ്കൾക്കയും ചെയ്തു. ആധാരവിഷയത്തിൽപ്പോലും ആഡാദം കഴിയുന്നതു ചെല്ലവു ചുങ്കക്കി. ഏറ്റവും സാധാരണമായ ക്ഷേമപദാർഥങ്ങൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുള്ള എന്ന്' ആഡാദം തീർത്തയാക്കി.

അധികല്ലരം പോകാനുള്ള പ്രോഡുലോലും കാൽനടയായല്ലാതെ ആഡാദം യാത്രചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. മരുരാത വിധത്തിലും നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ആഡാദം വാഹനയാനത്തിനു ക്രമൊട്ടമായിരുന്നുള്ളൂ. ഒത്തിയ മന്ദിരി വന്നതേംടക്കുടി പഴയ നടപടിക്കുണ്ടാം ആഡാദം ചുവഞ്ഞോടെ ഭേദപ്രേട്ടതി. തന്നെക്കാടം ഉയൻ സ്ഥിതിയിലുണ്ടാവോടും കാഞ്ഞവിവരം ഉണ്ടാവോടും മാത്രമേ അക്കരൈപം മുതൽ സമാവാസത്തിന്' ക്രാംപിയുള്ളൂ. ഇര വിഷയത്തിൽ കഴിയുന്നതു പണം ചെലവാക്കിന്തീരു ആഡാദം അക്കാലം തയാറായിരുന്നു. പിത്രുക്കിം ദ്രാഗുമാധ്യം കൊണ്ടല്ല ധനം സ്വാദിക്ഷാവുന്നതും. ഘസ്സുനാർ വിലാപ്രാദം ധനികമാരായി കാണപ്പെടുന്നവുംകുംബിലും അവകാട സപ്തത്ത്' എപ്പോശും അംഗാദം അംഗിയാതെ നശിച്ചപോകമെന്നുംകുടിനാം കാമ്പി

ക്കൊള്ളതാണ്. പാണം സുസ്ഥിമമായി വർദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ വിശാലവൃദ്ധിയതപരവും ഒഴങ്ഗയ്ക്കിലവും ഉണ്ടായി ചികണ്ണം. ആഗ്രഹാട്ടം ഉത്സാഹത്തോടും നുന്നുംതോടും കുടിയ മനസ്സു മാത്രമേ വിജയം അനുഭവിക്കണാണ്. സംപ്രവാഹം തോൽ വിയേയും ഉണ്ടാക്കണ. സംശയവും അബൈയത്തും തോൽ വിക്ഷേ കാരണങ്ങൾക്കാണ്. ദാരിദ്ര്യം തനിക്കിന്നാം ഒഴിയണമക്കിൽ ആത്മവിശ്രദ്ധാസവും ഉത്സാഹവും ആവോചനയും ഉണ്ടാക്കണ. പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ ക്രപം ആദ്ദും മനസ്സും ഉറയ്ക്കാമല്ലോ. പുതിയ ലോകം കണ്ണിട്ടുംവരുണ്ട് അതിൽ പാർപ്പി തുടക്കക്കു?

ലെഖകികാവസ്ഥയിൽ തുല്യം താൻ അവസ്ഥയിൽ വര്ത്തിക്കയും ഉന്നതിക്കും സകല വഴികളിലും അട ഞട്ടേപോയി എന്ന റിശപസിക്കയും ഇന്നി ഓഗ്രേഡിംഗും കു അസാല്പരമാണെന്നു ദയപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ തുടെ തങ്ങളിടെ ഹുഠവക മുഖാലോചനകളെ ദേശപ്പെട്ട തനിയാപ്പള്ള ഇം ഫലം വല്ലവിധരതിലും ഗ്രമിച്ചുവെ കും അവർ എത്രമാത്രം ഓഗ്രേവാനാരാധിതനീകരായി കുന്ന!

മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതി ദേശപ്പെട്ടതനിയതോടുകൂടി അഭ്യവരെയും ഉണ്ടായിരുന്ന അമിഷ്ടാവസ്ഥ മുഴവൻ മാറി സൈഞ്ചാറ്റം അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ ഒരു കട്ടം വെത്തെപ്പറ്റി കരാറം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിക്കുണ്ണാം:—താ ഔദ്ധിടെ അവസ്ഥ അധികാരിയും പത്രാധികാരിയും തന്നെ ദയ നാതൃത്വിനു മറ്റൊഴിവും മാത്രമേ വിധിയുണ്ട് എന്നും വിശപസിച്ചിരുന്നിട്ടോളും ഇം കുടംജ്വകാർ താഴ്ന്ന നിലയിൽ ജീവിതം കഴിച്ചുവരും. തങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുവാൻ വിധിക്കുപ്പെട്ടവരുണ്ണാണും വീഥിം ചു

സുക്കളിം നഗരിച്ച യാത്രാനമവില്ലാതെ അലയാനാണ് തങ്ങൾക്കെല്ലാ മെഡിക്കൽ സ്കൂളിലും ഇടപെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ കാർഷികങ്ങളിൽ ഇവർക്ക് വിപരീതമായിരുന്നു. വീട്ടിൽ ശുചിപരമാക്കുന്നതു സംശയാശ്വരം മാക്കുന്നതു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എവിടെ ഓന്നാക്കിയാലും ആശാംഗം അണ്ണം കാണാമെല്ലാം പുട്ടിയുണ്ടു്. അങ്ങിനെ കിരിക്കുക ഒരു ദിവസം ഗ്രഹനായിക്കയായ അഥവാ ഏതോ ഒരു ചുമ്പുകും ദായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ഭാരിപ്പും ഒരു മദ്ദോഖ്യാധികാരിനാണ് കാണുകയും താഴ്ക്കാണുമുതൽ എ സുപ്പീരിയർ വിചാരങ്ങൾക്കു ഭേദമെല്ലാം തുറക്കും ചെയ്യും. അംഗങ്ങൾക്കു തുറക്കും ദോത്വവിധീനിക്കുന്ന ആശേഷങ്ങളും കുറക്കാൻ പുരുഷരും ഒരു ദിവസം വിപരീതവിചാരങ്ങൾക്കാണു മനസ്സിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് എ സുപ്പീരിയർ നിയമിച്ചിരും. ജീവിതം സുഖകരമാണെന്നും ഉസാധപൂർവ്വം ജീവിക്കുന്നതു സുസംഖ്യാബന്ധനം അവർ ഗ്രഹിച്ചു. നാശികയുടെ ഉസാധസ്വരൂപം വേഗത്തിൽ തെന്നാവിലും കട്ടികളിലും സംഭവിക്കുന്നതു വിഭിഞ്ഞവൻ ക്കാണക്കാലത്തിൽ പ്രസന്നമായിരുന്നീൻ. ഭൂമാവിചാരത്തിനു പുരുഷം സുഖവിചാരം എല്ലാവരുടുമെയും എന്നതിൽ കടികെടാണ്. ഭർത്താവു തന്റെ ശീലം പാടെ ഭേദമെല്ലാത്തി. അതുവരെ പുതിയ മീനനാശം സമയനിയൈമവില്ലാതെയും നടന്നിരുന്നു ആശാദം ക്രമേണ കണ്ണിശക്കാരനും വേഷസ്പർശ്ചയ തുലി വന്നും ആയിരുന്നീൻ.

ആധാരം ഉസാധരിതനായി എല്ലാണ്ണൂട്ടും മുഖ്യാട്ടുക്കിത്തോന്ന ഓന്നാക്കാൻ തുടങ്ങി. കട്ടികൾ മാതാപിതാ ക്കുമാരെ അണുകരിച്ചു. വീട്ടിന്റെ അകവും പുറ

വും സ്വന്തിയാക്കേപ്പെട്ട്. കട്ടവേണുഗണപറം ഭാരിപ്പുത്തി നെറയും തോർവിയുടെയും ചിത്രങ്ങൾ പർശിക്കാതെയു മായി.

ഈതുയും ഒക്കെ ആധ്യതോട്ടക്കട്ടി സൗഖ്യംതൃപ്പം വന്നു ചെർക്കു. ഉന്നസ്ഥിനേരു സ്ഥിതിക്കേം അപ്പേരുന്ന മനസ്ഥിൽ ആശങ്കയും ദെഹത്തെയും തുത്രനിജ്ഞയും വാർലിപ്പിച്ച്. മണ്ണമുന്നാവർഷം മുഴ പതിയ നിലയിൽ കഴിച്ചപ്പോഴേക്കു പഴയവിട്ട് ആക്കപ്പാടെ ദേഹപ്പെട്ട്. അവർ ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ച്.

ഓരോത്തുതും അവവെങ്കെട ഇപ്പോൾ "അന്തരുച്ച മായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വിജയം ലഭിക്കുന്നുമെന്ന നിഃബന്ധം എന്തുമായിക്കുന്നവുകളിൽ എന്ന ദോഷം നിങ്ങൾ പൂജ്യമായും ധീരതയോട്ടക്കട്ടിയും അഭിനന്ധിക്കുന്നു. സമ്പന്നനാക്കുന്നുമെന്ന് ഇപ്പോൾ ഒരു സ്വന്തിനെത്തുനേരു വിഹാരിക്കുയും അനുഭവപ്പെട്ടതുനേരു ശ്രമിക്കുന്നും വേണും. വിശ്രദിപ്പാനുഭവത്താം ഉറപ്പോടുംകൂടിയ ഓവനയാണു വേണ്ടതു്. ധനാജ്ഞനവിഷയത്തിൽ ഉല്ലേക്കുന്നായ ഒരു ഘട്ടം അഡിനേരു നടന്നപ്രധാനമായ ഒരു നാടകാലിനയത്തിൽ എന്ന ദോഷം ചുമരുന്ന എന്നു കീറിപ്പറിഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ യമിച്ച ക്രന്തിപ്പിടിച്ച റംഗത്തു വന്നാൽ സാംഭവാസികൾക്ക് എത്ര സൗമാണിക്കാണുകു? അവർ അയാളെ നോക്കി പരിമസിക്കയ്ക്കാതെ ചെയ്യുമോ?

ധനവാനായിത്തിരിക്കുന്നുമെന്ന താല്പര്യപ്പെട്ടന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഭാരിപ്പുത്തെപ്പറ്റി എല്ലാംസൗധം പറഞ്ഞുണ്ടുണ്ടെങ്കിലും താൻ നിംബുഗ്രവാനാണുനും" എല്ലാവരോടും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നയും പണ്ണുകൊണ്ടുനുത്തിനു ഒരു തന്ത്രം തന്നിക്കിണ്ടുനും എല്ലാംസൗധം താൻ ഒരിലനായിത്തെന്ന ജീവിക്കുന്നേ ഉള്ളിട്ടുനും വിശ്രദിക്കു

യും ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധാർഡം സമ്പന്നനായിത്തീരെമെന്നു നീ ക്കുറിച്ചു തോന്നുന്നുണ്ടാ? എന്തൊക്കെ കാൽപ്പം സാധിക്കാനായി പ്രയത്നപ്പെട്ടേന്നു അതിനെപ്പറ്റി നമ്മൾ ഒരു മാത്രമേഖലയും വിശപ്പണവും അനുസരിച്ചുമാത്രമേ അതിന്റെ ഫലം വന്നതുടക്കയുള്ളൂ. ചെറുഗ്രാത്രവാനായിത്തീരെന്നതിനു താല്പര്യപ്പെട്ടുന്ന ആർ, താൻ ജയഘും സുവഘും അനുഭവിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങൾക്കുതന്നെന്ന് അർഹനാശനം തന്റെ ഉള്ളിൽ വാഴുന്ന ദേവകലയെ ഷ്ടാൻമായി പിന്തുടർന്നാൽ ആ ദിവ്യശക്തി തന്റെ രണ്ടുമെത്തെന്നും നിശ്ചയമായി സംബന്ധിച്ചുമെന്നം ഉറപ്പും കി വിശപസിക്കുന്നു.

എല്ലാ നിശ്ചലക്ഷ്യങ്ങളും ഹരിഷ്ഠക്ഷ്യങ്ങളും സംശയങ്ങളും ഉച്ചങ്ങളും തോർവിച്ചിന്നുക്ക്ഷ്യങ്ങളും മനസ്സിൽ നിന്നും കള്ളുക. ആരംഭം ചന്ദ്രയും മനസ്സിനേയും അക്കണി ദിക്കുന്നതിനും ഹവയെ നിശ്ചാരം ആജ്ഞയും അധിനമാക്കുന്നതിനും പ്രാണിയണ്ണാക്കയോടും എല്ലാക്കാൺജീവിച്ചുപോലെ ഫലിച്ചുതുടങ്ങുന്നതായി കാണാറാകും. അഭയയ്ക്കും ഭാവവും സംശയവും ഉറപ്പില്ലായ്ക്കും മേരുവായിട്ടുണ്ടാണ് അനുകംഡാഗിനമ്മായി തീന്തിട്ടുള്ളതു്. ഗൈഗ്രഹി പ്രാണിയെ ഷ്ടാൻമായി വിശപാസിക്കുന്നതിനും ലോകത്തിലെ നല്ല കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്റെ അനുഭവത്തിനുകൂടി ആണും പെഡം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഓരോ കട്ടിയേയും പഠിപ്പിക്കുന്നും. വംബ്രാതിനും ഹലുകാം ചരിഗി ലിച്ചും പ്രാശമാക്കയോടും ആത്രതു വച്ചതായ നമ്മെയെ ചെയ്യാതിരിക്കുവില്ല.

യന്നം ആദ്യം ഉണ്ണാക്കന്നതു മനസ്സിലാണ്. അതുകൊമ്പും ശാശ്വതതിനുംനും മനസ്സിൽ അപീക്കരിക്കപ്പെട്ട

ണം. ഒരു വൈദ്യനായിത്തീങ്ങന്തിന് " ഇപ്പോൾ നേരാർ അയാറം കഴിയുന്നതു വൈദ്യം പറിക്കുകയും ദിവസം ചെയ്യുന്നു. വൈദ്യനാക്കണമെന്ന് " ഇപ്പോൾ കൊണ്ട് അയാറം പട്ടം പറിക്കുകയോ പട്ടം ആലോച്ചിക്കുകയോ അല്ല ചെയ്യുന്നതു്. അതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു ജയവും എഴുപ്പരുവും വേണ്ടാമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റി റഹിതനെന്ന ചിന്തിക്കണം. നിങ്ങളെ അടിമദ്ധ്യത്തിൽ നാതായ ക്ഷാമദേവതയെയും ഭാഗ്യപ്രിശാചിന്നേയും സ്ഥരിക്കാതിക്കുക. ഇവയെ മനസ്സിൽനിന്നു പുറത്താക്കുക. പരിത്യാഗിതികളെ ജയിക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ഉറ്റുവിൻ. കാലുഗതിക്കണ്ണസരണംായി മുഖ്യമാക്കുന്നതു എന്നു ചെയ്യുന്നാമെന്ന വിശ്വമിക്കുന്ന തിനു പകരം കാര്യതതികളെ നിങ്ങളിടെ നിവുദ്ധതിനും ഇപ്പോൾ അധിനമാക്കുവിൻ. ലോകത്തിൽ ഏ ലൂഡിഷം ഉപയോഗിക്കാൻ തക്കവെന്നും വേണ്ടിട്ടെന്നും നല്ല പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ മരുന്നായ വന്നു തോന്തരം അപമരിക്കുന്നതെന്ന നിങ്ങളിടെ പങ്കിനിങ്ങൾക്ക് എടുക്കാൻ കഴിയുക്കുന്ന വിശപസിക്കുക. ഇംഗ്രേസ്സുകുലിൽപ്പെട്ട നിങ്ങൾക്കു മരുന്നാവരും പോലെ എഴുപ്പരുത്തിനും സുഖവരതിനും ആമംകൊണ്ടു തന്നെ തുല്യവകാശമുണ്ട്. ഇതു മെമ്പസ്ക്കുലുതെന്ന നിംബം പാശംക്കിക്കുയാതിക്കുക.

ഓരിന്തും മനസ്സിൽനിന്നു മാറിയാൽ കാരുമെല്ലാം നേരെയായി. വേഷത്തിലും സംസാരത്തിലും ഭാവനയിലും ദിവിപ്പത കാണിക്കാതിക്കുക, തോന്തവിന്നോടെ ജീവിക്കുന്നും ശപം ചെയ്യുക, സപംതന്ത്രവും ചെറി ശപംവും അനുഭവിക്കുന്നുതു രൈത്രാവി കരിക്കലും ഇരിക്കുന്നും നമിരപ്പിഞ്ഞു ചെയ്യുക. അപ്പോൾ

നിങ്ങളിടെ മനസ്സുക്കി എത്രമാത്രം പ്രജ്ഞിപ്പേട്ടുന്ന എൻ്റെ
നിങ്ങളിടെ അവസ്ഥ എങ്ങനെയെല്ലാം ഉൽക്കുഴുമായി
തന്ത്രങ്ങൾ എൻ്റെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. ധാരിക്കയും ചി
രചിരിക്കയും മന്ത്രവം കാണിക്കയും വിലപിക്കയും ചെ
ആതെ ഉദ്ദാഹരിതരാട്ടകൂടി പ്രഭുത്വികൾ ചെയ്യുക.
ഒറ്റശപ്പത്രം താഴെ വന്നുചെരുക. അന്നേകാരിയും ആളി
കൾ ഇതു മഹസ്യം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചു ക്ഷേമാവ
സ്ഥലെ പ്രംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം ഏതു കാഞ്ഞം തെരഞ്ഞെടു
മായി ധ്രാനിക്കണമോവോ, എത്ര കാഞ്ഞം സാധിക്കണമീ
നായി മനസ്സും പ്രയത്നപ്പേട്ടുന്നോവോ എന്നു കാഞ്ഞം നമു
ക്കു മനസ്സുന്നതമാവുക നിശ്ചയമാണ്.

ഡിം. പഞ്ചലോഹങ്ങൾ.

ലോഹങ്ങൾ ധാരുവപ്രതിൽ പെട്ടവയാക്കണ. ഇവ
വനികകളിൽനിന്നും വെച്ചിരെട്ടുക്കൊള്ളുന്നു. ലോഹങ്ങളിൽ
യിൽ എഴുപ്പരാതരമുഖ്യ തരമുണ്ടെന്നും ഭൗമഗണ്യം അനുഭാവം
കണ്ടപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മുധാനമായവ ചെ
ന്നു, ഇന്നു, സപ്പന്നു, വെഞ്ചി, ഇരും ഇവാക്കണ. ഇവയാണു
പഞ്ചലോഹ പഞ്ചലോഹങ്ങൾ എൻ്റെ പറയുന്നതു്. ഇവ
പ്രകാശിച്ചിരും, അടിച്ചുചെരുത്തുകയും കമ്പിയായി വലി
ച്ചുനീട്ടിക്കയും ചെയ്യാവുന്നതും ഘനത്വമായിട്ടിഴിച്ചിരുമാ
കണും.

ചെന്നു—ഈതു വനികകളിൽനിന്നെന്നുക്കണ സമയ
ഇതു ചിലപ്പോൾ തുംഖമായും ചിലപ്പോൾ മനസ്സോടും
മറിച്ചുഡിസാധനങ്ങളും ചെന്നും ഇരിക്കും. അതു
അമായ ചെന്നു കാച്ചി തുലിചെയ്യുന്നു. തെ കുടം നേരാറു

ചെന്നിൻ പ്രകാശം കുടിക്കുടി വരുന്നതാണ്. ഈ തിന് വെള്ളം തെരഞ്ഞെടുക്കാം എന്നിരട്ടി കുന്നമെന്തോടു.

ചെന്നു ശരിപ്പിച്ചപരതി പലകകളാക്കി പല തരം വിച്ചപാത്രങ്ങളിൽനാംപയേഗിക്കണം. അതു പലക കരി കൈത്തുവളിയും മറ്റും മേൽപ്പും മെച്ചപ്പെടുത്തായി കാട്ടിനു പുകരം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അരയണ, കരവണ, ചക്രം (തിരുവിതാംകൂർ നാണയം) ദിന ലുഡ നാണയങ്ങൾം ഉണ്ടാക്കണമെന്നിനു ചെന്നുണ്ട് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ.

ചെന്നുപാത്രങ്ങൾ കൈനാപഭാത്മങ്ങൾ പാകം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും ഇന്നും പൂർണ്ണിയി കിണ്ണാം. അല്ലാതെപക്ഷം സ്ഥാപ്പും എന്നു ഒരു വിഷയ വ്യം കൈനാപഭാത്മങ്ങളോടൊപ്പം വെറ്റം ശരീരത്തിനു സുഖ കേടുകളിണാക്കണമെന്നും. ഒരു ചെന്നുപാത്രത്തിൽ മോഞ്ചേ തെരുവാ വെച്ചും കുറു കഴിയുമ്പോൾ മുസ്താക്കണമെന്നും കുന്നമും അതിലെ വിഷയവുമാം കണ്ണാം.

പോന്നാക്കണം വെള്ളിക്കാണ്ടു മുള്ളി നാണയങ്ങൾ വള്ളാതെയും ഏഴുപ്പുത്തിയ തെയ്യാതെയും ഇരിക്കണ തിനം ശബ്ദം കുറുക്കണമെന്നും ഇരു രാത്രി ലോഹങ്ങൾ ഒളം ചെന്നു ചെക്കിരുണ്ടോടു. ചെന്നു നാക്കേണ്ടാട്ട ചെത്താൻ പിത്തല്ലയും ഇരുതേരാട്ട ചെത്താൻ കാട്ടം ആര്യി തന്ത്രിക്കണ.

ഇന്നു—ലോഹങ്ങളിൽവെച്ചു—എററും ഉപയോഗമുണ്ടായും ഇരുവാക്കണ. അതിനാൽ ഇത്തന്നു ലോഹരാജാവും എന്നു പഠർ മുകളംതന്നെ. വനികക്കുത്തിനിന്നെന്നും വെച്ചു മുണ്ടായും ഇരു മല്ലിനും, ഗണ്യകം മുതലായ പലാ തുമ്പങ്ങളോടൊപ്പം വെന്ന് തുച്ഛിരിക്കണ. ഇരു സംഗ്രഹം നായ ഇരു

നു' ഉടച്ച മൂളയിൽ വെച്ച' വിറകേ കൽക്കരിയോ ഇട്ട മുട്ടപിടിപ്പിക്കുകയും സൗഖ്യാദി ഗണങ്കം ആവിയായി പരിഗമിക്കും എവ്വുന്നു. ശേഷിച്ച ഇങ്ങനു നിലക്കരിയും ചുണ്ണാമ്പും പേരുത്ത് വലിയ മൂളയിൽ വെച്ച പിന്നുണ്ടും മുട്ടപിടിപ്പിക്കുകയും ആ സമയത്ത് ഇങ്ങനുകൾ അട്ടത്തു ചുട്ടിരിക്കുന്ന പാതയിൽ ചെന്ന വിഴുകയും ചെയ്യും. അതു പിന്നു യന്ത്രങ്ങൾക്കുളിം വാത്രത്തുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെന്നെയട്ടക്കുന്ന ഇങ്ങനുവിന വാഹ്യി അനു' എന്ന പേര് പറയും.

വാഹ്യിനു' വേഗത്തിലുടയുന്നതും അടിച്ച നീട്ട് വാനോ പഴപ്പിച്ച മുട്ടിയോജിപ്പിക്കാനോ പാടിപ്പാത്ത തും ആകാം. ഇതുകൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ, തുണ്ണകൾ, ചങ്ങ ക്കുഡാ, അഴികൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുപ്പെട്ടുന്നു.

വാഹ്യിനു' ഉലയിൽ വെച്ചുകൂടി ചുവരിക്കോ സൗഭാഗ്യാൽ പച്ചയിനും, പച്ചിലനു' ഉങ്കിയാൽ ഉങ്കണം ആയിത്തീരുന്നു.

പച്ചിലനു' വഴുമെ ഉറപ്പുജീരും വഴുച്ചുംൽ വഴുന്നതും അടിച്ച നീട്ടുകയോ പാതയുടുകയോ ചെയ്യുവാവുന്നതും ആകുന്നു. ഇതിനേരു തുണ്ണകൾ പഴപ്പിച്ച യോജിപ്പിക്കാമുന്നുമാണ്. ഇങ്ങനുവാതുക്കൾ, ചങ്ങലപകൾ, കോടാലികൾ, മൺബെട്ടികൾ മുതലായവ ഇംജാതി ഇങ്ങനുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കുപ്പെട്ടുന്നതും.

ഉങ്കണം—ഈ വാഹ്യിനുവിനെപ്പോലെ വേഗത്തിൽ ഉങ്കുന്നതും പച്ചിലനുവിനെപ്പോലെ ആടിച്ച പരമതാവുന്നതും ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് പീരങ്കികൾ, യുഖക്ക്ഷേപകൾ, പലവിധ വാഴകൾ; കന്തക്കൾ, കരതികൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതും. ഉങ്കണ പഴപ്പിച്ച ഉടനെ വെള്ളത്തിലിട്ട് തണ്ടപ്പിച്ചുംൽ വഴു

മെ കട്ടപ്പുമജ്ഞ തായിൽത്തീരം. പക്ഷേ, വേഗത്തിൽ ഉട
യുകയും ചെയ്യും. സാവധാനത്തിൽ തണ്ട്രപ്രകാശന
പക്ഷം അതു് എഴിപ്പുത്തിൽ ഉടയുന്നതെല്ലാം ശാത്രമില്ല,
നല്ല പത്രങ്ങളായുന്നതുമാകും.

വെള്ളി—**ഈതു്** വിലപിടിച്ചു ലോഹങ്ങളിൽ
നന്നാകും. ഇതിനു നല്ല വെണ്മും ശേഖര്യമിണ്ടു്.
ഈ ഗ്രാലുമായിച്ചും മറ്റൊരു പാഠമുണ്ടോടു് ചെറും കണ്ണു
വരുന്നണ്ടു് വനികളിൽനിന്നെടുക്കിയോടു് ഇതു് സാ
ധാരണായായി ഗന്ധകത്രോടു് ഇതു് തേരോടു് മറ്റൊടു് ചേ
സ്ഥിരിക്കം. ഇതു് രസത്രോടു് ചേർത്തു് ഉലകളിൽ
വെച്ചുകൊണ്ടാൽ രസം എഡുമായി ചരിഞ്ഞിക്കയും
നുംബരായ വെള്ളി ശേഷിക്കയും ചെയ്യും. ഇതിൽ ഒന്നി
ക്കലും തുയന്നുകയറകയില്ല. ഇതിന്റെ നിറം ശുട്ടയ്ക്കു
മക്കുമക്കിലും നല്ലവല്ലു്, തുച്ഛാൽ പാശം എത്തുപ്പാലു
ശേഖരുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും. വെള്ളിക്കു യാത്രാങ്ക
യവിഞ്ഞാമണം ഇല്ലാന്തതിനാൽ വെള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള
പാത്രങ്ങളിൽ ഒക്കുംപാത്രമുണ്ടോ പാനിയങ്ങളും
ആക്രിവയ്ക്കുന്നതിൽ ഒരപ്പുടുവാനൊന്നമില്ല. നുംബ
വെള്ളിക്കു മാർക്കവം അധികമായി തുകൊന്തു് ചെന്നുചേ
ത്രത്വം നാശനയങ്ങളിലും മറ്റൊടു ഉണ്ടാകുന്നതു്.

സപ്ലിന്—ഈതു് ഏറ്റവും വിലപിടിച്ചു ഒരു ലോഹ
മരംകും. ഇതിന്റെ നിറവും കാന്തിയമാണോ ഇതി
നെ ആകർഷണിയമാക്കിത്തീക്കിന്നാതു്. സപ്ലിന്വനിക
ളിഞ്ചു മിക്കപ്പും ദശങ്ങളിലും യുദ്ധരംഗങ്ങളുായി നിഞ്ചുണ്ടു്.
അപ്പുംണ്ടു് തുടങ്ങിയ പല മഹാനാഭം ഓരോ
രാജ്യങ്ങളെ ശത്രുമിച്ചതു് സപ്ലിന്തിനുവേണ്ടി മംഗല
മരായിരുന്നു. ഇതിന്റെ നിറം മക്കുകയില്ലെന്നും ഇതു്
വാച്ചിനിന്നോടോ ജലഭരണത്താടോ ചേരും തുപാന്തരപ്പുടു്

கயிலைங்குத்தித்தான் ஹதினா் கிடை புயான துளை
கீடுத். ஹது் எலைங்கும்கைத்திலு்வெதி் ஏடுரவு்
கநமுதி கணங்கள்.

ஸப்ர்ளீஂ சூலுமாயு் மரட யாதுபேருக்கோடு வெ
ள் புதுதிதியில் களதுவகைங்கு். அது சூலே ச
யைக்மொ வேற்காள மரட பசாத்துக்கைத்தினா வேற்
பெடுத்துங்குத். ஹந்தியில், மெஸுர், கொடக்், வய
ங்கு் சுத்தாய கிசுக்கீத் ஸப்ர்ளீங்கிக்கீத். அ
மேறிக்கூ, அதுபூரிக்கா திதலாய கிசுக்கீலெ நடிக்குத்
ஸப்ர்ளீங்குத்திக்கர ணாடியிலுதி மளைவுட வேர்க்கிலி
க்கூ. அதுக்கு அரிசெழுத்து ரூப ஷோத்து சூது பி
கிழுதுதுது ரூப வாஜுமாயி போவுக்குத் தூலுமாய
ஸப்ர்ளீஂ ஶேஷிக்கையு் வெதுங்கு.

ஸப்ர்ளீங்கேதாடு ஸப்ளீஂ வெஷு சேத்திடுங்கூ வ
லவிய அதுநெங்குமதி் காணாயக்கீது் உங்கைக்கைங்குத்.

ஹரு—ஸப்ர்ளீஂ குதின்றாறு ஏடுரவு்க்கநமுதி
வேஷம் ஹருதைக்கூ. ஹரு மாஞ்சுவதுதி்து சூதுத்து
யாறு வேறாதித் துக்கங்குது எதுகள். ஹரு, புயா
ஸங்குடாதெ வெட்டிதுக்கையை வழியூக்கையோ ணாட்டு
பாத்துக்கையோ வெறுவுங்கான்கூ. ஹருகொஞ்சு பல
விய பாதுக்கையு் வெடுக்குத் துக்கையு் உங்கைக்கைங்கீது்.

மு. பரிசுநுநம்.

காலம் நிலம், ஜனி ஜானியநூ-
வாக்கூ, நமமல்கைத் துக்குது ஜானம்
பாமம் புயியதெதாடுவகாஶமெது
பக்குது நாக்கங்குதுமுடியாவாக்,

ചിലക്ക് കണ്ണം ചെരുതും നിറച്ചു
മജ്ജുജ്ജുതും ത്രസ്സുമായിക്കണ്ണം
നിരാഹതേടാതതിൽ നിന്നു തുരും
നിത്യും നടത്തുന്നവരുത്തമരാർ.

2

മര പുറവാക്കിയിട്ടുപാക്കു-
മദ്ദേശമമ്പുതക്കടമംയുംകായക്കും
പ്രയാശിവനു പട്ടനാനേരു
കാഞ്ഞുമാം തൻ കായും പിടിക്കും.

3

നാം വേർപ്പുന്നിരാലവിട്ടെന്തയാൻ -
ആലുചേരുടിപ്പോട് നന്നച്ചിടംഞ്ഞാൽ
കർണ്ണതുപോം അത്തൻലവത്തിങ്ങനു
തുച്ഛതീപ്പും തമരാവുകില്ല.

4

നടന വിത്തൊക്കെ മുളപ്പുതില്ല
മുളപ്പുതെല്ലാം വള്ളക്കന്മാലില്ല,
വള്ളന്തോ വേണ്ടവിധം ഹലിക്കു-
നില്ലെനു ചിന്തിച്ചുംഴിയേണു നമ്മൾ.

5

കാലത്രു കായുംതെക്കിക്കയില്ല,
കാലയാരകയും ലോകമറത്രു കൊണ്ടും
നാം നടപ്പുക്കുത്തിനു ചോട്ടിലന്നു-
നാൻ ശ്രമംതീപ്പുതുതനെ പുണ്ണും.

6

ഇഗൽപ്പുംബേം തോനവിട്ടുനു തന്ന
മരപ്പുറവിൽ പണിചെയ്യുകൊണ്ടും,
പട്ടന മല്ലനിൽത്തെനാടുമെണ്ണു കാല
ഭവവാട്ടു തോൻ വേണ്ടു ചായ്വതില്ല.

7

നടന പുക്കാദ്വിതീനിനിന്നെന്നിക്ക
പലം പാടിക്കാൻ കൊതിച്ചില്ല തെള്ളം
തൽപ്പുകൾക്ക് തുമണമേറ്റ കരിച്ച
വൈക്കമ്പ്പുന്നിൽ ക്ഷേത്രിൽ ചെത്തിട്ടെന്ന്.

8

ഈപ്പുംഗനിലം പുവനമാഴിവാനാ-
യന്മരമിച്ചും വരിതായ്മനായ് ഞാൻ
അതിക്കലെപ്പുകൾ ഭവംപുത്രതി-
ലപ്പിച്ചിടാം ഞാനപവഹംമായി.

9

മനൃ. ബഡ്യു യിൻ അദ്ദേഹിക്കം.

എന്നിമോക്കേണ്ണയും അവക്കുടെ വാസ്ത്വമിയായ മാതൃത്വക്കേണ്ണയും പറമിയാണെല്ലാം നാം ആല്പ്പമായി പറിച്ചുതു്. ഈ ഉറച്ച തര ഭൂമിയുടെ വടക്കേഴ്സുക്കേണ്ണ
ക്കു വലയംപോലെ ചുറവും. ഈതിനു തെക്കു വന്നു
നിരഞ്ഞുജ്ഞി ഒരു ഭ്രവലയം ഉണ്ടു്. അവിടതെ പുക്ക
ങ്ങൾ കുത്തമുനക്കൂണ്ടി വള്ളും. അവ നമ്മുടെ പുക്ക
ങ്ങൾപ്പുംപോലെ പടന്ന കിടക്കുന്നില്ല. നോവ്വീജിയന്റെ
വാസം ഈ മേഖലയിൽ ആണു്. ഈതിനു തെക്കു്,
വേറാക്കുതരം പുക്കങ്ങൾ നിരഞ്ഞുജ്ഞി പന്നങ്ങൾ ഉണ്ടു്.
ഈവയിൽ ചിലതിനു ചില മാസങ്ങളിൽ ഇലകൾ കു
ണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഈ മാതിരി കാട്ടകൾ കുത്തഞ്ഞിരതേണ്ട
തന്റെ മഴ ധാരണയ്ക്കും സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കി
ക്കായിട്ടു്. കുലവിൽനിന്നു വള്ളും അകന്നു മഴ കുറവായും
ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതഞ്ഞകിടക്കുന്നാണു് അധികം ഉണ്ടായിട്ടു്:
റൈംഗുംഡ്യൂം താമസിക്കുന്ന പ്രയറികളിം

கிழ்சிஸ் தாமஸிக்ஷன் ஸ்டீக்டி ஹத்தம் புதே
போன்றன்.

ஹதிஸ் தெசோட்டியை கடங்கல் அதற்கும் மூடு
ஜி மண்ணிகர காளப்பூட்டுன். நம்புத அடுத்த பால்
ஹவயின் கணிசெப்புரியான். ஹவிட பல வழ்
கார் உங்கவின் வெட்டின் அரவிக்கூட்டுரியில்
ஞ விவகாரம்.

ஸமாரா ஏற்கு வெஜ்தும் மனத்திற்கிலும் சும்
கொடித்திலும் உங்க மனத்கொள்ள ஒட்டப்பூட்டிரிக்ஷன் கண
விஸ் துத மண்ணியான். ஹா ட்ரைக்குட உபரிமோஹம்
கண மேஶயு எட இக்ஜிலெ பலக்கெப்பூாலெ பரானிடி
க்ஷனிலூ. கால் கூடியும் ஹடக்கலாநிரிக்ஷன். உந்தும்
யற்றுக்கூட மூடிகென்ற குடுத்தகொள்ளு அந்தகர அர
தேவும் மிகவுடல் உடன்கூடியான் ஸாவிடதெத பதியு்.
பலக்காப்புக்கூட்டும் துட்டியாயி மா பெறுாதறுகொ
ள்ளு அவிடதெத தரவும் வாயு வும் ஏற்றவும் வானிடிக்கூ
னா. அரவோகமனேகும் மெற்க நீர்த்தின் மனலும்பாரவும்
அரலூடுதெத காளாநாலூயிரிக்கையிலூ. வெங்கு வும் ஸஸு
வும் மிகவுடல் ஆஜுமங்களாதநென பரவும்.

விலப்பூம் மனத்கூரவு ஹாக்குக்கும் வாயு அர
தேவும் தீபோலெ மூடுக்குதாயித்தினக்கும் செறுநா.
ஷுட்டிப்புக்கும் மனத்காப்பாடும் பரக்கன். ஹா
மனத்தெத்திகர வாயு விளைக்கேம் பொஞ்சிப்பும்
கும். கள்ளிலும் செவியிலும் வாயிலும் விலப்பூம்
மனத்கைரி நிரயாடுகூடு. ஹபுகாஞ்சாகாவுன
காரித்தின கூப்பூாங்கு ஏக்கமாந்தும் தரயித்
கமங்கிடுன் வருவன்யமகொள்ள தல மூடிகொல்கு
மாறுமான்.

അപുവ്യം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കിണറകൾ ഉണ്ട് എന്നിക്കും. ഇവയ്ക്ക് ചുറുമായി തോട്ടുകളിൽ വസ്തുകളിൽ കാണാം. എന്തെന്നാൽ മഴക്കരവുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇത് പ്രകാരം ഇപ്രകാരം മരുഭൂമിയിൽനിന്നിട്ടിട്ടും. മന്ത്രിൻ ദോഷമെന്നാമില്ല. വെള്ളം കിട്ടിയാൽ ധാന്യ ഔദി നല്കുവണ്ണം വളരാതിരിക്കയില്ല. മരുഭൂമികളിൽ ചില വിളക്കുമാറ്റം ഉണ്ടിവരെ ഓയസ്സ് എന്ന പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ ചില വിള വിളുമെന്നും ഇപ്പുറിടെ ഇല്ലായിരുന്നുകുണ്ട് ഇത് മണലാരണ്ടുക്കുളു കടക്കുവാൻ മനസ്സു സംശയിക്കുമായിരുന്നില്ല.

മണലാരണ്ടുക്കുളുവെല്ലാമ്മുഖിയിൽ ചിലവർ സ്ഥിരമായി താമസിക്കാറുണ്ട്. മറുവിലർ മണലാരണ്ടു തതിൽത്തന്നെ തങ്ങളിൽ ജീവിതം കഴിക്കുവും ചെയ്യുവരുന്നു. വിളുമെന്നും പാക്കുവൻ ആട്ടമാട്ടക്കുളു വരുത്തുകയും നേര്പ്പ്, ചാമ, ഇത്തന്ത മുതലായവയെ തുച്ഛിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ കൂടുവടക്കാക്കും തുടിയാണ്. മണലാരണ്ടുയാത്രക്കാരുമായി ഇവർ തുയവി തുയങ്ങാറു നടത്തുന്നു.

വീടുകൾ കുല്ലം ചെള്ളിയുംകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു് നു. ജനാധകരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വീടിനുണ്ടിൽ ഇരുച്ചയിരിക്കും. ദമിദുമാർ പന്ത്രണ്ടുകണ്ണാഞ്ചുട്ടിട്ടും കടിലുകളിൽ പാക്കുന്നു. ഇത്തന്ത (ഇത്തന്ത)പുനരുന്നു മണലാരണ്ടുനിവാസികൾക്കു വളരെ ഉപയോഗമുണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെന്ന് ഒരു വീടുപണിക്കു നല്കുന്നുണ്ടു്. ഇത്തന്തപുന്നാട്ടുകുളു അല്ലതിൽ കൂടു് കലകളയായി ഉണ്ടാകുന്നു. അറബിക്കൾ ഇതിനെ വളരെ ഇല്ലാപ്പെട്ടു കയും ക്ഷമിക്കുവും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഇതിനെ പച്ചയായും തണ്ടക്കിയും പലതരത്തിൽ വേവിച്ചും തിന്നും

என்று. ஒரே கைகளிலையெல்லாம் தினால் விழுது
மறிக்கொதிக்கவில்லை. மள்ளாக்கண்ணுடையிலே விழுதுமினி
கழியில் ஹரு என புயான கஷ்டங்களைப்பற்றி அதை
விடக்கூடிலே எந்திக்கும் யானும் தூஷிசெய்து கூடிய ஜாது
க்கையை வழங்கிறது கூடியும் செய்துகொள்ள புரமெ ஹந்த
(ஹந்த)பூஷம் உள்ளக்கூடியும் எந்தின்தோல் உருண்டிடு
கூடியும் கண்பாற்றுக்கூடிய உள்ளக்கூடியும் அவர்களை ஒரு கணம்
இருக்கின்ற கிடீன் கோடங்களைக் காட்டி கிடீபங்களைக் கூடியும் கொடு
க்கையைக்கூடியும் கொடுக்கூடியும் செய்துகொள்ள.

ஈதிலீர் வாய் முரங்கிசைனாறுகொள்ள இரு பூட்டிகள் தினமானதினை விரைவுமில்லை. மன்றத்தைருந்து அந்திசையேர்க் கட்டுக்குறிஞ் அதிலீர் ஒக்கில்லை பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பது காலையில் கூறியும். குழந்தை ஸுஞ்சுபுகாஷ நிதியினின் கைப்பூங்காலி அதிலை நீாலுஷ்ஜி கள் போகுகிற செலவை கல்லித்துக்கொட்டுத்திசையா. வூர்டு கு யரங்கானதினாயி ஒடு குதேநால்கிசைனாதினால் அதிலீர் ஒடுக்கல்லித் தெரதைப்பார்வையுடை மாங்ஸவன்ய க்கும் ஸுஞ்சிக்கைப்பூட்டிசையா. அதிலை இதுகிலை ஒடு

அித் கொழுப்பு எதுமாகயத்தில் வெஜிட் டாம் ஸங்கீலி கூால் கசியுள்ளதுகொள்ள தினான் கட்கூால் இளங் புரமேநின் கிட்டாதெதென் பல சிவாஸ் அது வெறு எதிரை புராஸமிலு.

அவிடெனுக்கு வர் டெக்டத்தில்லர் மாண்ஸ் கெஜிக்கூ கழுப் பால் கட்கீக்கூக்குப் பெறுாட்டாக். அதில்லர் ரோமாகொள்ள கயாத் துளியுப் பவவிட்டுமதெஷுப் உள்ள கிளிம்.

ஹபுகார் ஸங்கீவிதம் கஷிக்கூதிலேக்கு அரவிகர்க்க ஞாடம் எதுவரூமாயிக்கூன். ஹது எதுடில் ரோமாகொள்ளல்கூக்கீட்டுக்கு துளியுப் பலதுள்ளக் கீட்டாகொள்ளக். அவர் உள்ளாக்கூன். ஞாடமத்தினக்கும் ஸூபி கர்க்குப் புக்கூமேக்குப் பெரெ வெரெ உபயோகிப்புப்பு வெள்ளி ரெள்ளயி ஃாகிட்டிக்கூன். குறியித் பக்கு ஸமயத்து மன்றமாறுமை உள்ளயிதிக்கூயுது. ஏக்கிலுப் பாருதியித் கபிலிக்குப் பிரிட்டிக்கூ.

ஒரு ஸமலத்துநின் மரைாரிடேதேக்கு புரபேபுடு வேராம் ஞாடா, ஒரு நிமிப்புக்கூள்ள பெங்கிடுப் பத்தி கரு வேரெயாயுப் புளிக்கரு வேரெயாயுப் பகட்டி ஸுமா ராக்கூன். கெஜ்ஸப்பாத்திம்கூக்குப் பிட்டுஸாமாநக்கூக்குப் புராதத்திக்கீடுப் புரபூப் புமக்கூன்து டெக்கூப்பதென யான். யாறுயித் ஸூபிக்கீடுப் புக்கீக்கீடுப் புக்கூப்புப்புது ஸவானிசெறுக்கூயுப் புக்கூமைார் கதிரபூப்புப்புது போக யுப் வேலக்கார் நங்கூக்கூயுப் புள்ள செறுாட்கூது.

அரவிக்குதிரை யீரதையுப் பேரவுப் புஷ்கர் ஸௌத முதயுப் புக்கு ஒரை நல்லு ஒரமாள். ஒரை அரவிக்குப் புக்குதென கிட்டியாலுப் புவால் கதிரையை விட்டுக்கூ டூப்புப் புள்ளுஸாக்கூலுப் புக்குப் பெயிலில்லர் நூடு

ஸமிபුான் வாழி யாதை ஆழிகர விழுதுக்களைப்பார கடிமை குடாத்தினக்குறு ஸுக்ஷிக்ஷன். மனலார ஸ்ருதிலெயும் ஸ்ரீபூதிக்கல்லிலெயும் ஜிவிதம் ஏதுகளை எனவோல்லறான். ஆலுதேத்திற் வெறுதைவும் புதிய கொஞ்சுடி குவாளையை நாடுமை உண்டு. ஆழிகர வெறுதையைக்கி கிள்ளைக்கிட்டு அடுக்களை வெறுதை பல பேராறும் ஶாஸ்திரங்களும் மனலாரஸ்ருதிகளும் வெறுதை பற்று கூட பிடித்து பரிக்கணை வெறுதைகள். மனலாரஸ்ருதிகள் யாதையை மார்வும் உள்ளக்கணிலும். அங்கொயிமங் ஸப் வதை முடியும் உள்ளயிக்கை அவசமக்கூலபூாதகை ஹங்க காளாம். அரவிவிக்கிட்டு நூப்ராவவும் ஹுறுத கையான். அவர் வழுதும் ஸப்ருமஸ்பூதாரிலும். புதுதாயியிலை பரிசூதிக்கையிலும் அழிவிலும். அவர் யீர்மானம் வெல்வாங்கானம் யாதை வெறுதையை பற்று மினிட்கொண்டு நடுக்க வசிதெரிவிதேபேராக்கானிடத்து யாதையை தெரிவும் பராதை கை அரவிவிக்கை பல திவ ஸப் ஸமூதிப்பான் கஷிது.

அங்காரக்கை வழுதை வழுதை தீவிதை வழுதை கூலை காளானதினம் ஶாஸ்திரங்களை கேட்க கொள்ளுதினம் கஷிது. அலூபாங்கமரியது ஸபாத்துறுதைது பறிசூதங் காலைத்து அதை ஸபாத் ஜிவிதமிதியை அயார் வழுதை கூலை வசிதெரிவிக்கை. விழுதுக்கிட்டு புரவினம் உள்ளயிவகை வசிதெரிவு பல பட்டு பட்டு வசிதெரிவு தாமஸிக்கை ஆழிக்கை பூரிவிவிக்கை வழுதை புதைமாளாதை. மனலார ஸ்ருதிகளினால் கூலம் கிட்டாத்தாத்துக்கொண்டு தலை அது வசுதுக்கை நிவந்திக்கையை அயார் வருபாமி யாதையைக்கை. வெறுதை உத்தும் (கடிமைக்கூடுதலும்) கொடுத்து பக்கம் அயார்மாவும் காப்பிது துளி யும் வொந்தியும் வாக்கிக்கை.

ചില അറബികൾ ഒട്ടകങ്ങാമെയും വഴികാട്ടികളും യും വേലവെഴുതു കാലക്രമപരമായും നബ്യാദിക്കാരണം². എക്കാളിക്കാരെ തയ്യെപ്പുട്ട് ധാതുക്കാർ കൂടുമായി സഖവി കണ്ണ. വരിവരിയായി അസംഖ്യം ഒട്ടകങ്ങൾ മണ്ണലിൽ ഞുട്ടി എഴുക്കേണ്ടിയും സാമാനങ്ങളേണ്ടിയും വധിച്ചുകൊണ്ടു സഖവിക്കണ്ടതു കാണാം. ഇങ്ങനെയും സംഘടിതിനെ “കൃാദവാൻ” എന്ന പറയുന്നു. ഒരു കൃാദവാൻറെ വഴികാട്ടിയായ അറബിക്ക് നല്ല പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതാണ്. വഴി തെരി റിപ്പോയാൽ വെള്ളിയും കിട്ടാതെ ഏഴു കുടം മരിച്ചപോകമല്ലോ. വഴികാട്ടിയായ അറബിയെ കൃാദവാൻസംഘക്കാർ രാജാവിനെപ്പുാലെ ബഹുമാനിക്കുയും തങ്ങളിടെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചതിനു ധാതുക്കാർ അം വസ്തന്തതിൽ അയാൾക്കു വന്നുനും കൊടുക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

എ. സജൻ.

കജൻ സൗംഖ്യവാദിലെ ഒരു ഗ്രന്ഥക്കാർ. അമരു ഭൂമിയോട്³ എററിവും അടിത്തവകന ഒരു ഗ്രന്ഥകയാൽ മററു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടുകൂടി അറിയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സംഗതികൾ കജന്നപ്പുറി അറിവാനിടയുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉപരിഭാഗം മേഖത്താൽ എല്ലാത്തരം കാതരതുക്കാണ്ട ദ്രോഹർഖിനിയിൽക്കൂടി സ്വഭാവായി കംണാം. ശുക്രൻ എപ്പോഴും മേഘപ്രകലങ്ങൾക്കൊണ്ടു കൂടിയിരിക്കാം. അതുണ്ടാൽ പ്രത്യേകം കജന്നപ്പുറി കാഡികവിവരങ്ങൾ അറിവാൻ നമ്മൾ സാധിക്കാനും.

ആമിയേഴ്പ്പാലെ അതിൽ ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്ന് നിംവാൻ പല അനേപാഷണങ്ങളിൽ ചരീക്കുകളിൽ നടത്തി കൊണ്ട്. എങ്കിലും ഈ സംഗതി സ്ഥാപിച്ചതന്റെ പ്രത്യേകതയിൽ ധാതോര തെളിവുകളിൽ കൈചെറുവയന്ന തു മുഖ്യാസമാകന്നു. അവിടെ ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടോ കിൽത്തെന്ന എത്ര ശക്തിയുള്ള മുരബർഹിനിയിൽക്കൂടി നോക്കിയാലും നമ്മുടെ മുഖ്യിക്ക ഗോചരമാകന്നതാണ്.

നമ്മുടെ ഭൂമിയിലുംകൂടി മുരബർഹിനിയിൽ ജീവജാല അഡം അധിവസിക്കുന്നവേണ്ട എന്ന തീച്ചുംകാണും, അതിൻ്റെ പ്രാഞ്ചതാവന്നുമകരം അതിൽ ജീവികൾ ഉണ്ടോ കത്തക നിലയിലാണോ എന്നും അതുകൂട്ടുവെന്നും വിശദ നിക്ഷേപക വല്ല അടയാളങ്ങളിൽ അവിടെ ഉണ്ടോ എന്നും അതിന്റെ അടിയന്തരതു്. കജക്കൻറെ ഭേദങ്ങളും അ മിഞ്ചുടതുപോലെ അനുഭവകാരമാകന്നു. ആമിക്കുന്ന പോലെ കജക സൗംഖ്യനിൽനിന്നും വേണ്ട വെളിച്ചുവും ആ ടു ലഭിക്കുന്നണ്ട്; ആമിയേഴ്പ്പാലെ കജക്കൻ അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടിനേൻ ഇത്തപ്തവിനാലു മനിശ്രൂം നാല്പതു മിനിട്ടം കുട്ടയോരം ഒരിക്കൽ ചുററിത്താരിയ നും. ആമിയിലുംകൂടി മുരബർഹിനിയെന്ന കജകിലും വസന്നു, ശ്രീജ്ഞാ, ശരത്രം, മേമനം എന്നീ നാലു ആത്മക്കൾിൽ ആ പ്രത്യേകതയും കജക്കൻറെ അച്ചുതണ്ടിനും ചെമിച്ചു് അധികമാണു തുകൊണ്ടു ആത്മക്കൾിൽ ആയിക്കും കാലഭീർഘ്യ ആകിതായിരിക്കിം.

നമ്മുടെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം എത്രതും ജീവികൾക്കും വായ്പും ആലവും അത്രവശ്രൂഢാകന്നു. പരുന്നിൽ വായ്പില്ലാത്തതിനാൽ അതു് ഒരു മുതലുമാം വെന്നും തീച്ചുപുട്ടതിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഒന്നു പദ്ധതം അഡിക്കും കജനിലുണ്ട്. അതാണോഅതിൽ ജീവജാലങ്ങളിൽ വെന്നു് ഉമിച്ചുവന്നു പ്രധാന കാരണം.

കജൻറ ഉപരിഭാഗത്തുനാക്കുന്ന ഭേദഗതികൾ ആ മിയിഡിഷ്ട് വക്സ് സ്പൂഷ്മായി കാണും. അമരതിന്റെ രൂവല്ലും പിന്നുകളിൽ ചെളിത്തു ശക്കലാങ്ങൾ ചൊണ്ടുണ്ട്. ഈ ഒരു ശക്കലാങ്ങൾക്കു മുകളിൽ മാറ്റുമാറ്റുന്ന അനുഭവമാരും അനുസാരിച്ചു മുലിക്കുകയും തീരുതായി കാണുന്നു. കജനിൽ വേന്തു കാലമാക്കുന്നും അവ തീരെ അപ്രത്യക്ഷമാകയും ഫേഡ മനനകാലത്തു വീണ്ടും ആവിഭ്വിക്കും ചെയ്യുന്നു. ഈ ചെളിത്തു ശക്കലം മനത്തിന്റെ കൂട്ടമല്ലോതെ മററാനുമല്ല. വേന്തു കാലത്തു മനത്തു് ഉണകി ചെളിത്തു മായിത്തീരുന്നതു കൊണ്ടാണു് അതു് അഞ്ചുമാകുന്നതു്. ഈ ചെളിത്തു ശക്കലത്തിനു ചുറും ചിലകാലത്തു കുറഞ്ഞ പച്ചനിറ തിഥിച്ചു ദേഹ മേഖല കാണും, ആളുവിനെ അനുസരിച്ചു് ഇതിനും ചില ഭേദഗതികളിലും കാണുന്നു. ഈ മേഖല മുക്കുന്നസ്വാക്ഷികൾ നിരന്തര പ്രദേശമായിരിക്കുണ്ട്. ഈ തിനും പുരാമ രൂവല്ലേശ്വരത്തിന്റെ മല്ലത്തിൽ 250 നാഴിക നീളും 150 നാഴിക വീതിയും ഉള്ളിട്ടു ദേഹ ജലംഡയം ഉണ്ട്. ഈ മുരംഖർശിനി കിൽ ക്രൂട്ടിനേരകിയാൽ സ്പൂഷ്മായി കാണുന്നവുന്നതാകും. വേറു വലിയ ജലംഡയങ്ങളുണ്ടും അവിടെയുള്ളെങ്കിലും തിലൈക്കുന്നതാണു്.

കജൻറവായുമണ്ണം ഇവിടത്തെക്കാരം നേമ്മം കുടിയതും കനംകരണത്തും ആകുന്നു. ഈ കൃഷിനത്താൽ അവിടെ വലിയ കൊട്ടക്കാരുകളുണ്ടും ഉണ്ടാവാൻ വഴിയില്ല. മഴയും മണ്ണയും വളരെ അചൂട്ടുമായിരിക്കും. ഇവിടുന്നക്കാരം വളരെ അധികം വേഗത്തിൽ ചെളിച്ചും തിളിയുകുന്നതാണു്.

മഴ വളരെ അചൂട്ടുമാകയാൽ കജവാസികൾ തുഷിചെയ്യുന്നതിലേക്കു വേണ്ട ജലം കൊണ്ടുവരാനുള്ള മാർ

ഈം ആലോച്ചിക്കുമ്പോൾ. അതുകൊണ്ട് സപ്പരിത്തു നീതാൽ അനേകം തൊട്ടകൾ വെട്ടിക്കുവാൻ നോക്കുന്ന താങ്കൾ.

കൂഴൽക്കണ്ണാടിയിൽക്കൂട്ടി നോക്കിയാൽ കജന്നറ ഉ പരിഞ്ഞാഗം ചില തിളിശ്ശു എ വലപോലെ അനേകം വരക ഭോട്ടകൂടിയതായി കാണാം. ഈ വരകൾ മുഖമേഖല യിൽനിന്നു പുരബ്ലൂ കജമണ്ഡലം മുഴവൻ വ്രാപിക്ക കയും താഴേയാ ആരോ വരകൾ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലയും വന്നുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഗമസ്ഥലങ്ങൾ അം സ്ഥാക്കാരമായിട്ടുള്ള താണ്. അണ്ണംകുടംമരയ ചു ജീകൾ അവിടെ അനേകം കാണാം. ഈ പുജ്ജി കുടങ്ക 120 മുതൽ 150 നാഴികവരെ വ്രംസുംഖണ്ണു കണ്ണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവയുടെ സ.പാവം നമ്മൾ മുരാർഡിനിയിൽക്കൂട്ടി നോക്കിയാൽ നഘ്വണ്ണു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വരകൾക്കിം പുജ്ജികുടങ്കം ഏ കത്രപത്പം കാണാനുകൂലാണ്. ഈവ കജവാസിക ഭിടെ പരിത്തുമല്ലാണെന്നുണ്ട് തീർത്തുയാദ്ദേ സജതു്. വരകൾ തൊട്ടകളിം പുജ്ജികൾ മരങ്ങമി തുല്യ മായ കജവണ്ണയതിലെ ശാഖപലപ്പുംശാഖകൾ. ആ ണ്ണനു ശാഖയുണ്ടമോരു സംഗയംകൂടംതെ അണിപ്പായ പ്രേരണ.

മെത്തപ്പുരണ്ണ സംഗതികളിൽനിന്നു കജന്നിൽ ജീവ ജാലങ്ങളിംണ്ണനുതന്നെന്ന അസംഗനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജലവും വായു മുഖാണ്ഡപ്പോൾ ജീവസ്ഥാണ്ണന്തിനു് ശര ത്രാവശ്യമായിട്ടുള്ളവ. ഈ രണ്ടു പഠാത്തുക്കളിം അവി ദെയുണ്ടു്. ഇതിനും പുരമെ സസ്യംഭികൾ ചില കാല തുരു് ഉള്ള തായിട്ടും ചില കാലതുരു് ഇല്ലാതെയും കാണാ ണാണ്ണു സൃഷ്ടിച്ചായി പരിശോധിച്ചു് പല ശാഖയുണ്ട്

നൂൽ പറയുന്നു. തോട്ടകളിൽ ശാഖപരമ്പരയുണ്ടാക്കിയവിനും ശേഷമുലിയുജ്ജി ജീവിക്കിട്ടെന്ന് പ്രയത്നം മാറ്റുന്നതു വരുവാൻ തയ്യാറാണ്.

இனி அவிட்டந்த நிவாஸிக்கு ஏழைகளையு ஆகவாளையும் சிறைகளை அவிட்டந்த அதிக்கத்தை வண்ண வும் பொசுவும் யுக்கிக்காலை தீந்த்தேபுத்துறை புரைதாலாம்.

ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଜନେକାରୀ ଏତୁଶିରଟି ବହିପ୍ଲବଂ ଦୁଇ
ଟଟି ଅନୁକରଣଶକ୍ତିଯୁଳ ଉଣ୍ଡଟିଂସ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟାପାରମ୍
୭୨୯୨୬ ନାଶିକରୁ କଜନେକାରୀ ଏତୁଶିରଟିଙ୍କୁ ୫୫୬୦ ନାଶିକରୁ
ଅନୁକରଣ କରିଛନ୍ତି ଅନୁକରଣ କଜନେକାରୀ ଏତୁଶିରଟିଙ୍କୁ
ବ୍ୟାପାରମ୍ ଦୁଇ କଜନେକାରୀ ଏତୁଶିରଟିଙ୍କୁ ବ୍ୟାପାରମ୍
ଦୁଇ କଜନେକାରୀ ଏତୁଶିରଟିଙ୍କୁ ବ୍ୟାପାରମ୍

അവിടെത്തെ അരുളികൾ ഇവിടെയിൽ വരേക്കും
 മുനിര്ദ്ദി വലിപ്പാജിവരായിരിക്കും. ഭ്രമിയിച്ചാണെ
 കുറ്റ് അഞ്ചെന്നുജീവിക്കും. മുനിയിലുണ്ടാ
 യിരിക്കും. എന്നാൽ ആകർഷണശക്തി കുറവായുള്ള
 കജനിലാക്കണ്ണാർ ബന്ധതിട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ.
 ഈ സംഗതിക്കുമ്പോൾ ആലോച്ചിപ്പായ കജനിവാസി
 കുറങ്കു ഭ്രമിയിലജിവരേക്കും അയ്യവതിട്ടി ശക്തി
 യുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിനും പുറമെ അവിടെത്തെ ശീതോ
 ഷ്ണംഗമിതി വഴിരെ സൗഖ്യമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുറി
 ണംകുട്ടംതെ അധികനേരം അല്ലപ്പാനിക്കാവുന്നതാക
 നു. മെല്ലം വോലെ കിടക്കുന്ന സ്ഥലം നിവാസയോ
 ഗ്രംകിതിക്കുന്നതിനും ഒമ്പസ്പും എന്നാണെന്നും ഇ
 ദ്രോം ഉള്ളിക്കാമല്ലോ.

“**ஸுஞ்சித்தினம்**” என்று யோ குரையாக காட்டி கூற நிலை உண்டு, வழக்கே கிரவங்கிக்கொ. ராத்ரிகாலத்து” என்று போன்ற மக்கள் விவரிக்கிறார்கள். மன்னு”, ஒட்டத்,

കേരളം, നീരാവി ഹതുകൾ അവിടെയും ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെ വലിയ പാർത്തങ്ങളോ വലിയ സമുദ്രങ്ങളോ ഹല്ലു. അധികം മരുമിയാണ്. എന്നാൽ കൂപ്പുശേഷങ്ങളിൽ, മെതാനങ്ങളിൽ, കുടുകളിൽ ധാരാളം ദണ്ടുതാനം. ട്രീച്ചകൾ തീരെ ഹല്ലുന്നതനെ പറയാം.

മരു. വേണ്ടശ്ശേരം.

ചുലവനിരന്നേളിം രാലിൻ്റെ മരങ്ങളും
കേരളക്കണ്ണലുമായ് ചൊന്തനെ
മെഴുതിൽ പാടിനാൻ കോലക്കണ്ണൽ തന്നെ
താഴുതിൽ യേർത്തു വിളിച്ചുണ്ട് ചെന്നേ.
രാഗങ്ങളേണ്ണേ ഗോകളനായകൻ
മെഴുംകുലന്ന് പാട്ടുന്നാം
മുദാവന്നതനില്ലജോഡി ജീവികൾ
നാമിച്ചുനിന്നേതെ ഒന്നും ഒന്നും.
ശംപംമാലകളുള്ളതരായോരു
ചുജ്ഞരുംതെരുവും വെടിത്തുടനെ
ഗാനമായേണ്ണവിനു തേനെക്കടിപ്പാനാ-
യാനന്നംതനിലേ ചെന്നപ്പുകൾ.
ഗോകളജാവങ്ങൾ കോലക്കണ്ണൽക്കേള്ളു
രുക്കങ്ങളായണ്ണു നിന്നുപോയി.
ചേണ്ടറ വേണ്ടതൻ തേനുററ നാലബ്രത-
നതാനുററ നാലരതിൻ മീച്ചത കണ്ട്
വേലപ്പുടാതെ താൻ മാനിച്ചുനിന്നിട്ട്
മാലപ്പുറിപ്പാനായന്നേപാലെ

കൈകീനികരങ്ങൾ വേഗത്തിൽ ചെന്നിട്ട്
 കുകിക്കഴിച്ചെന്തും കണ്ണവുമായ്
 നീലത്തും അയ പോലിനിരതനെ-
 ചൂഡപ്പുത്തി വിരിച്ചു ചെണ്ണ
 പാടിത്രുടങ്കും നീറ്ററു താളു ഞി-
 ലാടിത്രുടങ്കിരു മെഡ്യ മെഡ്യ.
 പുണ്ണതുടങ്കാഞ്ഞു മരങ്കും
 കണ്ണൻകുഞ്ഞിവിളി കേടുനേരം
 തേനിറുവിഴുന ചുണ്ണ ചൊരിത്തുടൻ
 മാനിച്ചു കൊബെല്ലാം താളിനിനം.
 കണ്ണൻതൻ നെബ്ബിനോടൊരു കരിക്കു-
 മഞ്ഞിതശായാഡ പാട്ടുകേട്ട്
 ഉഖവർമ്മാനസമനക്കണക്കെ നി-
 നാള്ളത്തമരയിച്ചുമണ്ണിത്തേപ്പും
 വേഗത്തിൽ പോകുന കാളിഞ്ചി താനങ്കു
 ഒഗത്തതക്കേടും നേരത്തേപ്പും
 ഏറിന വീചികൾജാലമകനു-
 നേരുമനങ്ങാതെ നിന്നപോയി.
 ആനാധകോൻതാൻര ഗാനത്തെക്കേട്ടേപ്പും-
 ഇന്നും പുണിരു റീനക്കും
 മെഡ്യക്കുമുയൻ നഭലും വാളുനി-
 ചുപ്പത്രുടങ്കിരു മനിലപ്പും
 മണ്ണപെഴുംനോർ ചില മാദ്യേകക്കേട്ടും
 ചായിമയങ്ങിന കണ്ണിച്ചിയും
 കട്ടംട്ട് വിമലിക്കുന്നില്ലുത്തിലുൻ ചപ്പട
 വട്ടത്തിൽ മെവീതെ പെട്ടുന ദ്രും
 മന്മഹമരയും കണ്ണമംകനെന്നും
 മഞ്ഞം സൂര്യ തിരിത്തുയർത്തി

വില്പിക്കുംബലാനു മെബ്ലൂനുയർത്തിട്ട്
 വല്ലവിനായകൻതന്നെ നോക്കി
 കള്ളുങ്ങളും ചാനാ തിന്റും കുചുവിച്ച
 കള്ളുകൾക്കും കുചുവിച്ച കൊട്ടത്രു വെന്നു
 വാരുള്ളും പുല്ലും പാതി ചവച്ചുങ്ങ
 വായുംനമെന്തിലെഴുഫുക്കിനിനു.
 കൈതവമററങ്ങു കൈത്രുടന്നാൽ മിലർ
 ചെപ്പത്രങ്ങളും മറനു ചൊന്നു
 വിത്രുതതിൽ ഒച്ചന്ത് പമ്പു കണക്കേയു-
 ണിയുലമായൊക്കെ മെന്തുമായി
 തേനുറഹാനെത്തേരു തുടക്കപീതേ-
 യാനദിശാസ്ത്രമാဖുക്കി മെബ്ലു.
 മല്ലതുടങ്കിന വല്പിക്കുള്ളാരുന്നു
 വല്ലവിവല്ലുകൾ പാടുനേരം
 മെബ്ലൂനിറങ്കി മരങ്ങളിൽനിന്നുങ്ങ
 പല്ലവമാന്നങ്ങു മുഖിൽച്ചേന്നു.
 കോക്കുങ്ങലും മാഴ്²കിഞ്ഞടന്നങ്ങ
 കുക്കഡ്യോറു പരട്ടിനെ കേരിക്കുലും
 പേട പിരിഞ്ഞും വേദന വേദംയി
 നീംടുമാനും പുണ്ണനിനു.
 സിംഹംതാൻ കോപിച്ചുങ്ങാനതൻ മസ്തക-
 മാധനിച്ചുങ്ങു പൊഴിപ്പുതിനായു
 കരുളുംയർത്തുഡ്യോറു പാട്ടിനെക്കുറംക്കയു-
 ലവുള്ളുമേതനെ നിന്നുപോയി
 മുഴിക്കൻപിനാലെ പാരണ്ണുക്കു പന്നഗം
 മുഴിക്കൻതന്നെത്താട്ടനുനേരം
 ദോഷമക്കന്നായ ഗാനെത്തേരുക്കുറംക്കയു-
 ലുഷനായങ്ങുനെ നിന്നുപോയി.

മാംസംതാൻ താമരനുലങ്ക കൊത്തീട്
മാംസീമിവഗ്രത കെട്ടക്കണ്ണരം
പചശലഗാനം കേട്ട ക്കവന നിൽക്കയാൽ-
പ്പേശി വലയ്ക്കന്തെനം ദത്താനം.
വ്യാളലുവരൻ ചെന്നാങ്ങാക്കിടാവിനെ
ശീമ്പുതരം ചെന്ന വായ്യോണഡപ്പോൾ
പാട്ടങ്ക കേരംക്കയാൽ തൻ പെപതലെപ്പോലെ
വാട്ടം വയതുതെത ചെർത്തുനിന്നാൻ
വാർത്തമരതുംഗാനമപ്പുക്കുജയോനിക-
സ്സാമത്തിന് ഗാനമായ് മേവിനിനു.
മുക്കമാരായോക്ക നിത്രമായ് നിന്നൊക്കു
തത്പരമനിക്കുവനെ തോന്തിതപ്പോൾ.
കെത്തും ക്കല്ലു ക്കിം വിത്തം മാറ്റിപ്പുക്കിം
നൽ തെത്തിന്കുശഖായി മേവിനിനു.

ഉള്ളിപ്പ്:

ചെരുപ്പേരിന്തു.

ഹൺ സർ നാരായണഗണേശ ചാത്രപാക്കർ.

ജീവിതാദ്യാധനത്തിൽ വിജയകരംവണ്ണം പക്ക
ടിത്രു് അനന്തരമായ വ്യാതി സന്ധാരിച്ചുശേഷം ദിവം
ഗതകായിട്ടും അനേകകം മഹാമാരകമായി ചരിത്രം ന
മെ പരിവച്ചപ്പെട്ടിത്തുറന്നു. അക്രൂട്ടത്തിൽ മാനസിക
പരിപ്പൂരംകൊണ്ട് ഒരു മന്ത്രം എത്രതോളം ഒപ്പു
മുമതി സന്ധാരിക്കവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് സപാനഭവ
തത്ത പ്രക്ഷാന്തികരിച്ചു നമെ ബോഖ്യപ്പെട്ടിത്തുറന്ന ഒരു
മഹാനാശ് നാരായണഗണേശ ചാത്രപാക്കർ. വടക്കെ

ക്കാനറായിൽ സംരക്ഷിച്ചേതാട് സമീപിച്ചു ഒരു പട്ടണത്തിൽ സാമസ്യപത്രങ്ങളാവിശ്വാസംമുഖായത്തിലെ ഒരു മാസി 1855-ൽ അദ്ദേഹം ഭ്രജാതന്നായി. പ്രാധാന്യിക വില്പാല്പരാസാനന്തരം അദ്ദേഹം ബാംബുയിലെ എൻഡ്രൂസ് കോളേജിൽ ചേർന്ന് അധ്യയനം ആരംഭിച്ചു. പ്രംബനന്നിയമായ കലാശാലാജീവിതത്തിന്റെ ഫലമാസി 1877-ൽ അദ്ദേഹം ഓനാംസ്റ്റോസ്റ്റിൽ ബി. എ. പരീക്ഷാവിജയിച്ചായ്. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരത്തെക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരി മനസ്സിലാക്കിയി അന്ന് കൂദേജയിൽത്തന്നാൽ ഉടനെ ചല്ലപാക്കണ്ടെന്ന് അവി ടന്റെ ഒരു ഉപാലുപ്പായനായി നിയമിച്ചു.

ആംഗലാഷയിൽ ചല്ലപാർക്കേഴ്സ് അന്തിരസാധാരണമായ പാടവം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അചിരേന്ന് “പിഡ്ലപ്രകാശ്” എന്ന ആംഗലാവർണ്ണാകൾ മുത്താനൈപ്പത്തിനുകൂടികയുടെ ഇംഗ്ലീഷുപത്രം ധിപ്പാലോറാഗ്രാഫിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഉംഗലാഗ്രാഫിൽ ലിനനും അദ്ദേഹം വളരെ പ്രശ്നപ്പിലാണെന്നു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു ആഭാസം വളരെ തുച്ഛമായിരുന്നു. അതിനാൽ ജിവിതാവശ്രൂഷാരം നില്പിക്കേണ്ടതിനും വേറെ ഏതെങ്കിലും ജോലി അനേന്നപ്പെടുക്കേണ്ടതുപ്രാവശ്രമായിത്തീർന്നു. നായമപരീക്ഷയ്ക്കു പറിക്കേണ്ട അദ്ദേഹം തയാറായതു് ഈ ഘട്ടത്തിലാണു്. എൻ. എൽ. ബി. പരീക്ഷയിലും അദ്ദേഹം ഓനാംസ്റ്റാവി ആയിരായി. 1881-ൽ ഏബാംബെ എമ്പോൾട്ടിൽ വുവഹാനിക്കേബാൻ സന്നതെട്ടുകൂട്ടും ചെയ്തു.

ശ്രോതാക്കളെല്ലാം ആകർഷിക്കേതെങ്കിൽ വിധാനത്തിലുണ്ടുവുള്ള വാചകനിതിയും പാലപ്രഥയാഗസാമത്തുമുഖ്യവും വാചാലതയും കൊണ്ടു നാശയാനന്നേരച്ചപ്രക്രിയയാക്കുന്ന പ്രശ്നം

അപക്രമ പുശ്യസ്ത്രങ്ങളായിരുന്നു. മഹിംഗക്കളിൽ പെത്താൻ കനിയമമായ മഹാസ്ത്രത്തിനുത്തരം അപക്രമിച്ചു സംസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പരമാത്മാവായ പാണ്ഡവരാജാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് സീമാതീരമായ പാണ്ഡിത്രൂപം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് സ്ഥിതിക്കും, വകീൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നതിനും അതിവൈഹത്തിൽ പരിപൂർണ്ണവിജയം കരസ്ഥമായതിൽ അതിശയിക്കാവാനില്ല. റാജുത്തിനു പൊതുവെ പ്രധാനക്രമായ ചോതുജന സേവനത്തിൽ പരിപൂർമ്മിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ വിശ്രമവേഷകളെ വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്.

ഓരുമധാജനസ്ത്രീടെ അസ്ഥിവരേഖരപ്പിക്കു
വാൻ റാജുക്കേതുമാണ് അക്കുറാപ്പറിത്രുമാം ചെയ്യുകൊാ
ണ്ണിങ്ങനാ ഒരു കാലമായിരുന്നു എന്തു". ഇതുപ്രമാണതിൽ
ഈൻഡ്രൂസ് നേതാക്കന്മാരെ മാർക്കമായി ശാരിരക്കുളിക്കു
വാൻ മഹാഗായമാരായ പല ഇംഗ്ലീഷ്കാരം അന്നോ
അക്കമിഞ്ചായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്ട്രീസ് ചൊതുജനാഭി
പ്രായഗമി തിന്തികൾ അഭ്രസിച്ചുപോരുവാൻ നിക്ക്
ദ്രോഹിക്കുപുട്ടു മുന്നപേര് ഇൻഡ്രൂസിൽനിന്നു യാത്രി
രിക്കക്കയുണ്ടായ). ഇപ്പുകാരം തീരുമണ്ണത്തുക്കൾപുട്ടു മുന്നു
പേര്ത്തിൽ ഒരു നമ്മുടെ ചല്ലപോർക്കരായിരുന്നു. അംഗു
മം ഇംഗ്ലീഷ്ട്രീസ് വെച്ചു പല പ്രസംഗങ്ങളിൽ നടത്തുകയു
ണ്ടായി. സാധാരണനക്കാക്കിപ്പോലും സുഗമമും, അന്നാ
വശ്രമായ അംഗുമാരപ്പരേയാഗമോ വകുങ്കാക്കിയോ ഒന്നു
മില്ലാത്തതും, നവീന സാമ്പത്രുകാരമാക്കി പ്രിയതരവും
ആയിരുന്ന അംഗുമാരത്തിന്റെ വാചകത്തിൽ ആസ്പദിച്ച
സൗഖ്യവാൻ ആത്മിച്ചുണ്ട് അസംഖ്യം ദ്രോതാക്കരിൽ
അവിടെ എത്രിക്കൊണ്ടിരുന്നതായി പറയപ്പെട്ടുന്നു.

ഇൻഡ്യാക്കാരെ ഇംഗ്ലീഷ്‌പദ്ധതിയാഗരീതിയും ഉച്ചാരണസമ്പ്രദായങ്ങും പലപ്പോഴും അസുഖകരമെന്നും ക്ഷേപിക്കാറുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാർ ചന്ദ്രപാർക്കരെ അഴിവ് റബ്ബ് പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ടായി. തന്നെ ചുമതലപ്പെട്ടതിനാൽ ജോപ്പി തുള്ളിക്കുമായി നിറവെററിക്കൊണ്ട് “അംഗിരാന് പുല്ലും അഞ്ചേമം ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നും”

ഭാരതമാതാവിന്റെ വീരസന്നാഹങ്കരിക്കുന്ന ക്രൂരതിൽ ചേരുന്ന ചന്ദ്രപാർക്കരും ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ പ്രവർത്തകമാരിൽ ഒരുള്ളായിത്തീർന്നു. ആരുദ്ധരവും ഫലിതസന്തൃപ്തിവും ആയ അഞ്ചേമത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അഞ്ചേമത്തിന്റെ വശ്രഷ്ടക്കാരെ വളരെ വലിപ്പിച്ചു. വീരാരാധനാപ്രിയരാമായ പൊതുജനങ്ങൾ അഞ്ചേമത്തിന്റെ നേരുകൾ തക്കാലക്കണ്ണള ബഹുമാന ദാതരു രേഖപ്പെട്ടതിനുത്തുടക്കി. 1848-ൽ അഞ്ചേമം ബാംഗ്ലാദേശ കോർപ്പറേഷൻിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ബാംഗ്ലേ യൂനിഭേരസിററിനിലെ അംഗങ്ങൾ 1897-ാം 1898-ാം ഇഞ്ചേമത്തെ നിയമസഭയിലേക്ക് തന്നെ പ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു തന്നെ യച്ചു. 1900-ൽ ലംബേരിയൻ പ്രസ്തുതിയും ഭാരതമഹാജനങ്ങൾ ഭയിലെ അഥവാക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു കുറയും അനുഭൂതിക്കുന്ന ചന്ദ്രപാർക്കർ അനുഗ്രഹ മായ വിജയസ്ഥാനം നാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഭാരതമഹാജനസഭയുടുക്കുവാൻ ചെയ്തു. ഒരു ഭാരതമഹാജനസഭയുടുക്കുവാൻ ചെയ്തു. ഒരു ഭാരതമഹാജനസഭയുടുക്കുവാൻ ചെയ്തു. ഒരു ഭാരതമഹാജനസഭയുടുക്കുവാൻ ചെയ്തു.

ഭരണാധികാരികളിലും ചന്ദ്രപാർക്കരു കൂടിവും തുരുപ്പും പോലെ ബഹുമാനിക്കാതിരുന്നുണ്ട്. അന്നു ബാംഗ്ലേ വർഷം ആയിരുന്നു ലാർഡ് റെ 1886-ൽ ചന്ദ്രപാർ-

നവർക്കമെന്നും ഭോഗങ്ങൾ വളരെ സത്യസന്ധ്യ ഫോട്ടോ ഉത്തരവാദിത്പരവായശിൽപ്പം കൂടി നില്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാപാർക്കൻ പെൻഷൻപറമി പിരിഞ്ഞെ. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ ഇന്ത്യാറിലെ ദിവാനായി ക്ഷണിച്ചു, കരക്കാലം എന്നു ഉള്ളാഗഭൂമാവിധിയാണില്ലെന്നും. എന്നാൽ പൊതുജനസേവനത്തിലെ പ്രതിപത്തി ഉള്ളാഗജിവിതത്തിനു പ്രതിവെസ്യമായി തീരുമാണ്. പൊതുക്കാർക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ട സൗഖ്യത്തും സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി അധിക്കരണ അദ്ദേഹം ദിവാനുള്ളാഗം രാജിവെച്ചു. പക്ഷേ, ചില കാരണങ്ങളുായി രാഷ്ട്രീയകാർഖങ്ങൾ അനുകൂലമായ പരിത്യാസമിനിക്കേണ്ടതുകൂടിയതെല്ലാം അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം സൈക്കറമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിനു തോന്ത്രിയതിനായി വിഭ്രാംഭാസനസംബന്ധമായും, സാമ്പത്ത്രപരമായും, പത്രപ്രവർത്തനവിഷയകമായും പരിത്രിച്ചു തന്റെ പരിസ്ഥിതിനും പ്രങ്ങേജനകരമാക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. എന്ന വഴിക്കു മതപരിജ്ഞാനഭൂമാം സമു

ഓയസേവനവും നില്പിക്കാമെന്നും കൂടി ആ മഹാശയ എം ഉള്ളശ്രദ്ധിക്കായിരുന്നു. ബാംഗ്ലാദുഷ്ടിനിവേർസിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട് ഓഫ് കോൺസൾട്ടനും ബാംഗ്ലാദുഷ്ടിലെ വിഭാഗത്തിനിസം മഹാദാനന്തര സ്ഥിരംപുസില സ്റ്റോറുകളിൽ അംഗീകാരിച്ചിരുന്നു. രാജ്യാഭിമാനോ രേഖക്കമായ ചെവതന്നുശക്തി വിഭാഗത്തിനികളിൽ ഉല്പാദി പൂരിക്കാൻ അംഗീകാരിച്ചിരുന്നു. സ്റ്റോറുകളിൽ അംഗീകാരിച്ചിരുന്നു.

പൊതുജനാപകാരപ്രകാരമുള്ളായ അനബധി ചല്ലു ക്കുറാം രഹിച്ചും പൊതുജനങ്ങളിൽ തുലയിൽപ്പെട്ടു എ പ്രധാനസംഗതികളും വിമർശിച്ചു പത്രങ്ങളിൽ ലേ വനക്കും പ്രസിദ്ധമുള്ളുടന്തിയും അംഗീകാരിച്ചിരുന്നു. ദാ വ്യാതനായി, ‘മൊണ്ടേരുചെംസു’ ഫോർമ്മും ദിനേംഡം, എന്ന ഇന്ത്യാംഗീഷവട്ടം നിയമമായിത്തീന്തിപ്പാം അ തിന്റെ പ്രാഥ്യാഗികതയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി വിമർശിച്ചു കൊണ്ട് ചുറ്റപഠിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകംപു സിലബസ്പ്രൈഞ്ചി. പുസ്തക ചട്ടത്തിലെ തത്പരക്കുറ അംഗീകാരിച്ചിരുന്നു. മനസ്സിലാക്കിട്ടണണ്ണങ്ങളിലേക്കു പുസ്തക രൂപേം ഒരു ഉത്തമലക്ഷ്യമായിത്താൻ. ചട്ടത്തിലെ വ്യവസ്ഥയന്നു തിച്ചു തുപിക്കിക്കുപ്പെട്ട ചതിയ നിയമനിംബാണസ യിൽ ചുറ്റപഠിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധാണയി നിയമിച്ചു. അംഗീ മത്തിന്റെ ദേശഗ്രാതയെ ഒപ്പുമാനിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യു കു നിയമനമായിരുന്നു അതു. എന്നാൽ സമുദായപാരി ജീവാന്തരമത്തിൽ ഏഴുപ്പുട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മത്തി എം ആ ഉദ്ദേശം സ്റ്റീക്കിക്കാൻ ഇഷ്ടുമായിരുന്നില്ല.

ചെരുപ്പും ദിതല്ലുതന്നെ അംഗീകാരിച്ചിരുന്നു. ബുധ.സമാജത്തി ലേ ഒരംഗമായി ചേരുന്നിരുന്നു. വിനൃക്കളിൽ ഇടയിൽ

നടപ്പിലിക്കുന്ന ജാതിവൃത്താസത്തെയും ശൈലേ
വിവാഹത്തെയും ഇല്ലാളുചൊല്ലുന്നും എധവാവിവാഹ
തതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പരിഹരിക്കുവാനും അദ്ദേ
ഹം അനുരാനപരിഗ്രാമം ചെയ്യു. ഇൻഡ്യയിൽ പെരു
ണാണികകാലംമുതൽ ആചരിച്ചപോങ്ങന്തും ധാർമ്മ
സമിതികന്നാരുടെ മർക്കടമുള്ളിയിൽ പെട്ടകിടക്കുന്നതു
മായ ഇപ്പോൾ വേണ്ടപോലെ സാധിക്കുന്നതിനും
പരിജ്ഞാനം പെട്ടുന്ന പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും വളരെ
കാലഭന്ത പരിഗ്രാമങ്കുടാതെ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.
ഉപാദാനിക്കാർ പുരഖപ്പുട്ടന്നതിനു മുൻപായി പ്രവർത്തി
ചെയ്യു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അനുദേശം അഭ്യർത്ഥിച്ചുപെട്ടി
ല്ല. സപ്രതി കാര്യം ക്ഷേമപ്പെട്ടുകാരി പ്രാധാന്യമേറിയതു
പോതുക്കാരും ക്ഷേമപ്പെട്ടുവന്നും” അടോദ്ദേശം ഗണിച്ചിരുന്നു.
അതിന്നന്നമിച്ചുള്ള ഉപാദാനങ്ങളിൽ ഒരു താം
മൊക്കെ പ്രാധാന്യികമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാ
ധിച്ചു.

സപ്രതി ആവശ്യങ്ങളെ നിസ്സംക്രമാക്കിത്തത്തിക്കുള്ള
തന്ത്ര ചന്ദ്രപാർക്കാർ പോതുക്കാരും ക്ഷേമപ്പെട്ടി തുടപെട്ട സ
മയം പോക്കിവന്ന രീതിക്കുംഘരണാമായി ഒരു സംഭവം
ഇവിടെ വിവരിക്കാം. ഒരു മില്ലിലെ ജോഡിക്കാർ പ
ണിക്കുടക്കാം ചെയ്യു അവസ്ഥത്തിൽ ചന്ദ്രപാർക്കക്ക് ശരീ
രത്തിനു നല്കു ഗുഖാഖായിരുന്നില്ല, എക്കിലും അദ്ദേശം
കാരിൽ കയറി ജോഡിക്കാർ കുട്ടംകുട്ടി നിന്നു ആ അഴ
ക്കടങ്ങൽ സ്ഥലത്തേക്കു യാത്രയായി. സൂത്രം തീക്കുംഘ
കരന്നായി നിലകൊണ്ട ഭൂമിയെ തവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരു
ന്നു. ചന്ദ്രപാർക്കാർ അവിടെ ചെന്നിന്നും” ജോഡിക്കാർ
ക്കുടെ പരാതികൾ മുഖംപുറ്റം കുട്ട്, വേണ്ടതു പ്രവ

അനീക്കാമെന്ന പറഞ്ഞു് അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ശാരിസുവമില്ലാതിരുന്ന നാവസ്ത്രതിൽ ഇതുയായികും മുയൽംചെങ്കുയും ചെയ്തിൽ കൊള്ളുകയും ചെയ്യുതി നാൽ കടിനംഡായ തലവേദനയുണ്ടായി അദ്ദേഹം കിടപ്പായിപ്പോയി. അദ്ദേഹത്തിൻറെ സമധാനമ്മാരിണി അനും ആസന്നമരണയായിക്കിടക്കയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും സാധാരണത്തിൽ വീണ്ടും ചെന്നു് അദ്ദേഹം ജോലിക്കാരനെട ആവലാതിയിൽ മാല്പ്പുസ്ഥം വഹിച്ചു് വേണ്ട പരിധാരങ്ങൾ ചെയ്തു. സ്പന്നക്കാഞ്ചും വിസ്തിച്ച ചൊതുക്കാഞ്ചുപരായണനായി ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു വന്നുപാർക്കുന്നു സ്പന്നവഗ്രാഹംമുതൽഭിന്നം ഇതോടെ ചെരിയ ഉഭാധരണം മാത്രമാക്കുന്നു.

1923-ൽ തന്റെ 68-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ചുരുപാർക്കുന്നു കാലയവനികയും ശ്രദ്ധിയിൽ മരഞ്ഞു. മനുപരിജ്ഞാരം സാമ്പാദിക്കുകയും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തുണം ചൊതുക്കാഞ്ചുരങ്ങുകയായി വാനിയേറ്റുക്കുകയും ചെയ്തു കൈ മഹാന്തരു സർന്നാരയണഗണംചുവരുപാർക്കുന്നു. പ്രവൃത്തരായിതീരുവാൻ ആളിക്കുന്നവക്കു മനുഷ്യക്കാരിയും സ്പാത്മത്രാഗവും അത്രാവശ്രമാണെന്നു് ഇതു മഹാന്നേരം ജീവിതം നമ്മുണ്ടാക്കുന്നു.

20. തുമ്പിതുമ്പിത്തുമ്പൻ.

കേരളാശാസ്ത്രിയുന്നതുനേരംമുഖ്യലത്തിലെ മുഖ്യ നികുതിയും ആധുനിക മലയാളിക്കാശയുടെ പ്രമാണങ്ങളും താവുമായ തുമ്പിതുമ്പിത്തുമ്പൻ പേരു കേരളക്കാത്ത വർമലയാശികളിൽനിന്നും ആയംതന്നെയുണ്ടാക്കുന്നതോ

எங்கிலு. பொவியலோப்புடை ரகசாகத்துத்திடில் கி
தித் கேவலம் அரசுப்பதற்றயாயிகளிடங்கள் வூலிக
யாய் கேரஹோப்புடை திய்தாளவாஸியுடை கரைவலங்கு
தாத் ஸபதற்றயும் பறிபுஜ்ஞமாக்கிடத்திக்கூடியும்,
அங்கொடையாதிமிளாழுதாய் கேரஹீயரை அனைந்து
புதுப்பிழூஷு ஸுபுஸங்காக்குயும் செதூஷு கேர
குறுக்கெவாங்கு ஸுயங்குபினாத்திய எது மதாங் ஏது
தாத் மலயாழியுடையும் ஹபயத்தித் தீசுப்பதமாய
புதியூதை பூபிழூஷுக்குக்கிடத்திக்கூங்.

பொங்கானிடத்தூக்கிட, தினாக் கெதித்வே ஸே
ங்கிற்கிண் ஸுங்கர் நாலுகாதிக படின்றாடு பேசு
யாத், ‘வெட்டுத் புதிச்சுபாடு’ எவ்வாக கேஶமுள்ளது¹.
அது கிச்காராத் புதேருக்கமாயி ஒது புஸ்ருமலமென
வண்ண கொங்காகபேபுத்துவகங் “துவுங்பரங்கு” என்ற
புதியிடத்திலான்² ஹத் புஸ்ருபுத்துவங்கள் தீஜாதங்காயது³.
அவ்விடை ஹத்தைப்பூல்கர ஜங்காறுமத்தில்கர அவாளி
ஷுமாய் கது தர ஹபூஷும் காங்கபேபுத்துவங்கு⁴. மதா
கவி வதை நோதார்த் நாராயணமேநோநவர்க்கல், “திந
ாக்கு பொங்கானிழூஷு”யெப்புருதி வக்குஷு கிழ்சிதிக்கு
இது கவிதையில் ஹப்பிகை பரவுத்திக்கூங்:—

“ஹதா, கிழக்கைக்கையித்தூருவை-
கொாலையத்தில் தரயைத்து காள்கு.
மரரங்கிடில் கேக்க நம்பூதிகை
ஸாஷுங்கமாய் நீ மலயாழிமாஷே!”

தினாக்கிடக்கிண புதுவாசியாயிபேபுக்குவோர் யாது
கொக்கு கீழக்கைக்கையித்து பேசுமாக்கு எது சதுப்பத்தர
ஹத்தைப்பூல்கர நூவாஸ்துமியாயிகங். மலயாழிமா
ஷயூஷு எது முமத்தெழுஷு அரங்காந்து கிழ்சு ஸஂவயங்

വർഷ്ണിക്കവാൻ അസംലുമെന്ന കയതി, അതിൽ
നേക്ക് നമ്മുടിക്കവാനാണി ഓൺഫോട്ടാവസ്തുപ്പെട്ടുകയു-
ണ കവി ചെയ്തിട്ടിള്ളത്. ഇങ്ങനെ മലയാളഭാഷ സവ്യ-
ചരാ കടപ്പെട്ടിട്ടിള്ള ആ ദഹാൻറെ ജീവിതകാലത്തിനെന്റെ
ചരിത്രങ്ങൾക്കും എത്രിയ്മ്പാത്രപ്രതിജ്ഞിതങ്ങളുായി
ടുണിക്കുന്നത്. ഇപ്പേം ജീവിച്ചിരുത്തുന്നതു കൊല്ലുവയ്ക്ക്
600-നാം 700-നാം മദ്ദലുധാണ്ണനം 700-നാം 800-നാം
മല്ലുത്തിലാണ്ണനം രണ്ടില്ലപ്പായമുണ്ട്. മേൽക്കൂരണി
ചു രണ്ട് പക്ഷവും അതായും വിമർശകമാർ അവവരുണ്ട്
കെ യുക്തിക്കുന്നുവെന്നില്ല സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടിള്ള നമി-
തി ചു” എത്തില്ലപ്പായമാണു സപ്രകാശിപ്പുമെന്ന നിർണ്ണയി
ക്കവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

എഴുത്തെല്ലാം സ്വപ്നസിലു പണ്ഡിതകവിയായ മേ-
ഖിന്തു നാശാധാരാട്ടരിനിയു എ സമകാലികനാണ്ണനം,
ടുതിപി തന്റെ രോഗശാന്തിക്കുന്നുണ്ടായമെന്ന തു-
ഡേനോട് ചോദിച്ചതിനും അദ്ദേഹം “മത്സ്യം. തൊട്ടു
ടുവാൻ” പരഞ്ഞതനുസരിച്ചാണു മത്സ്യാവത്താം മുതൽ
കുറിച്ചു. നാശാധാരിയകമായ ആസ്ത്രപരമാക്കിട്ട്. നാശാധാരി
യമെന്ന വിശിഷ്ടത്തുമേം ടുതിപിപ്പോട് നിർമ്മിച്ചതെ
നാം പഴമക്കാർ പറയുന്നു. ഇതു് യമാത്മമാണെന്നുവാ-
കികിയും എഴുത്തെല്ലാം ജീവിച്ചിരുത്തുന്നതു 700-നാം 800-
നാം മല്ലുത്തിലംഡിതിക്കുന്നം. എത്തുകൊണ്ടുനാൽ-
നാശാധാരിയത്തിലെ “ആയുധാശാസ്ത്രസൗഖ്യം” മെന്നു-
ം കുലിഡിനനംവുകൊണ്ടാംമറ്റം ടുതിപിപ്പാട്ടിലേക്കാ-
ലും കൊല്ലുംബും പ-ാം എറാണിലംബന്നു നിന്മിത-
മാക്കുന്നു.

എഴുത്തെല്ലാം തന്റെ വിപ്രാഭ്രാഹ്മന്നന്നും വിജേ-
ചരാ ആവശ്യം ചെയ്തിരുന്നതായി പറയുപ്പെട്ടുന്നു. അക്കു

ലത്തു് അംഗേഹം തമിച്ചു്, തെലുക്കു്, കർണ്ണാടകം മുതലായി നാനാതരം ദോവിധിഭാഷകളിലും വൃഥ്ഥത്തി സംബന്ധിക്കുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. രാമാനജാചാര്യത്തുടെ ശിഖസ്ഥാനം സപീകരിച്ചു് ഉചനിഷത്തുകളിലും മറ്റൊരു അസാമാന്യമായ പാടവം സന്ധാരിക്കുകയും ഇങ്ങാലത്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേരളവിജഗഞ്ചു്. തുണ്ടാമ്പു് 17-ാം തുറാശ്ശിൽ ജീവിതസന്ധാരണംചെയ്തു് അസാമല്ലാതെ തുറിലയിക്കം വിശിഷ്ട സംസ്കൃതത്രാദിക്ഷാഡാശം ദാരത്വം നേരിട്ടിനൊട്ടാകെയും ഒക്കിണേന്ത്രയും പ്രേതകമായും പ്രഭാനംചെയ്തിട്ടുണ്ടു് ശ്രീമദ്ഭൗതികിത്തമായി ഒരു കുടികാഴ്ച നടത്തിയ ചണ്ണപ്രകാശനാശം തുഡിവരുത്തു തെപ്പുണ്ടെന്നും ചെത്തിമ്പരവേദികൾ പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചെത്തിമ്പരവേദികൾ അവക്കു നിണ്ടിത്തമായ കാലം വും തെളിയിക്കുന്നതു കൊല്ലുവൻംശം 8-ാം ശതാമ്പുക്കാണു നമ്മുടെ തുഡിവയ്ക്കുന്നു ആയിരും ലഭമുണ്ടെന്നതായാണു്.

എന്നാൽ, ഭരകംലചവരിത്തപ്പററി വിമർശനകൾ ചെയ്യും, നമ്മുടെ ആദർശമന്ത്രത്തായ മഹാഭാരതജീവിതകാലത്തെപ്പററി അനേപാന്യം നിരത്തിക്കുണ്ടായ വാദങ്ങൾ പറഞ്ഞുവികവണ്ണല്ല പ്രധാനമായിട്ടു് തുമിക്കേണ്ടതു്. ലോകത്തിനു മറക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും തെരും അനധാരവുമായിട്ടു് മാനസികസംസ്കാരത്തെ ഒരു നിഷ്ഠിക്കുന്ന വല്ല സന്ധാര്യവും അവരിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും അതെന്നല്ലാമാണെന്നുമാത്രം നാം ആയല്ല, മായി ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ആ ഒരു വിജയത്തിൽ കേരളത്തിനൊരു കൈരൂപിക്കോ മാന്യാധികാരത്തു കയറിനിന്നു് അഭിമാനിക്കുവാൻതുക്കവെള്ളം വല്ല ദേശത്തയും സിലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെല്ലാം ആ തുഡിവയ്ക്കുന്നു സപാന്തമരഹിതവും പരമാത്മാതുപ്രഭിന്നവുകായ അത്രാണു

പരിപ്രുമത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

കേവലം ഒരു ‘ചക്രവർത്തനാി’യിൽ ജാതനായ ഇം ദിവ്യൻ്റെ പിതാവു പണ്ഡിതാന്വേഷണങ്ങൾ ഒരു മുഖ്യമന്മാണം എന്നും പറയുന്നുടന്നു. ഭക്തയും പുത്രവസുചയുമായ മാതാവു് ഇം കൂടിഈ പ്രതിഭിനം അട്ടത്രജി തുക്കണ്ണിയും ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുവാൻ കൊണ്ടുപോവുക പതിവായിരുന്നു. സംഗതിവഹാർ, ഒരു ദിവസം ക്ഷേത്രത്തിനിന്നും തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ കൂടി സാധാരണ പജിവുപോലെയല്ല കാനാപ്പുട്ടു. കൂടി മുക്കനായിത്തീന്തിരിക്കിരുന്നു. കരക്കാളം ചെന്നതിനു ശേഷം പിതാവായ നന്ദുതിരി തുഞ്ചത്രവീട്ടിലെത്തിച്ചു കൈയ്ക്കു, കൂടിയുടെ മുക്കു നശിക്കുവാൻ മല്ലവും മറ്റൊം കഴിക്കുവാനായി അരക്കുളിച്ചെല്ലാം കേരു വിയും തുടരുന്നു. അന്നമുതൽ ഏഴുത്തെല്ലു സ്ഥലം ശ്രീലം ഒക്കും ഒരു മല്ലപാനനിരതനായിട്ടുണ്ട് ലേംകം കാണുന്നതു്. എന്നാൽ ഇം ഏതുതിമ്പും പാവനവും മാത്ര കാട്ടുവുമായ ‘തുഞ്ചത്രചാത്രവാളു്’ന്റെ ജീവിതസംശിലനെ പകിലമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുള്ള ഏകദിനംഭേദത്തോടു കൂടിയ ചീല അസൗഖ്യംകൂടി കൂപ്പും മാത്രമാണെന്ന് അനുമിക്കുപ്പുണ്ടെന്നതു്.

ഏഴുത്തെല്ലു നാമദേയയം രാമാനജനെന്നാക്കാൽ തുഞ്ചത്ര രാമാനജനെഴുത്തെല്ലുന്നുണ്ടെന്നും തെള്ളിരഞ്ഞുവരുന്നതു്. രാമാനജാചാത്രവാളുടെ ശിഷ്യർ സ്ഥാനം സിലിക്കുകയാൽ തുഞ്ചനാമനിലും ഭക്തി ബഹുമാനങ്ങളുടെ സുവക്കമായിട്ട് വിനീതനായ ശിഷ്യർ ആ നാമം നിപ്പയം സപീകരിച്ചുവിക്കുന്നതാണെന്നും, രാമനെന്ന പേരായി തനിക്കൊരു ജോദ്ധുമണ്ഡായിരുന്നതു

കൊണ്ട് രാമാം ജനനം പറത്തുവയന്നതാരെ സാന്നം, എന്നാൽ എഴുത്തെല്ലറ സാക്ഷാത് പേര് കൂടരെ നാ ചിങ്ങനവെന്നം പലരും പലതരത്തിൽ പറയുന്നു.. ഇതിന്റെയും വാസ്തവം ഇന്നും എവക്കും ശാഖക്കാരിക്കുന്നു.

“അബ്രജൻ മെ സതാം വിച്ചിഷ്ഠാമഗ്രേസ്രൻ
മദ്ദുജനാമനാഡനകാഡൈ വാസിക്കേഡും
ഉടക്കരന്നിക്കൽ വാഴുക രാമനാമാചാത്രും
മുവുന്നാരായ തൃക്കുതമാർ മരദശ്ശേഡാം”

എന്നിപ്പെന്നെ അല്പാത്മരാമം യന്നത്തിന്റെ ഏറ്റം തത്തിൽ ചില വരീകൾ കാണുന്നുണ്ടുണ്ട്. “എൻറെ അബ്രജനും, “അബ്രജനം, രാമനും ചുരുക്കായ രാമനാമാചാത്രും” എന്നും, “അബ്രജനം, രാമനും ചുരുക്കായ രാമനാരാധരം ചുരുക്കായ ചുരുക്കായം” എല്ലാണിച്ചു വരീകൾക്കും അതുമും വ്യാവ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കാണെന്നയാലും, രാമനും ചുരുക്കായ ജേയും സപജനനിയിൽ ജനിച്ചതായിതിനിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്ന ജീതിലേക്ക് അധികം ഔക്ത്തികളില്ലെന്ന്. ഈ ഔക്ത്തിയും തെയ്യും ആസ്സുമെന്നയിട്ടുള്ളതും തുണ്ടുതെയ്യും ഇന്നതെത്തുചുത്തെല്ലറ ജനനത്തെപ്പറ്റിപ്പിണ്ണുവരുന്നു ഒരുത്തിമ്പുടക്കലണ്ണുകുന്നു. ഇക്കണ്ണയുള്ളിൽ ഒരുത്തിമ്പുജാലങ്ങൾ മുഖ്യമായും അഞ്ചുവാലവും ഇന്നത്തോടുകൂടി വിഭിന്നങ്ങളാക്കാതെ, അവും വരെപ്പാം എഴുത്തെത്തുചുത്തി തുന്നത്തിനു വിസ്താരം വരുത്തുന്നതു സംശയമായിരിക്കുന്നുണ്ട്.

സപ്രദേശത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമില്ലാതിരുന്ന പിതാവിൻറെ കഴാചില്ലാതെള്ളായ സാരാപാദ്ധേശങ്ങളാലും, “പ്രസന്നപ്രാണാധിക്രമം മനസ്സിൽനിന്ന്” മാതാവിൻറെ സമന്ശാസനലാളിനങ്ങൾ നിമിത്തചും ബാലപ്രംഥരില്ലെന്നെ കെടി, വിനയം, ഭൂമം, ഭയാലതപും മതലായ

ഉത്തമരുണ്ടാക്കിയായിട്ട് പ്രശ്നാദിച്ചി
അന്ന് എഴുത്തെല്ലാൻ, അന്നക്കഠനിയവും ലോകാദർശവും
മായ ആ സ്വപ്നാവപ്പമ്മൈരയെ സ്വകീയ കവിതാപദ്ധതി
ക്രിയില്ലെങ്കിലും ഒപ്പാകത്തിനു പ്രഭാനംബെയ്യിരിക്കുന്നു. ത
നെൻ്റെ ചുറവും കാണണ്ണുട്ടുന്ന അംജലിന്തമിരാഘ്യത്രായ
ജനങ്ങളും അഞ്ചാനപ്പാദിപം നൽകി സ്വയം വീജ്ഞാനി
ചതുരാഘാക്കിത്തീർത്തു മാനസികസംസ്കാരത്താൽ വളരു
ചുമ്പും കാണണ്ണുന്നതാണ് ഒരു മനഷ്യനായ തന്നെന്റെ
ജീവിതോദ്ദേശ്യമെന്ന തെളിയിക്കുകയാണ് “അംഗ്രഹം
സ്വന്തതിക്കളെക്കാണ്ടു ചെയ്യിട്ടുള്ളതു”.

ഓവനാശക്കി, ആശയപ്രസ്തുല്പം, ഓഷ്ണുടെ
ഉജ്ജപ്പലതപം, അലക്കാരവെച്ചിത്രും, ശബ്ദംത്വമെന്ന
ലഭ്രം മിതലായി ഓണോ കാവ്യത്തിനും അവശ്രമാവഹ്ര
ക്കുള്ളായ തുണ്ണങ്ങളും ഇടുമ്പതിനെൻ്റെ തുടികളിൽ
സംഭാഗപ്പുതമായി പ്രശ്നാദിച്ച കാണണ്ണണ്ട്. സാ
ധാരണ കവിക്കളുംപുഡിലെ ശ്രംഗാരവബന്ധനയിൽ എഴു
ത്തെല്ലാം തുലു തീരെ പതിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭക്തിരസ
തത്ത എത്ര തന്നയതപത്രതാടം ശക്തിയേംടുകൂടി വണ്ണി
ക്കുവാൻ സംഭാഗമുണ്ട് ആ മഹാനഭാവൻ നമ്മുടെ
വപ്പുട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. വാളീകിരാമാധാരണത്തെ അന്നസ
രിച്ച നിമ്മിച്ച ഇരുപത്തിനാലുവുത്തം, അഭ്യാത്മരാമാ
ധാരണം, ദേഹതം, ഭാഗവതം, പിന്നാരഹാം, കൈവല്യന
വന്നിതം മിതലായിട്ടുള്ള എഴുത്തെല്ലാം മിക്ക തുടികളിലും
മേഖലക്കാണിച്ചതുതപ്പത്തിനു സംക്ഷിപ്തത്തോളം, ആ ഗുനമ
അഭ്യിലധികയുംബന്നംപ്രായേണ കേരളീയങ്ങളെന്നും
ഒള്ളുംഹിന്ദിവ്രദ്ധയക്കാണും അലക്കാഡിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
വയുമാകനും. ഇരുപത്തിനാലുവുത്തം എഴുത്തെല്ലാം
യെരുന്നകാലത്തിലെയും മാശയണ്ണവുംഭാരതയും മലപ്പ്

വയസ്സിലെയും, ഓഗ്രവതം വാർലുക്കുവന്മായിലെയും
ചിന്താസന്ത്രാനജദ്ദാണന്ന വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.
ഓഗ്രവതത്തിനേരം അത്ഭുതത്തെ കരാറുള്ളുകൊപ്പുമുള്ളു
തന്നേരം മങ്ങമകളിടെ കരാക്കുമരത്താലം അനുഭവിക്കുമ്പോതു.
എങ്ങിനെയായാലും അഭ്യന്തരത്തിനേരം ഗുഹമാരാജുല്ലാം
സഹായമാക്കി രസിക്കാവുന്നവും, ആത്മതപ്രാണപ്ര
ശ്ചികൾക്കാണാൽ കിക്കാവുന്നവും, സാധാരണക്കാർഷിക്ക് വാ
യിച്ചു സഭന്താപ്പിക്കാവുന്നവുമാക്കും.

மளியுவாக்குதிக்கல்லெய்க்கொலை கிளிப்பாடு
அதிகைப்படி குவனத்திலூண்டிடெ மாற்றக்கூரியும் இவை
அது சாமானாவாற்றங்கள். கிளிப்பாடுகளி குவித
எழுதுவானால் காமளைத்தையூரில் பலரை அவசியம்
எடுக்குதிக்கொள்ளும் வாரோ அளியுமால் பரப்புக்
விக்கொள்ளுத். நாக்கிதினைப்பூரி காமானுமே ரமீ
கேள்வதாயிடுகிறது. ஹெக்கவாஸிக்குமையை ஸ்ரீஜிவஜால
செல்லுதெயும் ஏடுத்தினால் ஸ்ரீ எக்ஷ்கும்கமாயிடும் இ
யதும் ஏடுநால் கு கருத்தை மாறுவாக்கள். கேள்வி
தானின் பொதுவிலாயி கு நூதாகாஷை ஸ்ரீயம் ஸ்ரீ
ஜீப்பு எது துவவரை கிளிப்பாடுகள் கு புதியதமீ
குவிதாத்தாயைக்குடி நிற்குமிப்பு. தாப்பாரை இங்஗ாலை
சிரைக்கூடியிருக்கினால் வுதிவிக்குதூபும் உங்குஜ்சுபமாயை க
குகிருப்பத்தினால் புமாமுஷும் புயாஞ்சும் நாக்கி ஸ்ரீ
மா தாங்கல் தாங்கர புஷுத்திக்கூல்க்கும் அஸாயாளமை
மத்தூபும் நவின்தபவும் ஸ்ரீபுதிஜீதமாக்குதிறீக்குறு
அங்கைரமாய பவித்ரக்கித்தியை எது புக்குக்காலம் நா
வாநித்தி குவிதானாயிறு காங்கிரக்கிழுதாயை க
ய மஹாத்மாவாஸ் எங்கூத்துவவாரை ஸ்ரீபுக்காலே
னயும் ஸக்குல கேழலீயக்கும் அளிமானிக்குத்தகைங்கள்.

അഭ്രമത്തിന്റെജീവിതസമായുടെ ഓരോ അംഗവും, ഒരു പ്രകാരത്തിലെപ്പോൾക്കിൽ മററാക്കപ്പെടുത്തിയും, ഒരു ശാഖിമാനോള്ളാതകവും, ഭാഷാഭിമാനോള്ളപ്പലവുമാണെന്നാജീതു നിഖിലിവാദവുമാക്കുന്നു.

ഈ ഭ്രമം കുറേക്കാലം അംഗ്രേഖപക്ഷത്തിന്റെ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നുവെന്നും, തന്നിമിത്തമാണ് എഴു തത്സ്ഥാനാജീതു വിശിഷ്ടവികാം സിലിച്ചുതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ഭ്രമം വിവാഹം ചെയ്തിട്ടണായിരുന്നുവെന്നും ഇപ്പോൾ അംഗങ്ങളെന്നും രാജപക്ഷമണ്ഡലം. ഭാഗവതം എഴുതിച്ചുതുരുതു തന്റെ പുത്രിയെക്കാണാണെന്നും ഒരു കുട്ടൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭ്രമം കൊഞ്ചിക്കുന്നുമുണ്ട്. മുഹമ്മദാരിയായിരുന്നുവെന്നതെന്നും ശ്രീപക്ഷജനങ്ങളിൽ സിലാംതും.

എഴുത്തത്സ്ഥാനപ്പൂർവ്വി ചുണ്ണമായ ഒരു വിവരണം കേവലം അംഗാംഗുമാകയാലും, ഏതിയുംപ്രകാശാധികാരിയായ ചരിത്രപരാക്രമാണും പുന്നുകും നിരയുന്നതു് ഈനു പ്രായം നിപ്പുണ്യാജനമാർക്കുകൊണ്ടും ശാതിനു തുന്നിയുന്നില്ല.

“പെരിയു തുറന്താണിനിടയ്ക്കുറിക്കലീ
മത്സ്യാധികാരിനിനിഗ്രഹപണം
ക്രാന്തിപ്പക്ഷത്തെ നടന്ന പാമ്പരായ”-
വയനവക്കിരുതമവിത്രുമതിനായ”

എന്ന തത്പരം എഴുത്തത്സ്ഥാനപ്പുംവെന്ന് പ്രകാരത്താൽ വും കേരളത്തിനു ശാമ്പതമാക്കുന്നു. കേരളത്തിനും അഭ്രമം കാരണമായിട്ടും മധ്യത്തും പാവനവുമായ ഒരു പരിവർത്തനം വന്നിട്ടണെന്നു് നിഖിതമാകുന്നു. എന്തുകയാൽ, കൈരളിയും—വാമോഴി, വരമോഴി എന്നിങ്ങനെ ഒപ്പിപ്രകാരമായ മലയാളിക്കാശയും കേരളിയും ഉണ്ടുണ്ട്

ടേതൊക്കും കാലം കേരളീയങ്ങൾ ഉത്തമവിശ്രമഭൂമിയും നിരന്തരവിശ്രാംഭങ്ങളാവുമായിട്ട് ആ മുഴുവൻ പ്രോ അഞ്ചപ്പലിക്കുന്നതാക്കണം.

സ്റ്റ. ദാദാബായി നവരാജി.

മാററിത്തമെന്നോന്നിതു? മാറിയേറു
നന്നത്തു തുക്കും ചിറകോട്ടകുട്ടി
പരപ്പുറത്തറിയിക്കുന്ന കുട-
ക്കുടക്കണ്ണോമം കുമ്മയുന്ന കുടകൾ.

1.

മുഖത്തു നീലാളനിച്ചൊളമിട്ടും
നാനാ മരച്ചുംത്തിൽ മറഞ്ഞുന്നിനും
മണ്ണുക ചണ്ണംപ്രകിയാലിൽ, ലി-
ക്കലുംമരഗ്രം മറയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

2

കാഴറററ നാനാവിധ പശപ്പങ്ങ-
ളിട്ടുട്ടിട്ടു തുക്കണ്ണും തുകി,
ചലത്തപലാശാവലിനിന്സപനത്താ-
ലോഡോന്ന തമ്മിൽ പ്രലപിപ്പുതെന്നോ?

3

മുന്നം തു നിൽ പുതുമിലെപ്പുതു കൊണ്ണം
ജൈശ്വർ വരിഞ്ഞു നവരാജി മാ! മാ!!
അസഹ്യമമേ! ഒരേതാവ്യി, ഒവി-
ജ്വാഹ്നുട്ട സീമന്നകമാരക്കുംവാ.

4.

തെണ്ണൂ ററിരണ്ണിൽ പുരമായും വയസ്സു-
നാതീയശരീരക്കുറപ്പിനെ ശാന്തിചേക്കിം?

11

അമ്മയും തുനം മക്കന്റു പുല-
നാദ്യോക്തിലും പിണ്ഡകിംഗവുതനെ.

5

പരാത്രയോറത്താപമിയന നിങ്കൽ
പുലപ്പേശ്വരം ബാജ്ഞപയാസ്സാഴക്കി,
നിർഹ്യാഖമൊട്ടകിയ നിർഹ്യുളീക-
നേന്തുക്കൈളുന്നക്കമടങ്ങിതഭ്യോ!

6

ഇൻറൂവനീഡേവി, ദൈഷ്ടിരസ്സിൽ
സ.രാത്രാരു കോടീമെട്ടരു ചാത്താൻ,
ആ വൈദികാരുജന്മര കരഞ്ഞക്കൈപ്പു-
ലർധക്കളായുണ്ടോ വേരെയുണ്ടോ?

7

കനംചതായാങ്ങട കൈയുകൊണ്ണം
സപാതന്ത്ര പ്രസിഡിക്കിമ വിത്രു പാവി,
ആക്കരംശകൾ, സാപ്രതമിന്റുയാകം
ഗ്രഹത്തിലെക്കാമണവൻ, താരികൾ,

8

വള്ളൻ തൻ പദ്ധവിളഞ്ഞവന-
പ്പുണ്ടേക്കമേങ്ങാടു ഗമിച്ചിതഭ്യോ!
അബ്ലൂക്കിലാസ്സുൽപ്പുഞ്ചൻ തനിക്കാ-
റിട്ടിഡ്യല്ലോ തൊഴിൽ ചൊല്ലപോന.

9

(യുമകം)

കല്പ്പാഖമാമിക്കുംഷി കൊയ്യേടുക്കാൻ
കരഞ്ഞദം നന്നായോ കഴുകീടുവേണം
അതമുഖ്യമാൻ തൻ മുതിയായുന
കണ്ണീയകൊണ്ണോ ശിവരാഹ! വേണ്ടോ?

10

എൻ മാത്രുവെന്നാൽ ചിന്തയല്ലോ-
തുണ്ടായിരുന്നില്ലവിക്കേശ പണ്ഡി
സപരാജ്ഞനിതേയസ്യതാമാനാ-
ഖീമാന്നർ വേദത്തിൽ വിധിച്ച യതാം. 11

സദ്ധ്വാപരി ഫ്രാജപച രാജുക്കൈ-
യാലും പരിത്രാതരുണ്ടതിനാലും
നിരണ്ടാരന്നാദ്വയഹ്നതിലഭ്ല്ലോ
യമാന്നർ കൈയാമെഴികൊഞ്ചി വീണ! 12

അബ്ദ്രക്ഷനില്ലാസ്സുപോലെ, കൂട്ടി-
തരാനോട് അവർപ്പെട്ടാൽ കൂപ്പത്തുപോലെ,
എ സത്യപ്പുമാൻ വിട്ട ഇഗ്രാതിത്പരി-
നവിച്ചീനമാമദ്ദുപരശാലപോലെ. 13

സപജനമ താരങ്ങളിലാമുളക്കി
സദേഹം മാശമാനാകൾ ചെയ്തുപോന്നു,
അംതത്തുയുൽക്കൂജ്ജ പവിത്ര, മിന്റു-
സപാതയ്യുമാറ്റുപ്രാവം കണക്കേ. 14

ഇ ഇംഗ്ലിഡെത്തും വിന്നീറയന്ത്ര-
സദേശമാബന്നവനോത്തിരുന്നു?
ഹാ മുത്രുവിനേതൊന്ത് വാതൽപോലും
തോന്നന്നനേരം കയറിത്തുറക്കി. 15

അയീ വുമാ ദ്വാവമിതമുഹാന്നർ-
യാത്മാവു മേൽപ്പും ഗമിച്ചിഡാനീം
വിന്നതെതാമോമക്കുതുരാമായി-
ആഘാതിമിക്കം പുത്രപുണ്ണയോഗാൽ. 16

കള്ളാനകൾവരെ നില്പതാമീ-
നക്ഷത്രമേകന നശംവെളിച്ചും
മനപ്പറയും നമ്മൾ നടന്നിട്ടെന്തും
മാർഗ്ഗത്തിലെങ്കുമിനികൾ നീക്കിട്ടും!

17

തപഞ്ച പാദപീഠനിലനന്നുവുണ്ടാ
പുലഷ്ടിയപ്പീച്ചു സുമണ്ണുമുഖം!
എന്നനൂർമ്മൈങ്ങളും പാതുകില്ലും
മനം തണ്ണുപ്പിപ്പും തുമണ്ണത്തെ.

18

ആ ദീർഘദർശിപ്രവർത്തി ചമച്ച
വൻ ചാലിലുടെ ഗമനംതുടന്നാൽ
നിന്മജ്ജിവിതക്കപ്പലെഴുപ്പിനേരു!
വെന്നെത്തുമഹ്യോന്മിഷയും കരയ്ക്കു.

19

സപ്തഭ്രംശമനസ്സുൽക്കരുതവിജ്ഞനത്തി-
നേരേക്കണ്ണേ വീണ്ടുമന്നരുമണ്ണരം,
മാതാഭർത്തൻ തുച്ഛമനം തബലാടി
മാധാത്മ്യംശാഖിച്ചു കരങ്ങുണ്ടോ.

20

വള്ളിക്കുന്നാം

രം. മൃഖ്യവന്നെൻ്റെ നായംട്.

മുന്നകാലങ്ങളിൽ തപോവനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേയെന്ന
ജീതു്, അത്യാവത്തവിലെ രാജാക്കന്നാരുടെ പ്രധാന-
കുത്രുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു രാജസ്ഥാനങ്ങൾക്കു
ചുറവുള്ളായിരുന്നു വന്നപ്രശ്നങ്ങളും താപസവർദ്ധ
ക്കാർ ആത്മരാമങ്ങൾ കെട്ടി താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. പട്ട

ശാക്കളിലെ സുവന്നത്തി ഉപക്ഷിച്ച്, വേദാല്പയന ക്ഷേമിലും അതിനവേണ്ട യോഗാദ്രോഗ്രാസക്ഷേമിലും എ പ്രേരിക്കുന്ന പ്രത്യേക സംബന്ധക്കാരാണ് താപസമാർ. എ കാരുതയോടുകൂടിയ ഇത്തരം പരിശീലനങ്ങൾക്കും ഇത് ശപരധ്യാനവഴികൾക്കും നാട്ടിനേക്കാരം കാട്ടതനെന്നയാണ് അല്ലെങ്കിലും എല്ലാംകൊണ്ടും ദയാറ്റമായ സ്ഥലം. ധർമ്മ ശാസ്ത്രക്ഷേമിലും മറ്റും രാജാക്കന്നുകൾ വേണ്ട ഉപദേശം ചെയ്തുവരുന്നതാൽ കൂടുതലും ഇത് താപസസംഖ്യ തതിയ്ക്കിനുമാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടാണെങ്കിൽ തു്. മത സംഖ്യയായും ശാസ്ത്രസംഖ്യമായും കുട്ടതൽ അതു നം സവാചിക്കവാനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും കുട്ടതനെന്നയാണ് അക്കാലത്തെ താപസനിലയുന്നക്ഷഭൂതി ഗണിക്കേണ്ടതു്. ഇവയും സാധാരണ ആരുമ്പ്രകാരം എന്നാണ് പറ തെരുവരിക. ആത്മമനംരക്ഷിക്കാം രാജാക്കന്നുക്കുടെ ഒ പ്രതിത്രുച്ചായതു് എങ്ങനെന്നെന്നു് ഇതുംകൊണ്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നതാണെല്ലാ.

ആത്മമനാധിക്രമക്കുടെ അക്കരൈക്കവെന്നുള്ളിൽ തു്, അന്ന തെര വനപ്രത്യുതി ഓത്താൽ നിസ്താരമുഖ സംഗതിയപ്പെട്ടു നു കൊണ്ടാം. എന്തൊരു ഇം വനക്ഷേമിൽ ആത്മവ പ്രതിഭപ്പെട്ടാൽ സപദേശികൾ അവിടവിടെ അധിവിവ സിച്ചിയെന്നു. രാക്ഷസമാരെന്നും ഗന്ധർവ്വമാരെന്നും മറ്റും ആത്മമാർ നാമകരാണും ചെയ്തിട്ടുള്ള വർക്കങ്ങൾ ഇ വർത്തനെന്നയാണ്. മഹാബലശാലികളും യുദ്ധസമർത്തം മാക്കമായ ആ ജനക്ഷേമിടെ ആത്മത്തി അത്രുന്നതം തെക്കു ചും, ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതും, നിറം കുറ്റത്തും ആയിരുന്നു. ആത്മമാരുടെ ആത്മമനാരെതാടക്കുടി നാട്ടിൻ്പുറങ്ങുകിൽ നിന്നും വനപ്രദേശങ്ങളിലേയും താമസം മാറ്റേണ്ടിവന്നു ഇ കുട്ടർ, സൈനക്കുംനോക്കി അവിടവിടെ രാജസമാ നക്കും നിർമ്മിച്ച കാട്ടിൽ കടിപാത്തിയെന്നു. ഇവക്ക്

ആന്തുമാരോട് വലിയ വിരോധസംഘായിൽനാൽ നിന്നാൽ
ആന്തുമതസ്യാപനങ്ങളായ മെൻപ്പറഞ്ഞ അനുമദ്ദം
കു കഴിയുന്നതു ഉപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഇവർ നിര
നീരം ശുമിച്ചുവന്നു. കാട്ടിലെ വഴികളിൽ ഓദ്യോഗമാണ്
അങ്ങിം നിത്യപരിഹയംകൊണ്ട് നല്ലവയ്ക്കും നിന്മയമുണ്ടാ
യിൽനാൽ ഒക്സിസ്യൂമാക്സ് ഓഫോരൈൽത്തരായിലെത്തുന്ന് ആന്തു
മവാസികളെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നും, ഇപ്പോൾ ഒരു കൂടി
ചുകോളും വാനം എസ്റ്റക്കും കിട്ടിയതിൽ അംഗൂതത്തെപ്പ്
കാനില്ല. ഇക്കാരണംകൊണ്ടാണ് ഇവരെ നായാഡു
“മായാവികൾ” എന്ന് ആന്തുമാർ വ്യവഹരിച്ചു കാണു
ന്നതു്. താപനാമമേ ഒരേമാപദ്ധതം ചെയ്യു്, വേദാ
ശ്രൂത്യനത്തിൽ ഏപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബാലബംഗികമാരെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടപോകു്, പത്രക്കളെ മിംസിക്കു്, വിഷ
വുകൾ നിലപ്പിക്കുകു്, മക്കമാംസാലിക്കുള്ളിക്കൊണ്ടു് ആ
നുമദ്ദം മലിനപ്പെടുത്തുകു്, ഔപദേശമാഡികൾക്കു്,
യോഗാദ്ധ്യാസപരിശീലനങ്ങൾക്കു് നിവൃത്തിയജ്ഞ പ്രസ്താ
ശാക്കു വിശ്വാസിച്ചെയ്യു് എന്നിങ്ങനെയജ്ഞ ഉപദ്രവങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു രാക്ഷസമാർ മിക്കപ്പോഴും താപനാമാശം
വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്.

ഈരുക്കുംബതെ വേരെയുരൈത്തിലും താപനാമാർ
ബാധയേറുകൊണ്ടിരുന്നു. വിപിനാന്തരങ്ങളിൽ ഉംകു
കുരു ഗണങ്ങിടുന്ന ശല്പം, അനും ഒരു വലിയ ബാധയുണ്ടാ
യായിരുന്നു. കാട്ടാന, സിംഹം, കടവാ, പുലി, പെരു
നബാന്ത് എന്നിങ്ങനെയജ്ഞ മിംസ്കുരു ഗണങ്ങൾ രാക്ഷസ
മാരക്കാടിം ദയപ്പെടുത്തുന്ന താപനശരുക്കാം ഉണ്ടായിരുന്നു.
ആന്തുമാരുടെ കടിയേറിപ്പുംപും അക്കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാ
ണ്ണുന്നവുംയിൽ മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ അതിനെത്തുട
ട്ടു തെക്കോട്ട് വിസ് തുമായിക്കിടക്കുന്ന പ്രഭാവങ്ങളിൽ

മണ്ഡലത്തിന്റെ പോലെയുള്ള പദ കാട്ടകൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജധാനിയോട് സമീപിച്ചുകിലും ഈ വനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലായിരിക്കിം താപസവർത്തകാർ സാധാരണ ആറുമുഴങ്ങൾ കെട്ടി പാർത്തുതുടങ്ങുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് വനാന്തരങ്ങളിൽ ഈ രഞ്ചുകൾ ഉംന്നനടക്കുന്ന കാട്ടുന്നതുണ്ടിന്നീനും ഉപദേശം ആറുമവാസികൾക്കു കൂടങ്ങുന്ന ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ തമ്മിലുണ്ടല്ലോ.

ഈ പുറത്തെ ഭർബാധകളെ അകറുന്നതിനാലും രാജാക്കന്നൂർ കൂടങ്ങുന്ന ദീശാട്ടുചെയ്തിരുന്നതു്. അസു രണ്ടാദ്ദേശം, ഒക്കും സമീക്ഷാസമാരായും ആറുമുഴങ്ങിടെ ശാട്ടാരുളുള്ള വനങ്ങളിൽനിന്നുപോലും, തീരയൈക്കേറുന്നതു് രാജാക്കന്നൂരുടെ പ്രദേശത്തു ചുമതലയായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കാട്ടുന്നതുണ്ടെന്നും വനാന്തരത്തിനുള്ളിൽ ചെന്നു്, അവയുടെ സ്ഥിരവാസാശ്വലങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു വാംശവിഹ്നിപ്പാദം വരുത്തേണ്ടതു് അതുവാഹ്നമായിരുന്നു. മായാവികളായ റാക്ഷസമാരങ്ങൾ, ഇടയ്ക്കുന്നരിയും മുഖികവച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായും ഭോധങ്ങളെല്ലായും കണ്ടുപിടിച്ചു് അമ്പ്രവേച്ചുവന്നു, ചില അപൂർവ്വക്കുത്തസന്ദശങ്ങളിൽ രാജാക്കന്നൂർക്ക് ആറുമുഴങ്ങളെ സംശയിക്കുകയും, അവിടെ ഗൈപ്രമായി പാളയമടിച്ചു് താമസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിവന്നു. ഏതുസമയവും രാജരക്ഷ ഹു ആറുമുഴങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാബന്നുണ്ടായും പേരാല്പുരം ദാരുപക്ഷക്കാർക്കിം എഴുപ്പാഴം ആരുക്കു ജനിച്ചിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുത്തു കുത്തക്കവാനും രാജാക്കന്നൂർക്ക് നായാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തു ഉണ്ടായെന്നീരു. അതിനാൽ അന്ന് തദ്ദേശവനരക്ഷയിൽ കുലാലുവായ കൂടും മായാവിനു കൂടങ്ങുന്നതുണ്ടെന്നു ശിഖിക്കുവാൻ അപരിത്രാജ്ഞമായിരുന്നു.

ഉച്ചുന്നമഹാമാജാവു തന്റെ രാജധാനിയിൽനിന്ന് അനുയയിക്കം അകലമല്ലാത്ത മാലിനീനഭിത്തിരുത്തു വന്നാന്തെല്ലാശങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽ പതിവിൻ്റെ പ്രകാരം, പരിവാരങ്ങളേംടക്കുടി നായാട്ടിനുംപോകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ തന്റെ മാർഗ്ഗമല്ലത്തിൽ മനോഹരമായ കൈ മാനിനെ കണ്ടു് അദ്ദേഹം അവന്വേദ്യവാൻ ഓവിച്ചു. പക്ഷേ, ആ മാനാവട്ട രാജാവിന്റെയും പരിവാരത്തിന്റെയും വിചിത്രവേഷാധിബന്ധം കണ്ടു്, നായാട്ടിനു പതിവും കുഴിവിളിക്കും കേട്ടു് പരിശേഖിച്ചു് കാട്ടാരുടങ്കളി. രാജാവും പരിവാരവും അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്നഗമിച്ചു. കുറെ അധികമുള്ള ഇപ്രകാരം ഇരു മാൻ രാജസംഘത്തെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടപോയി. പല കൂനകളും മെട്ടകളും കടന്നു് എവിൽ ഒരു ചെറിയ വന്നതിനും ആ മാൻ ചെന്നകയറി. അതിൽപ്പിനെ ആ മുന്നതിന്റെ ദ്രുതഗതി അസാധം മനമായി ഭവിച്ചു. ബഹുമുള്ള രാജക്കയാൽ കുറിഞ്ഞിട്ടി കുക്കുന്ന മുന്നതെന്നു. കൊല്ലുവാൻമുള്ള അവസ്ഥം ഇരു തന്നെയെന്നു കയറി ഉച്ചുന്നത്തിൽ തന്റെ ചംപത്തിൽ ശരംതാട്ടു മുഖ്യാഗ്രിക്കവാൻ ലക്ഷ്യംനോക്കി ഉറച്ചു. ഇരു ഇന്നത്തെത്തിൽ ആമോ ആ വന്നതിൽ നിന്നു കൊണ്ടു് ആ ആത്മമുന്നഗത്തെ കൊല്ലുക്കുത്തുന്ന വിളിച്ചു പറയുന്നതായി ഉച്ചുന്നതു് കേട്ടു്. താൻ ഞാണിൽ തൊട്ടത്തി വലിച്ചവിട്ടവാൻ ഓവിച്ചു ശുഭത്തെ പെട്ട സംപസംധരിച്ചിട്ടു് ഉച്ചുന്നതു് പരിവാരങ്ങളേംടു്, ഇരു വന്നതിൽ നായാട്ടിന്റെ ബുമാളംകുട്ടി താപസമാരെ ഉപദ്രവിക്കുതെന്നു മുഖ്യേകം പറഞ്ഞു വിലക്കി.

ഇരു മാൻ ഇവിടെയെന്നിയപ്പോൾ സാവധാന തനിൽ നടന്നതുടങ്കിയതു് അതിന്റെ സ്പന്നം നിലയ

നമെന്നാഥ്ര ഒരു വിശപ്പാസത്താൽ എത്തിങ്ങാവേന്ന്
അപ്പോഴാണു രാജാവും അറിഞ്ഞതു്. ചുറ്റം നോക്കി
യേപ്പാറു എത്തുമസാമീപ്യത്തിന്റെ സകല ലക്ഷണങ്ങൾ
ഈം അവിടെത്തിക്കാതുകണ്ടു. നദിയിൽനിന്നു നനച്ചു
കൊണ്ടപോകുന്ന വല്ലുലക്ഷ്മിനെ അറിഞ്ഞുനിന്നു തുണ്ടി
തുണ്ടിയായി വീണിട്ടും വെള്ളംകൊണ്ടു നീംകു നന്നതു
തരയും, അവിടവിടെ ഘൃഷ്ണാവകളിൽ വിഹിച്ചിരിക്കു
നു മരവുരികളിലും മരങ്ങൾ അധികമില്ലാത്ത ഒരു ദിക്കിൽ
അവിടെയട്ടതു നിലം ഒരുക്കി കിഴിപ്പിച്ചു് നിരുത്തിയി
കിക്കുന്ന വരിനെല്ലുകളിലും ഓട്ടുംകളിൽനിന്നു് എന്നും എ
ട്ടക്കണ്ണവാനായി തോട്ടകളുംഞ്ഞുക്കുന്നതിനു് ഉപഭോഗി
ക്കാവുള്ള മിനസപ്പാറകളിലും, അവിടെ തുപാവനവക്ഷ്യ
അഭ്യാസി ഭജ്യുന്നതു പ്രത്രക്ഷ്യാതിൽ കൊടു മുത്താസക്കു
നായിമിക്കുയാൽ, തന്റെ അലുവയ മുത്തവക ലക്ഷണ
ങ്ങൾ മുതിനു മുമ്പുതന്നെ ആക്ഷിക്കുകയുണ്ടായില്ലപ്പോം
എന്നു് അപ്പേരും വളരെ പദ്ധാത്തപിച്ചു. തപോവ
നമാബന്നനറിഞ്ഞാവക്കിൽ ഭജ്യുന്നതു അതിനു
ജീവിക്കുന്നു് മുപ്പുകാരം മാനിനെങ്ങാലുവാൻ ഉല്പാദി
ക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. മനസ്സുറിയാതെ മുക്കുന്ന ഒരു സാ
മ്പസത്തിനു താൻ മുപ്പുമിച്ചതിൽ ഭജ്യവിച്ചുനില്ലെന്നു രാ
ജാവിന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ടു മുനിതിജ്ഞന്മാർ വന്നുനന്നു. അ
തിലെംബാഡം മുപ്പുകാരം രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു—
“അല്ലെങ്കിലും മഹാരാജാവേ, തൈകളിട്ടു അപേക്ഷയുകു
ം അദ്യ പിന്നവലിച്ചു് എത്തുമുത്തുവെന്തെ കൊഞ്ചാതെ
വിട്ടതിനു് മുതാ വളരെ വാനും. മുതിൽ അവിടെത്തെ
രാജുന്തുവെന്തെ തൈക്കൾ അഭിനന്ധിക്കുതെന്നു ചെയ്യുന്നു.
എന്നാൽ തൈക്കൾക്കു രംപേക്ഷകുടി ചെയ്യാനാണെന്നു്.
തൈക്കൾക്കു കലരുത്തുവായ കണ്ടപ്രയുംയുടെ എത്തുമും മു

നൗ ആറുവക്കത്തുതന്നെ അവിടെ അട്ടത്തുകാണം-
സെഴക്കുളിച്ചുക്കും അവിടെച്ചുനോ് ആതിമൃം സപ്രീ
ക്രിക്കറ്റേമനു എങ്ങും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മനിശിഷ്ടമാരെക്കണ്ട രാജാവു യമാവിധി വദി
ചുട്ടു കലപതിയായ കണ്പൻ ഇപ്പോൾ അവിടെ ഉ-
ണ്ണോ എന്നു് അവമോടു ചോദിച്ചു. കണ്പൻ ഇഴയി
ടെ ഒരു തിൽമാടനത്തിനായി പോയിരിക്കും എന്നും,
അവിടെ അതിമിന്മാളും ചെയ്യുന്ന ശക്കളും യെന്നു
പോരായ പതിയെ കണ്പൻ രേഖപ്പെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മനി
ശിഷ്ടമാർ മറപടി പറഞ്ഞിട്ടു അവിടെവിട്ടു പതിവു
പോലെ ചെത്ത ശബ്ദിക്കുവാൻ കടന്നപോയി. രാജാ
വിന വിശദ്ധം ഒരാദ്ധം നല്ലവല്ലുംജോഡിയിരുത്തുകൊ-
ണ്ടും, മനിശിഷ്ടമാരുടെ അപേക്ഷയെ നിരസിക്കുന്നതി
ചുജി വെമ്മനസ്പുംകൊണ്ടും ആത്മരഹതിലേക്കു പോകു
മെന്നതനെ അദ്ദേഹം നിരുത്തിച്ചു. എന്നമാത്രമല്ല ക
ലപടി അവിടെയില്ലെങ്കിലും തന്നെ നിഷ്പള്ളക്കേട്ടി
യെപ്പറ്റി, ആ ബാലിക സപ്പവിതാവു വരുമ്പോൾ അ
റിയിക്കാതെയിരിക്കില്ലെന്നും മുഴുവൻ വിചംരിച്ചു. പ
രിവാരുപരേണ്ടല്ലോം അവിടെതന്നെയിരുന്ന വിശ്രമി
ചുകൊള്ളുവാൻ രാജാവു് ആജണ്ണപിച്ചിട്ടു തിരിയെ ക
ണ്പാതുമതകിലേക്കു പോയി.

വനത്തിലെ പ്രത്തിഭാഗിക്ക ചേരുന്ന അനാധി-
ബന്ധംനുംരണങ്ങളും അതുനും മഹിയമായി പ്ര.
ശോഭിച്ചു കണ്പാതുമതനിന്നുള്ളിൽ രാജാവു പ്രഭവിച്ചു.
മാത്രയിൽതന്നെ വിശ്രാന്തനായി വെച്ചു. അനവധി
മാൻകുട്ടികൾ നിർദ്ദേശമായി ആത്മരഹതിനു ചുററം അവി-
ടവിടെനിന്നു കളിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. ആത്മരഹതിനട്ടു
ജീ ഒരു ചെറിയ പുന്നോട്ടത്തിൽ മുന്നു യുവതികൾ പ്രം

യത്തിനുചെന്ന് കടക്കുമ്പോൾ വെള്ളുമെട്ടുത്തുകൊണ്ടു
തെതമക്കുപെല്ലും, പുള്ളുക്കുപെല്ലും നന്നുകൊണ്ടിരിക്കു
ന്നതു ചുണ്ടുന്നു കണ്ട്. അവങ്ങെട തൃത്യത്തിനു വിശ്വാം വ
സ്ത്രീതെന്തെന്നുദ്ദേശിച്ച് ശാടുത്തു് ഒരു മുക്കുചുവട്ടിൽ മറ
ഞ്ഞുനിന്നു രാജാവു വിശ്വമിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവിനു്
ഈ യുവതികളിടെ സംഭാഷണം കേരംക്കാമായിരുന്നു.
ചെറിയ മുക്കുക്കുപെല്ലും, ലതകുപെല്ലും തക്കളിടെ സേവ
മരണപ്പോഡും, സന്തതിക്കൂട്ടായും പരിഗ്രാമിച്ചുകൊണ്ടുള്ളൂ
അവങ്ങെട പ്രത്യുതിമരണീയമായ സംഭാഷണം അഭ്യേം
അതിനു നന്നു സെറിച്ചു. ഈ ദുന്നു യുവതികളിലും ഏതു
റഹിം സൗഖ്യത്വത്തിയായ ശക്കന്തളു ഒരു ചെറിയ മു
ക്കും നന്നുകൊണ്ടിരിക്കു, അതിന്റെ മുട്ടിൽനിന്നും
സാഹാന്നും വലിയതരം ഒരു വണ്ടു മരണിക്കുകി അവളിടെ
മിഥാതിനിന്നുന്നു പറന്നുചെന്നു. ഓന്നും മുഖ്യം
ശക്കന്തളു അതിനെ തന്റെ കൈകെടുണ്ടോ് അകററാൻ
ആമിച്ചിട്ടു് പററായും യാൽ തോഴിമാരു വിളിച്ചു ക്കും
അവബന്ധം അവരും അപേക്ഷിച്ചു. തോഴിമാർ തന്തു കണ്ട്
നേരംപോക്കായിച്ചിരിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

തപോവന്നരക്ഷവെള്ളുന രാജാവിനോട്ടേലു നീ ശാ
പേക്ഷിക്കേണ്ടതു്? തെക്കുപോടാണോ?

അവങ്ങെട ഈ നേരംപോകിനു ഫലിതപ്പയോഗം
വരുത്തുവാൻ തന്റെ പ്രത്യുക്ഷപ്പേടുന്നു അവസരം ഈ തന്നെ
യെന്നുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടു് ചുണ്ടുന്നു പെട്ടുനു് അവ
യെട മധ്യിൽ ഈ പ്രസ്താവം കഴിഞ്ഞതമാത്രയിൽ ചെന്ന
നിന്നു. നേരംപോക്കായി അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞ കൂ
ച്ചുമെല്ലം കേട്ടവനു രാജാവിന്റെ പെട്ടുനുള്ളൂ സം
നിഖ്യം ഇവരെ ദുന്നുപേരെയും ഒരുപോലെ ലജ്ജി
ക്കിച്ചു. എക്കിലും തന്റെ അതിമിസ്സല്ലാരുതുതുതു

പുറി സവിമാർ ശക്കളെയും ഓമ്മില്ലപ്പെട്ടതിയതനുസരിച്ച് ദുന്നുപോകാൻ കൂടിയാണ് അതിഃലക്ഷ്യം എങ്ങനെയാണ്. മന്ത്രാഭ്യാസം കൊരം വേണ്ട കൂദലപ്പുള്ളിം കഴിഞ്ഞെന്നോടും ഇവർ രാജാവിനെ അതുമതതിനുള്ളിൽക്കൂടിയാണ് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

രന. പിറുകെതി.

(തന്നെ വധിപ്പിച്ച മട്ടിക്കുന്ന തമാംഗങ്ങളാട്ട് പുതുനായ ധർമ്മാഭാവം പറയുന്നത്.)

അനന്തരാപക്കടലിൻ നടക്കാ-
ന്നനന്തരൻ കാന്തനാശനിഥിവേം
അനന്തരാപ്പുശ്വരനു സ്വരിച്ചി-
ടനന്തരം ബാലകനിത്യരോതി:—

“സമതപമല്ലാവരിലും കലന്ന
മമതപബന്ധത്തിൽ മയ്ക്കിടാതെതാൻ
സമ ത്രംനാമഞ്ചമിവാന്നുമജ്ഞാ-
സമതിലാണ്യം തെരെയെടുത്തിട്ടോണല്ല!

കൂപാർമ്മനാം കൈകാലിത്തിനെതാ-
നപാസനാനിശ്ചയംഭരിപ്പാൻ
ഉപായമാമെൻ ഗൂഡിംഗനെത-
രു പാതരെയെൽം റൂപ! ചെറുകൊഡിക.

കലാവിഭജ്യൻ യുതിശാലി ഭക്ത-
കലാപമാക്കുമ്പുടൻ സപ്പസത്രം
കലാന്ത്രുപം നിറവേററിടാണ്നാൽ
കലംവലംകൂടിയിനിക്കിക്കുലഞ്ചും.

ക്ഷीതിശവംശഞ്ചവൾക്കുതാനോ!
വിതി മുന്നാകം വരമെകിടാണ്ടാൽ
സുതീപ്രഭാസ്തിക് കലഘം ദശാക്
സതീക്രമയ് തീനിട്ടുള്ളകളക്കി.

സമാനനല്ലീരത്യാ ധിമാദി-
സമാനനല്ലുത സപത്രസാത്മൻ
സമാധിനിജ്ഞൻ ബുധനാം ഭവാനം
സമാക്ലതപൊ കലങ്ങനതേനേ?

പ്രചബ്ദഃപ്രാരാധന്യവിൽ വീണപോയാൽ
സപപദ്യൈയ്യോദയീനരനായ്
വിപദ്യിതാമന്ത്രാഡി സജ്ജനാനാ-
മപദ്യിമൻ താതര മോത്തിഡേണം.

ഒരിക്കൽ എന്നും ജനിചേരമരായം
മരിക്കുമെന്നായ് സമിരഭിഷ്ഠപക്ഷം
ശരിക്കുടൻ തസ്തുതി ചുണ്ണമായി-
ടിരിക്കിലേനിനു മടിച്ചുത്തീ നാം?

വിധിക്കൈഴും ശക്തിയെ മാറ്റുമാർത്ത്ര
വധിക്കൈ രാം സത്പരമാത്മിയെന്നു
അധിക്കണ്ഠി കൃഷ്ണപത്രിലേരും
സുധിക്കൈ ദെയന്ത്രം സപയമെന്ന സിഖം.

ഹിതാദ്ധിയം ഞാൻ രൂപ! നിന്നക്കരത്താൽ
പ്രതാദരം മുത്രു വരിച്ചിട്ടേന്നു
സുതാഭിലംഖം സപയമസ്തുശകം
പിതാവു ചെയ്യുന്നതിലെപ്പറ്റു കരം?*

അശുദ്ധചര്മിതാം

പന്ത്രംത്തു കൈരക്കവർത്തയുംഡാം.

ഒ. കണ്ണതിക്കാവുതന്പോയി.

ഇന്ത്യൻ ഒരു ദൂലധിൽ കിടക്കുന്ന കേരള
സതിൽ പരാക്രമാവിഹിക്കെല്ലനു കേളിക്കെട്ട് മഹതികൾ
ഉണ്ടായിട്ടില്ലോ വിചാരിക്കുന്നതു മഹാപരാധമാണ്.
അതുകൊണ്ടും ശങ്കരാചാർത്തുൾ, കവിപുംഗവന്നായ
മേൽപ്പുത്തുൾ ഭേദതിരി, സമരവത്രണായ രാജാക്കരാവ്
ഓസ് മുതലായ അനേകം മഹാമാരിക്കുടെ മാതാപാതകാൾ
യോഗമനായിട്ടുള്ള കേരളത്തിലെ മഹതികളുായ സ്രീ
പ്രകാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലുന്ന വിചാരിക്കുന്നതുതന്നെ മെത്ത
സ്വരമായിരിക്കും. സപ്തസ്ഥിലുമായ ഉത്സ്ഫോറ്റരുന്നാൽ
കൊണ്ട് പേരും ചെത്തുമുഖം സന്ധാരിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം
വനിതാരത്നങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്.
അങ്കുട്ടത്തിൽ ഒട്ടം അപ്രാഹ്യമല്ലാത്ത സ്ഥാനത്തെ
അർഹത്തിനു ഒരു മഹതിയാണ് ഈ ചരിത്രസംക്ഷി
പഠനിനു വിഷയമായ കണ്ണതിക്കാവുതന്നുായി.

മലയക്ഷത്തിയബന്ധനകുടിപ്പേരുള്ള നായനായക
ശാഖയിൽ ധനംകൊണ്ടും മാനംകൊണ്ടും കോട്ടേരുള്ള
കുദ്യംവെം ഒട്ടം പിന്നനിയിച്ചല്ല. ഈ കുദ്യംവെത്തിലെ
പുരുഷന്മാരെയാണ് അനു കേരളത്തിലെ രക്ഷാധികാർ
എകളുായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു്. ആയാളുണ്ടാണ്ടി
ലും ഭരണസാമന്മുഖത്തിലും ഇവർ ശാഖപ്രതിനിധിക്കാരാം
യിരുന്നു. അനുനമായ മഹിമയോടുകൂടി ഇന്നും പരി
ലസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എ കുദ്യംവെത്തിൽ ഈ ര
കമ നടന്നകാലത്തു് ഇക്കാവുതന്നുായി എന്ന ഒരു
ക്രൂക്കാരത്തും ജീവിച്ചിരുന്നു. വാരം, കന്തം, ഈ ട്രി ഇത്
വായ ആരുഡിയങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലും അശൈലേസ്

ശ്രദ്ധേയന്തിലും അംഗപാത്രവാദി പോർ ചെയ്യുന്നതിലും ആ കന്റുക അസാമാന്തരമായ വൈദിക ശ്രദ്ധാ നേട്ടി. പോർഷിമന്ത്യളിൽ പരമാഖ്യാതന്നെന്നും തിയമാകാലം ആ കന്റുകാരത്തെത്ത വിവാഹംചെയ്യും വിദ്യപാനം വീരാമാധ അട്ടേമം ഭാത്തിയും യോജിച്ചു ഉണ്ടായും തന്നെയായിരുന്നു. ഈ അംഗപാത്രവൈദികമാരും ദുരാക്കാരാഭ്യാസം മുഴുവൻ പാഠത്തിന്റെ അഭ്യരൂപം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മാതാപിതാക്കാരും പ്രഭേദകും ഭൂഖാപതിച്ചുതിന്റെ ഫലമായി ചരിത്രനായികകസംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അസാമാന്തരമായ പാണഡിത്രും സന്ദാംഭിച്ചു. ആരുധവിഭ്രംഥം അവർ വേഗത്തുപൊലെ അഭ്യുസിച്ചു. പിതാപിത്തനിന്നാംസാമിത്രവാസനയും മാതാപിത്തനിന്നാം സമരനെപ്പണ്ടും സന്ദാംഭിച്ചു കണ്ണിക്കായുതയും കാലഞ്ഞാത്തിൽ മരറരാതു വിയത്തിലുംകൂടി കാണികളിടെ കൈത്തരുക്കെത്ത പാലിപ്പിച്ചുതുടങ്കി. പ്രതിഭേദവി അംഗത്വമിച്ചു നന്ദകിഴ അകുന്തിമസരംഘമായിരുന്നു ഇതു് നീക്കരണം. യമാകാലം ആ വന്നിതാരത്തും തന്റെ പിതാവിന്റെ ജ്യേജ്യൻ്റെ പുത്രനെ പാണിരുമാണും ചെയ്തു പ്രിതിയാഗ്രഹത്തെ നാപീകരിച്ചു.

കാലം മണാട്ട് പൊരുജ്ജുണാഡിരുന്നു. തന്നെയിക്കു എക്കപേഡം 32 വയസ്സും പ്രായമായിരുന്നിരിക്കുന്നും. അക്കാലവുന്നതു കൈരുളം കൂടിയാണെന്നും കൈരുളിക്കാരുണ്ടെന്നും കൈ കുറുക്കപ്പായിരുന്നീൻ. നാട്ടിലെ സമാധാനം തീരുമാനിച്ചു തുക്കു കൈരുളം ജനങ്ങൾക്കും ജീവിതം അത്രയികും കൂടുംവാദമായി പരിണമിച്ചു. എപ്പോഴും ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി ജാഗരാകരായിരിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ ജീവിത നിർവ്വാനംതുവിൽ വേണ്ട ധനസ്വഭവനത്തിനും അവക്ഷേ-

നിവാമചില്ലുതുക്കി. അംഗിനാൽ ദയക്കമൊരു ഭാവി തുറും അതിനെന്നതുടൻ രോഗങ്ങളിൽ നാട്ടുഴവൻ വും പിശ്ച.

ഈച്ചേരുക്കൻ കണ്ണത്വാലി എന്ന തന്മൂലപ്രകാശനിയും ആട്ടകാരം തീവ്രപ്രകാശനിയും വെള്ള രാജുമാസകളം അംഗങ്ങാലപ്പെട്ടതുവാൻ തുടങ്കി. ആ ആദ്യമാരാത്രെ അംഗമങ്ങളെ തടയുന്നതിന് വേണ്ട ശക്തി അന്നാത്രത ഒരണ്ണാധികാർഡിക്കണ്ണായില്ല. പ്രസ്ത്രക്കൊർക്കേടുപരസ്യരം കലമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് ജനക്ക്ഷയും വേണ്ടി പ്രവത്തിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. കൊള്ക്കാക്ക് കൊള്ക്ക്. ഈതെല്ലാം നല്ല അവസ്ഥമായിത്തീർന്ന്. അവർ മുന്നറിയാക്കാട്ടതുവരുന്നതിനിയിരുന്നതു്. താഴെയാണ് സമലഭത്തെത്തുരുഞ്ഞുവാരം അവിടെ ആരുത്തുവും കണ്ണടക്കാട്ടുവെന്നും, പാശമോ, പാശങ്ങളേം, പാത്രങ്ങളേം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാൻ പാട്ടില്ലെന്നും, താങ്ങാലുന്നപുഷ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ഹടവരയെത്തുവാം മറ്റൊരുപാതയിൽ കൊള്ക്കാണ്ണാക്കുന്ന മന്നറിയിപ്പിനും സഹ്യംായം.

രഖിക്കു ചരിത്രനായിക സവിമാരകമൊന്നിച്ചു സ്ഥിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മനിമശ്വത്തിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു. ആ സമയത്തു ഓടിക്കിത്തുകൊണ്ട് രണ്ട് ആറികൾ അവിടെ കടന്നാവെന്നു. കൊല്ലേരി പാടുശാമയും കോന്നനു ടു കണ്ണതിക്കൊള്ളിയെമ്മയുമായിരുന്നു അതു്. തന്നെ പ്രിയ സവിമാരാം അവർ കണ്ണുനീരെഴുക്കിയും വിയത്തും ദിച്ചും ഓടിക്കിത്തും പ്രവേശിച്ചതു കണ്ട് തന്മായി അതുവികം പരിശീലിച്ചു്. ആ ആറിനൊം അവരോടുകൂടെ ചോദിച്ചു്—

“നിങ്ങൾ കയ്യുന്നതെന്നിൽ? പകവീടും വലുവും എത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതോ കബുംവെത്തിൽ വലു ആ

പത്രം പിണ്ണണ്ണതോ? എന്നായാലും പറയു. എല്ലാ റദ്ദിനം ഞാനം സ്ഥായാം.”

പാരാഡാമ യൂട്ട് തൊണ്ടയിട്ട്യാൽ ഒക്സിറംപോൾ ലും സംബന്ധിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞില്ല. ആ സ്കൂളി കണ്ണകിക്കും കിഞ്ഞാമമയെ എറബക്കല്ലിട്ട് നേരക്കി. കണ്ണകിക്കാളിയും വില്ലാതെ പരിശേമിച്ചതുടങ്ങി. ഇതെല്ലാം കണ്ട തവായി അവരെ വിശ്വാം ഇങ്ങനെ സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ട്:

“കാളി, എന്നാപത്രാണകിലും എന്നെ അറിയി ഞു. നിന്മത്തിമാർക്കും ഞാനാണകിത്തരാം. അപ്പീ കീൽ എനിക്കു കണ്ണകിക്കാവെന്ന പേരല്ല ഉണ്ടായിരി ചുക്ക.

കണ്ണകിക്കാളിയമ്മ നെടവീർപ്പുട്ടിട്ടുകൊണ്ട് ഒരവിധത്തിൽ താഴെ കാണിക്കാംപുകാരം ഉണ്ടായിച്ച്:

“എത്ര പറേണ്ണ തവായി? നാശേ രാത്രി ഇത്തുകണ്ണ കാണിക്കാലിയും കുട്ടകായാങ്കുടി, പുലിഇക്കരു മീര പറിക്കുന്ന ആവിശ്ചൈമാരകെ ഇര അകരുട്ട് കൊഞ്ചയുട്ട് വരുംണ്ടതു. എമാമാരെല്ലാം അകരുട്ട് വിട്ടുപോവാണെന്നു. തവായികാരെല്ലാം ഇവിടം വിടണ്ണോനും ഉത്തരവായിരിക്കുന്നു.”

തവായി അല്ലും ആലോച്ചിച്ച പത്രക്കു കൗമ മരി മസിച്ചു:— “ഈതുക്കോ ഉണ്ടും? നിങ്ങളുടെ ഭാവം കണ്ണ താൻ വല്ലാതെ പരിശേമിച്ചുപോയി. കണ്ണകാലി മരി സ്വർന്നല്ലെന്നും? ആശങ്കയുായി പിറന്നാൽ ചോരാ. കാരണവന്നാൽ മാനവും കട്ടംവത്തിനീറ മരിമയും നിലനിൽക്കണമെന്ന വിചാരണയുടുടർന്നിട്ടും വേണും. ആശങ്ക ഒഴിപ്പാം അകരുട്ട് വിട്ടുപോയി, ഇല്ലോ? ശമി; അവർ പോഡ്യൂജീട്ട്. നിങ്ങൾ എങ്കും പോകുണ്ടാ. താനും ഇവിടംവിട്ട് പോകണമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല.”

മംത്രിലക്രമുട്ടനിന്ന് തന്മായിയും സവിമാരമോ ശിക്കേയുള്ള സ്കൂളിപ്പരിഷയംഗങ്ങളും ജീവരസ്യയ്ക്കും വേണ്ടി പറപ്പുട്ടപോയി. സവിമാരെ അടക്കൽ വിളിച്ച് തന്മായി ഇഴവിയം കല്പിച്ചു:—

“നിങ്ങൾ ഒന്നുകൊണ്ടും ദയപ്പെടുകയതു്. നമ്മൾ ഒരുപത്രതും വരികയില്ലെന്ന ദുഃഖായി വിശപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. അതല്ല, എന്നെങ്കിലും അപകടം നേരിട്ടുന്നപെ ക്കും, വീരസ്കൂളംകുംവിതമായവിധം നമ്മൾ ജീവത്രും ഗം ചെയ്യാം.”

കുറേനേരത്തെ അനുഭവംചന്ദ്രശേഖരം തന്മായി ഇടൻ പറഞ്ഞു:—

“കണ്ണതാലി മുതൽപ്പേര് നാലൈ രാത്രി ഇവിടെ വന്നുവേക്കുമ്പോലെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു്? നമ്മുടെ വീടിൽ മുന്നറിയിപ്പുംപുംകുട്ടി വരുന്നവർ അരുരായാലും അവർ നാശുടെ അതിമികളാണോ. അതിമികളെ ശരിയായി സത്തക്കമിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയുമാണോ, അതുകൊണ്ടു നാലൈ കണ്ണതാലിക്കും കുട്ടക്കും ഒരു ഒന്നാന്തരം സദ്യ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏപ്പുംപുംകുട്ടുമുണ്ടും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നും. ഒന്നിനും ഒരു കുറവും വരുത്തുന്നു. അതല്ലോ ഉഴുവും കൊണ്ടും അവരെ തുപ്പിപ്പുട്ടതിയങ്ങളും വരുവിന്നുന്ന ഉദ്ദേശ്യമെന്നാണും നമ്മുടെവരുടെ ഫോട്ടിക്കും.”

ബുദ്ധിമതിയായ തന്മായി എന്നൊരു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടും ആ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധമം സ്ഥിരതയും സവിമാക്കുന്നതും മനസ്സിലായി. “എസ്റ്റാം തന്മായിയുടെ തുപ്പിപ്പുട്ടപോലെ” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടും അവർ അന്വന്തകരണ്ടിയങ്ങളും പ്രാബല്യം.

മുന്നറിയിപ്പുണ്ടാവിച്ച പിരോഡിവസം രാത്രി പത്രത്തിനിങ്ങുകുട്ടി കണ്ണതാലിയും കുട്ടങ്ങം മംത്രിലക്രമുട്ട്

മാജരായി. അവിടെ കണ്ണ കാഴ്ച അവരെ വിസ്തിച്ചിച്ചി^{ചു}. തങ്ങളിടെ പ്രവേശനത്തിനും ഒഴിച്ചിട്ടാറിള്ള വേന്നങ്ങൾ കൂൽ ദില്ലിക്കോ, ആദ്ദോ, അനന്തരമോ ഉണ്ടാവുക പതി വില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ അക്കൗണ്ട് സ്ഥിതി ഗേരേ മറിച്ചായിരുന്നു. അവിടെ ഏഴുതിരിയുള്ള നിലവിളക്കുകൾ വരിവമിച്ചായി കത്തിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്രം എന്നോ ആളികൾക്കും ഇല്ലയും തയാറായിരിക്കുന്നു. വരു നയിൽ അസംഖ്യം കിണറികൾ ആരഞ്ഞേയോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപാലെ നിരന്തരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നമാത്രമല്ല, അതിസുഗമികളായ മുന്ന സ്ക്രീകൾ തങ്ങളെ സർക്കരിക്കാൻ പടിക്കാൻതന്നെന്ന മാജർക്കൊട്ടക്കുയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വഴിനടന്ന ക്ഷീണവും കുമരത്തിലധികമായ വിശ്വസ്തം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഗ്രഹനായികയുടെ ക്ഷണമാണുസിച്ചു, കൊഴുക്കാൻ അങ്ങുമിട്ടും നോക്കാതെ മുഴുമായി ആയാരം കഴിച്ചു. മുട്ടാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഓട്ടു താബാളങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ട്. കൊഴുക്കാനും അനുഭൂതി ചെയ്യാനും കൊണ്ടുണ്ട്. ഉംഖം മുട്ടികൾ കുടി സെരു ഉടൻ തന്റെയി തന്റെ പ്രധാനിയെ നോക്കി മുണ്ടിനെ ഗർജ്ജിച്ചു:—

“കുന്താലി, നീ എവിടെയാണിരിക്കുന്നതെന്നും ആരാണും നിന്നെന്ന സർക്കരിച്ചുതെന്നും നിന്നു കരിയാമോ? നിന്നു താൻ ഇപ്പോൾ നന്നകിയതു വിഞ്ഞുചൊണ്ടു, കൊല്ലേച്ചുവരാണും. നിന്നും അകുമങ്ങൾ തുടന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ മുന്നി താൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കാനില്ല. ഒന്നകിൽ നീ തന്റെയിരയ ജയിച്ചും അജീതമാതൃവായി തന്മൈണം; അപ്പുകീൽ, എൻ്നു വാഴുന്നോമയായിത്തന്നീ കണ്ണം. ഏതെങ്കിലും ഒന്നും ഇപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചു കഴിയും.”

ആ വീരവനിത ഇത്തുയും പറയുക മാത്രമല്ല, വാഴ്ച തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു യുദ്ധത്തിനു സന്നദ്ധയായി നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. തന്യായിയുടെ ഇത്ര പ്രസംഗവും പ്രഭുത്വിയും കണ്ണാലിനെ അത്രപെരുത്താക്കിത്തീർത്തു. ഏ എന്നാണു പറയേണ്ണെതന്നറിയാതെ അധികം കൂട്ടക്കാണി. ആ കുടകായം മിച്ചിച്ചുനോക്കിത്രുട്ടക്കാണി. നിങ്ങളുംവീഞ്ഞനായ സഫ്റ്റ് തേത്തേപ്പാലെയായി അവയുടെ സ്ഥിതി. ഒട്ടവിൽ കണ്ണാലി എഴുന്നേറ്റു തന്യായിയുടെ കാൽക്കയെ വീണു ഇപ്പുകാം അറിയിച്ചു:—

“അവിടന്നാണു പെണ്ണുംപിജ്ജ. ഇങ്ങിനെയാജി പെയിറേന്നാണു എൻ്റെ നാട്ടിൽ പേരിനെക്കിലും ദൈർഘ്യമുണ്ടാർന്നുകും പടാഞ്ഞായും തെന്നു മോശണത്തിനു പോവുപ്പുണ്ട്. മേലാൽ തെങ്ങു ഇത്ര സ്ഥലത്തു മോശണത്തിനു മക്കായിട്ടും രബ്ബാനു വരുല്ല. ഉള്ളും ചോറും തന്നു കരും കുമ്മുഖം കുടിക്കണം തന്റുംഡായം അടാംപെറ ദൗണാങ്ക് ഒക്കൊള്ളും”. തെന്നു അതുതെത്തിലും വന്നില്ല. ഇവിടേക്കും തെന്നു എന്നു വെയ്ക്കുമെന്നു പറഞ്ഞെങ്കിലും.”

“ഹരി, അക്കാഡിനെയാണെങ്കിൽ, ഇതാ, എൻ്റെ വാദം തൊൻ ഉറയിലിട്ടുണ്ട്. നിംബേൻ വാക്കെ ശരിയായി പരിപാലിക്കണം. നീ ഇത്ര മോശണമുത്തി ഉപേക്ഷിച്ചും, മാനമും ഒരു ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചും, രഞ്ചാട ക്കാരന്നായി നടന്നുകാണുമെന്നാണും എൻ്റെ അതു മാം. നിജന്നക്കണ്ട നിംബേൻ ആട്ടുകായം മഞ്ചാടക്കാരായി തീരുട്ടു.” ഇതായിനുസരിച്ചു തന്യായിയുടെ മുച്ചപ്പറ്റി.

കണ്ണാലി വീണ്ടും കുതജ്ജേത പ്രകടിച്ചിച്ചുകൊണ്ടു ആട്ടുകാരോടുകൂടി അവിടും വിട്ടപോകി. കൊജുക്കാരുന്നായ കണ്ണാലിയുടെ മഹാമനസ്സുത്തണ്ണയോ പ്രത്പുല്ലനാ

മതിയായ തവായിരുടെ ധീരതയേയോ എതിനേയാണ്
അധികം പ്രശംസിക്കേണ്ടതെന്ന നിങ്ങൾതെന്ന തീരുമാ
നിച്ചുകൊള്ളുക.

രണ്ട്. വില്ലേറ്റുമിജിവിതാ..

ഒരു സമർപ്പനായ തുഷ്ടിക്കാരനെന്ന നോക്കുക! അ
യാർ എത്ര വളരെ ഉത്തരവാദഭോധനയും മുൻകൂ
തലേഡംഞ്ചുടി തന്റെ ജോലി നിവ്വർത്തിക്കുന്നു. ഒന്നാമ
താഴി അധികാരിയാണ് തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ
യോജിച്ച ഒരു സ്ഥലം തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ
അ നിലം നല്ലപോലെ ഉഴുരു ന്നുയമായ രീതിയിൽ വ
ളം ചേർക്കുന്നു. അതിനാശം അധികാരിയാണ് തന്റെ വേദാവലുടെ
തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ തന്റെ
നാരു. വിള്ളു ദിഷ്ടു പൊതിയാൽ അതിലേക്ക് വേണ്ടി
നെ വെള്ളു തിരിച്ചുവിട്ടു കരുക്കുടി കഴിഞ്ഞാൽ
വിള്ളുടെ വർദ്ധനവിനു പ്രതിബന്ധിക്കുന്നു കൂടുക്കു
പറിച്ചു നീക്കംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആ
വിള്ളു കൊണ്ടുപോക്കുന്നതുവരെ അധികാരിയാണ് യഥാവസ്ഥം വേ
ണ്ടതു ചെയ്യുകൊണ്ടെതിരിക്കുന്നു. ഇതുനേരുള്ളം നിജീൻ
ഷിച്ച പ്രീവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അ
ധികാരിയാണ് തുഷ്ടി മരംജിവാദത്തിനേക്കാൾ നന്നാക്കിത്തീ
നന്നാരു.

എത്ര ജോലിയിൽ എപ്പുട്ടന്നുവക്കും ആ ജോലിയു
ം ന്നുയമായ നിവ്വർത്തനാണ് ഇതുവും ചില ദയക്കു
ങ്ങൾ മുൻകൂടി ചെരുതുന്നതുണ്ട്. കൂടുവടത്തിലായാലും
ഒക്കെതം ശില്പിയായാലും ശ്രദ്ധരം ദയക്കുമ്പറി കൂടാതെ

കഴികയില്ല. ഇതെത്തരതിൽ നമ്മുടെ കഴിവുകളെയും നമ്മിൽ നിലനിന്മായി കിടക്കുന്ന ശക്തികളെയും വികസിപ്പിച്ച് നമ്മും ഉത്തമപെണ്ണഭന്നാരാക്കിത്തീങ്ക്ളണ്ടി ലേഡിം കാലേക്രൂട്ടി ചില ദിക്കുകൾക്കും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇതുകൂം ദിക്കുകൾക്കും ചെയ്യേണ്ടതും അതിലേക്കാവശ്യമായ ഫോറൂർത്തകരും സംബന്ധിക്കുന്നതും വില്പാത്മിജിവി തത്തിലാതു. വില്പാത്മിജിവിയിൽ ഓവിജീവിതത്തെ സഞ്ചീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘട്ടമാണെന്നുഛളിതിനു സംശയമില്ല. നമ്മുടെ ഓവി ശാഖയിൽനിന്നും അന്തേത്തെത്തിൽത്തെനു പകിഡമായി തീരുന്നതും ഇതു പ്രധാന ഘട്ടത്തെ നാം ഉപയോഗപ്പെട്ടതുന്നതിനും സംബന്ധിക്കും. ചെറുതാബോധ ബീജത്തിൽ ഓവിയിലെ ഉമത്താബോധപ്രയും അന്താംവിച്ചുകിടക്കുന്നതു പോലെയാണ്. ഒരു മുഖ്യവില്പാത്മിയിൽ ഓവിയിലെ സമത്മനായ ഒരു പെരാഗ്രേഷൻ അന്താംവിച്ചുകിടക്കുന്നതും. വില്പാത്മിജിവിതത്തിൽനിന്നും സ്നായമായും അ വത്തനം മുലമാതു ഇതുരും നിലനിന്നും ശക്തികൾ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നതും.

വില്പാത്മിജിവിതത്തിനു ചില പ്രാദൃക മാഹാ തമ്പര്യങ്ങളിലും പ്രാധാന്യങ്ങളിലുണ്ട്. അവ മനസ്സുജീവിതത്തിലെ ഇതരവ്യഥകൾക്കുണ്ടാത്തവയാണു. ധാരണാശക്തിക്ക തീക്ഷ്ണംനും തുടർന്നു ഒരു പ്രാദൃക്കാഘട്ടമാണുവിശ്വാസിക്കുന്നതും. ഇതു ഘട്ടത്തിൽ കാൽഞ്ഞാക്കും ക്ഷേമാ ത്തിൽ മനസ്സിലാചുകയും മനസ്സിലാചുകിഴുണ്ടാൽ അവ നമ്മിൽ സ്ഥായിയായി നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെറുപ്പകാലത്തു പരിച്ചിട്ടുള്ള പല്ലുകൾക്കും കേട്ടിട്ടുള്ള മുത്തുള്ളി കമകളിലും വയസ്സുകാലത്തുകൂടി ഓമ്മ തിരുവന്നുന്നതു മിക്കവക്കും അനാദിവഹാണല്ലോ. നേരേ

മരിച്ച പ്രായ പുത്തിയെത്തിയതിന്റെശേഷം പർശ്ചിട്ടജി-
കാഞ്ഞങ്ങൾ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇതു വളരെ ശക്തിയോടു-
കൂടി നാമക്ക് “ഓർമ്മിക്കവാൻ സാധിക്കുന്നമില്ല”.

വിഭ്രാത്മിജീവിതത്തിൽ, എന്നവെച്ചും എത്തോ-
ണ്ട് 5 വയസ്സുഭുതൽ 18-ാം വയസ്സുവരെയും പ്രായ-
ത്തിൽ ആകന്ന ഒരു മനസ്സുന്ന് അറിയേണ്ട കാഞ്ഞങ്ങളെല്ല-
ഡിം പ്രായേന്ന അറിയുവാനും, അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ
അവരെ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും,അധി-
ക്ഷും സാധിക്കുന്നതും. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശീലിച്ചിട്ടജി-
സപ്രാവമാണ് ഒരുവൻറെ ജീവകാലം മൃദവനും പുലയ-
നുതും. “ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടലയിൽ” എന്ന
ഒഴിപ്പം.

യുവരൂപങ്ങളെല്ല ചൗഡാരുഹണയ്ക്കുണ്ടോടും അ-
തേവിധത്തിൽ സപന്നരുഹിയ്ക്കുണ്ടോടും ഉപമിക്കാ-
ഡിന്നാതാണ്. തങ്ങൾ കാണുന്നതും കേരംക്കുന്നതുമായ
സ്വർത്തിപ്പിന്റെയും ചോയ അമവാ നിശ്ചൽ, യുവരൂപയ-
ങ്ങളിൽ പതിയുകയും ദരിക്കലും മാത്രത്തോപാകരാതെ അ-
വിടു നിലനിക്കുകയും ചെയ്യുണ്ട്. ഈതരം ചോയകളിൽ
ഒരു പ്രവർത്തനം വഴിയായിട്ടാണ് ഉത്തുള്ളങ്ങളും പല
കാഞ്ഞങ്ങളിൽ ചെയ്യുണ്ട് ഓവിയിൽ അവർ പ്രേരിതന്നും
കിരിന്നുന്നതും. അതേതരത്തിൽ അന്നാശാസ്പദങ്ങളായ
കാഞ്ഞങ്ങളിലേക്ക് അവരെ തിരിച്ച് വിടുന്നതും ഈതരം
ചൗഡകളിൽ വെറും പ്രവർത്തനം മാറ്റുമെന്തു.

വിഭ്രായ്മികളിൽ വളരുന്ന പ്രായം ഓരോരോ ഘട്ടങ്ങൾ-
ഈഡം ഓരോരോ പ്രത്യേകതകൾഡുണ്ടുണ്ട് നൂക്കിച്ചും
അറിയാം. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ജിജ്ഞാസയ്യുായിരിക്കിം
കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം. തങ്ങൾക്ക് ചുറവും കാണുന്ന ഓ-
രോരോ കാഞ്ഞങ്ങളും കരിച്ച് അവർ ആ ഘട്ടത്തിൽ

അനേപാഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തങ്ങളിടെ ചോദ്യങ്ങൾ കൂടുതലുമായ മറപടി കിട്ടുന്നതുവരെയും അവർ അതേ ചോദ്യങ്ങൾതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അതു പോലെതന്നെ അനുകരണശീലമായിരിക്കും വേരോടു ഘട്ടത്തിലെ പ്രത്യേകത. എത്രവള്ളുരെ ബുദ്ധിമുട്ടുജീകാരി തുടങ്ങുന്നതാലും അവരെ കുട്ടികൾ നിസ്ത്രയാസം അനുകരിക്കുന്നതും കാണാം. മരഹാതുവട്ടത്തിൽ മനുഷ്യാംശം ദിക്കന്നതിനും വാസനയായിരിക്കും അവരിൽ മുൻപിനും കൂടുന്നതും. ആ ഘട്ടത്തിൽ എത്രവള്ളുരെ പലുണ്ടും കൂടും പഠിക്കുന്നതിനും അവക്ക് യഥാത്മായ പ്രധാന യുമിസ്റ്റ്. നേരേമരിച്ചു് അവർക്കുതോടു വിനോദവും ആ കിയാസ്. ഇങ്ങിനെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും വിഭ്രാത്മിജീവി താഴ്ത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു് ആ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭ ഘട്ടങ്ങളിൽ, പ്രകാശിച്ചു് കാണാം. ഇതെല്ലാം ആ പ്രായത്തു് ഓരോ വിഭ്രാത്മിക്കും എത്രതും അല്ലെങ്കനുമാണോ നല്ലതെന്നുള്ളതിന്റെ സൂചനകളും. ഒരു സമ ത്രമായ തുരന്നാമൻ ഇത്തരം സൂചനകൾ കണ്ടിരിക്കും അവയ്ക്കും സമാഖ്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതേവിധത്തിൽ വിവേകമുള്ള മാതാപിതാക്കന്നും കുട്ടികളിടെ ഇത്തരം ജീജ്ഞാനയും അനുകരണശീലവും കണ്ടിരിക്കും അവരെ യഥാകാംശം പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ ശുമിക്കുന്നു. നേരേമരിച്ചു് ഇത്തരം വാസനകളെ മുഴയിൽത്തന്നെ നിർദ്ദേശം നൽകിപ്പിച്ചുകൂട്ടുന്ന വിവേകത്തുന്നുന്നരായ തുരന്നാമന്നും മാതാപിതാക്കന്നും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ വകുന്നതു് അവക്ക് യുവരൂപങ്ങളിടെ പ്രവർത്തനസ്രൂഢായം അറിയാത്തതുകൊണ്ടു മാറ്റുമാണ്.

വിഭ്രാത്മിജീവിതം ഓവിജീവിതത്തിലേക്കു വേണ്ടി യോഗ്യതകൾ സന്ധാരിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള ഒരു ധരി

ശീലന്യാധ്യാത്മാബന്ധം പറഞ്ഞുവയ്ക്കോ. ഈ പരിഹരിലെ നാന്തര കായികം, മാനസികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിക്കും. ഇവ ഒണ്ടം ഒരേ ഒരു വിഷയത്തിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ഒണ്ട് വശങ്ങൾ മാറ്റുമ്പോൾ. കായികമായ ശക്തി മാനസികമായ ശക്തികും ഓരോതെത്തരത്തിൽ മാനസികമായ ഓജസ്സു് കായികമായിട്ടുള്ള ഓജസ്സിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. അതിനാൽ മേൽ ശാശ്വത്യും ഓരോതെത്തരത്തിലുള്ള പരിഹരിലെന്നങ്ങളിൽ ഒരു വിദ്യാത്മിക്കും അവഗ്രഹം ഒഴിച്ചുകൂടാതെവയ്ക്കു. കായികമായുള്ള വളർച്ച വ്യാധാമങ്ങൾ വഴിയായും, മാനസികമായുള്ള യോഗ്യതകൾ ഇതരനൂതനമായുള്ള സമ്പർക്കം, നിരീക്ഷനും, സാമ്പ്രദാപി ചുപ്പുകപാരായണം എന്നീ വഴികളിൽക്കൂടി കിട്ടു. സിലിഡിക്കും. ഇങ്ങനെ കായികമായും മാനസികമായുള്ള അഭിപ്രാധികരിയ ലഭക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിദ്യാലയമാണു യമാത്മവിദ്യാലയം; അതുകൊം വിദ്യാലയം കൈമളിക്കിനും സിലിഡിക്കുന്ന വിദ്യാല്പാസമരുതു യമാത്മവിദ്യാല്പാസമം.

ഇന്ത്യം പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വിദ്യാത്മിജീവിതം എത്താനും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ യാതൊരു പിഡി ഉത്തരവാദിഭാഗവിഥം കൂടാതെ തോന്തിയപോലെ ജീവിതം നയിക്കാൻ സൗഖ്യത്തുപെട്ട ഒരു കാലഘട്ടമായുണ്ടോ, നേരേമറിച്ചു മനസ്സുജീവിതത്തിലെ അനന്തരാഘട്ടങ്ങളെ വിജയപ്രാപ്തമാക്കാനുള്ള സാമഗ്രികൾ സമ്പൂർണ്ണവും വിചാരിക്കുന്നതിലും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമ്പെല്ലോ. വിദ്യാത്മിജീവിതം ദിവപ്പാദ്യാഗ്രഹപ്പെട്ടതുനും ഒരുവന്നു അനന്തരാജീവിതത്തിൽ പാഠാജയമാണോ അനുഭവം. ഒരുവൻറെ ഒരു ശാഖനമോ അസ്ത്രയോ എന്നു് എത്താണ്ടു് അവൻറെ വിദ്യാത്മി

ജീവിതം നോക്കി അനന്മാനിക്കാമെന്ന ഒരു തിന്ന് സംശയമില്ല. നമ്മുടെ ഹടയിൽ പേരെട്ടതു മഹാസാരക്കെങ്ങെല്ലാം വില്രാത്മിജീവിതം ഹതിനും ഉണ്ടാക്കണമാണ്. അവശ്യമാണെല്ലാം മാതൃകാവില്രാത്മികളായിരുന്നു. വില്രാത്മികൾ അറിയേണ്ടതും അന്യാദിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവർ വില്രാത്മിജീവിതത്തിൽത്തന്നെ പ്രഥമം ചെയ്തു പരിശീലിച്ചിരുന്നു. അവബുദ്ധമായ ഒരു മഹനിയോദ്ദേശ്യം അവക്ക് എല്ലാം മതഭൂക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിയുമണ്ണത്തിനായി അവർ പ്രഥേകം ശുഭിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിതരം അവക്കുടെ വില്രാത്മിജീവിതംതന്നെ ഇതു മഹനിയോദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിർവ്വാഹണത്തിലൂടെ വേണ്ടുന്ന ഒരു പരിശീലനാലുടെ മായിരുന്നു.

ഈതരയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ജീവിതത്തിലെ വിജയക്കുംഛേഡ്ലും അസാധാരണ ബുദ്ധിമാനായുടെ സന്ധാരം മാതൃമാനാനും സാധാരണനാക്കുക അതെല്ലാം സുഖാശ്വരമല്ലെന്നും തന്റെഖരിക്കുന്നതും. സ്ഥിരേണ്ടസാമ്പത്തികളിൽ സ്ഥിരമായ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും ഉത്സാഹാർക്കിക്കൊണ്ടു ചുവിപ്പിച്ചിരിക്കിലനംകൊണ്ടും സാധിക്കാത്തതായി ഇതു ലോകത്തിൽ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. പങ്കേ സ്ഥിരജാതിസാമം, വിവേകം, സപ്തഭാവം വൈശിഷ്ട്യം എന്നീ തുണങ്ങലും പ്രഥേകം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുണ്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ വില്രാത്മികൾ പ്രായങ്ങൾ മടിയമാരാണ്. അലപ്പാനിച്ചു പരിക്ഷകയെന്നതു് അവക്ക് പരമസാക്ഷടമാണു. ഏങ്കിനെ എങ്കിലും അല്ലെല്ലാം ആലട്ടും ശുട്ടാതെ ഉപായത്തിൽ പരിക്കൂൾ ചാല്ലുകണമെന്നു അവർക്കാശും കൂടുള്ളു. “വിജയികളായി തീരെണ്ടതിനു വേണ്ട ഒരു ഘട്ടം കൂടുള്ളു.

രിചയമൊ അച്ചടക്കമൊ ശില്പപുണ്ണ് അവർ തഞ്ചാരില്ല. ഓവിയിൽ വലിച്ച സുവന്നമേഖിക്കേണ്ടതിനു വേണ്ടി തഛാലം നിസ്സാരസുവജ്ഞാദി വിച്ഛകളിയുന്നതിനും അവർ ഒവമില്ല, ജീവിതത്തെ സഹപരമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിനും വേണ്ട വില്ലോത്രാസം, സംസ്കാരം, പരിജ്ഞനം ദിതലുംവയെ സംബന്ധിപ്പുന്നായി തങ്ങളാട്ടെ വിനോദവേഷകളേയോ വിനൃമ്മവേഷകളേയോ ബലികഴിപ്പുന്നം അവർ ഇഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഇതാണ മിക്ക യുവാക്കനുംരിലും കണ്ണംവയനു ഒരു പ്രധാനം ഭാഗം. തുറാത്തിൽ നിന്ന് സ്ഥാതന ശരിയായ സുഖം ലഭിക്കയില്ലെന്നും അവർ അറിയുന്നതിനിരക്കുന്നതാണ്.”

അനുശപാലവതനു തങ്ങളാട്ടെ ജീവിതത്തെ വിജയ പ്രദമാക്കുന്നതും നേരേമരിച്ചു പകിലമാക്കിത്തീർക്കുന്നതും നിസ്സാരങ്ങളേനു സാധ്യാരണമാർക്ക കയറുന്ന ഏതൊന്നും ചില സംഗതികളാട്ടെ പ്രവർത്തനം വഴിയായിട്ടാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മഹാപിതാക്കന്മാരു ദു ഉപദേശങ്ങളെ അവയേക്കിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക, മുൻ നാമമാരെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുക, സമചാരികളിലും യി വൈരുതെ ലധിക്കുട്ടുക, പരീക്ഷകളിൽ കട്ടുതുക, എതിരാളികളെ തോല്പിക്കുവാൻ കൂടുക്കാളി കൂടുക്കു തുടങ്ങിയ ഒരു ഏതൊന്നും ശീലങ്ങൾ വഴിയായിട്ടായിരിക്കും തുടങ്ങിയ ഒരു ഓവിയിലെ വാഷ്ണവനായ ഒരു പെരുന്നു ഒരു വില്ലാത്മിജിവിതത്തിൽത്തന്നു ശീലിച്ചു, അഓവങ്ങൾ വില്ലാത്മിജിവിതത്തിൽത്തന്നു ശീലിച്ചു, അജീവിതത്തിനും അനന്തരാജീവിതത്തെ അനിതമസാധ്യാരണമായ രീതായിരിക്കുന്നതും ഒരു കാരണം ഒരു വളരെയുണ്ടായും തീരുന്നു. ഏതായാലും വില്ലാത്മിജിവിതത്തിനും അനന്തരാജീവിതത്തെ അനിതമസാധ്യാരണമായ രീതായിരിക്കുന്നതും ഒരു കാരണം ഒരു പെരുന്നു

தின ஸஂகயமிலூ. அதிகான் யுவாக்கமாலெல்லாம் மா
துகாவிழுாத்திகலூாயிஙன் என வசிக்க ஒருஷ்மாராய
பெட்டங்காராயிதீங்வாக் என்பேஷுாஷு புத்திஷுகை
ண்சிமிக்களா.

ஓ. ஸி. ரோவின்ஸ் வி. ஓ.

ஓ. ஸி. புத்தர்ஜிதர்.

அறல்லிக்கீர்ய்க்கிமயாமதை ஹோஸ்திஷு
கலூலமாலிதால் மஞ்சுஞ்சு;
ஊதிதால் போக்கறுதேதால்மாயைநாறு
பாத்தியாக்கிளைநாபோலை
நால்செஷ்டலபூாஷுஷுதலை போகினி-
நாஷுத்தித் துகிகால் க்கிடக்கால.

விக்கைங்காங்காஷு நோர்ஷ்கைங்காவரங்
ஶுஞ்சாங் கைவிழுக்கைநியைத்தி,
நாங்காவிமங்கமங்காஷுங் க்காள-
க்பாளமோகங்குங்காலயிக்கு
ஹாலை ராஷுபங்காநிஷு பூக்கை-
க்கா தாமகங்குக்கிஷுவாரி,
தாவங்கைஸ் துஷிஷுங்காங்கிய வார்த்திகங-
ஞுவெஷ்கிக்கிண்ணாஷு குநை மார்தி,
வெள்கல்லிம்கீராக் கல்லிஷு புலோன்வி
க்காலைப்பவுங்காங்கிஷுங்கால.

ആരു വേലക്കാരിൽന്ന് നിഗ്രഹാസംപോലവെ
ചൂവിൻ്റെ മനസ്സുമായോ ഡീനി തെന്നാൽ.

ബ്രഹ്മാജീയമമ്പ്രതിനിൽ മേൽത്തട്ടിലോ കീഴ്ത്തിലോ
നിംബലമായി വിള്ളണ്ടി മേഘങ്ങൾ.

ഈപ്പടി തുറന്നുരാധിരം മമ്പ്രദൈ-
ക്ഷേപ്പുംഖം ചുതന്നനായോ വെച്ചുപോരി.

ഒപ്പുമതുകളിലെബാക്കെ വിള്ളയട്ട്-
മപ്പരാശക്തിക്കു കുപ്പുക നാം.

സാഹിത്യമഞ്ചരി,

വക്കിന്ത്യം.

ര. ၆. ഗോപംലതുജ്ജിഗോവലെ.

ഓരതവണ്ണയതിന്നീര അതിഭിർജ്ജമായ ഭ്രതകംബ
ചരിത്രത്തെ ചരിഞ്ഞായിച്ചുനോക്കിയാൽ മഹാരാഷ്ട്രം
പച്ചപ്പുംഖം പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹമിച്ചി
അന്നനായിക്കാണൊമ്പന്നതാണ്. വിപുംസാക്കം വീഘ്നങ്ങൾ
അംഗീയ ആരനകം മഹാരാജർ തങ്ങളിടെ ജനനംകൊണ്ട്
ഈ ഭ്രവിഭാഗത്തെ അന്നന്മാർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുഗ്രഹി
തന്മാവായ രാമഭാസമഹർഷി, വീരാഭ്രസന്നായ ശി
വാജി, മഹാനായ മഹാദേവ ഗോവിജരാനബ്യ, ലേഡ
കമാന്ധനായ ബാലഗംഗാധരതിലകൻ മതലായ മഹാ
സാർ മഹാരാഷ്ട്രാദേശത്തിന്നീര സന്നാനക്കുളായിരുന്നു.
ഇങ്ങനെ അനുഭബി ചരിത്രനായകരാണടക്കം ജനങ്ങളിലൂപ്പാ
യ മഹാരാഷ്ട്രാജ്യത്തു തന്നെ വിജില്ലയിൽ ഉംഗ്രേഖ്യ
കോർമ്മാപുരം എന്ന സ്ഥലത്തു ഗോപംലതുജ്ജിഗോവലെ
ലെ 1866-ൽ ജനിച്ചു.

പുതുനെ പഠിപ്പിക്കാനും കൂടുതൽ വില്ലേഖനവും ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. കൂടിക്കൊണ്ടുനിന്നും മറ്റൊരു പഠിക്കാനും അനുഭവമാണ്. എന്നാൽ ഒരു പഠിക്കാനും മറ്റൊരു പഠിക്കാനും അനുഭവമാണ്. അതിനുശ്രദ്ധിച്ചു നിന്നും മറ്റൊരു പഠിക്കാനും അനുഭവമാണ്.

ജീവിതം ഗതിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു എന്നതിലായി കിങ്ങാമെന്നും ആളുപ്പം ദ്രാവചയ്ക്കു കുറെ സംശയമാണെങ്കിലും ഒരു കാരണം നിശ്ചയിച്ചു കുറെ ദിവസം അതിനു പഠിച്ചു; ഉടനെ അതുപേക്ഷിച്ചു വക്കില്ലാക്കാൻ വേണ്ടി ലാക്കാഞ്ജിൽ ചേർന്ന്; ഒട്ടവിൽ അതും വേണ്ടോവെച്ചു. ഇങ്ങനെ പലതും ആലോചിക്കുകയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുതിണ്ടിരുന്നു. ശേഷം 1886-ൽ അദ്ദേഹം “ക്ഷേമവാദത്തിലെ വില്ലാല്പാസസംഘ” ത്രാസസംഘം എന്ന പേരിൽ ചേർന്ന് വില്ലാല്പാസ പ്രവരണത്തിനായി ശ്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ചുരുക്കിയ പ്രതിഫലത്തിൽ 20 കൊല്ലുമെക്കിലും വില്ലാല്പാസാഡിപ്പു ബഹിക്കായി ശ്രമിക്കാമെന്ന വാദാനും ചെയ്യുന്നവരെ മാ

അമുഖ സംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിരുന്നു. പ്രതിമാസം 70 രൂപാ പ്രതിഫലം വാങ്ങി ഗോവലെ ഇരുപതുകൊല്ലും ഇരു സംഘത്തിൽ ജോലിചെയ്യു. അംഗുംഘനത്തിന് എത്ര, സംഭവാദ്ദേശ്യനില്ക്കുമ്പോൾ നായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറവിന്തനും ധനം ഗോവ കേന്ദ്രത്തും സംഘാംഗങ്ങളിൽ ജോലിയായിരുന്നു. ഇരു ഒരു പ്രമുഖത്തികളിലും വളരെ സ്കൂളുകൾമായ വിധം നില്ക്കിയിരുന്നു ഗോവലെക്കു കഴിഞ്ഞു. സംഘത്തിൽ ചേന്നതും തെളിഞ്ഞും അംഗുംഘനത്തിന്റെ ഓഫീസും പ്രബന്ധം തുടരുന്നും അംഗുംഘനത്തിന്റെ ഓഫീസും പ്രമുഖത്തിയിൽ ഒരു പ്രത്യേകപ്രഭുത്വം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഗോവലെയുടെ ഏതാനും മായ നിരന്തരപരമിന്നുമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് “ഫർമ്മ റൂസൽകാളേജി”നും ഒരു നല്ല കെട്ടിടം ഉണ്ടായതും. ഒരു ജോലി കൈയെറ്റുകഴിഞ്ഞാൽ അതു ചേർത്തായാലും വലുതായാലും ഭാഗിയായി ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പും അംഗുംഘനത്തിന് വളരെ നിർബന്ധമായിരുന്നു.

ഈ കെന്ദ്ര അംഗുംഘനപക്കനായി ജീവിതം നൽകുന്ന അവസരത്തിലും അംഗുംഘനത്തിനു മഹാദേവഗംഗാവിനു റംഗംഡിയുമായി ശാഖയ്ക്കു പരിചയയിക്കാനിടയായതും. ഒക്കെൽക്കുന്ന ഇൻഡ്യയിലെ ആർട്ടിച്ചുംബന്നതെയും മഹാരാഷ്ട്രക്കുന്നതെയും തമിൽ താഴെമ്പരമുണ്ടാക്കി മഹാരാഷ്ട്രക്കുന്ന മേഖലകളാണ് ഉത്തമമായിരുന്നതെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും. ഒരു ഉപന്യാസമഴച്ചി ആരമാസ തെരു പാംശാല്യാസ്വദിപ്പിച്ചുവന്നും ‘സമ്മാന’മായി വാങ്ങി കൈത്തകവിയം കൂട്ടിക്കാലത്തുന്നതും അനുഭവത്തും പേശാണി മംഗിയായിരുന്ന റംഗംഡിയുമായും ഒരു പരിചയം ഗോവ ലെഡി ഒരു പുതിയ മനസ്സുനാക്കിത്തിന്റെത്തുവന്നതെന്നും

பரயாம். வினீடு கொவலையில் பூத்திச்செட்டுக் கீழ்க்கீறவிஷயமுஸ்கதியைக்கொண்டு ஸிமாதீமாய கே
கொள்கிறதினில்லை. வீஜாவாபா செய்து வாழுவ
திற்கு ராகவேயாயிக்கூ. அக்காலத்து ராகவேயைக் கொடுமைத்திற்கு பொறுக்கான்க்கூட்டு கூடுமைவா
கூடு “நால்வஜங்கிக்கூடு” என்பேரில் கை ஸஂ
ஏல் நக்காவங்கிக்கூ. யேற்கோட்டேக்கூடு ஜங்காமா
ந்தினில்லை ஹடயிற் பூசுவிழிக்கொட்டிகாயி கை மா
ஸிக்கு. நக்கதிலிக்கூ. 1887-ல் கொவலை ஹு மா
ஸிக்குடை பறுாயிப்பாயி நியமிக்கெப்பூடு. அக்கேம்
தினில்லை ஆயிப்பத்திற்கு ஹு மாஸிக் நக்கிக்கூ
காலத்து நிட்டமாயு. வூக்கமாயு. காஞ்சுக்கால இரண்
பரண்ணவங்கிக்கூதிகாத மாஸிக்கெயைப்புரியு. அயிப்
பெழப்புரியு. உங்காயிக்கூ மதிப்பு வூத்தயிக் கூ வரு
லித்து. ஹு காலதெல்லூ. ராகவே கொவலையை பூ
நானிழிஶேஷம் ஒப்புமிக்கூக்கு. யமேஷவிதமாய உப
பேஶைக்கூக்கூ ரூபாத்துமிழிக்கூக்கு. செழுகோ
ங்கிக்கூ. ஸபாத்திக்கு பூாயாநு. நக்காத ரா
ஜூகாஞ்சுக்கூதிர் சூலிக்கொட்டிக்கு. ராஜூகிழுலிக்கூவே
ங்கி ருமிக்கொட்டிக்கு. மாதுமலூ கொவலை ஹுகாலத்து
ராகவேயிக்கொண் பரித்து. அங்கிதியோடு ஆய
ம் தேரோடு யீரயிரீ. ஏதுகிளிட்டுக்கொட்டிக்கு. ஆதமாவிகை
பரித்துமாக்கி ஸுக்கிக்கொட்டிக்கு. உத்தமபார
க்கூடு மயாங்காய ராகவேயிக்கொண் அக்கேம் மங்கூ
லாக்கியது. ஹுகாலத்துக்கொயாயிக்கூ. ‘ஸுயாகும்’
என் வத்தமாந்து அந்தில்லை ஆயிப்பத்து. காஞ்சு
காலதேரத்துக்கு’ அக்கேம் வமிக்கூக்கு ங்காயிக்கூ. ஹ
த்து. காலங்கோங்கு கொவலையைப்புரி பொறுஜக்

അഴിക്കെട ഇടക്കിൽ നൗസാമാന്മായ പെട്ടുതിയും സമ്മ തയ്യും ഉണ്ടായി. ചുന്നയിൽവെച്ചുകൂടിയ ഭാരതമധാജ നാസ്തികെട കാഞ്ഞിലക്കിയുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുകുംബിയം അക്കാവത്രു് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ജനസാമാന്മാരുത്തിനു ശുഡ്ദിലമായ ഓരോപ്പായം ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ജൂൺതിനും അഡിസ്റ്റുഡിക്കേഡേണ്ടു എത്തു പ്രശ്നത്തിയും ഇ ദ്രോഹത്തിൽ ചുമതലപ്പെട്ടുതന്നുമെന്നാജീ വിശദാസം ജന അഴിക്കു ജനിച്ചുകൂടുതുകുംബിയും അദ്ദേഹം അനുഭവത്തുംഗവുലിയോടുകൂടിയാണു് അനു പൊതുക്കാഞ്ഞങ്ങൾ ഇൽ ഏപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്.

ഈൻഡ്രൂഗിലെ രേണേച്ചുലവിനെപ്പുറി അനേപ ചിക്കന്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വെൽബിപ്രഭവിനും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ക്ഷയയിൽ ഒരു കമ്മീഷനേർപ്പെട്ടതിയ കാലമായിനും ആരു്. കമ്മീഷനും മുമ്പാകെ ഇൻഡ്രൂഗിലെ റാജുകാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി തെളിവു കൊടുക്കുന്ന തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കുപ്പെട്ട രണ്ട് ജനസ്ഥതിനിയിക്കും ഒന്ന് അനു മുസ്തിയോന്നു വയസ്സുമാരും പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഗോവലയായിരുന്നു. ഇതു ചെറുപ്പക്കാരുന്നായ കിരാബ്ദി അനു ഗൈറവുമുണ്ടു് ഒരു പിഷയത്തിൽ ചുമതലക്കാരനുകിയതിനെപ്പറ്റി ദയപ്പെട്ടിരുന്ന ചില ദേശാദിമാനികൾ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു കമ്മീഷൻമുമ്പാകെ കൊടുത്തു തെളിവി നെപ്പുറി കേടുപ്പോരം പ്രയോത്തവപിക്കുകയുംണായതു. ഗോവലയുടെ റാജുാദിമാന ചും ഒരു കീയകാഞ്ഞപ്രസക്തിയും പ്രസംഗമണ്ണപങ്കുംബിലെ വാദഭോരനി കൊണ്ടുമാരും അവസാനിക്കുന്നതപ്പോയിരുന്നുവെന്നു് അപ്പോഴാണു ചിലക്ക് മനസ്സിലായതു്. “ജനങ്ങളുടെ ബു

ബിക്കം പറിപ്പിനും മുഖ്യക്കിഴങ്ങം അസാമർച്ച് അവരുടെ വകുങ്ങൽ യോഗ്യതക്കുകൂടി പ്രഭാഗ്രഹിപ്പിക്കാനുള്ള അടിവസ്തു ഇൻസ്റ്റ്രയിൽ കുറവായതുകൊണ്ട് അതു പെട്ടെന്നും കുറയ്ക്കുന്നവും ഇതു ബ്രീട്ടിഷ് ഫേണ്ടതിനും ഒരു വലിയ സ്നേഹത്യാദശാനും കൂടി അഭ്യേശം കമ്മീഷൻമുഖ്യാഖ്യ കുക്കോട്ടത്തെ തെളിവിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു രാജ്യത്തിനു സംബന്ധിക്കുന്ന നിർബന്ധത്തിനും ഏതു ദേശം ആവശ്യമാണ് ചൊഞ്ചയുള്ളതും എന്നായിരുന്നു ഗോവാവലയിലെ അഭിപ്രായം. നിർമ്മായ പെട്ടെന്നും സംബന്ധിനെപ്പോലെ വിശ്വാസക്കൊണ്ട് അതു ഏഴുപ്പു മല്ല. ഏതു അനുഭവമില്ലവും യുക്തിയുകരവുമായ ഒരു വിപ്രാധാന്യമാണെന്നു നോക്കുക!

അയിക്കുന്ന താമസിയാതെ ഗ്രാവലു ബാധാവേ നി
യമനിമ്മാണസഭയിൽ ഒരു സാമാജികനായി തിരഞ്ഞെടു
ച്ചക്കെപ്പുട്ട്. 1900—1901 എന്നീ രണ്ട് കൊല്ലുക്കളിൽ
ആ നധാനം അട്ടേമത്തിനാണായിരുന്നു. ഈ ചുരുക്കി
യ കാലം കൊണ്ട് പറയത്തക്കവരുണ്ടും ഏതെങ്കിലും പ്രവ
ത്തിക്കുന്നതിന് അട്ടേമത്തിനാണായിച്ചില്ലെങ്കിലും സംസ്ഥ
ഭം കിട്ടിയ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ജനക്കൂട്ടുന്നതിനായി
അട്ടേമം ഗവർണ്ണർന്റെ പ്രോത്സ്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു
നാശം. 1902-ൽ അട്ടേമം സാമാജികമന്മാണ
സഭയിലേക്കെതിരെന്നതുക്കെപ്പുട്ട്. അതുവരെ സാമാജി
കമന്മാണസഭയിൽ ബാധാവേസംസ്ഥാനത്തെ
പ്രതിനിധികരിച്ചിരുന്നതു് ഡിരും പ്രസിദ്ധമായസർ
ഫേറോസുഹാ മേതരാ ഏന മഹാനായിരുന്നു. അതു
ജനസമ്മതനായ ഒരു ദാനി പിൻഗാമിയായി സാമാജി
കമന്മാണസഭയിൽ കെന്നാകുടണ്ണമെങ്കിൽ അന്ന
ഗ്രാവലുയെപ്പറ്റി മറ്റൊരുവക്ക് എത്ര നല്ല ഒരു

പ്രായമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്ന നടക്ക് എക്കേൾം നിയുധിക്കാക്കല്ലോ. ഈ സ്ഥാനം പിന്നീട് മരണകാലം വരെ അദ്ദേഹം മററാക്കം വിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നില്ലെന്ന ശ്രദ്ധാർത്ഥി ഈ അവസ്ഥയിൽ പ്രത്യേകം സൂമിക്കേണ്ട തായിട്ടുണ്ട്. ദീർഘമായ ഈ കാലം മഴവൻ അദ്ദേഹം സ്വപ്നരാജ്ഞത്തിന്റെ അഭിസ്ഥാപിക്കു വേണ്ട ഒരോ കാൽഞ്ഞാളിൽ ഗവർണ്മെന്റിനെ പ്രേരിച്ചിട്ടും ഫോസാഫിപ്പിച്ചിട്ടും കൊണ്ടാണിരുന്നതു്.

സ്വാതീപ്രായം പറപ്പുട്ടവിഷയന്തിൽ അദ്ദേഹം ആരെയും ദേഹച്ചുട്ടിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗതി കൂടി ഒരു ദോഹം നോക്കുക:—“ഉയൻ് ഉള്ളാഗം നാട്ടുകാക്ക്” അധികം കൊടുക്കണമെന്ന പറയുന്നതു് വെറ്റെ ഉള്ളാഗലാടം വിചാരിച്ചു മാത്രമല്ല; അധികാരവും അവസ്ഥയുമുള്ള ഉള്ളാഗം മഴവനും ഒരു ജാതിക്കാർ മാത്രം കൈവശം വച്ചുകൊടുത്താൽ അതു മറ്റൊള്ളരാഞ്ഞെട സ്ഥിതിയെ വളരെ നികുള്ളമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. തല്ലാലും നിവൃത്തിയില്ലാതെപക്ഷും ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടുക എന്നല്ലാതെ ഈ സന്തുംഭായം സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തുവാൻ സാദ്യമല്ല. ഈ കാൽഞ്ഞം തീച്ചുപ്പുട്ടതുനാതിനായിരിക്കും ഏകദിനം. ഈ ചേപ്പാഴിനെ സന്തുംഭായം ഏകദിനം അവസ്ഥയുള്ളൂം അഭിമാനത്തിനും പോരാത്തതാണോ്.” എത്ര ശരിയായ ഫുവപനം!

ഗോവലെ സ്ഥാപിച്ച “ഓരത്തുസവാസംഘം” സുപ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ. 1905 ജൂൺമാസത്തിലായിരുന്ന ഇതു് ഏറംബിച്ചതു്. ഓരോക്കാലുത്തിൽ ഏകാന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പ്രതിനിധിയായി അദ്ദേഹത്തിനു് ഇംഗ്ലീഷിലുക്കും

പോകേണ്ടിവന്. അന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽവെച്ച് 50 ദിവസ തനിന്മുള്ളിൽ ഇൻഡ്യയെപ്പറ്റി 45 പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തൊടി പറയുമ്പെട്ടുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ അതതവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികം താമസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഡിസംബർമാസത്തിൽക്കാഴിയിൽവെച്ചുകൂടിയ ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ 21-ാമത്തെ വാച്ചികയേയാഗത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഏറെ ധ്യാക്കാരിന് ഭാരതീയർ എന്ന നിലയിൽ അതുകൊണ്ട് ഒരുരംഭം ഉയൻ ഒരു പദവിയാണു ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ അല്ലെങ്കിലുമാണു. അന്ന് വെബ്രൈൽ യിൽക്കു കഴുപ്പും ഇൻഡ്യാക്കാരെ വളരെ വെച്ചപ്പീച്ചു ചൊള്ളായിരുന്നുവെല്ലോ. എപ്പോകുണ്ടാം ഇൻഡ്യ വളരെ ക്രേദിച്ചിരുന്നു ഒരു കാലമായിരുന്നു അതു. ഗോവപല്ലയുടെ അല്ലെങ്കിലുപ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗം നോക്കുക:—

“വില കാഞ്ഞങ്ങളുംകൈ വെയ്യാൻ മനസ്സിൽ തീച്ചെപ്പുത്തിയുംകൊണ്ടു കഴുപ്പും ഇവിടേക്കി വനിട്ടിജ്ഞരും. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് എല്ലാ അധികാരവും എന്നും അധിനിക്ഷിപ്പിക്കാനില്ലിക്കാനും ഒരു ഒരു മാണം ഇൻഡ്യ എന്നാണും അദ്ദേഹം ധരിച്ചിനിക്കുന്നതും. ഇതു അവക്കു മറയാണുണ്ടു! ഇംഗ്ലീഷ് കാരണം മേഖലാമംഗ്ലത്തെ പ്രഥമിക്കുവാനും ഒരു സ്ഥലം എന്നുമാതൃകേ ഇതു മാജുത്തെപ്പറ്റി കഴുപ്പും വിചുരിച്ചിട്ടിരും....”

കഴുപ്പുംവിന്റെ മേഖലയംനിമിത്തം. ഇൻഡ്യ ആക്കപ്പും എന്ന കലാപിമറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഒരോപരിജ്ഞാനങ്ങളിലും സംവയാനത്തിൽ വരുത്തി ഒട്ടവിൽ സ്വപ്രാജ്ഞമണ്ണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതു നന്നായിരിക്കു

മെന്നു മാത്രമേ ഗോവലെ വാചിച്ചുജ്ഞി. എന്തുകൊണ്ടു നാൽ ആനദിപ്പം ചെയ്യുന്നും ഹൃസ്തവിശ്വാസിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഹൃസ്തമായിയിരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, വൈദാന്താധിക്യം നയവൈവക്തവ്യത്വത്താൽ “ഉടനെ സ്പദ്യംരേഖാം കിട്ടിയെ മതിയാവു” എന്ന വാചിക്കുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി പ്രത്രക്ഷ്യപ്പെട്ട്. വിപിനചന്ദ്രപാലൻ മറ്റൊരു ഹൃസ്തവാനും അദ്ദേഹത്തിനു് ശാഖിപ്രായക്കുരോധിയാണെന്നു. 1906-ൽ ഗോവലെ വിഞ്ഞം ഹംഗാമിപ്പേക്കു കൂപ്പുൽക്കയറി. ഭരണകർത്താക്കരി നായകമായി സംസാരിച്ചു് ഹന്തുവരിലെ കഴുപ്പുക്കുറംക്കു് ഒരു പരിധാരമുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതായിയാണു ഹൃസ്തവുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ടുടവിൽ മിൻറംപ്രാഥവും ജോൺമോർ ചിയുംകൂടി തീച്ചുപ്പെട്ടതിയ ഭരണപരിഷ്കാരം മിക്കതും ഗോവലെയുടെ ഹൃസ്തവിളുമുഖമായിട്ടാണായതായി കുന്നാവെന്നുള്ളതു് അധികമാളിക്കരി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണോ.

തെക്കെ ആളുക്കയിൽ ചെന്ന താമസിച്ചിരിയാണു ദാരിയർ പലതരത്തിലും അസമതപങ്കിം കഴുപ്പും കളിം അനുഭവിച്ചു് വയനാതിനെ പരിധാരിക്കുന്നതിനും അക്കാലത്തും മഹാത്മാഗാന്ധി ചെയ്തുവന്നിയാണു തുമ്പിയിൽ പങ്കെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം 1914-ൽ ഗോവലെ ഹംഗാമായിന്നു നാം മടങ്ങുന്നവഴി ആളുക്കയിലിരിക്കും. നാട്ടകാംഗം ഗവൺമെന്റും ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെയാണോ് അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ സ്വീകരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചുതു്. അദ്ദേഹം പല സ്ഥലങ്ങളിലും സംബന്ധിച്ചു് പല ഉദ്ഘാതാസ്ഥാനങ്ങൾ മെയ്യം കഴുക്കുന്നും നാട്ടകാംഗം സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ഹരകക്ഷികരംകൂം സമർത്ഥകതക്കുനിലയിൽ കാഞ്ഞം തീച്ചുപ്പെട്ടതുംമെന്നു് അവർ എറ്റവും

പറയുകയും ചെയ്തു. അതിനുമുകളാണ് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഇംഗ്ലീഷിൽപ്പുണ്ടായി ഇൻഡ്യയിലേക്ക് മടങ്ങിയതു്.

ഇങ്ങനെ നിരന്തരമായി വേണ്ടിവന്ന ശുഭം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ ഗുസിച്ചുകൂട്ടുതു. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു വരുമ്പോടുതന്നെ ഗോവലെ ഒരു രോഗിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. 1915-ഫെബ്രു.വരി 12-ാം ദിന കിലെ ഓരത്തേസവാസംലാത്തുമത്തിൽവെച്ചു്, ആയിട്ടു കിൽ ആളുപ്പിക്കുവിൽനിന്നു വന്നുചേന്ന് ഗാന്ധിജിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു നടത്തിയ വിചന്നുസൽക്കാരത്തിൽ ഗോവലെ പക്ഷകൊണ്ടതുതന്നു വളരെ പ്രധാനസ്ഥപ്പെട്ടുകായിരുന്നു. കുമേഖൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൃഖാടക്കു വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഫെബ്രു.വരിമാസം 19-ാം ദിന വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി 11 മണി അടിച്ചു 10 മിനിട്ടുകളിൽപ്പോരാം ആ മഹാവുദ്ധം ഒന്നു മെച്ചപ്പെടുവിക്കുവന്നുത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായി.

അനുംതി ഇൻഡ്യയിലെ വൈശ്രൂണ്ടായിയായിരുന്ന മാർഖിഞ്ചു പ്രഥ നിയമനിംബാണസഭയിൽവെച്ചു ഗോവലെയുടെ ചരംതെപ്പുറൻ പറഞ്ഞതു് ഇങ്ങനെയാണോ്:

“നിയമനിംബാണസഭാനുഗയുടെ ഇടയിൽ അസാധാരണമായ കാഞ്ചപ്പാളിയും അനുള്ളക്കരമായ വാദഭൂചിയും ഉള്ള രഹാജ്ഞിയിരുന്ന ഗോവലെ. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ആവശ്യമാണണന്നു അഭിപ്രായക്കാരനുണ്ടായിരുന്നുവെക്കിലും, അദ്ദേഹം നവമെംബർമീറിന്റെ പ്രഭുത്വാഖ്യാതിയിൽ കാണുന്ന സുന്നതകളെ നിങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസകാഞ്ചത്തിലും നാട്ടിലെ ആയവൃത്തിയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു ആക്ഷേപങ്ങൾ കൂടുവാൻ എതിരാഖികൾ വളരെ ശ്വല്പിച്ചെടുത്തിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പല പ്രംബണം രാരോ കാഞ്ചാക്കിയിൽ

അംഗ്രേഷം എന്നിക്കു് അമൃതപ്രമായ സഹായവും ഉപദേശ
യും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഗോവബലയുടെ യോഗ്യതയേയും ഒരു
ജീവ്യമതേയും കണ്ണു് അംഗ്രേഷത്തിനു കെ.എസി.ബാറു.
ഇ.എന്ന പ്രഥമതി കെട്ടുകൊണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ചു
ക്കുവത്തിതിങ്ങമനസ്സിലെ ഉണ്ടതിക്കുക ഉണ്ടായി. പ്ര
ക്ഷേ, ഗോവബല ഇതിനുവൽച്ചിപ്പിലും. സമജമായ വി
നയത്താട്ടകൂടി തനിക്കുള്ള നാഡിയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു്, ത
നിക്കു ചണ്ണതെ നമിതിയിൽത്തന്നു ഇരുന്നാൽ മതി
യെന്നു് അപേക്ഷിക്കുകയാണു് അംഗ്രേഷം ചെയ്തു്.
ഇൻഡ്യയിലെ നേതാക്കാംഞ്ചെ ഇടയിൽ ഇങ്ങനെ ഒ
രാശു കാണ്ണാൻ പ്രധാനം.”

എത്രയോ ശരിയായ അഭിപ്രായമാണെന്നിതു്. “എങ്കിൽ
ഉത്തമ പ്രകാശനു തന്റെ ജീവിതത്തെ നയിക്കേണ്ടതു്
എങ്കാണയാണെന്നു ഗോപാലകൃഷ്ണനും ഗോവബല കാണിച്ചു
തന്നു. അതുതന്നും മററപ്പാററില്ലുംവെച്ചു് അ
ംഗ്രേഷം ചെയ്തു മധ്യകാൽിയാണു്.”

രവു. മിത്രപ്പവാദം.

“കൂദ്ദംനുംനും കുമേലും
രുദ്ധവീച്ച കുറഞ്ഞതായനേരം
ഇപ്പോൾ നമക്കു തോന്നുമിതെ”നോന്നു
കല്ലുന താനുതു കുട്ടാക്കിലാ.
ഉംഖാടകമിഴിച്ചു ലഭിച്ചതു
വേണമെന്നിക്കുന്നോതിടംമോ?
തട്ടം കെട്ടും ചെണ്ണിയും തന്റെ
കിട്ടും പണമതു മാരാനുക്കംം.

വെട്ടം കുറ്റം പരിശയ്യേതു
 കിട്ടം വിഞ്ഞു പണികൾക്കുന്നു
 ഇതുരമുള്ള പഴവെന്നാലും-
 ക്ഷോഭനീചനീ വാത്തകബൈല്ലും.
 വിത്തത്തിൽ കൊതിയും മൊമ്പും
 ഇതുരമുള്ള നിയമം വേണ്ടോ?
 എന്നതുകൊണ്ടിമ ശക്തിപ്പാർ വഴി-
 വന്ന നൃഷിംഗനുനു വേണ്ടി.
 വാടിക്കുന്ന ജനക്കാലൈസ്യല്ലോ
 നിദിക്കുന്നതു കണ്ണംതുന്ന,
 സുതുതമശാഷ്മഹാഖണ്ഡകക്കാണ്ണി
 പ്രതികാലൈഡിക്ക നൃഷം വരുന്നു.
 സുതുതികാലൈഡിക്കുന്നതുതുരും
 സുതുവിനിദിക്കാലൈനാറിയേന്നു.
 ഇതുരമുള്ള വസിച്ചും സമയ
 മിറജക്കുമാഡരവോടു
 യാന്ത്രവരാത്രു തിരിച്ചുന്നുനു.
 അവരതിന്ത്രം ചിലരുടു ചൊല്ലി
 അവരും ചിലരുടു ചെന്നപറഞ്ഞു.
 അവരുംപ്പുണ്ടു പലരുടു ചൊല്ലി
 അവരുമെങ്കെ നടന്ന പറഞ്ഞു.
 ഇവയ്ക്കുടി നടക്കുന്നും
 ചരിതമിതോനു കേരംപ്പുണ്ണിള്ളു.
 കുട്ടപറഞ്ഞു നടന്നവയുന്നായു
 വിയന്നാർക്കുന്ന വകയുണ്ടായി.
 ചെവിഡിൽ ചിലയ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 ചിലരും കേരംപ്പും ചെന്നരുടങ്ങി

ചെവിചൊത്തിച്ചീലർ നിന്നുടക്കാി
 പിലറുകേട്ട് ചിരിച്ചതുടക്കാി.
 ബാലമായം മുലമായം
 യെറ്റുന്നുള്ളായ ഒവ്വുമായം
 കളമാഴിമായം കന്ധകമായം
 മുഖലികളം പില വിഷങ്ങപികളം
 പിതരുണ്ടതിനൊത്തരുചോല
 തതപ്പമിഴച്ച പറഞ്ഞതുടക്കാി.
